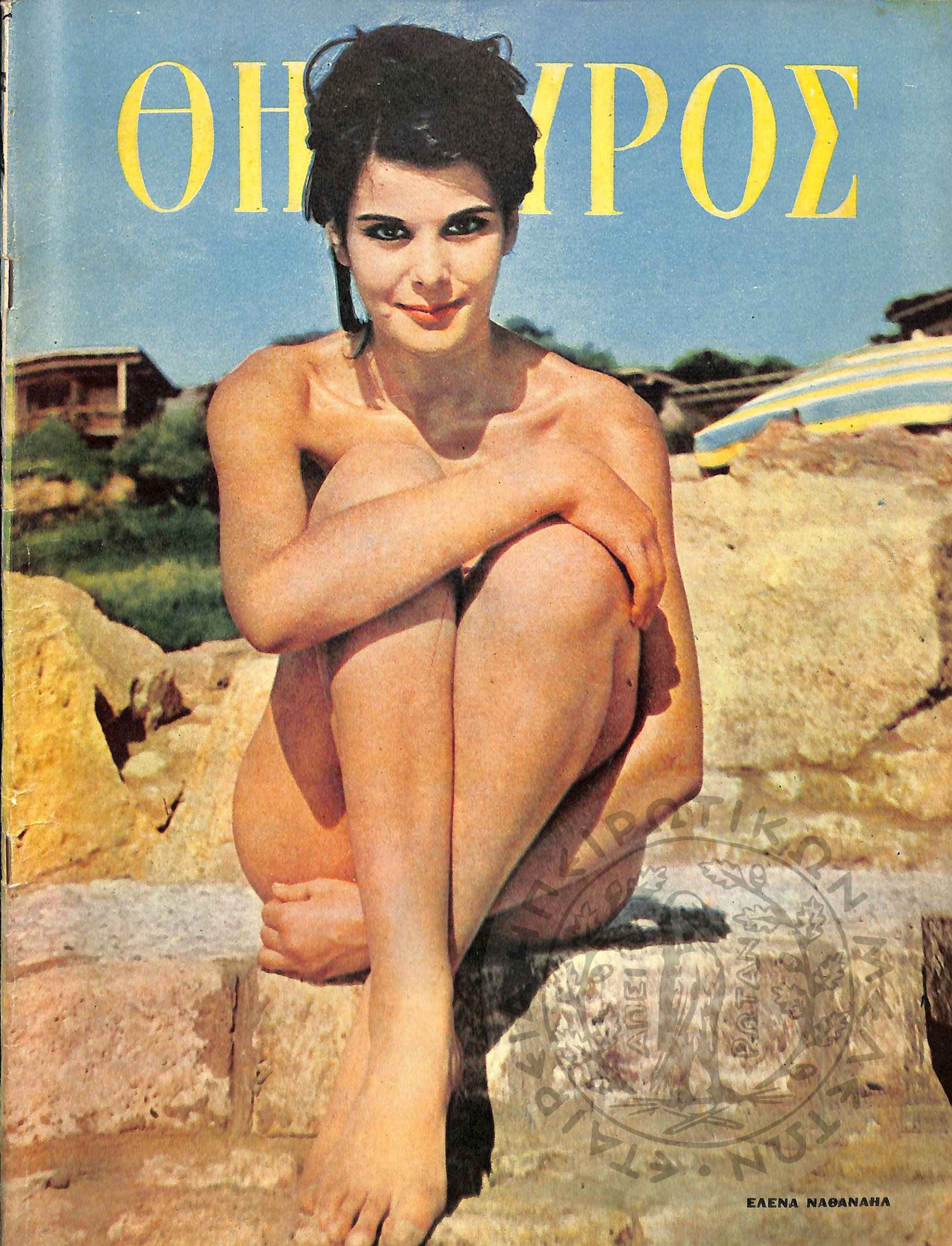

ΘΗΤΕΥΡΟΣ

ΕΛΕΝΑ ΝΑΘΑΝΑΗ

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ίδρυτής Ι. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ — Δραγατσάνιου 4 — Τηλ. 236.781

Επίκαιρες σελίδες

ΤΟ ΧΡΥΣΟΥΛΙ ΤΗΣ

Η νεαρή κυρία έβριζε στο αγοράκι της ένα μελιστάλακτο βλέμμα, που φάνερνε ανάμικτα συναισθήματα θαυμασμού και στερήσης.

— Έλα, τώρα, χρυσούλι μου, είπα. Καιρός είναι ν' αφήσεις τους κρύους ήλιους και ν' πας για ύπνο.

Το χρυσούλι της, αντί γι' άλλη απάντηση, της έβγαλε τη γλώσσα. Μπαρό, χρυσούλι μου, τιτίθεις με παράπονο ή κίρνο; Είπα. Κάνουν τα καλά παιδιά; Βγάδουν τη γλώσσα τους στους μεγάλους;

— Τη βγάδουν!... Σήλωσε με τεταμένη το χρυσούλι της.

Ίκανοποιημένο για την αποστασιοποιητική απάντηση, το έβγαζε στην μητέρα του, κύτταζε την ομήγυρι των καλεσμένων, σ' να προβληματιζόταν τί άλλο άραγε να κάνει, για να βασανίσει όλους μαζί και τον καθενα χωριστά.

Όλο τ' απόγευμα, από την ώρα που άρχισαν να καταφθάνουν τα πρώτα θύματα και να παίρνουν τις θέσεις του στη δροσερή και φιλόξενη βεράντα, είχε καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια προς αυτή την κατεύθυνση. Είχε τσιρίξει στη διαπασών, δοκιμάζοντας την ένταση των φωνητικών οργάνων του και διαπιστώνοντας με φανερό ικανοποιητικό τη λαμπρή τους απόδοση. Είχε διασχίσει με το ποδηλατάκι του κατά μήκος και κατά πλάτος της βεράντας, αφηλώντας γενναία κάθε εμπόδιο που παρουσιάζονταν στο δρόμο του. Με τις ποδηλατοδρομίες αυτές, κατάφερε να τραυματίσει στο γόνατο έναν ηλικιωμένο, που οι διαβεβαιώσεις του και οι συστάσεις του: «δεν είναι τίποτα, μην το μαλώνετε το παιδάκι» — ασκοπες, άλλωστε, γιατί κανείς δεν το μάλλονε — έρχονταν σε άμεση αντίθεση με τους μορσασμώδεις πόνους, που αλλοιώνανε το πρόσωπό του.

Στη συνέχεια της δραστηριότητάς του, το χρυσούλι της νεαρής οικοδέσποινας είχε κατορθώσει να ανατρέψει ένα ποτήρι με πορτοκαλάδα, που κρατούσε στο χέρι της μία κυρία, και ν' αδειάσει όλο το περιεχόμενο στο φουστάνι της, είχε σπασεί μία γλάστρα κι' είχε χύσει τα χώματα στα πόδια μιας άλλης — που υποχρεώθηκε να βγάλει τις γόβες της για να τα τινάξει —, είχε απλώσει — πλάφ! — τα χέρια του σε μία πιστέλα γεμάτη με ζέδες και τα είχε σκουπίσει, επειδή στάσανε μαγιονέζα, στην ράχη της πάνινης πολυθρόνας, όπου αναπαύονταν ένας από τους καλεσμένους.

Οι μικροαταξίες αυτές δεν είχαν άφαιρη αδιάφορη — οφείλο να δυσλογώ — την ώρα και αξιολογήσει τη μητέρα του. Άλλοτε κατάφευγε σε τρυφερές επιπλήξεις: «μην, χρυσούλι μου, γιατί το έκανες αυτό, χρυσούλι μου;» κι' άλλοτε σταύρωνε τα χέρια και αναστέναζε γλυκά, λέγοντάς μας:

— Άχ, μα είναι πολύ άταχτο αυτό το παιδί.

— Ή επίσης:

— Θεέ μου, τί να κάνω μ' αυτό το παιδί!

Σε κάθε τέτοια δήλωσή της, κάποιος κύριος, ή κάποια κυρία, από τους πιο ευγενικούς της συντροφιάς, θεωρούσε σαν υποχρέωση ν' απαντήσει, για λογαριασμό και των άλλων:

— Μα τί λέτε; Έτσι κάνουν όλα τα παιδάκια. Μπορεί ένα παιδάκι να μην παίξει;

Αυτά στην αρχή. Έπειτα από ένα διάδρομο βασανιστηρίων, όλοι οι καλεσμένοι είχαν σε κάποιο σημείο εξουθενωθεί, ώστε να μην έχουν ούτε το στοιχειώδες κουράγιο να συνηγορήσουν, όπως επέδωλλαν οι κανόνες της καλής αγωγής, για το παιδάκι που «έπαιζε».

Στο σημείο αυτό ακριβώς, όταν κανείς δεν διαφώνησε στην εικαστή επανάληψη της διαπιστώσεως της «αχ, μα είναι πολύ άταχτο αυτό το παιδί», η οικοδέσποινα έκρινε σκόπιμο να του συστήσει να πάει για ύπνο, κι' εκείνο της είχε βγάλει τη γλώσσα.

★

Το χρυσούλι κύτταζε τώρα τα θύματά του, σ' να αναρωτιόταν τί άλλο θα μπορούσε να κάνει για να τα τυραννήσει, κι' εκείνα το κυττάζανε επίσης, με το έναγώνιο βλέμμα κρατούμενου που αναρωτιέται τί άλλο θα σκαρφιστεί ο βασανιστής του για να του αποσπάσει την όμορφη γούνα που θέλει.

Την στιγμή, την δέχθηκε το παραπονιάρικο ερώτημα της μαμάς:

— Μα δε νύσταξες ακόμη, χρυσούλι μου;

— Όχι, δε νύσταξα, δήλωσε το χρυσούλι, χωρίς ούτε να γυρίσει να την κυττάξει.

Ένας κύριος είχε τότε μία φαινή έμπνευση:

— Γιατί να νυστάξει; είπα, καρφώνοντας, μαζί μ' ένα χαμόγελο, το βλέμμα του στο παιδί. Κατάμ' αντρας και να νυστάξει από τώρα; Θα μείνει εδώ κοντά μας, όλο το βράδυ.

Το πλησίασε πιο πολύ, ενώ εκείνο τον έρευνουσε με βλέμμα καχύποπτο.

— Θα μείνεις. Δε θα μείνεις; το ρώτησε.

Το παιδί χαμουρήθηκε.

— Θα μείνεις, ξανάπε ο κύριος, με ύπουλη γλώσσα στη φωνή του.

Το παιδί έαναχαμουρήθηκε. Τα μάτια του βασίλευσαν. Γύρισε κατά τη μητέρα του.

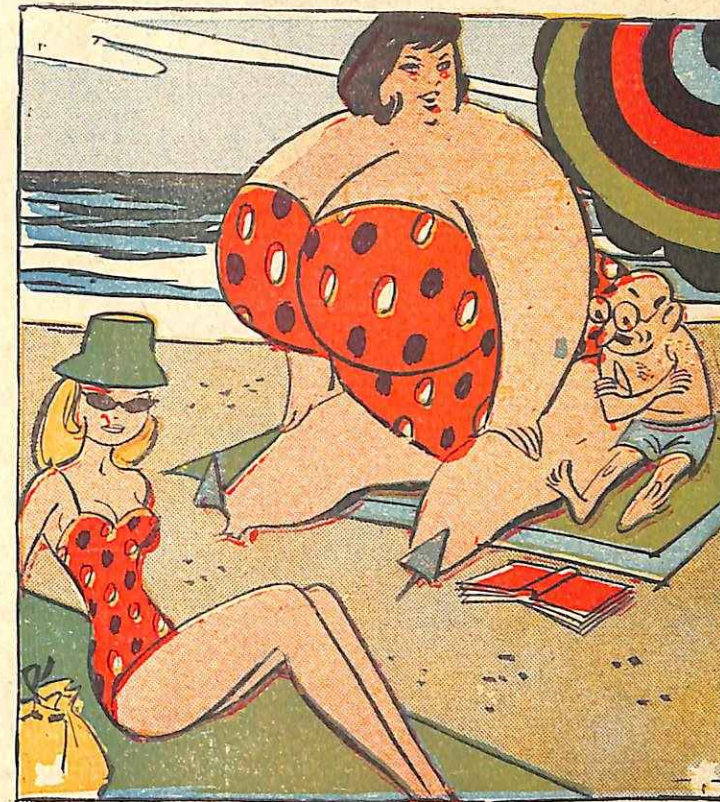
— Μαμά, νυστάζω, κλαψούρισε. Να με πας στο κρεβάτι μου.

Αυτή σηκώθηκε, το πήρε από το χέρι. Περιμένοντας ώπου να εξοφλιστούν στο εσωτερικό του σπινθίου, για ν' αναστενάσουμε φραδικά, μ' ανακούφισι απροσμέτρητη.

— Σκληρή μητέρα, είπα ο κύριος που κατάρθηκε να μας απαλλάξει από το χρυσούλι της. Πολύ σκληρή μητέρα. Στερεί το παιδί της από την πιο απαραίτητη, την πιο πολύτιμη παιδική τροφή: το ξύλο!

... Τη νύχτα, όταν πήγαμε κι' εμείς να κοιμηθούμε, κάναμε, νομίζω, όλοι το ίδιο όνειρο: Ήνιερνται τον έαυτό μας με μία βέργα λυγαριάς στο χέρι και το χρυσούλι ξεπλωμένο μπρούτζο, με το παντελονάκι κατεδασμένο...

ΦΑΙΔΡΟΣ ΜΠΑΡΛΑΣ

— Το ίδιο μαγικό φερόω κι' εγώ, αλλά δεν το ποσέξεζ!...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΣΟΥΗΔΙΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ	ΣΕΛ. 6
Μιά χώρα - πρότυπο.	
ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΛΙΓΗ ΚΑΘΑΡΗ ΘΑΛΑΣΣΑ	» 9
Το πρόβλημα των φτωχών βιοπαλαιστών.	
ΤΖΕΡΑΝΤΙΝ: Η ΜΙΚΡΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ	» 16
Γιατί ο «Σαρλώ» έχει μαλώσει με την κορη του.	
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΑΡ	» 30
Πώς σταθμίζουν τους άντρες, που γνωρίζουν για πρώτη φορά.	
ΙΑ ΜΑΚΚΑ	» 32
Η τραγουδίστρια των «Μπιλς».	
ΡΟΥΛΑ ΤΑΣΟΥΛΑ	» 33
Οι δύο αδελφούλες - χορεύτριες που κατέκτησαν τη Μαδρίτη.	
ΣΤΡΑΜΠΟΥΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΞΑΦΘΡΩΣΕΙΣ	» 36
Ο μεγάλος κίνδυνος είναι η ύπνωση.	
ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΝΤΕ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΦΗΛΙΔΕΣ	» 37
Πώς μπορείτε να τις εξοφάνετε.	
ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΜΑΚΙΓΙΑΖ	» 40
Οι ειδικοί των γνωστότερων οίκων ομορφιάς διάλεξαν τις αποχρώσεις και τους νεότερους για τη νέα σεζόν.	
«ΛΕΥΚΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ»	» 44
Δύο γυναίκες που αγαπούν τον ίδιο άντρα: ή κάθε μία με τον δικό της τρόπο, είναι οι ηρωίδες του νέου δραματικού σινερομάντσου μας.	
Η ΚΑΤΑΠΑΛΗΚΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙ ΤΩΝ ΚΕΡΑΥΝΩΝ	» 53
Πώς εξηγείται το περίεργο φυσικό φαινόμενο και πώς σχηματίζεται στην ατμόσφαιρα.	
Η ΗΛΙΚΙΑ ΔΕΝ ΛΟΓΑΡΙΖΑΤΑΙ	» 56
Ευτυχισμένοι γάμοι ακόμα κι' αν εκείνος είναι μεγαλύτερος από εκείνη κατά 30 χρόνια.	
ΤΟ ΘΑΛΑΣΣΙΟ ΝΕΡΟ ΠΗΓΗ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΩΣ	» 57
Οι ενδείξεις του και οι αντενδείξεις του.	
ΘΑΜΝΕΝΟΣ ΣΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ	» 59
Πώς διεσώθη ένας Φινλανδός αλτήρας που καταπλάκωσε από τ' απορρίμματα μεθυμένους.	
Η ΜΠΛΟΥΖΑ Σ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΩΡΕΣ	» 63
Μπλουζές σπόρ, μπλουζές - πουλόβερ, έμπορμέ, απιγιέ, σε στυλ ισπανικό και βουλγαρικό. — Τι θα φορέσετε το φθινόπωρο και το χειμώνα: ύφασματα, σχέδια, χρώματα κλπ.	
PANTEBOY ME TO ΘΑΝΑΤΟ	» 73
Ο κοσμηματοπώλης, που πλήρωσε για να τον σκοτώσουν.	
ΤΑ ΕΝΤΟΜΑ	» 78
Είναι πάντοτε θανατηφόρο το τσίμπημα από τα διάφορα έντομα.	

Γρήγορο μαύρισμα με προϊόντα Nivea!

Sun Oil (σάν οйл): προστατεύει από τον καυτερό ήλιο, δίνει στο δέρμα όμοιόμορφο μελαχρινό χρώμα. Πωλείται και σε πρακτική συσκευασία με spray (ψεκαστήρα).

Sunbath (σάν-μπάθ): πρωτότυπο αθλητικό γαλάκτωμα για ένα βαθύ μαύρισμα. Απορροφάται άμέσως από τους πόρους. Προστατεύει ασφαλώς από τα εγκαύματα, δεν λεκιάζει τα ρούχα, δεν αφίνει γαλάδα στο δέρμα.

Κρέμα: Άπαραίτητη μετά από μία κουραστική ημέρα. Δροσίζει, ξεκουράζει και αναζωογονεί την επιδερμίδα.

ΕΙΔΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Προφθάστε να αγοράσετε με 50 μόνο δραχμές το «Καλοκαιρινό Nivea - Set» (είναι μία εύχρηστη πλαστική θήκη που περιέχει: Sun Oil ή Sunbath, κρέμα και μία πολύ ωραία μπάλλα Nivea).

Οί γέροι

ΑΠΟ το παράθυρό της, η κ. Σεζαίρ παρακολούθουσε την κίνηση της πλατείας. Ήταν η πιο μεγάλη διασκεδαστική της, στην καρδιά της, που είχε γεννηθεί ο σύζυγός της κι όπου ήθελε να περάσει τις τελευταίες του μέρες, συνταξιοδοτούμε πια τώρα τηλιματάρχης του υπουργείου των Στρατιωτικών.

Το καλοκαίρι, είχαν πάντα κάτι να κάνουν. Περιπατούσαν τον κήπο, πήγαιναν που και που κανέναν περπάτο. -Μα το χειμώνα; Ήμεναν κλεισμένοι στο σπίτι, κι κ. Σεζαίρ περιούσε την ώρα της στο παράθυρο, κλεινώντας και ριχνώντας κάθε τόσο ματιές στο δρόμο. Ο άνδρας της, καθισμένος εκεί κοντά, διάβαζε ή μιλούσε.

Ετσι, τα χρόνια περνούσαν τόσο μονοτονά, ώστε δεν τα ξεχωρίζαν το ένα από τ' άλλο. Δεν ένοιωθαν ότι γερνούσαν. Είχαν περάσει κι οι δυο τα εξήντα. Έκείνη είχε χοντρώσει και θαρύνει. Εκείνος είχε γίνει αδύνατος και στεγνός. Και τα μάτια τους είχαν τόσο ξεασθενήσει, ώστε δεν έβγαζαν ούτε στιγμή τα χοντρά γυαλιά τους.

Το θράδυ, όταν κοιμόνταν, τ' άκουμπούσαν πλάι στο κομοδίνο. Και το πρωί, μόλις ξυπνούσαν, τα ξαναφορούσαν. Δίχως γυαλιά δεν μπορούσαν να ιδούν. Ήταν στραβοί.

Τα πολλά χρόνια που είχαν περάσει ο ένας στο πλευρό του άλλου, τους είχαν κάνει τόσο άμοιροι, που θα τελείωναν τη ζωή τους σε εύχρηστη γαλήνη, αν δεν μεσολαβούσε ο γάμος του γιου τους Γιάννη. Αυτός είχε δημιουργήσει μεταξύ τους μια βιχόνοια.

Εκείνο το απόγευμα, όπως κάθονταν στην αυλή τους, τους βρέισε, πήκε στην κάμαρα η υπέρπληρη και έδωσε ένα γράμμα στην κυρία και τις εφημερίδες στον κύριο. Η κ. Σεζαίρ έδωσε το φάκελο κι' άνοιξε το γράμμα.

— Είναι από το Γιάννη, είπε με σθημένη φωνή.

Ο κ. Σεζαίρ δεν απάντησε. Δεν μπορούσε να συγχωρήσει στο γιό του τον άτακτο γάμο του. Δεν μπορούσε ν' ανεχθεί πως ένας καλλιτέχνης με όνομα και φήμη, που μπορούσε να παντρευτεί με την καλύτερη κοπέλα, είχε κάνει γυναίκα του μιά άσημη δακτυλόγραφο!

— Όχι, ο κ. Σεζαίρ δεν μπορούσε να του το συγχωρήσει. «Ω! ήξερε καλά την δικαιοσύνη του γιου του... Ένα παιδί είχε γεννηθεί πρό του γάμου και έτσι ο Γιάννης αναγκάστηκε να παντρευτεί, γιατί ήθελε να φερθεί σαν τίμιος άνθρωπος...

Μα αυτό, ο γερο-συνταξιούχος το θεωρούσε επιδαρτικό για τη νύφη του. Και γι' αυτό δεν είχε συγκαταστήσει ποτέ να ιδεί τον γιό του. Ο γιός έπαιζε τον καπνιστή τους γονείς της, μα στο βάθος ήταν πειραγμένος για την απόδοξη μισίας του πατέρα του, και ο πατέρας εξακολουθούσε να είναι δυσανασχισμένος μαζί του. Ετσι, οι συναντήσεις τους ήταν, όσο σχεδόν και ο χωρισμός τους οδυνηρές.

Μα η κ. Σεζαίρ υπέφερε περισσότερο. Θα ήθελε να γνωρίσει το εγγονάκι της, τον Πέτρο!

Το Πάρισι ήταν τόσο μακριά από την κοιμητολή που έμεναν! Είχε επιχειρήσει πολλές φορές να τον κάνει να συγχωρήσει το γιό του. Μα του κάκου! Με την πρώτη συνάντησή του, ποίλεσε, ο κ. Σεζαίρ θυμωμένος, πως έκοβε απότομα την δμιλία, κι' η δυστυχισμένη γυναίκα σταματούσε κάθε απόπειρα.

Και όμως, πόσο λαχταρούσε το εγγονάκι της!... Ήτανε έξη χρόνων τώρα. Το είχε δει μόνο σε μία φωτογραφία που της είχε φέρει και της είχε δείξει κρυφά ο γιός της.

Δεν θα το έβλεπε ποτέ λοιπόν; Ποτέ, πριν κλείσει τα μάτια της, δεν θ' άγκαλιάζε το παιδάκι του γιού της;

Καθώς διάβαζε το γράμμα η κ. Σεζαίρ σκούπιζε τα γυαλιά της, για να ιδεί καλύτερα, για να θεσβαιωθεί ότι δεν γελούσε... Ναί, ο Γιάννης

της της άγγειλε ότι θα έφτανε κοντά της εκείνο το θράδυ. Άλλ' όχι μόνος. Αυτή τη φορά θα τον συνόδευε ο μικρός του Πέτρος!

Αυτή θα ήταν η τελευταία απόπειρα για να συμφιλιωθεί με τον πατέρα του. Το έκανε αυτό για να μην έχει καμιά τύχη. Το παιδάκι του ήταν έμφορος και χαριτωμένο. Θα ριχνόταν στην άγκαλιά του παππού κι' εκείνος δεν θα μπορούσε ν' αντισταθεί στα γλυκά λογάρια του. Ή σκληρότης του θα μαλάκωνε κι' η διάφορα για τον γιό του θα γινόταν στοργή.

Στο τέλος της επιστολής, ο Γιάννης ρωτούσε τη μητέρα του αν θα πρεπε να παρουσιάσει ξαφνικά το παιδάκι, ή αν θάταν καλύτερα να προδιασθεί αυτή τον πατέρα.

— Η κ. Σεζαίρ δεν το πολυσκέφτηκε αυτό. Το καλύτερο ήταν κατά τη γνώμη της, να προδιασθεί τον σύζυγό της. Μά πως; Με ποιόν τρόπο;

Εδώ ήταν το πρόβλημα! Πως να του μιλούσε για ένα ζήτημα, που από καιρό της είχε απασχολήσει να του ξαναφερθεί... Ώστόσο, προσπάθησε με τρόπο ν' ανοίξει κουβέντα, αφήνοντας το γράμμα πάνω στο τραπέζι.

— Ο Γιάννης είναι καλά, είπε. — Κάτι μας είπες!... της απάντησε ψυχρά εκείνος. Για να σου γράφω, θα πη πως δεν είναι άρρωστος. — Καί, ξέρεις; Έρχεται απόψε... — Καλώς γάμω! Κάνει το καθήκον του.

Μα... σκέπτεται, είπε διατακτικά η κ. Σεζαίρ, να μην έρθει μόνος... Τι είπες; Και ποιος θάναί μαζί του; φώναξε ο σύζυγος, κατεβάζοντας την εφημερίδα που κρατούσε μπροστά στο πρόσωπό του και δείχνοντας δυο μάτια που άστραφταν από θυμό, πίσω από τα μεγάλα στρογγυλά γυαλιά του.

— Το παιδάκι του, ο Πέτρος. — Αυτό δεν θα γίνει ποτέ!... φώναξε ο γερο-συνταξιούχος. — Κι' άρχισε να κόβει νευρικές βολές στην κάμαρα, επαναλαμβάνοντας:

— Αυτό όχι, ποτέ, ποτέ!

— Μα, λουδοβίκε, θα είσαι πάντα ανένδοτος; στέναζε κλαίοντας, η κ. Σεζαίρ.

Εδώ δεν χοράει οίκτος, απάντησε εκείνος. Ο Γιάννης μου έκανε βαρεία προσβολή, παρακολουθώντας με. Δεν το ξεχνά! Αν εξακολουθώ ν' αγνοώ το γάμο του και να του φέρωμαι σαν νταν ακόμα ανύπαντρος, κάνω ένα χρέος προς τον εαυτό μου.

— Το χρέος, το καθήκον σου, τον έ-αυτο σου!... Όλο αυτό μου κοπανάς. Όλο για τον εαυτό σου μιλάς... τώλησε να του πη η κ. Σεζαίρ. Κι' έγω; Έμένα δεν με λογαριάζεις; Δεν υποφέρω εγώ; Δεν είναι φορτίο για μια γριά να μην έχω γνωρίσει να μην έχω φιλήσει το εγγονάκι της;

— Θα έπρεπε να ταχθής με το μέρος μου. Ή πρέει τον Γιάννη προσέβαλε και τους δυο μας!

— Μα για προσβολές τώρα πρόκειται; του απάντησε εκείνη νευρική. Υποφέρω που δεν ξέρω το μικρό. Αυτό είναι όλο. Μου λες να συμπεριβώ την δυσάρεστη σου; Έσένα, πειράχθηκε ο εγωισμός σου. Έμεις οι γυναίκες δεν έχουμε εγωισμό, όταν αγαπούμε; Ναί, ο εγωισμός σου πληρώθηκε κι' όχι η καρδιά σου.

— Μαριέττα! φώναξε με αυστηρότητα ο κ. Σεζαίρ.

— Όχι, όχι, δεν θα σωπάσω, θα σου τα πω όλα. Δεν μπορείς να επικαλεσθής πια ούτε τη δικαιοσύνη ότι ντρέπεσαι τους συγγενείς ή τους φίλους σου για την πράξη του γιού σου. Δεν έχουμε ούτε συγγενείς, ούτε φίλους. Όλοι πέθαναν. Και είμαστε σκέτοι γέροι. Λουδοβίκε, μου, γέροι... Δεν έχουμε κανένα πια που ν' αγαπούμε κανένα που να μας αγαπά. Και έχεις τη δύναμη να στερήσαι τα χάδια του εγγονού σου; — Ποιος μας δεσβαίνει ότι είναι εγγονός μας;

— Και σό, αποκρίθηκε η κ. Σεζαίρ, με ποιο δικαίωμα αμφισβάζεις; Γιατί το απορρίπτουμε περισσότερο το εγγονάκι μας... Δέξου να το ιδείς... Θάρρη σε λίγο... — Τότε ο γέρος, με φωνή που έτρεμε από τη συγκίνηση, αποκρίθηκε: — Καλά, καλά, ας έρθω!... Θα μάς έρθει και τα γυαλιά μας... ΜΙΣΕΛ ΚΟΡΝΤΑΙ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΠΟΡΤΑΤΙΦ

Να και ένα πολύ πρακτικό κι' χρησιμοπορτατίφ, που μάς έρχεται από την Αγγλία. Συνδυεύεται από ύλη, εύλογιστη, αλλά και αρκετά τοχο του πορτατίφ να το χρησιμοποιήσεις, ή όποια επιτρέπει στον κάποιό του χιλιάς δυο διαφορετικούς συνθιθέμενους του χρυσού. Α ν ο ι: Το πορτατίφ στη θέση του χρυσού. Μ έ σ ο ν: τα έγγραφα, που γυρνάει, αφήνοντας τα χέρια ελεύθερα. Κ α τ ο ι: Μία τελευταία ματιά στον καρβέτι, πριν εγκαταλείψει το γραφείο της.

τά επιπλά, τις γωνίες της κάμαρας, μέσα στην οποία είχε άρχεις να πέ- — Έξαφνα συναντήθηκαν. Και τότε έπιασε ο ένας τα χέρια του άλλου τρέφει κάποιο μεγάλο κίνδυνο.

— Η κ. Σεζαίρ κάθισε σε μία καρέκλα. Και σφουγγίζοντας ένα δάκρυ, ψιθύρισε: — Βλέπεις... θλέςεις... Είμαστε γέροι... Είμαστε μόνοι... Όλοί μας... Ας μη στερηθούμε περισσότερο το εγγονάκι μας... Δέξου να το ιδείς... Θάρρη σε λίγο... — Τότε ο γέρος, με φωνή που έτρεμε από τη συγκίνηση, αποκρίθηκε: — Καλά, καλά, ας έρθω!... Θα μάς έρθει και τα γυαλιά μας... ΜΙΣΕΛ ΚΟΡΝΤΑΙ

ΚΟΖΕΡΙ

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΔΙΑΚΡΙΤΟΣ επισκέπτης που είναι αυτή η άναψη! Έρχεται την πιο άπιαστη ώρα. Την περιμένει και δεν ζυγώνει. Κι' άλλες, πάλι φορές, ενώ είστε ριγμένοι σε μια προσπάθεια, κι' έχετε ανάγκη από απόλυτη συγκέντρωση, σας χτυπά κατακέφαλα και σ' ας παραλείπει.

Αυτό που έγινε με την Άννα Δ. Επέρσασε τα πρώτα χρόνια μου χωρίς συγκίνηση. Όλες σχεδόν οι συμμάθητρές μου στο γυμνάσιο είχαν τα φλερτάκια τους. Μερικές απ' αυτές είχαν και προχωρημένες σχέσεις. Έγώ γελούσα. Δεν καταλάβαινα πως ήταν δυνατόν να υποφέρουν. Έρχονταν στιγμές, που αναρωτιόμουν μήπως είμαι διαφορετική από τις άλλες...

Τέλειωσε το γυμνάσιο έδωσε εξετάσεις και έπευχε στην Αρχιτεκτονική Σχολή, όπου οι σπουδαστριες είναι περισσότερες από τους σπουδαστές. Πέρασαν τρία χρόνια, από την έγγραφη της. Αδιάφορη και κατά την περίοδο αυτή. Στο τέταρτο έτος της φοιτήσεως της έφαισκει τώρα. Ένας χρόνος της μενει, για να τελειώσει. Καταλαβαίνετε πόση δουλειά της χρειάζεται.

ΟΣΟ ΔΙΑΡΚΟΥΝ ΟΙ ΣΠΟΥΔΕΣ

για ν' ανταποκριθώ στις υποχρεώσεις της.

Αυτή, λοιπόν, την πιο ακατάλληλη στιγμή, έφαιε να την επισκεφθώ ο αδιάκριτος επισκέπτης. Και δεν ήρθε με το μαλακό. Έπεσε δημικια, τη χτύπησε κατακέφαλα, τη ζάλισε, τη λασκάρωσε τα φρένα.

Μία τυχαία γνωριμία. Τι περιέργια πράγματα... Πριν από πέντε λεπτά, να είσαι όμορφα και καλά, με απόλυτα κυριαρχία πάνω στον εαυτό σου. Γνωρίζεις, όμως, κι' ένα πρόσωπο κι' ανατρέπεται με μιάς ο ρυθμός της ζωής σου.

«Από τότε, είμαι αναταραγμένη. Ο νέος που γνώρισα, είναι κατά ένα χρόνο μεγαλύτερός μου. Σπουδάζει Ιατρική και θέλει δυο ακόμα χρόνια για να τελειώσει τις σπουδές του. Κ ι σ ο υ τ ο ς δ ε ι χ ν ε ι κ ι μ' α γ α π α. Κ α ι τ ο ν π ι σ τ ε υ ω. Συμβαίνει όμως και στους δυο μας κάτι πολύ δυσάρεστο. Το δυσάρεστο είναι ότι δεν μπορούμε πια να μελετήσουμε...»

Σκέφτον στο βέβαιο, αλλά το μυαλό τους είναι μακριά. Όσοι τους ελέπουν ενθουσιάζονται στο τέλος. Οπταίνονται αυτό που παθαίνουν. Το ξέρουν όμως οι ίδιοι και φοβούνται, ότι με τέτοιες συνθήκες δεν θα μπορούσαν να προχωρήσουν. Θα ήταν δε κρίμα να τα παρατήσουν στη μέση, τώρα που πλησιάζουν στο τέλος.

Οι σχέσεις τους έγιναν στενότερες, αλλά δεν υπήρχαν έντονες επιρροές για τη νομική ένωση τους. Το μόνο που τους λείπει, είναι να προσέξουν μήπως ο έρωτας γίνει εμπόδιο στη σπουδή τους.

Τα παιδιά, όμως, έχουν τη δική τους άποψη. Νομίζουν ότι, για να ηρεμήσουν και να μπορέσουν ν' αφοσιωθούν στη μελέτη τους, το καλύτερο θα ήταν να παντρευτούν. Τότε, κάτω από την ίδια στέγη, δεν θαχαναν τις ώρες τους σε συναντήσεις, δεν θα τους έτρωγαν τα συνεχή τηλεφωνήματα, δεν θα είχαν ύπονοις ο ένας για τον άλλον, αφού θα ήταν πάντα μαζί. Έν τη ένωση η μελέτη.

«Όσο για τα έξοδα συντηρήσεως, θα δοθούν από το ζεύγος στα πρώτα τους δέματα οι γονείς, που είναι αρκετά εύποροι.

Με την άποψη αυτή συμφωνεί η μητέρα της κόρης. Ευστυχώς, όμως, αντίθετος είναι ο πατέρας του κοριτσιού και οι γονείς του νέου. Φοβούνται αυτό, ότι ο γάμος θα τους κάνει χειρότερα. — Κι' γι' αυτό, η γριά για να το άλλο: Ή ένωσις κατά τη διάρκεια της μελέτης, θα τους καταστρέψει τη γεύση του γάμου. — Άλλωστε ο μήνας του μέλιτος, όταν εκείνος θα είναι σκυμμένος πάνω στην μελέτη, στο κέν-

νω στο βέβαιο, κι' εκείνη πάνω στο σχέδιο...

Χαμένη ή πρώτη περίοδος, που είναι και η καλύτερη.

Δυο πλευρές, με ίσχυρά και οι δυο επιχειρήματα. Δεν είναι σπάνιο φαινόμενο, ιδίως στα Πανεπιστήμια του εξωτερικού, οι φοιτητές να παντρεύονται κατά την διάρκεια των σπουδών τους. Φοιτητρίες που προσέρχονται στις παραδόσεις, ενώ έρπονται σε κατάστασις ένδιαφρονου. Πολλά από τα ζευγάρια αυτά φθάνουν στο τέλος κι' αποκτούν το πυγίο τους. Είναι, όμως, κι' άλλοι, που τους παίρνει ο τροχός της συζυγικής ζωής και τα παρατούν στη μέση.

Ανάλογα με τα πρόσωπα και με το χαρακτήρα. Είναι άνθρωποι, που ο έρωτας τους δίνει φτερά και γίνεται η δύναμη που τους ώθει στην έντασι της προσπάθειας. Είναι κι' άλλοι, που τα ερωτικά ενδιαφέροντα κυριαρχούν πάνω τους και τους παραλύουν. Νομίζω δε πως οι τελευταίοι αυτοί είναι οι περισσότεροι. Άπειρη πατήρη πρέπει να μείν' ο αιώνας της ψυχής και η σκέψις. Δεν μπορούν να δουλεύουν σε δυο κύριους. Ένας από τους δυο θα φαγωθεί. — Η θα φάη την επιθυμία ο έρωτας, ή θα φάη τον έρωτα η επιθυμία. Δίκοπο μαχαίρι και ο γάμος κατά τη διάρκεια των σπουδών.

Πού να θρεθούν κανόνες; Αυτή α-

«Δείχνει πως με αγαπά. Και τον πιστεύω...»

τρο, σπουδίστηκε, και σ' ας στραβοκοιτάζον επειδή μόνος έσας τους πιάνει ολοκληρω τραπεζί. Ούτε σκεψι να κάνετε μόνος το μπανίο σας. Θυμίζωμ τους παλιούς καιρούς που, αν εξαίρεσετε το Νέο Φάληρο και τις Τζιτζιφίες, ο Σαρανικός ήταν έρημος και ούτε μαγιό σ' ας χρειάζονταν. Τώρα ανθρώποθαλάσσα έπεσε στη θάλασσα...

Προχωρεί ακόμα περισσότερο ο Μαθουάλας, για να μάς πη, ότι, έτσι όπως πήγαμε και με τις συνθήκες που έχουν δημιουργηθεί, ο άνθρωπος ούτε στιγμή μπορεί πια να μείνι με τον εαυτό του. Που να τον έρθει; Ο εαυτός μας, αυτός ο άγνωστος... Ούτε οι συνθήκες της ζωής, έτσι όπως έγινε, εύνοουν την παύση, με τον εαυτό μας, αλλά ούτε κι' όταν το επιτρέψουν οι περιστάσεις, μπορούμε να μείνουμε μόνοι.

«Αδικο που έχουμε!... Το αδικο που κάνουμε στον εαυτό μας, υπογραμμίζει ο επιστολογράφος. «Ποιος, τάχα συντροφος είναι πιο ένδιαφρον από τον εαυτό μας; Ποιος μπορεί να μάς νιώσει καλύτερα απ' αυτόν; Ούτε η μητέρα, ούτε η γυναίκα, ούτε η ερωμένη, ούτε ο πιο στενός φίλος. Δεν υπάρχουν στον κόσμο δυο πρόσωπα, που να μιλούν ακριβώς την ίδια γλώσσα...»

Πράγματι, μόνο με τον εαυτό μας είναι δυνατόν η πλήρης συνεισότης. Πόσο πιο καλός θα ήμαστε, αν είχαμε μάθει ν' ακούμε τον εαυτό μας κατά να απευθυνόμαστε σ' αυτόν! Πρέπει να μάθι κανείς να μιλά κάποτε με τον εαυτό του, λέει ένας παλιός Γάλλος συγγραφέας, ο Ανρ ντε Ρενίε. Μιλώντας με τον εαυτό σου, άκους καλύτερες αλήθειες ή εχθράς την ίδια γλώσσα...»

Ούτε θα μάς νιώσει κανείς, όσο νιώθουμε εμείς τον εαυτό μας. Παιδί σας είναι αυτό που υποφέρει, από ένα οποιoδήποτε φυσικό πόνο. Λυπάται, έλσπε δυστυχώς, κάνει το πόν για να το ανακουφίσει. Έτσι, ο άνθρωπος, που είμαστε, λαομμένοι, είναι αδύνατο να μοιρασθή η ν' ας κάνει δικό σας τον πόνο του.

Μόνος ο εαυτός μας μάς ξέρει και συμμετέχει απόλυτα στις χαρές και στις λύπες μας. Τρέμουμε μπροστά στις ελπίδες μας, δυο λεπτά της ώρας μόνι μαζί του. Ποιος μπορεί να μείνι μόνος; Ο σύγχρονος άνθρωπος αποφεύγει τη μονωσι. Σ' α να τη φοβάται.

Ωραίες θεωρίες, αυτά όλα — θα μου πητε. Υποθέστε ότι κάποιος, όπως ο σημερινός επιστολογράφος, θέλει πραγματικά να μείνι μόνος. Πως θα τα καταφέρει; Άντιο μοναξιά. Ομαδική έγινε η ζωή. Δεν πηγαίνετε να έρθετε μια μοναχική α-κλή, ένα έρημικό εομόν; Πηγαίνετε κάποτε, στην έσοχη και δρίσκατε το μοναχικό εκδρομείο. Τώρα κυριαρχεί η όμαδα. Παντού το «αλλά κι' αν» γαυανόμοι ομίλοι. Δεν απομένει να απαλλαγούν, για να μπου στον τροχό του γάμου και να χάνουν έτσι το τελευταίο όχυρο της μοναξιάς.

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

ΕΡΩΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΜΕΣΑ ΣΕ ΜΠΟΤΙΛΙΕΣ

Σ' ένα αγλικό χωριό, οι άνδρες είναι έξη φορές περισσότεροι από τις γυναίκες. Μπροστά στην αδυναμία να βρη σύζυγο, ο νεαρός Μπράιαν Κολ, άρχισε να κλείνι ερωτικά μηνύματα μέσα σε μπιλιές, που τις πετούσε κατόπιν στη θάλασσα. Έχει ρίξει ως τώρα 1282 μπιλιές κι' έχει πάρει απαντήσεις από 381 νέες, που προέρχονται από όλα τα μέρη του κόσμου. Άλλες απ' αυτές του απάντησαν με γράμματα κι' άλλες με το δικό του τρόπο, δηλαδή με μηνύματα κλεισμένα μέσα σε μπιλιές. Άνταμα σ' αυτές, έδρισκεται και η Σουηδική Ίλνκα-Μπρίτ Ελκνσπερν, που του γράφει ότι είναι πρόθυμη να γνη γυναίκα του. Η Ίλνκα-Μπρίτ είναι 21 χρόνων και είχε αναδειχθή νικήτρια σ' έναν διαγωνισμό καλλονής.

Ο βασιλεύς της Σουηδίας Γουσταύος Αδόλφος, με τον Πρωθυπουργό Τάγκ Έολάντερ (αριστερά).

Ο ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΣ ήγέτης Νικήτας Κροστούσφ και ο πρωθυπουργός της Γαλλίας Πωμπιν-του επισκέπτονται διαδοχικά τη Σουηδία και γίνονται δεκτοί, με σχετική ψυχρή ευγένεια ο πρώτος και με θερμό ενδιαφέρον ο δεύτερος... Κι' ενώ οι κλαγγές των όπλων ακούγονται παντού, τα βλέμματα στρέφονται προς τη Σουηδία, που, με τη Σοσιαλδημοκρατική της κυβέρνηση, από το 1932, και με την πατριωτική, οδύνη και μετ' αδέσμευτη εξωτερική της πολιτική, αποτελεί πραγματικά έναν άλλο κόσμο, μια ιδιαιτερωτή κατάσταση, που πλησιάζει να γίνει το πρότυπο της ταραγμένης και γεμάτης ασάφειας εποχής μας.

ΕΝΑ ΠΑΡΑΔΟΣΟ: Η ΑΝΑΓΚΗ ΤΗΣ ΦΥΓΗΣ

Στην παλιά συνήθεια της Στοχόλμης, που μοιάζει με ντεκόρ μεσαιωνικού θεάτρου, προβάλλει ένα κατάξανθο κοπέλλο, με ίσα μακρόν μαλλιά, ντυμένη με ξεθαμμένα μπλου-τζην και με ταυλακωμένες γραμματοστιγμές.

Οι γεμάδες του Βορρά γεμίζουν μελαγχολία τα μεγάλα τους ματια και το δνερό τους είναι να φύγουν προς τον ήλιο, προς τη Μεσόγειο.

Όστε οι Σουηδοί, που για τους ξένους έχουν ατмосή σε ένα υψηλό σημείο πολιτισμού, ανιούν στη χώρα τους και θέλουν να φύγουν; Έδω, αγγίζουμε ένα από τα πιο ενδιαφέροντα σημεία της σύγχρονης σουηδικής ψυχολογίας.

Με 450.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα και με 7.600.000 κατοίκους, η Σουηδία δεν πάσχει, βέβαια, από έλλειψη ζωτικού χώρου.

Ο πόθος αυτός της φυγής, η έωση επιθυμία του ταξιδιού, οφείλεται σε αταξινόμοτο ή στην ανάπη' σφόνει μια σχεδόν τέλεια κοινωνική δοράνωση;

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙ ΑΠΟ ΤΟ 1932

Το άριστο δνερό της πολιτικής σταθερότητας, αποτελεί μια πραγματικότητα για τη Σουηδία, πραγματικότητα που δεν παρουσιάζεται σε καμία άλλη δημοκρατία.

Ο ήγέτης των Κομμμάτων του Κέντρου και άρχηγός της Αντιπολιτεύσεως Άγκιουντ Χέλιον.

κή χώρα. (Η σταθερότης των δικτατοριών κρύβει την πιο επικίνδυνη και καταστροφική ασάφεια).

Το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα, όχι μόνο βόισκεται στην εξουσία από το 1932, αλλά και αυξάνει, σε κάθε εκλογή μέχρι σήμερα, τις ψήφους του...

Ο άρχηγος των Σοσιαλδημοκρατών Τάγκ Έολάντερ είναι συνεχώς Προεδριουργός, από το 1946!...

Από το 1810, βασιλεύει στη Σουηδία η οικογένεια Μπερναντότε. Ο Ζάν Μπατίστ Μπερναντότε, στρατάρχης του Ναπολέοντος, είναι ο ιδρυτής της δυναστείας.

Ο Μπερναντότε εξέλεξε βασιλέα της Σουηδίας το 1810 και απόγονος τον είναι και ο σημερινός βασιλέας Γουσταύος Αδόλφος, που ανέβηκε στο θρόνο το 1950, σε ηλικία 68 ετών.

ΑΠΟ ΤΟ 1814 ΧΩΡΙΣ ΠΟΛΕΜΟ

Η Σουηδία, από το 1814 δεν

Η ΣΟΥΗΔΙΑ

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ

γνώρισε τον πόλεμο!...

Η πολιτική της είναι οδύνη, οδύνη και την τελευταία περίοδο, αδέσμευτη, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η χώρα δεν συνεργάζε-

Ο δνπουργός των Οικονομικών Δουνοφ Στραίνγκ.

ται στενότητα με τις διεθνείς οργανώσεις, όπως τώρα με τα Ηνωμένα Έθνη.

Όταν το Σουηδικό Κοινοβούλιο έλεγχονσε, το 1946, την εισοδα της χώρας στον Όργανισμό Ηνωμένων Έθνών, ο δνπουργός των Έξωτερικών έτρεψε το δικαίωμα της Σουηδίας να εντάξει την όδο της οδύνητος σε περίπτωση πολέμου.

Θα μπορούσε να πει: να πιστέψω ότι η Σουηδία, ήταν έτοιμη να εγκαταλείψει την πατριωτική εξωτερική της πολιτική, όταν το 1948-49 προστάθηκε να υπογράψει ένα άνωταξό σύμφωνο με τη Νορβηγία και τη Δανία.

Στην πραγματικότητα όμως, η Σουηδία θέλησε να επεκταίνει τη ζώνη της γεωγραφικής της οδύνητος σε όλες τις Σκανδιναβικές χώρες, για να επιτύχει την εξάλειψη του κινδύνου πολέμου.

Αλλά οι συνουίτες δεν έπαιζαν και η Δανία και η Νορβηγία έγιναν μέλη του ΝΑΤΟ, ενώ η Σουηδία συνέχισε την πατριωτική πολιτική της.

ΜΙΑ ΥΠΕΡΜΟΝΤΕΡΝΑ ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ

Αλλά, άκριβως για να εξασφαλίσει την ανεξαρτησία της, η Σουηδία κατέβαλε και καταβάλλει σοβαρότατες προσπάθειες για την εθνική της άμυνα.

Σήμερα, οι σουηδικές ένοπλες δυνάμεις είναι από τις πιο μοντέρνες του κόσμου. Οι σκοποί της διπλωματίας και της εθνικής άμυνας της Σουηδίας είναι η αδέσμευτη πολιτική στην περίοδο της ειρήνης και η οδύνητος σε

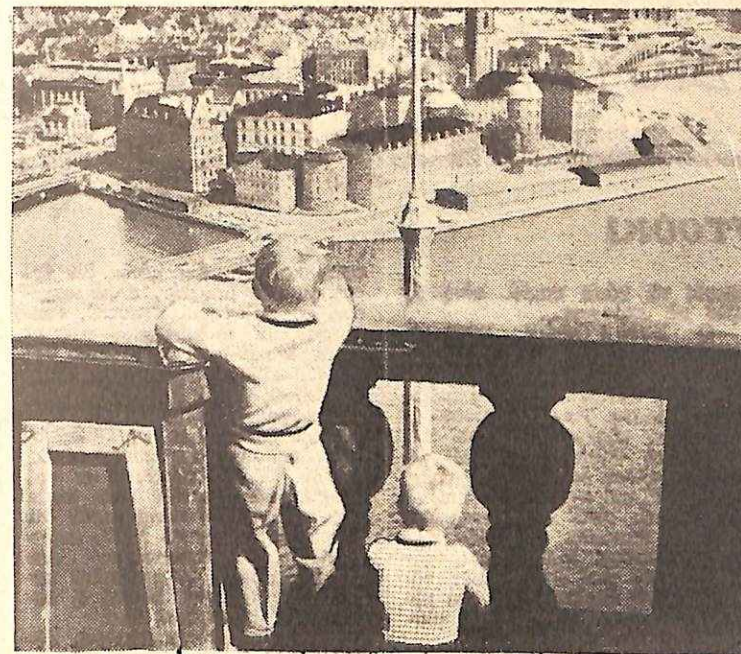
σχεδόν το ένα τρίτο των τοπικών έσοδων των δήμων διατίθενται για σκοπούς κοινωνικής προνοίας! Αλλά, βέβαια, η πολιτική και οικονομική εδωσσία της Σουηδίας δεν είναι δυνατή, παρά μόνο χωρίς σε μια Ισορροπία, που πετυχαίνεται με συνεχή άγωνα, με πολύ φαντασία και με πρωτότυπες ιδέες, μακριά απ' όλα τα στυμματα.

ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑΣ

Στη σοσιαλιστική Σουηδία, ένα μεγάλο ποσοστό, ως 90%, των βιομηχανικών εγκαταστάσεων και άλλων μικρότερων εγκαταστάσεων, είναι στα χέρια ιδιωτών. Μόλις μία επιχείρηση ξεφύγει από τα όρια του λογικού κέρδους, το Κράτος ιδρύει την ίδια επιχείρηση και παράγει προϊόντα με χαμηλότερες τιμές.

Αλλά και το Κράτος και το ιδιωτικό κεφάλαιο παρακολουθείται στενά από τις διάφορες Ένώσεις των καταναλωτών, που αν χρειαστεί, ιδρύουν κι αυτές παραγωγικές επιχειρήσεις.

Η ύπθεσι των ηλεκτρικών λαμπτήρων αποτελεί ένα περίφημο παράδειγμα, για το πως επιτυγχά-

Μία όψη της Στοχόλμης.

ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

ΜΙΑ ΧΩΡΑ ΠΡΟΤΥΠΟ

Φοιτητές και φοιτήτριες του Πανεπιστημίου της Ουψάλας, σε μία κοινόχρηστη διαδήλωση μετ' τις εξετάσεις.

νεται η ούθια της αγοράς σύμφωνα με τα συμφέροντα των καταναλωτών. Οι Ένώσεις καταναλωτών έχουν ότι οι λαμπτήρες ήταν πολύ ακριβοί και κακής ποιότητας, και γι' αυτό διαμαρτυρήθηκαν.

Επειδή οι διαμαρτυρίες τους δεν έληφθηκαν υπ' όψη, ιδρύσαν εργοστάσιο παραγωγής λαμπτήρων, κατέβασαν τις τιμές και έτσι υποχρεώσαν τους βιομηχάνους να κάνουν το ίδιο.

Ένας τύπος Σουηδέας φοιτήτριας.

ΑΡΜΟΝΙΑ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Η αρμονία των σχέσεων μεταξύ εργοδοτών και εργαζομένων είναι κάτι το καταληκτικό. Και η αρμονία αυτή είναι καρός κοινωνικής ειρήνης και άσκησης πολιτισμού.

Ο εργοδότης, άλλωστε, χωρίς καμιά εξαίρεση, προκαταβάλλει την άξια του σπιτιού του κάθε εργαζομένου, μέσα σε μία δεκάτια. Το επίπεδο της ζωής στη Σουηδία είναι υψηλό, κι αυτό οφείλεται στην Ισορροπία των διαφόρων παραγόντων.

Ο οικογενειακός προϋπολογισμός είναι κοινό έργο της Κνδε-

ρήσεως, των εργοδοτών και των εργαζομένων και προβλέπει τα πάντα, έστω και σε περιουσιακή κλίμακα. Ο Σουηδός και η Σουηδέσσα είναι υψηλό αναστήματος, εύρωστοι, έρρενενοι με την έσση και τον ήλιο. Ο οικογενειακός προϋπολογισμός προβλέπει, μ' ένα του σημαντικό μέρος, τις δαπάνες.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΣΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Οι κοινωνικές σχέσεις στη Σουηδία είναι κι αυτές καρός μιας Ισορροπίας. Έπαιζει πολύ αυτοπειθαρχία, πολλές φορμαλισμός στις ατομικές σχέσεις, παρ' όλο

δημοσύνησαν μια κοινωνική Ισορροπία, για τη δική τους γούση, μια Ισορροπία που δεν είναι για εξαγωγή. Οι άλλοι, οι ξένοι, τους ενδιαφέρουν για την ανάπτυξη εθνικών και εμπορικών σχέσεων.

Ο σουηδικός σοσιαλισμός είναι ιδιαιτερός, με τη διαφορά ότι οι ξένοι θεωρούν τον σοσιαλισμό τοξικό, ότι δεν είναι σοσιαλισμός.

Σήμερα, πάντως, είναι ένα πρότυπο, για όλους τους ανθρώπους της καλής θέλησεως, που πιστεύουν στην ανθρωπινή αξιοπρέπεια και στην ειρήνη.

ΕΠ. ΜΕΤ.

Τὸ χαστούκι

δδοσης, του είπα να κληθῇ γρηγορά, γιατί είχα μόνο είκοσι λεπτά καιρό. «Α, μά η τύχη σου μου δίνει στὰ νεύρα!», μου αἶπε ὁ κύριος Μπόν. «Εγώ ὅμως δὲν ἀνέχομαι να μὲ νευριαζόουν. Ἀρπάξε λοιπὸν ἕνα χαστούκι...». Καὶ

Ο ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΠΟΝ: Έκ της αποδεικτικής διαδικασίας, κύριε πρόεδρε, αποκαλύπτεται, κατά τόν φαινομένον τρόπον, ότι ο πελάτης μου είναι ο ήρεμώτερος άνθρωπος του κόσμου.

ΑΛ ΜΠΡΙΤΖ: Ορίστε!... Δεκα-
 ξή φράγκα!... Νά ένας ντενεκές
 που με χτύπησε, με πρόσβαλε
 μπροστά σε τόσο κόσμο και στο
 τέλος τη γλύτωσε, πληρώνοντας...
 έναν καφέ... δεκαξή φράγκα...
 Πφ!...

των κατηγορουμένων, αποτελούσι
ἀδίκημα κατά το προσήκου τῶν
δικαστῶν ἐν τῇ ἐνασχίσει τῶν
καθηκόντων των. Ἐπειδὴ τοῦτο
ὑποτελεῖ ἀδίκημα προβλεπόμενον
ὑπὸ τοῦ νόμου. Διὰ ταῦτα, συμ-
φώνως τῷ νόμῳ, καταδικάζει

ANAL

1. HORIZONTAL

Литература

APP OALM

AZZA

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΛΙΓΗ ΚΑΘΑΡΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

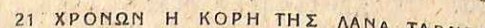
Τὸ πρόβλημα τῶν φτωχῶν βιοπαλαιστῶν

κτερίνοι γλεντζέδες έρχονται στ
κέφι και τὰ σπάνε και πετάνε στ
θάλασσα τὰ γυαλιά και τὰ κουτ
μὲ τὶς κονσέρβες και τὰ σκουπίδι
κι' ὅ,τι μπορεῖ νὰ συλλαβῇ ὁ νοῦ

...που τρομάζουν τον βιοπαλαιστή
...τόν κάνουν να μεταβάλει σέ... έκδ
...μή ένα θαλάσσιο μπάνιο. Πέρα
...τή Βουλιαγμένη, αρχίζει επίσης
...άλλη, πολύ περίεργη κι άπιθανη

καὶ τὰ παιδιά του εἶναι καταδικασμένοι νὰ τὴν βλέπουν ἀπὸ μακριὰ καὶ νὰ τὴν ὀνειρεύονται...

Θ. ΔΡΑΚΟΣ

Στο Χάλλνγκεν η Λάνα έπαιρνε ωστόσο μία επίσημη βδελύση και εύκαιρα της 21ης επέτειου των γενεθλίων της κόρης της Τσέρρι Κράιν. Στη γιορτή παρευρέθηκε και ο πατέρας της Λάνα, Στθ Κράιν. Σημεωά έχει σχεδόν έχασει τη τραχηλή έκείνη μεγάλη παρσαφύλη που το 1958, όταν ήταν οπταία η νεαρά Τσέρρι, άρπάσανε ένα μαχαίρι της κουζίνας, σκότωσε τον Τζώνου Στμποπάνου. Τώρα η Τσέρρι, ύστερα από παρατηρή- σε από τον Τζον, έφτασε στην ηλικία της μητέρας της. Στχολή, έχει φάρα χείλι για να σκοτώσει, αλλά για να κόψει την τεραστιά τουρτά, που είχε παραγγείλει γι' αυτήν ο πατέρα της.

Σ.Ο.Σ. ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΖΥΓΟΥΣ
ΣΤΗΝ ΠΟΛΙ

Στό Παρίσι, μιὰ ὁμορφὴ κα-
πέλλα εἰκοσιοκτὼ χρόνων, ἡ Ντε-
νίς Μπεσνῶ, διευθύνει μιὰ ἐπιχεί-
ρησι, ποὺ αὐτὴ τὴ στιγμὴ εἶναι
ἡ δημοφιλέστερη τῆς γαλλικῆς
πρωτευούσης. Τὸν ἄνδρα ποὺ

«Υπηρεσία για Άντρες Μόνο». Καθε άντρας, μπορεί να γίνει μέλος της, για ελάττωσή του διακοπών, όταν ο σύζυγός του βρίσκεται στη θάλασσα. Σ' αυτή την περίπτωση θα είναι άρκετο να σχηματίζει ένα τηλεφωνικό αριθμό, για να ικανοποιούνται όλες του οι επιθυμίες. Άντρες μόνοι, ζητούν να πάν κάποιος να τους πλύει και να τους σιδερώσει τα παντελόνια.

τά κουμπιά τους, να μαντάρη τις κάλτσες τους, να διορθώση τα ρουμπινέτο του νερού... Μπορούν ακόμα να ζητήσουν ένα πιστόλι για να...

για σκακι ή για τένις. Το S.O.S.
 έχει σήμερα χιλιάδες συνδρομητές.
 Η συνδρομή είναι μόνο πεντακό-
 σιες δραχμές για ολόκληρη τη
 εποχή, μα οι δια-
 κλάσεις είναι

πληρώνονται, φυσικά, χωριστά σύμφωνα με την τρέχουσα τιμή. Μόνο το μοντάρισμα στις κάλτσες και η παρτίδα του τένις προσφέρονται δωρεάν.

χθη τὴν ἄλλῃ. Ὁ
τοχή, οἱ κατεκτετα
οἱ στρατιωτικοὶ κα
μειναν στὴν παραλ
σ' αὐτοὺς, οἱ ὑπηρ

αλμος, η Κα-
πέρασαν, μα
αυλισμοί παρέ-
χ. Καί, κοντά
σις των Συμ-

έρχονται στὸ
καὶ πετᾶνε στὴ
καὶ τὰ κουτιά
τὰ σκουπίδια
συλλάβη ὁ νοῦς

ταίς και αγίοις
βιοπαλαισὴ καὶ
θάλα σέ... ἐκδρο-
πανά. Πέρα ἀπὸ
οὐχί, ἐπίσης μιὰ
γη κι' ἀπίθανη ἱ-

Θ. ΔΡΑΚΟΣ

ΚΑΘΙΣΜΕΝΗ δίπλα στο παράθυρο, κυττάζω τη σταγόνα της ξαφνικής καλοκαιρικής βροχής, που γλιστράει σιγά-σιγά αυλακώνοντας το τζάμι. Και συλλογίζομαι αθέλα μου πώς έτσι είναι και η εσύ. Έρχεται ξαφνικά, δροσίζει την καρδιά μας και ύστερα χάνεται, διαλύεται, εξατμίζεται, όπως αυτή η σταγόνα της βροχής...

Ένω τα συλλογίζομαι, αυτά, οι αναμνήσεις ξαναγυρίζουν και πάλι, απρόκλητες με ολοκληρώνουν, έντονα κι' οδυνηρές. Η αύλαξα των περασμένων ξαναοινοεί σιγά-σιγά, στη θέση του και το μικρό θεατρικό έργο ξαναρχίζει να παίζεται...

Η άρχη είχε γίνει σ' ένα γάμο συγγενικό. Βρισκόμουν μπροστά στη νύφη και, μόλις είχα προφέρει το τυπικό ανά ζήτησε, το έντοτικό μου με είδοποίησε. Δύο μάτια ήταν

μας έγινε σ' ένα γάμο. Τι λέτε εσείς;

— Ισως... Ψιθύρισα κοκκινίζοντας, γιατί καταλάβαινα πώς εκείνη ή λεζούλα πρόδιδε τα συναισθήματά μου, μά μου ήταν αδύνατο να μη την προσέχω.

— Το ξέρετε πώς έβγαζα να σάς βρω; Ένοιω πώς έβγαζα από πάντα. Αυτό συμβαίνει σ' όλους τους ανθρώπους, ακόμα κι' αν δεν το ξέρουν. Υποσυνείδητα νοιώθουν, ότι, κάπου πάνω στη γη, υπάρχει το άλλο μισό του εαυτού τους, μα δεν καταλαβαίνουν έλοι να το συναντήσουν. Οι περισσότεροι αναγκάζονται να κάνουν συμβιβασμούς. Είναι πραγματικά φοβερό, γιατί κάτι τέτοιες ενώσεις καταλήγουν στην αποτυχία, στην απογοήτευση... Έγώ, όμως, στάθηκα τυχερός. Το κατάλαβα από την πρώτη στιγμή που σας αντίκρισα. Είστε η γυναίκα που τ' όνομά

μας έγινε σ' ένα γάμο. Τι λέτε εσείς;

Ένα τραγούδι - Μια ιστορία

Μου είπε το όνομα ενός μικρού μπάρ της οδού 'Ακαδημίας, που το ήξερα, και ύστερα απομακρύνθηκα βιαστικά από κοντά του, για να πλησιάσω τους δικούς μου που με ζήτησαν.

Πέρασα τις υπόλοιπες ώρες εκείνης της ημέρας και ολοκληρώ το πρώτο της έπομένης, σε μία παράξενη κατάσταση, ανάμεσα στο όνειρο και στην πραγματικότητα. Ένοιωθα σαν να είχα αποχωρήσει από τον υπόλοιπο κόσμο, σαν να ζούσα μονάχα με τη σκέψη εκείνου του άντρα, που είχε παρουσιάσει τόσο ξαφνικά στη ζωή μου.

Τον συνάντησα στο μικρό μπάρ της οδού 'Ακαδημίας. Ανυπομονών.

σκίους των δέντρων του πάρκου, αλάσαμε τα πρώτα μας φιλά.

— Σ' αγαπώ, μου ψιθύρισε ο Γιώργος με πάθος, ενώ μ' έφτυγε στο στήθος του. Σ' αγαπώ και θα μείνω για πάντα έτσι μαζί, για όλη τη ζωή... "Η μάλλον όχι, η ζωή είναι τόσο σύντομη! Θάμιασε μαζί στην αιωνιότητα.

— Για πάντα έτσι, μαζί... Έκείνα τα τέσσερα λόγια έφταναν στην καρδιά μου, γινόντουσαν τραγούδι, ένα τραγούδι ευτυχίας, που είχε για υπόκορσοι τη μουσική από την «Καρδιά της Βουδαπέστης».

Οι μέρες αρχίζουν να κυλούν, να γίνονται βδομάδες, μήνες, κι' εγώ εξακολουθούσα να ζω μέσα σ' ένα γλυκό, υπέροχο όνειρο.

Συναντιόμουν κάθε μέρα με το Γιώργο, καθόμαστε για λίγο στο μικρό μπάρ της οδού 'Ακαδημίας, ξανακούγαμε συχνά το δίσκο «μας». Ύστερα βγαίναμε να περπατήσουμε μαζί, να καθήσουμε σε κάποιο παγκάκι, ν' αλλαζόματε φιλά και όρκοις.

Έκείνος μου έλεγε πώς φρόντιζε να τακτοποιήσει και προσωπικές του υποθέσεις και ύστερα θάρχεταν να με ζήτηση από τους δικούς μου.

Μια μέρα, πήγα να επισκεφτώ την εξαδέλφη μου, εκείνη που ο γάμος της είχε ώσει σε μένα και στο Γιώργο την ευκαιρία να συναντηθούμε.

Ένώ κοινοβιόμασε, καθισμένες στο μικρό σαλονάκι της, ανέφερα δήθεν τυχαία το όνομα του αγαπημένου μου. Θά μ' άρεσε να μιλήσω με κάποιον γι' αυτόν.

— Α, λες για το Γιώργο; Είπε η εξαδέλφη μου γελάοντας. Τον γνώρισε στο γάμο μου; Είναι μακρινός συγγενής του άντρα μου. Δέ μου λες, μήπως προσπαθήσε να σε φλερταρή και σένα; Πρόσεξε, γιατί είναι επαγγελματίας γυναικοκατακτητής.

— Δηλαδή; ρώτησα πνιγμένα.

— Δηλαδή, κατορδώνει, με τα όμορφα ματιά του και τα παχειά λόγια του, να πληγώνει άμετρητες αφελείς καρδιές. Λέει πως είναι ακατακίητος και πως έχει στο ενεργητικό του μία ατέλειωτη αλυσίδα από κατακτήσεις ανάμεσα σε ανύπαντρες, αρραβωνιασμένες, παντρεμένες και νεαρές χήρες. Μα τώρα που αρραβωνιάστηκε, ίσως να ήρθε η ώρα.

— Αρραβωνιάστηκε; ρώτησα με σέυση φωνή.

Ναι, αρραβωνιάστηκε με μία πολύφερνη. Έτσι κάνουν συνήθως αυτοί οι τύποι. Παντρεύονται μία λουλούδι άνετα την ευθύνη ζωή τους. Μα εσύ τι έχεις; Σε βλέπω πολύ χαμνή...

Και σκώθηκε για ν' ανοίξω το παράθυρο, συγκρατώντας με μία ύπουλη προσπάθεια να μιά ύπουλη, τους λυγμούς μου.

Ο ύπεροχος, ο θαυμαστός έρωτας μου, δεν ήταν παρά ένα όνειρο, φτιαγμένο από ψεύη...

Βρήκα μια δικαιολογία κι' έφυγα βιαστικά από το σπίτι της εξαδέλφιας. Στις έξη, επρόκειτο στην καρνήνησ το Γιώργο στο μπάρ της δεν θα πήγαινα. Δεν ήθελα να ξαναδώ τα μάτια του που μ' είχαν μάτωση ψεύματα. Την ώρα που μούχαν πηδού μα, μπήκα σ' ένα τηλεφωνικό μητρά και ζήτησα να μού δώσουν το Γιώργο.

— Είσαι εσύ, αγάπη μου; με ρώτησε η φωνή του.

— Δεν θα ξανάρθω ποτέ, Γιώργο, απάντησα σιγανά. Τα έμαθα όλα για τον άρραβόνα σου και για τ' άλλα. Δεν θα ξανάρθω ποτέ, άκου... δεν απάντησε. Από την άλλη άκρη της γραμμής, έφτασε σ' αυτή μου η μουσική από την «Καρδιά της Βουδαπέστης». Έκλεισα το ακουστικό και ξέσπασα σε λυγμούς...

Δεν τον ξανάδα πιά, μα δεν μούδιά μου, εξακολουθώ να ζή εκείνος ο παράλογος έρωτας και να μού άφαιρη κάθε έλπίδα για χαρά, κάθε πιαστή στην ελθινή άσπρη.

— Είσαι εσύ, αγάπη μου; με ρώτησε η φωνή του.

— Δεν θα ξανάρθω ποτέ, Γιώργο, απάντησα σιγανά. Τα έμαθα όλα για τον άρραβόνα σου και για τ' άλλα. Δεν θα ξανάρθω ποτέ, άκου... δεν απάντησε. Από την άλλη άκρη της γραμμής, έφτασε σ' αυτή μου η μουσική από την «Καρδιά της Βουδαπέστης». Έκλεισα το ακουστικό και ξέσπασα σε λυγμούς...

Δεν τον ξανάδα πιά, μα δεν μούδιά μου, εξακολουθώ να ζή εκείνος ο παράλογος έρωτας και να μού άφαιρη κάθε έλπίδα για χαρά, κάθε πιαστή στην ελθινή άσπρη.

— Είσαι εσύ, αγάπη μου; με ρώτησε η φωνή του.

— Δεν θα ξανάρθω ποτέ, Γιώργο, απάντησα σιγανά. Τα έμαθα όλα για τον άρραβόνα σου και για τ' άλλα. Δεν θα ξανάρθω ποτέ, άκου... δεν απάντησε. Από την άλλη άκρη της γραμμής, έφτασε σ' αυτή μου η μουσική από την «Καρδιά της Βουδαπέστης». Έκλεισα το ακουστικό και ξέσπασα σε λυγμούς...

Δεν τον ξανάδα πιά, μα δεν μούδιά μου, εξακολουθώ να ζή εκείνος ο παράλογος έρωτας και να μού άφαιρη κάθε έλπίδα για χαρά, κάθε πιαστή στην ελθινή άσπρη.

— Είσαι εσύ, αγάπη μου; με ρώτησε η φωνή του.

— Δεν θα ξανάρθω ποτέ, Γιώργο, απάντησα σιγανά. Τα έμαθα όλα για τον άρραβόνα σου και για τ' άλλα. Δεν θα ξανάρθω ποτέ, άκου... δεν απάντησε. Από την άλλη άκρη της γραμμής, έφτασε σ' αυτή μου η μουσική από την «Καρδιά της Βουδαπέστης». Έκλεισα το ακουστικό και ξέσπασα σε λυγμούς...

Δεν τον ξανάδα πιά, μα δεν μούδιά μου, εξακολουθώ να ζή εκείνος ο παράλογος έρωτας και να μού άφαιρη κάθε έλπίδα για χαρά, κάθε πιαστή στην ελθινή άσπρη.

ΑΘΗΝΑΪΚΟ
ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
ΥΠΟ ΙΩΑΝΝΑΣ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΧΕΙΑΣ

Η Τασούλα προσεφλέει πέντε μισθούς της κι' έτσι πληρώνει τα έξοδα της εγχειρίσεως της μητέρας της. 'Αλλ' ο Στέλιος, όταν μαθαίνει για τους μισθούς, τη δέρει βάρβαρα. Κι' εκείνη, πάνω στο θυμό της, του εφύγει ακόμα πώς είχε πάει ως το σπίτι του 'Αντρέα. Τη στιγμή εκείνη, μπαίνει ξαφνικά ο 'Αλέξης, Γύρισε άπρόσπατα απ' την 'Αμερική, αφού ταχτοποιήσει τα οικονομικά του, και πήρε μια καλή αντιπροσώπεια. Έχει τώρα αρκετά λεφτά. Όταν βλέπει την αδελφή του ματωμένη απ' το άγριο έζοτο του Στέλιου, έπαναστατεί και θέλει να την παρηγορήσει. Βιάζει μάλιστα ένα πιστόλι και απειλεί το Στέλιο. Η Τασούλα ρίχνεται άπ' πάνω του και του το άσπάζει, για να μη γρή φονιάς. Ο άντρας της επιχείρει να της το πάρη. Πάνω στην πάλη τους, το όπλο εκπυρσοκροτεί κι' ο Στέλιος τραυματίζεται, έλαφρά εύτυχώς. Ειδοποιούν άμέσως το γιατρό, λέγοντάς τον πώς έπρόκειτο για τυχαίο δυστύχημα. Τον μεταφέρουν στο νοσοκομείο, κι' ο 'Αλέξης τον επισκέπτεται εκεί, για να έξηγηθή μαζί του.

Ο Στέλιος είχε συνείδησει τελείως. Άνοιμπουσε σε ψηλά μαζιλάρια, στο χροβάτι του, και, μόλις αντίκρισε τον 'Αλέξη, σούφρωσε τα φρύδια του. Η ματιά του σπινλώθηκε, μαύρη, άπ' πάνω στον κοινοδίο του.

— Στέλιο, ήλθα να συνεννοηθούμε! πρόφερε ο νέος βιαστικά. — Έν τάξει! έκανε αυτός, πεισιχωμένος. Πήγατε να με σκοτώσετε και τώρα ζητάτε συνεννοήσι.

— Το ξέρετε πώς δεν τράβηξε κανείς μας, ούτε η Τασούλα, ούτε εγώ... Εσύ θέλησες να της πάρης το πιστόλι από τα χέρια.

— Τι άλλο μπορούσα να κάνω; Θά με σκοτώσεις.

— Το ξέρετε πώς δεν είναι ίσχυρή να σκοτώση ούτε νύγχα. Πήρε το πιστόλι, γιατί φοβήθηκε πως θα τραβήσσα εγώ και δεν ήθελε να γίνει φονιάς.

— Βέβαια! σάρασε ο Στέλιος. Πρός παντός να μη πάθη τίποτε ο αδελφούλης της.

— Στέλιο, δεν είναι ώρα να λίσουμε τις διαφορές μας. Είδα τη σπηνή, σε είδα να μετατρέπεται βαρβάρη την αδελφή μου... Από στιγμή σε στιγμή θοοθή η αστυνομία. Πρέπει να πούμε όλοι το ίδιο. Είλα στο γιατρό ότι έπεσε-γαζώσων το όπλο και εκπυρσοκροτήσε. Το ίδιο πρέπει να πής κι' εσύ.

Σήκωσε ο τραυματίας τη ματιά του, σκοτεινή, τη στύλωσε στον κοινοδίο του:

— Δηλαδή, περιμένετε από μένα μεγαλοφυΐα, μετά όλα όσα μού κάνατε;

— Δεν έρω να σου κάναμε κανένα κακό...

— Το ξέρετε πώς η αδελφή σου πήγε στο άλφον τιν... Πώς...

— Δεν είναι ώρα να λίσουμε τις διαφορές μας. Μόνον, λέγε,

ΣΚΟΤΩΣΕΣ την ψυχή μου

Έρχομαι με χρομάτια, βλέπεις, κι' η πρώτη μου σκέψη είναι να στα έξοχλίσω όλα.

— Καλά, καλά, έκανε ο Στέλιος, παίρνοντας ένα θφος καλόβολο.

— Θέλεις να στα δώσω εδώ; — Όχι, όχι... Τι να τα κάνω εδώ; Θά μού τα κλέβουν.

— Άστε είμαστε σίμφωνοι για την αστυνομία.

— Καλά... Έγώ γτρώ... Άς πώ ότι εγώ γτρώ και γι' αυτό, όπως για τόσα άλλα...

ΝΕΚΡΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Κρατούσε η Μάρθα μέσα στις σκελετωμένες χορτές της τα γέμια του 'Αλέξη και το στήθος της τραυταζόταν από τα αναφυλλήματα. Ο 'Αλέξης κατάνει ένα κομπο στο λαιμό του.

— Μη, μάνα... μη!

— Άλλο τίποτε δε μπορούσε να πη.

Βρισκόταν πολλή ώρα δίπλα της, και δεν είχαν ανταλλάξει λέξη. Καταλαβαίνει κι' οι δυο τους, πως δεν ήπαχε λόγος να πωνε πολλά. Μόνον που τον είχε κοπτά της μόνο που έβλεπε το άραιο, νεανικό του πρόσωπο κοντά στο δικό της, μόνο πούνοαθε την άνάσα του κοντά στη δική της, έφθανε.

— Καί... διζά σου, Τασούλα.

Πρέπει να ζωνόνισες τη θέσι σου κι' εσύ.

Κοίτησε το κεφάλι της η Τασούλα, κι' έκανε νομια του αδελφού της να μη συνεχίση αυτή τη σκέψη, μπροστά στη μητέρα.

Η Μάρθα, που δεν ήξερε την τελευταία δραματική σκηνή μεταξή Στέλιου και Τασούλας, γαμογέλασε ευτυχισμένα:

— Τώρα που θα του δώσης τα λεφτά του Στέλιου, παιδί μου, έλα θα είναι μέλι-γάλα. Και να φίνο κι' εγώ από το σπίτι... Να με άζωση ο Θεός να πω σπύ μου, να έχω ένα καλό, δικό μου ύιος, δικό μου.

— Ένοιω σου, μάνα, θα πάω σπύ μας. Σίμφα κόλας θα συνεννοή με τους εννοιαστές. Θα τους πώ να με άζωσάν το σπύμας μας όσο γίνεται πιο γρήγορα.

— Να, κάθες την εγρή μου, ακούζαίνε η μάνα.

Και από κλωπό της πρόσωπο η γριά έδωσε προκαταβολικά μια λάμψη.

— Μου κανέναν πώς θα ξανα-νοήσης μάνα! φωνάζε ο 'Αλέξης με συγγνώμη.

— Νεχούνασται! πηθύσε η Μάρθα με πικρά βοοκομμένα. Νεχούνασται! παιδί μου! Δεν ξανα-νεινώνω, ξαναγεινώνω!

είχε την έντιπωση πώς από το νεανικό του κορμί, έγγόταν, δύναμη και ζωή, περνοίσε στις γέφυρες φλέβες της και της ζωογονούσε.

Θέλελε να σηκοθή, άμέσως να γυρίση σπύ της. Οι γιατροί όμως είχαν φοβίσει τον 'Αλέξη:

«Κι' η χαρά σοτώνει, μη το ξεγνάτε, αυτό!»

— Έτσι, την πίες κι' αυτός να μείνη στο νοσοκομείο, όδες ημέρες θεωρούσαν απαραίτητες οι γιατροί.

Σε μιάν άωρη του θαλάμου, η Τασούλα προσπαθούσε να κατάνει τα δάκρυά της. Κι' η ίδια δε θάρχεσε να πη, αν τα δάκρυα αυτά ήταν ξεχειλιμένα εύτυχία, ή τα πικρά δάκρυα της δυστυχίας.

Σαν σε όνειρο, άκουσε σε λίγο την ώραία, βαθεία φωνή του αδελφού της:

— Μαμά, πάνε πιά οι δυστυχίες κι' οι στενοχωρίες. Άγ έβανες προσέγγες για μένα, ο Θεός τις άκουσε. Όχι μόνον έβγα καλά, αλλά πέτυχα και μια δουλειά. Μια θαυμάσια αντιπροσώπεια. Και μούδωσαν μια γέννα προκαταβολή. Μ' αυτήν θα έξοφλήσω πρώτα-πρώτα τη γρή μου προς τον Στέλιο. Έπειτα, όλα τ' άλλα θα είναι διζά σου, μάνα...

Γέλασε στην αδελφή του.

— Καί... διζά σου, Τασούλα.

Πρέπει να ζωνόνισες τη θέσι σου κι' εσύ.

Κοίτησε το κεφάλι της η Τασούλα, κι' έκανε νομια του αδελφού της να μη συνεχίση αυτή τη σκέψη, μπροστά στη μητέρα.

Η Μάρθα, που δεν ήξερε την τελευταία δραματική σκηνή μεταξή Στέλιου και Τασούλας, γαμογέλασε ευτυχισμένα:

— Τώρα που θα του δώσης τα λεφτά του Στέλιου, παιδί μου, έλα θα είναι μέλι-γάλα. Και να φίνο κι' εγώ από το σπίτι... Να με άζωση ο Θεός να πω σπύ μου, να έχω ένα καλό, δικό μου ύιος, δικό μου.

— Ένοιω σου, μάνα, θα πάω σπύ μας. Σίμφα κόλας θα συνεννοή με τους εννοιαστές. Θα τους πώ να με άζωσάν το σπύμας μας όσο γίνεται πιο γρήγορα.

— Να, κάθες την εγρή μου, ακούζαίνε η μάνα.

Και από κλωπό της πρόσωπο η γριά έδωσε προκαταβολικά μια λάμψη.

— Μου κανέναν πώς θα ξανα-νοήσης μάνα! φωνάζε ο 'Αλέξης με συγγνώμη.

— Νεχούνασται! πηθύσε η Μάρθα με πικρά βοοκομμένα. Νεχούνασται! παιδί μου! Δεν ξανα-νεινώνω, ξαναγεινώνω!

Κοίτησε το κεφάλι της η Τασούλα, κι' έκανε νομια του αδελφού της να μη συνεχίση αυτή τη σκέψη, μπροστά στη μητέρα.

Η Μάρθα, που δεν ήξερε την τελευταία δραματική σκηνή μεταξή Στέλιου και Τασούλας, γαμογέλασε ευτυχισμένα:

— Τώρα που θα του δώσης τα λεφτά του Στέλιου, παιδί μου, έλα θα είναι μέλι-γάλα. Και να φίνο κι' εγώ από το σπίτι... Να με άζωση ο Θεός να πω σπύ μου, να έχω ένα καλό, δικό μου ύιος, δικό μου.

— Ένοιω σου, μάνα, θα πάω σπύ μας. Σίμφα κόλας θα συνεννοή με τους εννοιαστές. Θα τους πώ να με άζωσάν το σπύμας μας όσο γίνεται πιο γρήγορα.

— Να, κάθες την εγρή μου, ακούζαίνε η μάνα.

Και από κλωπό της πρόσωπο η γριά έδωσε προκαταβολικά μια λάμψη.

— Μου κανέναν πώς θα ξανα-νοήσης μάνα! φωνάζε ο 'Αλέξης με συγγνώμη.

— Νεχούνασται! πηθύσε η Μάρθα με πικρά βοοκομμένα. Νεχούνασται! παιδί μου! Δεν ξανα-νεινώνω, ξαναγεινώνω!

Κοίτησε το κεφάλι της η Τασούλα, κι' έκανε νομια του αδελφού της να μη συνεχίση αυτή τη σκέψη, μπροστά στη μητέρα.

Η Μάρθα, που δεν ήξερε την τελευταία δραματική σκηνή μεταξή Στέλιου και Τασούλας, γαμογέλασε ευτυχισμένα:

— Τώρα που θα του δώσης τα λεφτά του Στέλιου, παιδί μου, έλα θα είναι μέλι-γάλα. Και να φίνο κι' εγώ από το σπίτι... Να με άζωση ο Θεός να πω σπύ μου, να έχω ένα καλό, δικό μου ύιος, δικό μου.

— Ένοιω σου, μάνα, θα πάω σπύ μας. Σίμφα κόλας θα συνεννοή με τους εννοιαστές. Θα τους πώ να με άζωσάν το σπύμας μας όσο γίνεται πιο γρήγορα.

— Να, κάθες την εγρή μου, ακούζαίνε η μάνα.

Και από κλωπό της πρόσωπο η γριά έδωσε προκαταβολικά μια λάμψη.

— Μου κανέναν πώς θα ξανα-νοήσης μάνα! φωνάζε ο 'Αλέξης με συγγνώμη.

— Νεχούνασται! πηθύσε η Μάρθα με πικρά βοοκομμένα. Νεχούνασται! παιδί μου! Δεν ξανα-νεινώνω, ξαναγεινώνω!

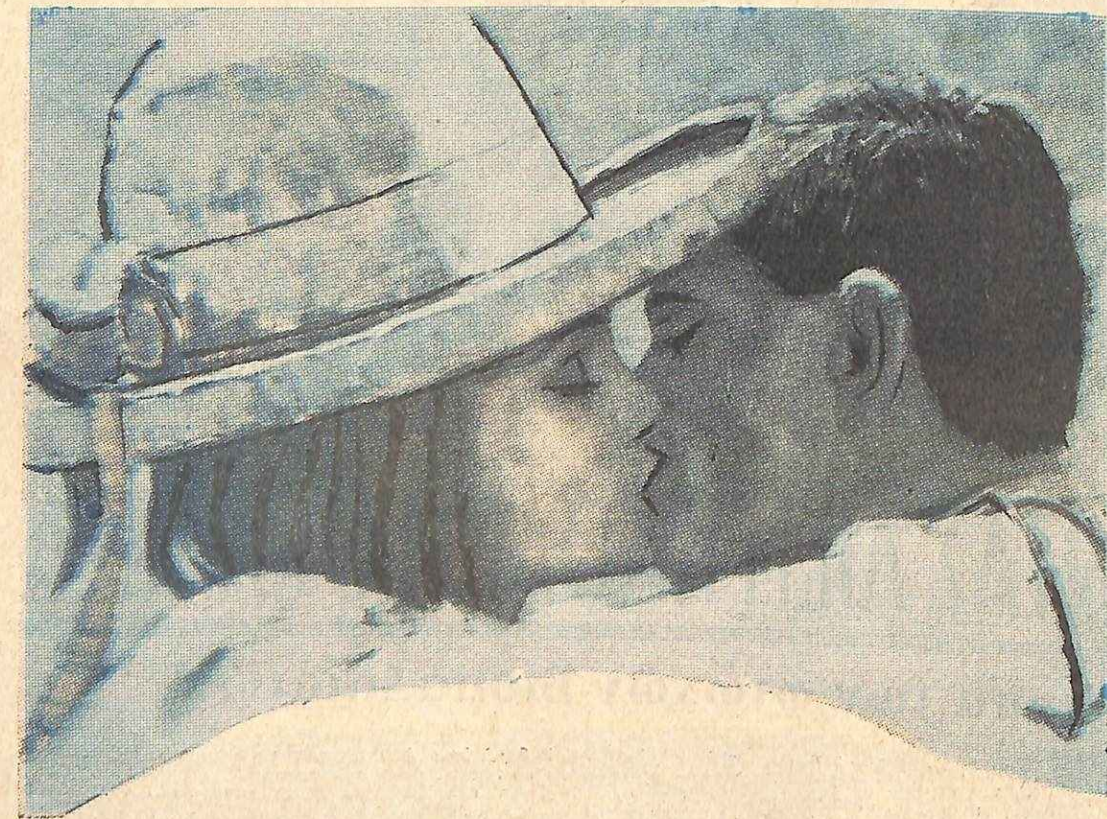
Κοίτησε το κεφάλι της η Τασούλα, κι' έκανε νομια του αδελφού της να μη συνεχίση αυτή τη σκέψη, μπροστά στη μητέρα.

Η Μάρθα, που δεν ήξερε την τελευταία δραματική σκηνή μεταξή Στέλιου και Τασούλας, γαμογέλασε ευτυχισμένα:

— Τώρα που θα του δώσης τα λεφτά του Στέλιου, παιδί μου, έλα θα είναι μέλι-γάλα. Και να φίνο κι' εγώ από το σπίτι... Να με άζωση ο Θεός να πω σπύ μου, να έχω ένα καλό, δικό μου ύιος, δικό μου.

— Ένοιω σου, μάνα, θα πάω σπύ μας. Σίμφα κόλας θα συνεννοή με τους εννοιαστές. Θα τους πώ να με άζωσάν το σπύμας μας όσο γίνεται πιο γρήγορα.

— Να, κάθες την εγρή μου, ακούζαίνε η μάνα.

Καθόμαστε σε κάποιο παγκάκι κι' αλλάζαμε φιλά και όρκους...

“Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗΣ,,

καρφωμένα έπάνω μου.

Στράφηκα και συνάντησα ένα παράξενο βλέμμα, δύο μάτια άπ'στυετα πρίσινα, που με κύταζαν σαν να δελαν να με μαγνητίσουν. Για μερικές στιγμές, έμεινα ακίνητη, σαν ύπνωτισμένη, με το βλέμμα μου καρφωμένο σ' εκείνο το βλέμμα, ένώ η καρδιά μου χτυπούσε τρελλά. Ύστερα μπήρεσα να προσέξω πώς τα μάτια που με κύταζαν, άνηκαν σ' ένα όμορφο αντρικό πρόσωπο.

Ο άγνωστος μου χαμογέλασε κι' εγώ άπάντησα στο χαμόγελό του. Πάντα σαν ύπνωτισμένη, σαν μαγνητισμένη από το βλέμμα του, προχώρησα άδέλτητα, πήγα κοντά του.

— Και στά δίκα σάς, δεσποινίς, μου είπε.

Εκείνη ή φράση, ή τόσο κοινή, ή τόσο συνηθισμένη, πήρε για μένα στά χείλη μου μια σημανσία αλλοιότυπη. Μόλις ξαφνικά πώς, μέσα σ' εκείνες τις λίγες λέξεις, κρυβόταν ολοκλήρω το μέλλον της ζωής μου.

— Εύχαριστώ, απάντησα.

Μέσα μου, ή καρδιά μου, ψιθύριζε μία εύχη: «Ναι, και στά δίκα μου, μαζί σου...».

—Είμαι όμορφο που συναντηθήκαμε, μου είπε εκείνος, σκεδόντας έλκρηρά προς το μέρος μου. Και είναι καλός οίονός, που ή συνάντησή

της βρίσκεται στά κατάστιχα του πεπρωμένου, γραμμένο δίπλα στο δικό μου!

—Εγώ δεν πιστεύω στη μοίρα, είπα, προσπαθώντας να σπώσω τον κύκλο της παράξενης μαγείας που με πλημμύριζε.

— Ούτε κι' εγώ πιστεύα μέχρι πριν από λίγο. Μα πιστέψα από τη στιγμή που σάς αντίκρισα. Ένοιωσα με μιά τόσο θαυμάσια συμπληρωμένη, όπως μπορεί να νοιώση μονάχα κάποιος που βρίσκει το ταίρι του, το άλλο μισό του εαυτού του.

Οι εύχες των προσκεκλημένων ότους νεόνυμφους είχαν τελειώσει. Τώρα όλοι προχώρουσαν προς την πόρτα. Τους ακολουθήσαμε κι' έμεις. Σε κάποια στιγμή, εκείνος μουσίασε το χέρι, μου τσούφισε δυνατά και τρυφερά.

Θέλω να σε ξαναδώ, μου ψιθύρισε. Θέλεις να συναντηθούμε αύριο; Οόχουμε τόσα να πούμε!...

Θάδελω να τού πώ όχι. Η λογική μου έλεγε πώς ήταν πραγματική τρέλλα, να βρεθώ έρωτευμένη έτσι ξαφνικά από τη μιά στιγμή στην άλλη. Μα ή καρδιά μου άπάντησε αντί για μένα...

— Ναι, άβριο, ψιθύρισα.

Κι' ένοιωσα εύτυχισμένη, στή σκέψη πώς θα μπορούσα να βρεθώ και πάλι κοντά του...

τας να ξαναβρεθώ κοντά του, είχα φτάσει λίγα λεπτά νωρίτερα από την ώρα που ραντεβού μας, μα εκείνος ήταν κιόλας εκεί.

Τα πρίσινα μάτια του έλαμψαν από χαρά, όταν με είδε, κι' εγώ ένοιωσα την καρδιά μου να φουσκώνη από ευτυχία.

Το μικρό μπάρ ήταν πλημμυρισμένο από τη μουσική του δίσκου «Η καρδιά της Βουδαπέστης». Αυτές οι νότες λίκνισαν το πρώτο έρωτικό όνειρο της ζωής μου...

Έκείνος πήρε τα χέρια μου στά δικά του, με κύταζε βαθεία στά μάτια.

— Σ' αγαπώ, μου ψιθύρισε με θόος. Εσύ...

— Ναι, κι' εγώ... απάντησα κλεισμένα τα μάτια, ενώ ή γλυκεριά μου, έφτανε μέχρι την ψυχή μου, γι-και θαυμάσιο αίσθημα που είχε γεννηθεί σε μένα

έδωσαν σημασία. Έξέ άλλον, και το τραύμα του Στέλιου είναι επιπολίο. Το πολύ-πολύ, να μου κάνουν χαμιά μνήνη έμένα επί φιλοσοφία. Αλλά, τους εξήγησα, πως το είχα στην 'Αμερική και τόφερα μαζί μου... Είναι μερικά πράγματα μοιραία. Το άγος σου, αυτό το περίστροφο, έπειδή πήγα να κι' εργαζόμουν νύχτα σε μια έρμηκη περιοχή. Συνέβαιναν πολλά χροσμάτα ληστείας και οι γκαγγστερς κι' οι τέντ-μπόντες οργάνων. Ένα βράδυ την γλυτώσα ως εκ θαύματος. Τότε αποφάσισα να προσηλυτευτώ κι' εγώ ό-πλο.

— Και πως ήλθε έτσι ξαφνικά; — 'Αδελφό μου... πίστεψα στο Θεό, τί να σου πώ; Όταν έλαβα το γραμμά για το χρέος μου, νόμιζα πως θα πέθαινα. Χωρίς να μου γράφει τίς λεπτομέρειες, τίς μάντενα. 'Εξορα πως ό Στέλιος θα σούκανε το βίο καλώς κι' έσένα. 'Εσφίξα λοιπόν τα δόντια κι' ανέλαβα διπλή εργασία, και την ημέρα και τη νύχτα. Κι' ό-πως ξέρεις, έγινε ή καταστροφή. Δέ βάσταξα. Τότε μ' έπιασε ή χειρότερη άπείλεια. 'Ότόσο προσπάθησα να μη σάς γράφω πολύ άπαισιόδοξα. Και, φαινόταν, ή προσπάθειά μου να μη σάς φανερώσω όλη την τραγική μου κατάσταση, μούδωσε κι' έμένα τη δύναμη. 'Όπως σάς έγραφα, οι γιατροί με πήραν από καλό. Έξανα το πάλι για να με βοηθήσουν. Προστα-πρώτα με κράτησαν έντελως δωρεάν στο νοσοκομείο. 'Επειτα, μόλις συγλήθα λαγάκι, μου σύστησαν μεγάλους φαρμακευτικούς σί-ζους. Κι' έτσι έγινε το θαύμα. 'Η αντίπροσώπεία που πήρα, θα μάς κάνει γρήγορα να ξελασπώσουμε όλοι μας. Μόλις πήρα τα χρήμα-τα στο χέρι, δεν με κρατούσε τί-ποτα πιά μακριά. Δεν ξέρω τί μου έλεγε μέσα μου, πως έδώ κατί δεν είναι εν τάξει. Και, βλέπεις, έ-φθασα άπάνω στην ώρα... Πώς δεν τον σκότωσα... κι' εγώ δεν ξέρω. 'Όταν τον είδα να σε ταπει-νώνη έτσι, Τώρα πές μου τα όλα. Δεν έχεις πιά λόγο να φοβάσαι και να κωδέσαι.

— Θέλω να χωρίσω! Αποκρί-θηκε ή Τασούλα.

— Να χωρίσεις; έπε ο 'Αλέξης άποφασιστικά.

Τόν ζήτησε, δυστυχισμένη:

— Όχι κρατήσε το παιδί.

— Δεν έχει το δικαίωμα...

— Μου τούχει δηλώσει.

— Αυτός το λέει, αυτό. Θα μι-

λήσουμε όμους κι' έμεις, θα μιλή-ση και το δικαστήριο... 'Αλλά, στάσου, να εξετάσουμε ψύχραιμα τα πράγματα. Πές μου τί παρὰ-νο να σου, να κρίνω κι' εγώ.

— Έκλεισε ή Τασούλα τα μάτια της κι' ένα οίγος πέφασε στη ρα-χοζοκαλιά της: — Δέ μπορώ. 'Αλέξη, δέ μπο-ρώ...

— Καλά, δέ θέλω να σε ταρά-ξω. 'Αγοράσε με όμους κι' έμένα. Τώρα θ' αλλάξουν τα πράγματα. 'Ο Στέλιος είναι παραδοχιστός, όπως κατάλαβα. 'Επρεπε να τον δής, πως μετομορφώθηκε ή φρι-σσογγομία του μόλις τούδειξα τα λε-φτά. Το πορτοφόλι μου τον έπει-σε άμέσως να δεχθί να πη στην άνακρίση αυτά που είπαμε κι' έ-μείς.

— Τό ξέρω, μου μοιούρισε με πι-νορία ή Τασούλα.

— Πάντως, έδειξε μεγαλοψυ-χία σ' αυτή την περίπτωση, δεν πρό-επει να το ξεχάσεις αυτό. 'Αν είχε κακία μέσα του, μπορούσε να έμεινεί, να σε χαντακώσει, να μάς χαντακώσει και τους δυό. 'Αν έλεγε πως ξανα άπόπειρα φόνου σοδορά, δεν ξέρεις τί τραβήματα θα είχαμε στίς αστυνομίες, και δίκες και ρεζίλιζα. Αυτό, πρέπει να το καταλογίσεις ίπέρ αυτού.

— Ναί, ψιθύρισε ή Τασούλα ά-τονα.

— 'Επίσης δεν πρέπει να ξεχνά-με, ούτε εσύ ούτε εγώ, ότι στην άρχή έδειξε γενναιοδορία. 'Όταν προσέφερε τα χρήματα για μένα, δεν ήξερε αν θα γινόμουν καλά κι' αν θα ζούσα ακόμα.

— Ναί, μου μοιούρισε ξανά ή γυναίκα.

— 'Αν τα θυμηθής λοιπόν, αλ-τά, θα μπορέσης να του συγχο-ρήσης μερικά άλλα και να ποσο-παθήσεις να ξαναγίσεις τη ζωή σας.

— Έπαινε ή Τασούλα άκίνητη με τα μάτια της στηλωμένα μακριά, λές κι' έβλεπε κατί που μονάχα αυτή θα μπορούσε να το αντιζώ-ση.

— Τί κάθεται έτσι; φώναξε ό αδελφός της. Δεν θα μη το χρι-σόβολο. Δοκιμή θα γίνει πάλι. Για χατήρι του παιδιού, προπάν-των.

— Για χατήρι του παιδιού μας... ψιθύρισε σαν να μιλούσε μονάχη της ή Τασούλα.

— Της πήσε τα χέρια ό 'Αλέξης με συμπόνια:

— Καταλαβαίνω πως θά υπέφε-ρες πολύ κοντά του. 'Ελα όμως

τόρα, πίστεψε πως όλα θ' αλλά-ζουν.

— Τά χείλη της τρεμούλιασαν:

— Θέλω να χωρίσω.

— Δεν πρέπει να πάρης τώρα την απόφαση. 'Ασε να ήσυχήσης. 'Ασε να τό σκεφθής καλύτερα, να μιλήσης πάλι με τον άντρα σου.

Κούνησε άρνητικά το κεφάλι της.

— Μά πρέπει να μιλήσετε. Κι' αν άκούω άποφασίσης να χωρίσε-τε, δεν είναι δυνατόν να μην δώ-σετε εξήγήσεις.

— Άνθρωποι τράνταξαν το χαρμί της, σαν έπαρξη μπόρα. 'Όλα ή-σαν έλζε ύπφόμενι τόσον καιρό, έρχονταν τώρα, την έπιναν. Την ζώνταξ ό 'Αλέξης με συγκίνησε. Κάθε τόσο όμους της έλεγε μαλα-κά κατενυστικά:

— Πρέπει να συνεντιάσετε. Θα δής, πως όλα θα διορθωθώ-ν, όλα.

«ΘΕΛΩ ΝΑ ΧΩΡΙΣΟΥΜΕ»

Καθόταν στη μεγάλη του πολυ-θρόνα κι' είχε το χέρι χροσμάμε-νο σ' ένα μαντήλι. Κατά τα άλλα φαινόταν περίφημα στην ύγεια του. Παχύς, άγέρωχος, άπόλυτα κυριός του έαυτού του. Μόλις είχε γυρίσει από τό νοσοκομείο κι' εί-χε εγκατασταθί στην πολυθρόνα του — μία ώραία, μεγάλη, ανα-παυτική πολυθρόνα, δική του δι-κασιματωτική. Ότε και διανοείτο ποτέ, πως ήταν δυνατόν να την παραχωρήσει στην Τασούλα, να ξεκορυστή κι' αυτή χαμιά φορά έ-πε.

— Λοιπόν!... Έξανε σαν να συ-νέχιζε κάποια συζήτηση. Είχαμε, δεν είχαμε τα θαλασσοψασμε...

Καθόταν άντίζον του, άδύνατη, γλοιώ. 'Από τό γλυκό, νεανικό της πρόσωπο, λές και τό μόνο που είχε άπομείνει, ήταν τα μάτια. Βε-λιδένια, ήγρω, διηγόνταν μονάχα τους μία ιστορία δόνησε.

— 'Ας είναι... Τώρα που είναι έδώ ό αδελφούλης σου, φαντάζο-μαι πως θα ήσυχήσουν τα νεύρα σου.

— 'Αογήσε να του αποκρίθι. Στο τέλος, ή φωνή της άκούστηκε σι-γανή, άλλα σταθερή:

— Ένας τρόπος υπάρχει να ή-ρεμήσουν τα νεύρα μου.

— Ναί; Έξανε αυτός εironικά.

— Να χωρίσουμε.

— 'Απόρησε κι' αυτή για τον τόνο της φωνής της. Ποτέ δέ θα υπο-νοούσε να πιστέψη πως θά ήταν δυνατόν να μιλήσει έτσι.

Μία ξαφνική κίνηση του κεφα-λιού του της έδειξε πως αφηνιά-α-

στησε. Δεν περίμενε αυτή την ά-πάντηρη.

— 'Α, έτσι, Έξανε σαστισμένος.

— Ναί, Στέλιο. Είναι άδύνα-τον...

— Έξανε αυτός νενοικά:

— Δεν αφήνεις τίς φιλολογίες;

— Ποτέ δεν μίλησα λιγότερο φιλολογικά, του άποκρίθηκε σοβα-ρά.

— Έξανε πως δεν άκουσε την ά-πάντηρη.

— Μάς έφαγε ή φιλολογία. Ποιος ξέρει ποιά φιλολογικά μπι-στόματα θυμήθηκες τώρα πάλι. Και σ' άρεσε ή φράση, είπωμένη μάλιστα με πολλή άξιοπρέπεια:

«Νά χωρίσουμε».

Τόν ζήτησε με θάρρος τώρα στα μάτια:

— Στέλιο! Θέλω να χωρί-σουμε. Καταλαβαίνω πως είναι άδύνατον να ξεακολουθήσουμε πιά αυτή τη ζωή.

— 'Αν τό θέλεις, φυσικά! Έξανε άγέρωχα αυτός.

— 'Η φωνή του όμους δεν είχε τη σιγιορία που είχε άλλοτε.

— Πάντως, συνέχισε, νομίζω πως είναι τα συνηθισμένα σου νενοικά.

— Έξανε τό χέρι στα χείλη της που ήταν άόμοια προσημένα ά-πο τό χτυπήματα που της είχε δώ-σει.

— Έξανε αυτός νενοικά:

— 'Ε... καλά... σ' έσπρωξα λι-γάκι... όταν με διαμνίζης. Να προσπάθεις να μη με διαμνίζης... Τί να σου κάνω, άντρας είμαι κι' εγώ...

— Αυτό θά μπορούσα να στο συγχορήσω, του έπε σιγανά.

— 'Ε, τότε λοιπόν... 'Αν μπο-ρής να τό ξεχάσης, αυτό, δέ βλέ-πω τί άλλο... 'Εξέ άλλον, δέ θά δείξης και τόσο μεγάλη γενναίω-ση από την άστυνομία. 'Εγώ έχρι-να όλη την άστυνομία μία όλόκλη-ρη άποπειρα φόνου.

— Σ' ευχαριστώ, έπε ή γυ-ναίκα παγερά.

— Τέτοιο ευχαριστώ δεν τό θέ-λω. Ότε και στο έλτα για να μ' ευχαριστήσεις. Θέλω να σου πώ ό-μως, πως μου χροστάς κατί τέλος πάντων.

Τόν ζήτησε με ξαφνική κακία στα μάτια:

— 'Όλα πληρώνονται και μετα-φράζονται σε χρονια. Πόσο άξίζει ή μεγαλοψυχία σου; 'Ο 'Αλέξης έχει χρονια...

Χτύπησε τη γροθιά του στο τραπέζι με ξαφνικό θυμό:

— Σώπα! Κι' έπειτα λές πως εγώ άρχίζω. Ποιος επιτίθεται τό-ρα;

— 'Εγώ, άποκρίθηκε όσο πο-ρούσε από ήρεμα ή γυναίκα.

— Να και μία φορά που παρα-δέχεται. Σιγήθω, άρχίζεις εσύ καλά-καλά κι' έπειτα παύεις τό ορόλο του θανάτου.

— Θέλεις να σου βάλο άπογοα-φή αυτή τη φορά πως φταίω. Έ-γώ; του έπε χωρίς εironεία. 'Α-ναλαβάνω την ευθύνη.

— Πάλι μεταγροίζεσαι φιλο-λογικές φράσεις. 'Ελα επί τέλους να τό βάλομε κάτω, να ίδούμε ποιος φταίει. Θά φρίξης, όταν ί-δής...

Τόν ζήτησε άπειλητικά στα μά-τια:

— Θέλεις στ' αλήθεια να τό βάλομε κάτω, Στέλιο; 'Οάχης την ήσυχονή, δίκαμα, και άντικει-μενικά, να άνακεφαλωώσουμε τη ζωή μας;

— 'Αν τό θεωρήξ άπαράκλητο, άποκρίθηκε, σκωτώντας με δυσ-φορία τους όμους του.

ΚΑΤΗΓΟΡΩ

— 'Η φωνή της Τασούλας άκουγό-ταν τώρα σιγινή, άλλα παράξε-να σπασμένη:

— Γιατί με παντρεύτηκες. Στέ-λιο; 'Από καί πρέπει ν' άρχίσου-με.

— Σούφρωσε τα φρύδια του:

— Αυτό, στο εξήγησα άρκετές φορές. Νομίζα πως είσαι ή γυναι-κα που μου ταιριάζει.

— Και ποτέ κατάλαβες πως δεν είμαι; ρώτησε, όσο μπορούσε από ψύχραιμα.

— Έξανε μία κίνηση άντιόμονη ό άντρας, κι' ή Τασούλα διασθάν-θηκε πως ήταν έτοιμος να ξεσπά-ση πάλι, να δώσει παράσταση.

— Δεν τ' αφήνεις, αυτά; Έξανε ό Στέλιος άντιόμοιος. Τί τό θέλωμε τώρα; Δεν καταλαβαίνεις πως τα λόγια δεν ώφελούν;

Κούνησε θλιμμένη τό κεφάλι της:

— Ναί, τό καταλαβαίνω. 'Αλ-λά εσύ άρπίζεις.

— Τώρα, άς τ' αφήσουμε. 'Όλα είναι πάλι εν τάξει τώρα...

— Για σένα, Στέλιο.

— Έξανε αυτός νενοικά:

— Θέλεις σώνει και καλά να ξεσπάσης. 'Αντε λοιπόν, λέγε. 'Α-πό ποιά θέλεις ν' άρχίσης;

— 'Αν σου κάνω μία ερώτηση... Γιατί δέ θέλεις να χωρίσουμε;

— Τότε θά σου κάνω κι' εγώ μία ερώτηση: Γιατί με παντρεύτηκες, Τασούλα; 'Εσύ μ' έχεις ρωτήσει πολλές φορές. 'Εγώ όμως δέ σε ρώτησα ποτέ έως τώρα.

Μία νενοική σύσταση πέφασε στο πρόσωπο της γυναίκας.

— Θά σου άπαντήσω με άπόλυ-τη ειλικρίνεια: Σέ παντρεύτηκα για να σώσω τον αδελφό μου.

— Βλέπεις; Έξανε αυτός θρι-αμβεντικά. Φαντάζομαι λοιπόν, ότι εγώ ξεκίνησα καλύτερα από σένα. 'Εγώ σε διάλεξα για σένα, για τό άτομο σου, εσύ όμως δεν με διάλεξες. Σκεφθήκες άποκλει-στικά τους δικούς σου.

— Στέλιο, ένα πράγμα θέλω να σου πώ, μία φορά για πάντα, αν και τώρα δεν έχει σημασία: 'Εβαλα όλα μου τα δινάτα να σ' αγαπήσω...

— Και δεν τό κατάφερες! Σώ-χασε αυτός.

— Δεν φταίω εγώ.

— Φυσικά, φυσικά. 'Εσείς εί-σαστε πάντα τό άγγελολοία. τ' άθωα θύματα.

— Θά μπορούσα να σ' έγω άγα-πήσει πολύ...

— 'Αν δεν αγαπούσες τό άπορ-φοτικό μου. Έξανε ό άντρας σκλη-ρά.

Κούνησε ή Τασούλα άρνητικά τό κεφάλι της:

— 'Όχι...

— Πώς όχι; Προχθές δεν μου είπες...

Επίμαχοι βίχλοι

ΦΥΣΙΚΗ ΣΥΝΕΠΕΙΑ...

Ζωηρός αυτές τις μέρες, τό κοινόν άνησυχεί και στην Κούλουρη πηγαίνει ή φτώγη του ή ψυχή, γιατί γοάφουν, επιμόνων, άκοκτες έφημερίδες, πως τών έστιατορίων θ' άκοιθύνουν οι μεσίδες!

Με τό δικίο του, έπομένως, νοιώθει λύπη τό κοινόν, γιατί άποδομη θα γίνει ή μεοίς των ταξερών κι' ό φτωγο-υπαλληλάκος, που σαν τούτος έχει γίνει θά σκεβρώση παραπάνω και «μωή... μεοίς» θα μείνη!

ΡΙΖΙΚΗ... ΘΕΡΑΠΕΙΑ

'Επαρίσταγε στα πλήθη τόν γιατρόν, ό Καραβίας κι' ήταν κάτοχος, συνάμα, πέντε τέκνων και συμβίας, μ' όλα ταυτα και μία... γήσαρ «προικοφόρον» έκκτοσσε και της έταξε στεφάνι και την... γείσα της ζητούσε!

'Η προσπάθειά του, όμως, ενανάγνησεν οίκτωος, γιατί βοήθηκε μπλεγμένος με τού νόμου τα κατάγια και έα πάψη, μία για πάντα, ό δεινός... ψευτογιατρός, να γελά τους συνανθρώπους και να τούς περνά γιά... γάπια!

ΚΑΤΙ ΜΑΣ ΕΙΠΕΣ...

— 'Όσοι έμινόνως άσκολούνται με ταινίες και «αστέρες», τό μυαλό μας πιπιλίζουν και μάς λένε αυτές τις μεοίς, πως ή Σάντα Μίλο έχει θυγατέρα με σαγηνή, που ζητά κι' αυτή «αστέρας» όπωσδήποτε να γίνει!

— 'Αλλ' άδίκως μάς ζαλίζει κάθε φίλος των αστέρων, γιατί θάπορε να ξέση άσφαλώς κι' εκ των ποτέρων, πως θά γίνει «στά» κι' ή κόρη της περιφημής της... Μίλο, άφου κάτω απ' την υπηλα πέφτει, πάντοτε, τό... υπήλο!

ΘΕΡΙΝΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ

Συνελήφθη μία παρία, με τόν Σίγη άπογνό, γιατί έφρόντιζε να κάνει άμωσι τόν ξεναγό και με διάφορες κομπίνες και με τούπους ενγενείς, «έτονογούσε» παραδών από τούς διογινείς!

Δοσί άνέπτυξε, τουτέστι, καθαώς «τουριστική», άλλα μπλέγτηκε, αφηνιάως, με την γωσοφυλακή κι' ή «κομπινο-κομπάνια» του πανέξλιπνο του... Σίγη στους διογινείς θα πάψη ιμχανές, πλέον, να... στήνη!

ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΟΛΕΞΙΑ

Στό μικρό γωσιό της Κρήτης, που τό λέγε Σκοτεινό, θραύσι έκανε μεγάλη τό τυράκι τό κοινό, γιατί τώφαγαν, μία μέρα, κάπον άτομα σαράντα και κοντέψανε ν' αφήσουν τό ήγκόσμια για πάντα!

Δίγο έλειψε να γίνουν άγγελάκια τ' οδοαού και να πάνε, οι καίμενοι, στον Προσδέσον διαδί και μπορείς να πής, εύλόγως, πως με φέτα... Σκοτεινού, κινδυνεύεις ατομάτως να σε φάη τό... «σκοτάδι»!

— 'ΑΥΣΑΝΕΣΘΕ ΚΑΙ ΠΑΝΟΥΝΕΣΘΕ»

'Ο παγκόσμιος ό Τύπος πομπώδως μάς άναγγέλλει, πως τό τοίτο της τό τέκνον άναμένει ή Γκράις Κέλλυ και προσθέτουν ώοισμένοι, πως ή γήσσα θ' άντίξη, να σκαρώση, εντός όλίγου, κι' άλλα τέκνα της, πεντ' έξη!

Τώγει βάλει ή γήσσά μας για σκοπό της, δηλαδή, κάθε λίγο και λιγάκι να γεννά κι' ένα παιδί και με τόν ουδυό που βάζη τέτοιος πολλαπλασιασμός, του μικρού της ποικηλάτου θ' αυξηθί δ... πληθυσμός!

ΚΑΙ ΜΗ ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ

— 'Όπως έτορες με κύφρα κάποιος δόκτωρ απ' τό Κιάτο, πήρε νέον ποδηλάτη στους τρογούς του άπο κάτω και, παρ' όλο που τόν νέον τόν έλέγανε και Ζήση, του γιατρού τό ποροφόρο δεν τόν αφήσε να ζήση!

Τους τρογούς, λοιπόν, ό κόσμος με τό δικίο του τρουάζει και συγκίνησι μεγάλη, επί πλέον, δοκιμάζει, γιατί οι συγχρονοι 'Ιπποκράτες που σπαρίως μάς γιατρούουν, άογινά, τελευταίως, και με σόδες να... «παστρεύουν»!

ΣΑΠΑΚΙΑ ΚΑΙ... «ΟΠΑΚΙΑ»

— 'Υπουργεία κι' άνακρίσεις άσκολούνται, και' αυτές, με καμπόσους οαδιόγους κι' «εφρούς» πορηθεντάς, που και στα νοσοκομεία γοογηούσαν τακτικά ακατάλληλα προς βοώσιν όπωρο - λαγανικά!

Με τά... λαγανα ζητούσαν όπληδή να θησανοίσουν κι' άσθηρότατα οι νόμοι ποέπει να τούς τιμωρήσουν, γιατί έγουν την ιδέα και πιστεύουν μακαρίως, ότι τώπει ό κόσμος βλήτα και... κοντόσορο κυνός!

Γ. ΟΙΣΒΙΟΣ

— Σού είπα όλη την αλήθεια. 'Απάνω στην άπείλεια μου, ά-πάνω στην τρέλλα μου, πήγα έως την πόρτα του.

— 'Επειδή τόν αγαπάς άόμοια...

— 'Επειδή ήθελα να ξαναβώ τόν άνθρωπισμό μου, Στέλιο! 'Ε-πειδή ήθελα να βώ έναν άνθρο-πο που θά μου μιλούσε άνάν σε ά-νθρωπο. Που δεν θά μ' εξετέλι-ζε... που δεν θά μ' έκανε να α-σθάνομαι ότι γινούσαι ένα αιδ-να τούλάτιστον πίσω... στον και-ρό που ή γυναίκα ήταν κατώτερο όν...

Χτύπησε τη γροθιά του στο τραπέζι:

— Βλέπεις; Πάλι άρχίζεις τη φιλολογία...

— Τόν ζήτησε ψύχραιμα:

— Βλέπεις εσύ; Πάλι γυνά-ξή γροθία σου στο τραπέζι. 'Εγώ όμως δεν τη χτυπά. 'Εσύ νομίζεις πως έχεις τό δικαίωμα να τό κάνης, αυτό, έπειδή είσαι άν-τρας...

— Είμαι άντρας, βέβαια, κι' έ-χω τό βάρος της οίκογενείας.

— Γέλασε πικρά ή Τασούλα:

— Κι' όμως κι' εγώ έργάζομαι. Και δεν είχα τό δικαίωμα ποτέ να διαθέσω τα χρομιάτά μου...

— Δεν σου στέρεσα τίποτε...

— Μου στέρεσαν την έλευθερία μου, την ανεξαρτησία μου... 'Εξα-τομώθηκα να μου γράφεις, άλλα να μη μούδινες τό δικαίωμα να σοδέ-ρω εγώ, μόνιμη τό γέρι μου τίποτε πάλι θά ένοιωθα σαν φυλακισμέ-νη μέσα στίς σίδερα.

— 'Επειδή είσαι άγαρίστη, γι' αυτό. 'Αν δεν ήσουν άγαρίστη, θάλεες ευχαριστώ και άντι νά-γης παρότιον, θά δοζάζες τό Θεό που σούδωσε έναν άντρα νο-ζοκτήρη, τιμω, ήλιο...

— 'Ας μη μιλάμε γι' αυτό...

— Δεν είναι τό κοντότερο...

Τό πρόσωπο του έγινε μαύρο:

— Θέλω να σου πής...

— Θά στο πώ κι' αυτό, για να μη μείνη κανένα σκεπτικό σημείο άνάμεσα μας. Ξέρω καλά πως ή Ρίτσα Βλαχου δεν σου είναι α-διάφορη. Δεν σε ρωτώ, ούτε και μ' ενδιαφέρει τώρα πιά...

— Γέλασε νενοικά:

— 'Α, αυτό είναι; Καλά, κα-ταλαβαίνω... Θά σου εξήγησω ό-μως... 'Αν θέλεις να ξέρεις, αυτές τις δυό γυναίκες, και τη Ρίτσα και την Ξυδοθήνη της, δέ μπορώ να τίς άποφάσω. Σάν άντρας ό-μως... προτιμώ να μ' άλεις πε-ριτέτεις, από επανδίνεις...

Τό άνω άνέθηκε στο κεφάλι της:

— Πάντως τώρα, σκέψου ποιά από τις δυό θά υπονοήσεις να πώ-ξη ένα σοβαρότερο ορόλο στη ζωή σου...

— Γιατί;

— Τόν ζήτησε πάλι σταθερά στα μάτια:

— 'Επειδή δεν προκείται να μ' ενδιαφέρει πιά.

— Αυτό σημαίνει ότι θέλεις να χωρίσουμε;

— Κούνησε καταφατικά τό κε-φάλι της.

— Και ποιά παράνομη έχεις ά-κούα; τη σούπας, μιλώντας έλα-φρά τό ζήτημα.

— 'Εσύ λές πως είναι άσκητη ή συζήτηση.

— 'Όχι, είμαι περίεργος. Θέλω να ίδω πού φθάνει ή φαν

«ΣΚΟΤΩΣΕΣ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΜΟΥ»

«Αναψε τσιγάρο, ξαπλώθηκε πίσω στην πολυθρόνα του και την κοίταξε άγροφα, ειρωνικά: — Άκου!»

«Άρχισε ν' απορροβή η Τασούλα. Έπ' τέλους η φωνή της ακούστηκε άγροφα, σαν να χορταίναν από μαχονά: — Σκοτώσες την ψυχή μου... Τίποτε άλλο. Σκοτώσες την ψυχή μου...»

«Εδώξε με το χέρι του τον ζαπυό από μπροστά του και την κοίταξε με μάτια γεμάτα ειρωνεία: — Αυτό είναι το μεγάλο σου κατήγορο;»

Κούνησε το κεφάλι της με απειρη θλίψη: — Ναι, Στέλιο. Αυτό τ'ά λέει όλα.

— Πολύ ρομαντικό και πολύ... φιλόλογικό. Σκοτώσα την ψυχή της... Θανάσιμο. Βέβαια, είναι κάτι που δε μπορεί κανείς να το καταλάβει, ούτε και να το αποδείξει. Πάντως, αχούγεται πολύ φοβάται. Σκοτώσα την ψυχή της... Και μπορείς να μου πεις, να καταδείξεις επί τέλους να μου πεις, τί κοίταζε αυτή η φωνή φιλόλογική φράση;

«Η ειρωνεία του δεν την άρραζε. Ήταν πολύ θλιμμένη για να παραχθή η για να παραχθή από το σοκασμό του.

— Η φράση αυτή κοίταζε όλη μου τη διατηρία, αποκοιμήθηκε ηρεμία. Η φράση αυτή κοίταζε το πρώτο μου παράπονο, όταν περίμενα το φίλο σου να έρθει, άνοιμπος τα χείλη σου στο μάγουλό μου, σαν να φιλούσες κανένα άγαλμα. Έπειτα, όταν ήθελα να σου μιλήσω νόθοις κοντά σου, να σου άνοιξω την καρδιά μου, να γνωριστώ με νυχτές μας... Τί σιναγμοί σου πάγνα; Όπως όταν ήθελα να σε φιλήσω και συναντούσα το κορμί σου άλυστο άγροφα, και έβγαζες, έτσι κι όταν ήθελα νόθοις φιλήσει κοντά σου, συναντούσα ένα τείχος. Κι' άπάνω στο τείχος, αυτό, έσκαψε η ψυχή μου, σκοτώθηκε.

Της έφωτιζε μία σκοτεινή ματιά: — Έσύ, παιδί μου, κοίταζε μία άβυσσος μέσα σου. Δεν είσαι ίσως ν' άρχισης. Αυτό σ'αίται. Κι' έπειτα βοήσεις δικαιολογίες.

Τα μάτια της πλημμύριζαν δάκρυα: — Όχι, Στέλιο. Θά μπορούσα να σ' αγαπήσω πολύ. Πριν από λίγον καιρό άκουσα, ύπερροα από το πέρισό σου. Τώρα όμως... δεν μπορώ ούτε να ύπασορό πιά.

— Άκούμα καλύτερα. Όταν λέει η ύπερρωσθησία σου, θάμωστε κι' οι δυο πό είνι ενισχυμένοι.

— Η καρδιά μου είναι νεκρή. Τό νοιώθω όμως κι' είναι φοβερό το σιναγισμό. Ό,τι και να γίνει πιά, δε θά μπορούσα να, στο συγχωρήσω ποτέ. Πιο εύκολα θά μπορούσα να σου συγχωρήσω, άν μόνονες κιό... νά, όπως με γτιπες, άν μου είλες ναίει μεγαλύτερο κακό. Θά μπορούσα να στο συγχωρήσω πιο εύκολα, παρά έτσι που μου σκοτώσες την ψυχή μου.

— Δε θέλεις να συγχωρήσεις, γι' αυτό.

— Δεν είναι το ίδιο; Σηρώθηκε, έφερε μία βόλτα στο δωμάτιο, έβλεπα στάθηκε μπροστά της, παίρνοντας την αταραχή του πόσι:

— Κι' όμως, δε θά γίνει όπως τό θέλεις εσύ. Διαιώνια σου βέβαια κι' έπληθη, τό διαζύγιο. Τό παιδί όμως θά είναι δικό μου.

Περμένει πώς, όπως έκείνη τη φορά, άπρεπε στην άγκυλιά του, ή πώς θάβηζε τα γέλια.

«Η Τασούλα δεν άπορροβήκε ά- μέσως. Έπειτα τόν κοίταξε με μία σκοτεινή ματιά.

— Στέλιο... Η φωνή της ήταν βραχνή, βασινασμένη.

— Στέλιο... όταν πήρα τό πιστόλι στα χέρια μου, δεν ξέσω να ατί τό πήρα.

— Μα για να μη γίνει ο άδερφοί σου φονιάς. Μου τό έξηγήσε ο ίδιος ο Άλέξης.

— Έσπασε τό κεφάλι της. Και, μετά κάμωση ώρα, άκούστηκε πάλι η φωνή της: — Δέγ είμαι σίγουρη γι' αυτό. Τόν ένοιωσε που ανατοίχιαζε.

— Τί θέλεις να πής; Τόν κοίταξε ίσα στα μάτια. Η ματιά της συνήθως βελούδινα και ύγρη, ήταν τώρα στεγνή και διαπεραστική: — Βασάνισα τη σένη μου, κι' άκούμα δεν κατάφερα να δώσω την άπάντησή στον εαυτό μου; Μήπως ήθελα σ' αλήθεια να σε σκοτώσω;

— Είσα τραλή; — Στέλιο, τώρα μου φαίνεται πως ήλθαμε για πρώτη φορά στη ζωή μας γάμος κοντά. Άντί να μιλάμε όμως για είνιγία και για ζωή μιλάμε για θάνατο. Θέλω να τα ξεδιαλύνω μέσα μου, με βασανίζει αυτή η σένη; Μήπως ήθελα σ' αλήθεια να σε σκοτώσω;

— Μία φορά, δεν πείσεσε έσύ τη σκανδάλη. Το περισσορό έπρεσε γάμο κι' έλπιουσοζούτησε μόνο τον.

— Είσα βέβαιος γι' αυτό; — Γι' αυτό είμαι βέβαιος. Για τίς προθέσεις σου, όμως, τί θέλεις να ξέρω;

Κατέβασε τό κεφάλι της κι' έμεινε σιλογομένη λίγη ώρα. Έπειτα πρόφερε σιγανά, σά να μιλούσε μονάχη της: — Πολλές φορές, όταν μου ποδοπατούσε ο τι καλό είχα μέσα μου, όταν καταλάβαινα πως με μεταμορφώσε, είχα σκεφθή πως μία γυναίκα μπορεί να σκοτώσει τον άντρα της για να λυτρωθή.

— Ο Στέλιος έκανε άδελά του ένα βήμα προς τό πίσω.

— Τολμής και μου διολογείς ένα τέτοιο πράγμα; — Δεν σου είπα ότι ήθελα νάρθω κοντά σου μία φορά; Τώρα έφθασε η στιγμή.

— Και νομίζεις πως κι' αυτά σου τα λόγια μπορέι... μπόρει να ξαναγορίσουμε τη ζωή μας; Πώς, τώρα που μου αποκαλύπτεις τα κακούργα σου ένστικτα, θά μπορούσα ποτέ έγώ...

— Τό ξέρω πως δε γίνεται. Τό ξέρω πως κι' αυτά που τα λόγια μόνον το γχομένο άνάμεσά μου. Είναι όμως ένας γχομένος που τόν καταλαβαίνεις. Σου τόν έξηγώ. Έγώ ο γχομένος που άνοίξεσε έσύ άνάμεσά μας, λίγον καιρό μετά τό γάμο μας, που ήταν άνεξήγητος.

Την κοίταξε με δέος. — Τόσο πολύ με μισείς λοιπόν; Κούνησε άρνητικά τό κεφάλι της: — Τώρα πιά, όχι. Για να μισής, πρέπει να είναι ζωντανή η ψυχή σου. Μέσα μου όλα είναι άμωες τώρα νεκρά. Ίσως είναι κάτι που δε μπορείς να τό νοιώσεις έσύ, ή...

Τα μάτια της μεγάλωσαν με ξαφνικό τορόμ. — Στέλιο!

Η φωνή της άκούστηκε τρομαγμένη. Την κοίταξε σκοτεινός, έρωτηματικά: — Στέλιο...

— Μήπως έκείνη η γυναίκα σου σκοτώσε την δική σου ψυχή; Μήπως όταν με παντρεύτηκες, ήσουν κι' έσύ ένας ζωντανός νεκρός;

ΤΖΕΡΑΛΝΤΙΝ ή μικρή επαναστάτις

ΓΙΑΤΙ Ο ΣΑΡΛΩ ΕΧΕΙ ΜΑΛΩΣΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΡΗ ΤΟΥ

ΠΡΙΝ από τρία χρόνια, ή Τζεραλντίν Τσάπλιν ζήτησε από τόν πατέρα της την άδεια να παρακολουθήσει τα μαθήματα του «Ρόγιαλ-Μπαλέτ», για να γίνει χορεύτρια, και τό πέτυχε, ύστερα από πολλές προσπάθειες. Ο Τσάπλιν της επέβαλε να μείνει πρώτα σ' ένα κολλέγιο του Λονδίνου και ύστερα σ' ένα μικρό διαμέρισμα, με την επίβλεψη μίας γκούρντεν, που διάλεξε αυτός, της μίς Φόρντ.

Τό Δεκέμβριο του 1962, ή Τζεραλντίν ζήτησε από τόν πατέρα της την άδεια να ντεμπουτάρη σ' ένα μπαλέτο, που έπρόκειτο να παρουσιαστή στο Κόδεντ Γκράντεν, μπροστά στη βασιλική ορχήστρα της Άγγλίας.

Αυτή τη φορά, ο Τσάπλιν της έδωσε την άδεια, με τον ασυμπτωτικό όρο, ότι δε θά μιλούσε γι' αυτήν οι έφημερίδες, δε θ' άφηνε να τη φωτογραφίσουν, δε θά έδινε συνεντεύξεις και δε θά έκμεταλλευόταν, με κανένα τρόπο, τό όνομα Τσάπλιν για τό λανσάρισμά της.

Φυσικά, έγινε ακοίβος τό αντίθετο! Οι έφημερίδες μίλησαν, και μάλιστα πολύ, φωτογραφίες της Τζεραλντίν δημοσιεύτηκαν και ή νεαρή κόρη του Σαρλώ έγινε σε είκοσιτέσσερις ώρες μία προσωπική κότητα.

ΜΙΑ ΠΟΛΥΤΙΜΗ ΚΑΗΡΟΝΟΜΙΑ: ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ

Από έκείνη τη στιγμή, οι σχέσεις άνάμεσα στον πατέρα και την κόρη άρχισαν να ψυχραίνονται. Έπειτα ο Τσάπλιν δέχθηκε κάθε έπαφή με την κόρη του, όταν, τό πήγε στο Παρίσι και ντεμπουτάρησε στο θέατρο τών Ήλυσίων Πιετών, στο υπαλλέτο «Σταχτοπούτα» του Προκόφιεβ. Από τότε, άλλος της διεθνούς καφέ-σάσις, με σι της παντοδύναμης κόμησης Ζε-λιν ντε Ρίμπι.

Από τό Δεκέμβριο μέχρι τόν γάμο, ή Τζεραλντίν έκανε γι-γαντιαία βήματα στο δρόμο της της μόδας. Ή κοπέλλα ντενιοή προσωπικό-η από δημοσιογράφους, φωτογράφους και άνεξήγητη περιέργεια.

Σ' αυτό τό διάστημα, έκμεταλλεύθηκε με πείσμα και έλθο δέλεος των βόρβω, που θά προκάλυψαν της. Άφισε να μιλήσουν για ένα έλέρτ της με τό Ζορζ Γκοβίλντ, Γκοβίλντ ήταν μόνο δεύτερος χορευτής στη «Σταχτοπούτα», φρον.

Τό φίλο έτυλίγεται δηλαδή, σε δύο διάφορα πλάνα. Προβάλλει πό τη σκληρή πραγματικότητα του πρόλεμου και πό το φανταστικό κορμό, που ή πρωταγωνίστρια δημιουργεί για τό μικρό άδελφό της.

Ο σκηνοθέτης Νέλλο Ρίτσι, ένας από τους καλύτερους Ίταλούς ντοκιμαντερίστες, μιλάει με έν- «Η Τζεραλντίν είναι γεννημένη ήθοποιός», λέει, «έχει μία μεγά-

ΤΖΕΡΑΛΝΤΙΝ ή μικρή επαναστάτις

ΓΙΑΤΙ Ο ΣΑΡΛΩ ΕΧΕΙ ΜΑΛΩΣΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΡΗ ΤΟΥ

ΠΡΙΝ από τρία χρόνια, ή Τζεραλντίν Τσάπλιν ζήτησε από τόν πατέρα της την άδεια να παρακολουθήσει τα μαθήματα του «Ρόγιαλ-Μπαλέτ», για να γίνει χορεύτρια, και τό πέτυχε, ύστερα από πολλές προσπάθειες. Ο Τσάπλιν της επέβαλε να μείνει πρώτα σ' ένα κολλέγιο του Λονδίνου και ύστερα σ' ένα μικρό διαμέρισμα, με την επίβλεψη μίας γκούρντεν, που διάλεξε αυτός, της μίς Φόρντ.

Τό Δεκέμβριο του 1962, ή Τζεραλντίν ζήτησε από τόν πατέρα της την άδεια να ντεμπουτάρη σ' ένα μπαλέτο, που έπρόκειτο να παρουσιαστή στο Κόδεντ Γκράντεν, μπροστά στη βασιλική ορχήστρα της Άγγλίας.

Αυτή τη φορά, ο Τσάπλιν της έδωσε την άδεια, με τον ασυμπτωτικό όρο, ότι δε θά μιλούσε γι' αυτήν οι έφημερίδες, δε θ' άφηνε να τη φωτογραφίσουν, δε θά έδινε συνεντεύξεις και δε θά έκμεταλλευόταν, με κανένα τρόπο, τό όνομα Τσάπλιν για τό λανσάρισμά της.

Φυσικά, έγινε ακοίβος τό αντίθετο! Οι έφημερίδες μίλησαν, και μάλιστα πολύ, φωτογραφίες της Τζεραλντίν δημοσιεύτηκαν και ή νεαρή κόρη του Σαρλώ έγινε σε είκοσιτέσσερις ώρες μία προσωπική κότητα.

ΜΙΑ ΠΟΛΥΤΙΜΗ ΚΑΗΡΟΝΟΜΙΑ: ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ

Από έκείνη τη στιγμή, οι σχέσεις άνάμεσα στον πατέρα και την κόρη άρχισαν να ψυχραίνονται. Έπειτα ο Τσάπλιν δέχθηκε κάθε έπαφή με την κόρη του, όταν, τό πήγε στο Παρίσι και ντεμπουτάρησε στο θέατρο τών Ήλυσίων Πιετών, στο υπαλλέτο «Σταχτοπούτα» του Προκόφιεβ. Από τότε, άλλος της διεθνούς καφέ-σάσις, με σι της παντοδύναμης κόμησης Ζε-λιν ντε Ρίμπι.

Από τό Δεκέμβριο μέχρι τόν γάμο, ή Τζεραλντίν έκανε γι-γαντιαία βήματα στο δρόμο της της μόδας. Ή κοπέλλα ντενιοή προσωπικό-η από δημοσιογράφους, φωτογράφους και άνεξήγητη περιέργεια.

Σ' αυτό τό διάστημα, έκμεταλλεύθηκε με πείσμα και έλθο δέλεος των βόρβω, που θά προκάλυψαν της. Άφισε να μιλήσουν για ένα έλέρτ της με τό Ζορζ Γκοβίλντ, Γκοβίλντ ήταν μόνο δεύτερος χορευτής στη «Σταχτοπούτα», φρον.

Τό φίλο έτυλίγεται δηλαδή, σε δύο διάφορα πλάνα. Προβάλλει πό τη σκληρή πραγματικότητα του πρόλεμου και πό το φανταστικό κορμό, που ή πρωταγωνίστρια δημιουργεί για τό μικρό άδελφό της.

Ο σκηνοθέτης Νέλλο Ρίτσι, ένας από τους καλύτερους Ίταλούς ντοκιμαντερίστες, μιλάει με έν- «Η Τζεραλντίν είναι γεννημένη ήθοποιός», λέει, «έχει μία μεγά-

λη φυσικότητα, τη φυσικότητα της ράτσας. Έχει τη σιγουριά, που της χαρίζει τό γεγονός, ότι γεννήθηκε σε μία οικογένεια πλούσια, καλλιεργημένη, διάσημη. Δεν περιμένει τίποτα από κανένα, με είναι πάντα βέβαιη πως θά κατορθώσει να φτάσει στο σκοπό της. Είναι πολύ αυθόρμητη και εύαισθητη, καταπληκτικά ζωτική, και άλλοτε πάλι μελαγχολική, με εαφνικές έναλλαγές στην ψυχική της διάθεση και στις έκφράσεις της. Μου θυμίζει πολύ ώριμες πρωταγωνίστριες τών φίλμ του πατέρα της, και περισσότερο εκείνες, που έχει έναρκεώσει ή Πωλέτ Γκοντόρ, που χαρακτηρίζονται από ξεσπάσματα, από αυθόρμητισμούς, από ευθύμια, και άμέσως ύστερα κλείνονται σε μία παράξενη θλίψη, άπορροβούνται από τόν κόσμο, μέσα σ' ένα φανταστικό περιβάλλον άνείρου. Γι' αυτό, μου άσπικε πιο κατάλληλη από κάθε άλλη, σαν πρωταγωνίστρια του φίλμ μου».

Η Τζεραλντίν Τσάπλιν έμεινε στη Ρώμη μόνο για ένα σύντομο γουόκ-έντ, με αυτές οι λίγες ώρες ήταν αρκετές για να την άποκαλύψουν πολύ διαφορετική απ' όπωρ ήταν δυνατόν να τη φαντασθή κανείς.

Ο Ρίτσι και ή σύζυγός του, Έντιθ Μπρούκ την πήγαν να περάσουν την Κυριακή στο «μπανγκάλο», που έχουν στη θάλασσα. Η Τζεραλντίν έπλυνε τα πιάτα, άπελπιστηκε, που δεν κατάφερε να κόψη καλά τη σαλάτα, φάνηκε ευγενική και έκτυπρητική...

Πήγε να βοηθ τη Σοφία Λόρεν στη θαμνίσια βίλλα της, στο Μάρνο, με, ύστερα από μισή ώρα, έφυγε για να τρέξει και πάλι κοντά στη θάλασσα. Πήγε να επισκεφθή τό μεγάλο φίλο του πατέρα της, Τσεσάρε Ζαβατίνι, και μπροστά του φάνηκε δειλή και σιωπηλή, σά μία μαθήτρια μπροστά στο δάσκαλο.

Δε δίνει μεγάλη σημασία στην κομωπότη της και ντυνεται μάλλον άσχημα. Δέν έδωσα ποτέ περισσότερα από έξη δολάρια για ένα φόρεμα, δηλώνει. «Τά άγοράζω πάντα από τα μεγάλα καταστήματα και πολύ συχνά φορώ τά χρησιμοποιήμενα φορέματα της μητέρας μου, γιατί έχουμε ακριβώς τό ίδιο σώμα».

Δέν είναι άλαζονική και δεν ύποτιμα τό γεγονός, ότι είναι κόρη του Τσάοι Τσάπλιν.

«Τό ξέρω, πως τώρα μου κάνουν όλες αυτές τις καλλιτεχνικές προτάσεις, έπειδή είμαι κόρη του πατέρα μου», λέει με ελιγκρίνεια. «Μα πιστεύω πως δε θά είναι πάντα έτσι. Ύπάρχουν παιδιά, που κληρονομούν από τόν πατέρα τους μεγάλα πλούτη, βιομηχανίες, τίτλους και δεν ύποφέρουν γι' αυτό, ούτε παθαίνουν συμπλέγματα. Έγώ, από τόν πατέρα μου πήρα ένα δίστιμο όνομα. Γιατί να νοιώθω ένοχη γι' αυτό τόν πλούτο; Τό όνομα Τσάπλιν με βοηθάει, μου άνοίγει εύκολότερα τό δρόμο, όπου θέλω να άφιερώσω όλόκληρο τόν εαυτό μου. Είναι για μένα ή άρχική ώθηση. Όταν θά μπορέσω να άποδείξω τί αξίζω πραγματικά, τότε θά με ζήτουν μόνο έπειδή θ' είμαι έγώ, και όχι κόρη του Τσάπλιν, όπως γίνεται τώρα. Ή, αντίθετα, όταν άποδείξω πως δεν αξίζω τίποτα σαν ηθοποιός, τότε δε θά με ζήτουν καθόλου κι' έγώ θά αλλάζω επάγγελμα».

Και ο χορός; «Είναι ένας άπάγγελμος πολύ κουραστικό σωματικό. Κυττάτε τά πόδια μου, είναι σχεδόν κατεστραμμένα. Και ύστερα ο χορός είναι μία τέχνη, που, για να μπορέσει να άναδείξει κανείς σ' αυτήν, πρέπει να είναι ύπερροχος, άφαστος, διαφορετικός, δε γίνεται

τις να μεταφέρει τό φλέρτ της στον πρώτο χορευτή, τό Σαρζ Γκολόβιν. Ο Γκολόβιν είναι άδελφός του Γκοβίλντ και μίας από τίς καλύτερες φίλες της Τζεραλντίν, της Σολάνζ.

Πήρε μέρος στην έτησία γιορτή τών καλλιτεχνών και άφισε τούς έλέφαντες να τη μεταφέρουν εδώ κι' εκεί, πάνω στις προβολίδες τους, ενώ τό κομψό κοινό του Σιρκ ντ' Ίδερ κρατούσε την άνάσα του από τρόμο.

Παζάρωσε σά μανικέν, για φωτογραφίες μόδας του περιοδικού «Βογκ», συνδυάζοντας την κομωπότητα και τη διαφήμια με τό οικονομικό κέρδος. Άναγκάστηκε να καταφύγει σ' αυτό τό μέσον, έπειδή ο πατέρας της της είχε κόψει τη διατροφή.

Ύστερα πήγε στη Μαδρίτη και παρουσιάστηκε, ντυμένη κατάλευκα, στο μεγάλο χορό τού κοσμικού ντεμπουτάρ τών νεαρών κοριτσιών της Ισπανικής άριστοκρατίας.

«Έλεπε μόνο άπ' τη ζωή της μία νότα αισθηματική και ταυτόχρονα δραματική. Μα δεν άρχισε να προστεθή κι' αυτή. Της 21 Μαΐου, ο νεαρός Μανουέλ Μπενιτέ, τό είδωλό της άρένας, ο πιο θαρραλέος και άμορφος ταυρομάχος της Ίσπανίας, τραυματίστηκε σοβαρά από έναν ταύρο. Και τότε άποκαλύφθηκε πως, άνάμεσα σ' αυτόν και στην Τζεραλντίν ύπήρχε ένα φαγορέο αίσθημα. Είπαν πως ο ταυρομάχος, μόλις συνήλθε από τη νάρκωση, πρόφερε τό όνομά της και πως ή Τζεραλντίν έφυγε για τό Παρίσι, άπελπισμένη.

Ύστερα άπ' αυτό, τό έπόμενο βήμα ήταν φυσικό να είναι ο κινηματογράφος. Μέχρι τότε, είχε πολλές κινηματογραφικές προτάσεις, με άχι ικανοποιητικές. Όταν, όμως, διάδωσε τό σενάριο, που της πήγε στο Παρίσι ο Ίταλός σκηνοθέτης Νέλλο Ρίτσι, έίπε άμέσως «ναί».

Τό φίλο «Θά πάμε στην πόλη», θα είναι ή μεταφορά στον κινηματογράφο του όμώνυμου μυθιστορήματος της Έντιθ Μπρούκ. Δηλαδή την ιστορία μίας Ουγγρέζας κοπέλλας, που προσπαθεί, με τα πιά άμορφα ψέματα, να δημιουργήσει έναν παραμυθένιο κόσμο παθεί να τό μικρό άδελφό της. Προσπάς ζουν σε μία φτωχή χώρα, που νοιώτουν, και πώς οι ναζιστές θά τους φορτώσουν πάνω σ' ένα τραίνο, που θά τους όδηγήσει σ' ένα στρατόπεδο θανάτου.

Τό φίλο ξετυλίγεται δηλαδή, σε δύο διάφορα πλάνα. Προβάλλει πό τη σκληρή πραγματικότητα του πρόλεμου και πό το φανταστικό κορμό, που ή πρωταγωνίστρια δημιουργεί για τό μικρό άδελφό της.

Ο σκηνοθέτης Νέλλο Ρίτσι, ένας από τους καλύτερους Ίταλούς ντοκιμαντερίστες, μιλάει με έν- «Η Τζεραλντίν είναι γεννημένη ήθοποιός», λέει, «έχει μία μεγά-

λη φυσικότητα, τη φυσικότητα της ράτσας. Έχει τη σιγουριά, που της χαρίζει τό γεγονός, ότι γεννήθηκε σε μία οικογένεια πλούσια, καλλιεργημένη, διάσημη. Δεν περιμένει τίποτα από κανένα, με είναι πάντα βέβαιη πως θά κατορθώσει να φτάσει στο σκοπό της. Είναι πολύ αυθόρμητη και εύαισθητη, καταπληκτικά ζωτική, και άλλοτε πάλι μελαγχολική, με εαφνικές έναλλαγές στην ψυχική της διάθεση και στις έκφράσεις της. Μου θυμίζει πολύ ώριμες πρωταγωνίστριες τών φίλμ του πατέρα της, και περισσότερο εκείνες, που έχει έναρκεώσει ή Πωλέτ Γκοντόρ, που χαρακτηρίζονται από ξεσπάσματα, από αυθόρμητισμούς, από ευθύμια, και άμέσως ύστερα κλείνονται σε μία παράξενη θλίψη, άπορροβούνται από τόν κόσμο, μέσα σ' ένα φανταστικό περιβάλλον άνείρου. Γι' αυτό, μου άσπικε πιο κατάλληλη από κάθε άλλη, σαν πρωταγωνίστρια του φίλμ μου».

Η Τζεραλντίν Τσάπλιν έμεινε στη Ρώμη μόνο για ένα σύντομο γουόκ-έντ, με αυτές οι λίγες ώρες ήταν αρκετές για να την άποκαλύψουν πολύ διαφορετική απ' όπωρ ήταν δυνατόν να τη φαντασθή κανείς.

Ο Ρίτσι και ή σύζυγός του, Έντιθ Μπρούκ την πήγαν να περάσουν την Κυριακή στο «μπανγκάλο», που έχουν στη θάλασσα. Η Τζεραλντίν έπλυνε τα πιάτα, άπελπιστηκε, που δεν κατάφερε να κόψη καλά τη σαλάτα, φάνηκε ευγενική και έκτυπρητική...

Πήγε να βοηθ τη Σοφία Λόρεν στη θαμνίσια βίλλα της, στο Μάρνο, με, ύστερα από μισή ώρα, έφυγε για να τρέξει και πάλι κοντά στη θάλασσα. Πήγε να επισκεφθή τό μεγάλο φίλο του πατέρα της, Τσεσάρε Ζαβατίνι, και μπροστά του φάνηκε δειλή και σιωπηλή, σά μία μαθήτρια μπροστά στο δάσκαλο.

Δε δίνει μεγάλη σημασία στην κομωπότη της και ντυνεται μάλλον άσχημα. Δέν έδωσα ποτέ περισσότερα από έξη δολάρια για ένα φόρεμα, δηλώνει. «Τά άγοράζω πάντα από τα μεγάλα καταστήματα και πολύ συχνά φορώ τά χρησιμοποιήμενα φορέματα της μητέρας μου, γιατί έχουμε ακριβώς τό ίδιο σώμα».

Δέν είναι άλαζονική και δεν ύποτιμα τό γεγονός, ότι είναι κόρη του Τσάοι Τσάπλιν.

«Τό ξέρω, πως τώρα μου κάνουν όλες αυτές τις καλλιτεχνικές προτάσεις, έπειδή είμαι κόρη του πατέρα μου», λέει με ελιγκρίνεια. «Μα πιστεύω πως δε θά είναι πάντα έτσι. Ύπάρχουν παιδιά, που κληρονομούν από τόν πατέρα τους μεγάλα πλούτη, βιομηχανίες, τίτλους και δεν ύποφέρουν γι' αυτό, ούτε παθαίνουν συμπλέγματα. Έγώ, από τόν πατέρα μου πήρα ένα δίστιμο όνομα. Γιατί να νοιώθω ένοχη γι' αυτό τόν πλούτο; Τό όνομα Τσάπλιν με βοηθάει, μου άνοίγει εύκολότερα τό δρόμο, όπου θέλω να άφιερώσω όλόκληρο τόν εαυτό μου. Είναι για μένα ή άρχική ώθηση. Όταν θά μπορέσω να άποδείξω τί αξίζω πραγματικά, τότε θά με ζήτουν μόνο έπειδή θ' είμαι έγώ, και όχι κόρη του Τσάπλιν, όπως γίνεται τώρα. Ή, αντίθετα, όταν άποδείξω πως δεν αξίζω τίποτα σαν ηθοποιός, τότε δε θά με ζήτουν καθόλου κι' έγώ θά αλλάζω επάγγελμα».

Και ο χορός; «Είναι ένας άπάγγελμος πολύ κουραστικό σωματικό. Κυττάτε τά πόδια μου, είναι σχεδόν κατεστραμμένα. Και ύστερα ο χορός είναι μία τέχνη, που, για να μπορέσει να άναδείξει κανείς σ' αυτήν, πρέπει να είναι ύπερροχος, άφαστος, διαφορετικός, δε γίνεται

τίποτα. Έγώ έχω μεγάλο πάθος για τό χορό, με δεν ξέρω άν έχω προσόντα για να γίνει άρθαστη».

Είναι φιλόδοξη, με άχι σιναθής, όπως συμβαίνει με πολλές κοπέλλες, που φιλοδοξούν να γίνουν καλλιτεχνικές διασημότητες.

— Μιλώ άγγλικά, όπως είναι φυσικό, καθώς και γαλλικά. Μα καταλαβαίνω Ιταλικά και Ισπανικά. Έχω πολύ «αύτι» για τις ξένες γλώσσες. Μου άρέσει να διαβάζω, να άκούω κλασική μουσική. Ξοδεύω σε βιβλία και σε δίσκους τά περισσότερα από τά νημάτα, που κερδίζω. Μου άρέσουν τά άλογα, τά έντομα, όλόκληρη ή φύσι. Μου άρέσει να περπατώ στην όχθη της θάλασσας, μου άρέσει κάθε τόσο ή μοναξιά και ή σιωπή».

— Και τί έχετε να πής για τό Μανουέλ Μπενιτέ;

— «Α, είναι μία άστεία ιστορία! Όταν έφτασα στη Μαδρίτη, όλες οι έφημερίδες άρχισαν να γράφουν πως είχα ένα φλέρτ με τόν ταυρομάχο. Δεν ξέρω γιατί. Ίσως έπειδή είμαστε και οι δυο νέοι και τυχεροί, έπειδή σαν ζευγάρι θά άρέσαμε στο κοινό. Μα έγώ δεν τόν γνώριζα καθόλου, δεν τόν είχα δει ποτέ. Έτσι, για μένα, πήγα να τόν επισκεφθώ και τού είπα: «Καλημέρα, είμαι ή άραβωνιαστική σας, ή Τζεραλντίν Τσάπλιν. Χαίρομαι που σας γνωρίζω». Είναι πραγματικά μία άστεία ιστορία. Ο Μπενιτέ δεν ήταν ποτέ τίποτα για μένα, σας τό λέω σοβαρά!

Ο ΤΑΥΡΟΜΑΧΟΣ ΥΠΑΡΧΕΙ, ΜΑ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΆΛΛΟΣ

Και είναι αλήθεια. Ο Μανουέλ Μπενιτέ δεν κατέκτησε ποτέ την καρδιά της Τζεραλντίν. Χρησιμοποίησε σά διαφημιστικό στοιχείο, τίποτα περισσότερο.

Ο άνθρωπος, που ή Τζεραλντίν Τσάπλιν έρωτεύθηκε στη Μαδρίτη, είναι ένας άλλος. Είναι ταυρομάχος κι' αυτός, με κατεβαίνει στην άρένα άλο και πιά σπάνια. Ίσως έπειδή δεν είναι πιά πολύ νέος. Είναι σχεδόν σαράντα χρόνων, ψηλός, γοητευτικός. Τόσο, που άκούμα και ή πριγκήπισσα Γκουμπριέλλα της Σαβοΐας, έδειξε πριν από καιρό μία κάπως ύπερβολική συμπάθεια γι' αυτόν.

Όνομάζεται Άντζελ Περόλτα και έγινε ή αίτια της όριστικής ρήξεως άνάμεσα στη Τζεραλντίν και τόν πατέρα της. Μα οι αίτιες αυτής της ρήξεως ήταν και πολλές άλλες, πολύ πιο παλιές.

Ο Τσάοι Τσάπλιν είναι ένας άνθρωπος έγωκεντρικός, με τόν άπόλυτο έγωισμό τών μεγάλων καλλιτεχνών, και γι' αυτό ήταν αδύνατο να γίνει ίδανικός πατέρας. Τα παιδιά του έζησαν πάντα σε μία άτμόσφαιρα ιερού σεβασμού προς τίς άπαιτήσεις του τόν ανάγκη του για σιωπή, τούς εαφνικούς θυμούς του, τίς διαταγές του. Όλη ή ύπομονη και ή γλυκύτητα της Ούνα Ο' Νηλ δεν κατάρρωσε να τούς χάριση την ευτυχία.

Και είναι εύνητο, ότι ή έπιθυμία της μεγαλύτερης κόρης του, να δημιουργήσει τό μέλλον της, επαναστατώντας ενάντια στη θέλησή του, τόν έκανε έξω φρενών. Είναι φυσικό, ότι ένας μεγάλος καλλιτέχνης βλέπει με δυσανεκία την κόρη του να χρησιμοποιεί τό όνομά του, για να λανσαριστή και μία νέα διασημότητα να άφανεζείται στην οικογένεια. Και είναι άκόμα πιο φυσικό τό ότι ένας άνθρωπος που έζησε πάντα μέσα στον κόσμο του θεάματος και γνώρισε κατά βάθος τίς δυσκολίες και τούς κινδύνους της έπιτυχίας, προσπαθεί να έμποδίση την κόρη του να άκολου-

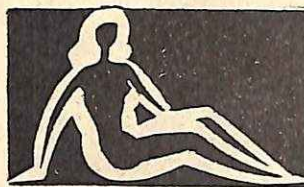
ΤΖΕΡΑΛΝΤΙΝ ή μικρή επαναστάτις

ΓΙΑΤΙ Ο ΣΑΡΛΩ ΕΧΕΙ ΜΑΛΩΣΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΡΗ ΤΟΥ

ΠΡΙΝ από τρία χρόνια, ή Τζεραλντίν Τσάπλιν ζήτησε από τόν πατέρα της την άδεια να παρακολουθήσει τα μαθήματα του «Ρόγιαλ-Μπαλέτ», για να γίνει χορεύτρια, και τό πέτυχε, ύστερα από πολλές προσπάθειες. Ο Τσάπλιν της επέβαλε να μείνει πρώτα σ' ένα κολλέγιο του Λονδίνου και ύστερα σ' ένα μικρό διαμέρισμα, με την επίβλεψη μίας γκούρντεν, που διάλεξε αυτός, της μίς Φόρντ.

Τό Δεκέμβριο του 1962, ή Τζεραλντίν ζήτησε από τόν πατέρα της την άδεια να ντεμπουτάρη σ' ένα μπαλέτο, που έπρόκειτο να παρουσιαστή στο Κόδεντ Γκράντεν, μπροστά στη βασιλική ορχήστρα της Άγγλίας.

Αυτή τη φορά, ο Τσάπλιν της έδωσε την άδεια, με τον ασυμπτωτικό όρο, ότι δε θά μιλούσε γι' αυτήν οι έφη

μάθετε

ΔΙΑΛΕΞΕΤΕ
ΟΠΟΙΑ ΣΑΣ ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ

ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΙΑΙΤΕΣ αδυνατίσματος, που προτείνουν οι διασημοί διαιτολόγοι, βασίζονται όλες στην ίδια αρχή. Εφοδιάζουν, δηλαδή, τον οργανισμό με ανεπαρκή ποσότητα τροφών, αναγκάζοντας τον έτσι στην «αυτοφαγία», που περιορίζει ή και εξαφανίζει τα περιττά λίπη και τους υδατάνθρακες, που υπάρχουν στον οργανισμό.

Να οι σημαντικότερες αυτές «διαίτες»:

ΔΙΑΙΤΑ ΤΟΥ ΝΤΑΝΣΕΛ: Περιορισμός στο ελάχιστο των υγρών (δχι περισσότερα από 600-900 γραμμ. υγρών την ημέρα), απόλυτη απαγόρευση στα λίπη, τα ζυμαρικά, τις σαλτσες, ελεύθερη κατανάλωση πρωτεϊνικών τροφών.

ΔΙΑΙΤΑ ΧΑΡΒΕΥ: Διατροφή σχεδόν αποκλειστική με αδύνατα κρέατα, απαγόρευση σχεδόν απόλυτη στα λίπη, στα αυγά, στα ζαχαρώδη, περιορισμός στα υγρά.

ΔΙΑΙΤΑ ΤΟΥ ΕΜΠΣΤΕ-ΙΝ: Μικρός περιορισμός στις πρωτεΐνες, σχεδόν απόλυτος περιορισμός στους υδατάνθρακες, αύξηση στα λίπη (για να καταπραυνείται η αίσθηση της πείνας και της δίψας), περιορισμός στα ποτά.

ΔΙΑΙΤΑ ΤΟΥ ΕΡΤΕΛ: Περιορισμός στα ποτά, ακόμα μεγαλύτερος από την διαίτα του Ντάνσελ, κατανάλωση σε τροφές πλούσιες σε πρωτεΐνες, με ελάχιστο ψωμί φουγιόσμινο και πολλά φρούτα. Όλα αυτά μοιρασμένα σε πέντε ή έξη μικρά γεύματα.

ΔΙΑΙΤΑ ΤΟΥ ΚΙΣΚ: Διατροφή μικτή με υπεροχή στο κρέας και στο ψάρι, λίγο ψωμί φουγιόσμινο, απόλυτη απαγόρευση στα ζυμαρικά, τα τυριά, τα λιπαστά ροφήματα (γάλα, σοκολάτα, ζωμό). Επιτρέπονται άβουρα αναψυκτικά, χωρίς ζάχαρη.

ΔΙΑΙΤΑ ΤΟΥ ΣΒΕΝΝΙΝΤΣΕΡ: Γεύματα μικρά και συχνά, απόλυτη απαγόρευση σε κάθε υνό στο διάστημα του φαγητού και για δύο ώρες αργότερα.

ΔΙΑΙΤΑ ΤΟΥ ΜΠΕΡΓΚΑΜΙ: Η διαίτα αυτή μεταφράζεται σ' ένα «κατάλογο διατροφής», που ισχύει για μία εβδομάδα. Όσο θα έσπαρμίζετε αυτή τη διαίτα, καλό είναι να έχετε υπ' όψιν σας ώριμους κανόνες:

- 1) Μην πίνετε ποτέ στα γεύματα. Στο διάστημα της ημέρας, όταν διψάτε πίνετε μεταλλικό νερό, κρύο τσάι ή καφέ, αλλά χωρίς ζάχαρη.
- 2) Τρώτε ακριβώς τις ποσότητες των τροφών που υπάρχουν στον κατάλογο, χωρίς να παραλείπετε καμία.
- 3) Παίρνετε δύο χάπια πολυβιταμινούχα (που να περιέχουν δηλαδή όλες τις γνωστές βιταμίνες), ένα το πρωί, όταν θα σηκώνεστε, και ένα το βράδυ, όταν θα πηγαίνετε στο κρεβάτι.
- 4) Όποιος ήταν συνηθισμένος σε άβουρα τροφή και δοκιμάζει στο διάστημα της διαίτας μία άσυνκράτητη πείνα, μπορεί να παίρνει, στα μισά του πρωινού και στα μισά του απογεύματος, ένα από κείνα τα κηροειδή φάρμακα (σε χάπια) που καταπραίνουν την πείνα.
- 5) Μην πίνετε ποτέ τίποτα έξω από τα γεύματα και μην πίνετε ποτέ οινόπνευμα ή ποτά.

Η «ΔΙΑΙΤΑ ΤΟΥ ΜΠΕΡΓΚΑΜΙ»

ΔΕΥΤΕΡΑ

Πρόγευμα: Καφές ή τσάι, χωρίς ζάχαρη ή με ζαχαρίνη. Ένα πορτο-

ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΙΑΙΤΕΣ

ΟΙ ΔΥΟ ΔΡΟΜΟΙ

κάλη (120 γραμμ.).

Γεύμα: Μία σούπα με ζωμό (20 γραμμ. λεπτή σούπα). Κρέας στη σχάρα (100 γραμμ. κρέας μοσχάρι αδύνατο). Σαλάτα με καρότα και αντίδι. Μία λεπτή φέτα ψωμί (10 γραμμ.).

Δείπνο: Χορτόσουλτα (50 γραμμ. χορταρικά μέσα σε ζωμό). Χόρτα βραστά (200 γραμμ. χόρτα, ζυγισμένα ωμά). Μοσχάρι στη σχάρα (120 γραμμ.). Σαλάτα αντίδι (150 γραμμ.). Τυρί (50 γραμμ. φέτα όχι λιπαρή). Μηλα (120 γραμμ.). Μία λεπτή φετίτσα ψωμί (10 γραμμ. μάρια).

ΤΡΙΤΗ

Πρόγευμα: Καφές ή τσάι χωρίς ζάχαρη ή με ζαχαρίνη. Ένα πορτο-

Γεύμα: Σούπα (20 γραμμ. σούπα με ζωμό κρέατος). Αυγό με άρκα (100 γραμμ. άρκα). Κρέας στη σχάρα (100 γραμμ. βοδινό αδύνατο). Σαλάτα με καρότα και αντίδι (150 γραμμ.). Ένα πορτοκάλι (120 γραμμ.). Μία λεπτή φετίτσα ψωμί (10 γραμμ.).

Δείπνο: Χόρτα βραστά (200 γραμμ., ζυγισμένα ωμά). Κρέας μοσχάρι (100 γραμμ. αδύνατο). Σαλάτα αντίδι (150 γραμμ.). Ένα αχλάδι (100 γραμμ.). Μία λεπτή φετίτσα ψωμί (10 γραμμ.).

ΤΕΤΑΡΤΗ

Πρόγευμα: Καφές ή τσάι χωρίς ζάχαρη ή με ζαχαρίνη. Ένα μήλο (100 γραμμ.).

Γεύμα: Σούπα σε ζωμό (20 γραμμ. σούπα). Ένα αυγό σφιχτό. Σαλάτα (150 γραμμ. από διάφορα χορταρικά). Ένα μήλο (120 γραμμ.). Μία λεπτή φέτα ψωμί (10 γραμμ.).

Δείπνο: Χορτόσουλτα (50 γραμμ. χορταρικά σε ζωμό κρέατος). Χόρτα βραστά (200 γραμμ. ωμά ζυγισμένα). Μοσχάρι στη σχάρα (120 γραμμ.). Σαλάτα (150 γραμμ.). Ένα πορτοκάλι (120 γραμμ.). Μία λεπτή φέτα ψωμί (10 γραμμ.).

ΠΕΜΠΤΗ

Πρόγευμα: Καφές ή τσάι χωρίς ζάχαρη ή με ζαχαρίνη. Ένα αχλάδι (100 γραμμ.).

Γεύμα: Ρύζι σε ζωμό (20 γραμμ. ρύζι). Ψάρι βραστό με μαγιονέζα (150 γραμμ. ψάρι αδύνατο και 50 γραμμ. μαγιονέζα). Σαλάτα (150 γραμμ. αντίδι). Ένα πορτοκάλι. (Μία λεπτή φέτα ψωμί (10 γραμμ.).

Δείπνο: Σούπα σε ζωμό (50 γραμμ. σούπα). Μισό αυγό σφιχτό με σαλάτα. Μοσχάρι στη σχάρα (120 γραμμ.). Χόρτα βρασμένα (200 γραμμ., ζυγισμένα ωμά). Ένα μήλο (120 γραμμ.). Μία λεπτή φετίτσα ψωμί (10 γραμμ.).

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Πρόγευμα: Καφές ή τσάι χωρίς ζάχαρη ή με ζαχαρίνη. Ένα αχλάδι (100 γραμμ.).

Γεύμα: Ψάρι βραστό με μαγιονέζα (150 γραμμ. ψάρι αδύνατο και 50 γραμμ. μαγιονέζα). Σαλάτα (150 γραμμ. αντίδι). Ένα πορτοκάλι (120 γραμμ.). Μία λεπτή φέτα ψωμί (10 γραμμ.).

Δείπνο: Σούπα με ζωμό (20 γραμμ. σούπα). Ένα αυγό σφιχτό. Χόρτα βραστά (200 γραμμ. ζυγισμένα ωμά). Γάλα (200 γραμμ.). Ένα μήλο (120 γραμμ.). Μία λεπτή φέτα ψωμί (10 γραμμ.).

Ν' ΑΔΥΝΑΤΙΖΕΤΕ

ΣΑΒΒΑΤΟ

Πρόγευμα: Καφές ή τσάι χωρίς ζάχαρη ή με ζαχαρίνη. Ένα πορτοκάλι (120 γραμμ.).

Γεύμα: Χορτόσουλτα σε ζωμό (50 γραμμ. χορταρικά). Κρέας στη σχάρα (200 γραμμ. μοσχάρι αδύνατο). Σαλάτα με αντίδι και μάρκα (150 γραμμ.). Ένα πορτοκάλι (120 γραμμ.). Μία λεπτή φέτα ψωμί (10 γραμμ.).

Δείπνο: Σούπα με ζωμό (20 γραμμ. σούπα). Βραστά χόρτα (200 γραμμ. ζυγισμένα ωμά). Σαλάτα με αντίδι και άβουρο μάρκα (150 γραμμ.). Ένα μήλο (100 γραμμ.). Μία λεπτή φέτα ψωμί (10 γραμμ.).

ΚΥΡΙΑΚΗ

Πρόγευμα: Καφές ή τσάι χωρίς ζάχαρη ή με ζαχαρίνη. Ένα πορτοκάλι (120 γραμμ.).

Γεύμα: Σούπα σε ζωμό (20 γραμμ. σούπα). Μοσχάρι στη σχάρα (150 γραμμ.). Σαλάτα με αντίδι και μάρκα (300 γραμμ.). Τζελatina από πορτοκάλι. Μία λεπτή φέτα ψωμί (10 γραμμ.).

Δείπνο: Ρύζι με ζωμό (200 γραμμ. ρύζι). Χόρτα βραστά (200 γραμμ., ζυγισμένα ωμά). Σαλάτα με αντίδι και άβουρο μάρκα (200 γραμμ.). Ένα πορτοκάλι (120 γραμμ.). Μία λεπτή φέτα ψωμί (10 γραμμ.).

Οι περισσότερες διαίτες αδυνατίσματος βασίζονται σ' έναν υπολογισμό των θερμίδων και της ποσότητας των τροφών, ανάλογα με το «θεωρητικό βάρος».

λά βάρους, πρέπει να καταναλώνει, κάθε μέρα:

Γάλα	γραμμ.	350
Ψωμί κοινό	»	140
Σούπα ή ρύζι	»	49
Κρέας ή ψάρι	»	105
Λίπη (λάδι ή βούτυρο)	»	84
Χορταρικά	»	420
Φρούτα	»	175

Η ΑΠΟΛΥΤΗ ΝΗΣΤΕΙΑ

Φυσικά, αυτές οι τροφές ζυγίζονται όμως και τα λίπη χρησιμοποιούνται στα φαγητά και τις σαλάτες.

Είναι αναμφισβήτητο, ότι μία ασυτηρή διαίτα αδυνατίσματος, απαιτεί πάντα κάποια αξιολογή προσιότητας.

Υπάρχουν άτομα, που δεν καταφέρνουν να την υπομείνουν. Γι' αυτά, είναι προτιμότερες ξεχωριστές διαίτες, όπως «η διαίτα του γαλακτος» (που την έχουμε αναφέρει), ή η «διαίτα των φρούτων» (που την αναφέραμε επίσης).

Υπάρχουν άτομα, που είναι πρόθυμα για κάθε θυσία, προκειμένου να μην αναγκαστούν να απαρνηθούν για πολύν καιρό τις χαρές του τραπέζιου. Μία αξιολογή λοιπόν βοηθεία στις διαιτητικές προσπάθειές τους, μπορούν να δώσουν οι «διαιτητικές σκόνες» και τα «διαιτητικά μπισκότα».

Αυτά τα διαιτητικά προϊόντα είναι φτωχά σε θερμίδες και δημιουργούν εύκολα την αίσθηση του χορτασμού, και γι' αυτό η αποτελεσματικότητά τους είναι, στις περισσότερες περιπτώσεις, αξιοσημείωτη.

Όταν, όμως, μία οποιαδήποτε διαίτα αδυνατίσματος, φαίνεται κουραστική και ανυπόφορη, δεν υπάρχει παρά μόνον η λύσι της απόλυτης νηστείας.

Αν και ήταν, βέβαια, από πάντα γνωστό, ότι, νηστεύοντας κανείς, χάνει βάρος, οι Άμερικανοί επιστήμονες, τον τελευταίο καιρό, «ανέκαλυσαν» την απόλυτη νηστεία, από διαιτολογική άποψη, και την «απέδειξαν» επιστημονικά. Πριν απ' όλα, διαπίστωσαν ότι αυτή η απόλυτη νηστεία δεν κάνει κακό, φτάνει να μην γίνεται στα τυφλά, αλλά με αυστηρό ιατρικό έλεγχο. Αυτός ο έλεγχος είναι απαραίτητος, γιατί διαφορετικά μία απόλυτη νηστεία μπορεί να προκαλέσει σοβαρές οργανικές βλάβες, φέρνοντας ακόμη και το θάνατο κάποτε.

Μία αυστηρή κόουρα αδυνατίσματος, είναι πάντοτε μία «κούρα» και σαν τέτοια πρέπει να κατευθύνεται, να ελέγχεται και να παρακολουθείται, πάντα, από ένα γιατρό, και μάλιστα ειδικό.

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ ΘΕΡΜΙΔΩΝ

Σ' αυτόν τον κατάλογο, αναφέρονται τις θερμίδες που αναπτύσσονται από τα κοινά τρόφιμα. Έπειθα κάθε είδους τροφές δημιουργεί έναν ώριμο αριθμό θερμίδων, φτάνει να κανονιστεί τη διαίτα αδυνατίσματος, υπολογίζοντας τις θερμίδες των διαφόρων τροφίμων και κανονίζοντας, ανάλογα, την ποσότητα του φαγητού σας.

100 γραμμ. Θερμίδες

Κρέατα

Βοδινό βραστό	180
Μπιφτέκι βοδινού στη σχάρα	310
Μοσχάρι αδύνατο	120
Μοσχάρι παχύ	170
Κρέας χοιρινό	300
Κουνέλι	130
Κοτόπουλο	160
Ζωμός κρέατος	90
Σαλάμι	450

Ψάρια

Κυπρίνος, γλώσσα, σαρδέλα	100
Κολιός, λιθρίνη	160
Βακαλάος	100
Ζυμαρικά	
Μακαρόνια	526
Σούπα	350
Ρύζι	350

Χορταρικά

Φασολάκια	40
Μάραθος	30
Λάχανο	10
Άσκας φρέσκος	100
Βραστές πατάτες	90
Καρύδα	50
Φασόλια	110
Άγγινάρες	60
Ντομάτες	20
Σπανάκια	60

Τυριά

Σκληρά	310
Μαλακά	184

Φρούτα

Βερύκοκκα, πορτοκάλια	50
Φράουλες, μανταρίνια	50
Μήλα, αχλάδια	50
Ροδάκινα	50
Κεράσια, σύκα, μούσμουλα	70
Μπανάνες	90

Διάφορα

Καφές	210
Λάδι	900
Βούτυρο	780
Ένα αυγό	75
Ψωμί	280
Γάλα	70
Ζάχαρη	390
Κρασί	65
Γιαούρτι	90

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: 'Αδυνατίζετε με όρμους.

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΕΥΕΘΕΡΕΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ

«Όλοι οι λαοί και σ' όλες τις εποχές μιλάνε για τη φλυαρία των γυναικών. Άλλ' είναι αλήθεια ότι οι γυναίκες, μιλάνε πιο πολύ από τους άνδρες; Η εποχή μας, με τη μανία που ύλην κατέχει να τα διερευνά όλα, θέλησε να το εξακριβώσει».

Η σχετική έρευνα έγινε στην 'Αγγλία, όπου μία επιτροπή από επιστήμονες διενήργησε ένα είδος διαγωνισμού λόγου μεταξύ ανδρών και γυναικών.

Στο διαγωνισμό αυτό πήραν μέρος τέσσερις ομάδες από νέες κι άλλες τόσες από νέους. Η πρώτη ομάδα μίλησε 30, η δεύτερη 60, η τρίτη 90 κι η τέταρτη 120 δευτερόλεπτα. Νέοι και νέες έλεγαν στο διάστημα αυτό ότι τους περνούσε από το μυαλό και με τη μεγαλύτερη δυνατή ταχύτητα.

Τα αποτελέσματα επιβεβαίωσαν την παλιά αντίληψη. Οι γυναίκες μιλάνε κατά μέσο όρο με «ταχύτητα» 107 λέξεις στο λεπτό, ενώ οι άνδρες δε μπορούν κατά το ίδιο διάστημα να πουν παραπάνω από 76 λέξεις.

Η επιτροπή έληψε επίσης αντιπαραβολές μεταξύ γυναικών και ανδρών. Διαπιστώθηκε έτσι ότι μία γυναίκα μπορεί να μιλήσει αδιάκοπα επί μία ώρα και να ξεφορτωθεί 6000 - 6500 λέξεις. Ο άντρας κοιτάζει και μόλις μπορεί κατά το ίδιο διάστημα να πει 4000 - 4500 λέξεις. Μ' απλούστερα λόγια, οι γυναίκες έχουν όλη την ευχέρεια ν' αποστούν τους άνδρες, πράγμα που, άλλωστε, γίνεται πάντοτε στην καθημερινή ζωή.

Να δ τελικός πίνακας των αποτελεσμάτων του διενεργηθέντος διαγωνισμού:

ΑΡΙΘΜΟΣ ΛΕΞΕΩΝ

Χρόνος σε "	Γυναίκες	Άνδρες
30	80	50
60	116	112
90	164	138
120	214	152

Παρατηρήθηκε, εξ άλλου, ότι η «ταχύτητα» των ανδρών ελαττώνεται όσο προχωρεί η συζήτηση. Ένώ οι γυναίκες διατηρούν για πολλά ώρα τη φόρμα τους, δηλαδή την ικανότητα να φλυαρούν. Οι ψυχολόγοι εξηγούν αυτό το φαινόμενο ως εξής: Οι άνδρες, παρατηρούν, προσέχουν εκείνα που λένε και γι' αυτό κοιτιάζουν. Οι γυναίκες, αντίθετα, μιλάνε μόνο και μόνο για να έχουν την ευχαρίστηση να μιλάνε και δε δίνουν καμιά προσοχή στα λόγια, που βγαίνουν από το στόμα τους.

Η ΑΝΤΡΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Τò καπέλλο για τò καλοκαίρι

ΟΤΑΝ ένας άντρας κυττάζει μία γυναίκα, την «εκτιμά» με την πρώτη ματιά. Μα, όταν μία γυναίκα κυττάζει έναν άντρα, εκείνος δε φαντάζεται, ότι κι' αυτή κάνει το ίδιο. Δηλαδή, ότι τον μελετά με το βλέμμα της, ότι τον κρίνει, τον βαθμολογεί.

Τώρα το καλοκαίρι, η αντρική εμφάνιση ζημιώνεται αρκετά στα γυναικεία μάτια. Γιατί, ενώ οι γυναίκες, με την πρώτη προεξοφλημένη του καλοκαιριού, φροντίζουν να σκεπάσουν το κεφάλι τους με δμορφά φάβινα καπέλλα, οι άνδρες έχουν συνήθως την παράξενη πεποίθηση, ότι το καπέλλο τους αφαιρεί κάτι από την αντρική και τη νεανική τους εμφάνιση.

Κι' όμως, το καλοκαίρι, ένας άντρας, που θέλει να φαίνεται κομψός, δεν πρέπει να αντιμαχτεί την ποτή τον ήλιο χωρίς καπέλλο. Στην ακρογιαλία, μπορεί βέβαια να χρησιμοποιήσει από κείνα τα φτηνά πάνινα κασκέτα. Μα στην πόλη;

Για την γκανταρόμπα της πόλεως, το καλοκαιρινό καπέλλο είναι ένα πρόβλημα, που λύνεται τόσο εύκολα, ώστε να αποκλείεται κάθε πιθανότητα λάθους στην εκλογή. Ο κανόνας είναι πάντα ένας και μόνος: Προτιμάτε φάβινα καπέλλα, που προέρχονται από ένα καλό κατεργασμένο.

Και τώρα ας δούμε τι πρέπει να αγοράσετε.

Πρωί

Τò πιο μοντέρνο είναι ένα καπέλλο από χοντρή φάβα, με στρουγγυλή φόρμα. Αυτό το μοντέλο, τρέφει στη μόδα ο Φράνκ Σινάτρα. Το χρώμα του μπορεί να είναι γκρι ούδετερο ή χρώμα φυσικής φάβας. Ένα άλλο μοντέρνο πρότυπο καπέλλο, είναι η περιφημ «φάβα της Φλωρεντίας».

Ένα άλλο μοντέλο, πολύ νεανικό, άνετο και δροσερό, γίνεται από φάβα δουλεμένη «δαντελάτα». Τò καπέλλο αυτό ταιριάζει περισσότερο στους πολύ νέους.

Απόγευμα και βράδυ

Τα φάβινα καπέλλα, που περιγράφουμε πιο πάνω, είναι τα πιο εύαντα συμπεριλαμβανόμενα για ένα καλοκαιρινό ελαφρύ κοστούμι, κατ'αρχήν για να αντιμετωπίσετε τη ζέση, κομψό, αλλά όχι επίσημο.

- 1) Τò πιο μοντέρνο καλοκαιριτικό καπέλλο, είναι από χοντρή φάβα. Η ριγέ χρωματιστή κορδέλλα υπογραμμίζει την σπέρ εμφάνισή του.
- 2) Η «φάβα της Φλωρεντίας» δρσκαίνεται πάντα στη μόδα. Οι πιο ευχαριστημένοι απόχρωσεις είναι της φυσικής φάβας και το ούδετερο γκρι. Κι' εδώ, συναντάμε τη χρωματιστή κορδέλλα, με τις αντίθετες χρωματισμών στη ρίγα.
- 3) Τò «δαντελάτο καπέλλο» είναι ο νεότερος της χρονιάς. Υπάρχει σε αποχρώσεις φυσικής φάβας ή μεταλλικές.
- 4) Μία φάβα «μπανό», στο πιο κλασικό μοντέλο της. Είναι ένα καπέλλο «σοφιστ», ανάμεσα στον «παναμά» και στο «Μοντεχρήστο».
- 5) Τò καπέλλο «Μοντεχρήστο». Είναι από τα ακριβέστερα του κόσμου. Η φάβα πλέκεται στο χέρι και πλένεται από ύφανση. Έχει το πρότερο να μην ταλαιωνείται και να μην καταστρέφεται.

Οι άνδρες, που έχουν μία καλοκαιρινή γκανταρόμπα πιο επίσημη και κομψή επιθυσιάζουν, μπορούν να φορέσουν κι' αυτοί φάβινο καπέλλο, αλλά μόνο το πρωί. Τò απόγευμα, θα συμπληρώσουν το ντύσιμό τους μ' ένα φάβιο «μπανό» με σκοτεινά κορδέλλα, σε σχήμα χειμωνιάτικου καπέλλου. Για τò βράδυ, θα προτιμήσουν έναν παναμά.

Πρωί, απόγευμα και βράδυ

Υπάρχει μόνο ένα καλοκαιριτικό καπέλλο, που μπορεί να φορεθεί από τò πρωί μέχρι τη νύχτα, σε κάθε ώρα, σε κάθε περίπτωση, και είναι πάντοτε εξαιρετικά «σικ». Πρόκειται για τò καπέλλο «Μοντεχρήστο». Είναι από πυκνή και λεπτή φάβα, πλεγμένη στο χέρι από ικανωτά τεχνίτες. Έπειθα πρόκειται για καπέλλο πραγματικά σπάνιο και ακριβό, είναι προτιμότερο να φτιάχνεται στα μέτρα εκείνου, που θα τò φορέσει.

Για τη γυναίκα ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ο «παράδεισος» του γάμου

ΤΙΣ δύο προηγούμενες εβδομάδες, στην έρευνα που είχαμε αφιερώσει στο θέμα «Οι αρραβωνισμένοι και ο έρωτας», προσπαθήσαμε να ρίξουμε μια ματιά στο δυνατόν περισσότερο αντικειμενική στην κρίση των σχέσεων ανάμεσα στους νέους, που αναπτύσσονται μέσα στο κλίμα μιας ψευτικής «σεξουαλικής ελευθερίας». Και καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι, για να βρεθεί μια λύση, θα πρέπει να μάθουν οι νέοι να αντιμετωπίζουν ευσυνείδητα το σεξουαλικό πρόβλημα και να αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους.

Τώρα, από την ίδια σκοπιά της θεωρητικής αλήθειας, θα προσπαθήσουμε να δούμε αν αυτή η κρίση διαλύεται, όταν η ένωση νομιμοποιείται με το γάμο, όταν, δηλαδή, οι δύο νέοι έχουν πια την «ελευθερία» να αγαπηθούν ολοκληρωτικά. Θα μιλήσουμε, δηλαδή, για το θέμα, που κάνει να χτυπούν με συγκίνηση οι καρδιές τσών κοριτσιών: για την «πρώτη νύχτα» και τον «μήνα του μέλιτος».

Θα μιλήσουμε, σύμφωνα με το πρόγραμμά μας, για προβλήματα, πάνω στα οποία βασίζεται η καλή αρχή της συζυγικής ζωής, μα που η νεαρή νύφη, από αίσθημα σεμνότητας, δεν βρίσκει το θάρρος να τα αντιμετωπίσει με τον σύζυγό της, ούτε, ακόμα, με τη μητέρα της.

Θα μιλήσουμε για τα πράγματα που «αποσιωπούνται», με τον σκοπό να προφυλάξουμε τις κοπέλλες από τις παγίδες που κρύβονται πίσω από εκείνον τον «παράδεισο» του γάμου, που στολίζεται με λευκά πεπλά και με άσπρη λεμονιά, σαν για το πανηγύρισμα της εκπλήρωσης του ώριμότερου ονείρου δύο αδελφών ψυχών.

Δεν θα προχωρήσουμε στα συμπεράσματα, στα οποία έχουν καταλήξει διάφορες έρευνες και στατιστικές και που αποκαλύπτουν ότι, στην πραγματικότητα, πολύ σπάνια ο γάμος είναι η εκπλήρωση του ονείρου που γεννιέται από ένα «μεγάλο έρωτα». Στις περισσότερες περιπτώσεις, η γυναίκα παντρεύεται για να ξεφύγει από την «εκόλαση» του πατρικού σπιτιού και να καταφύγει στον «παράδεισο» του γάμου ή για να «αποκατασταθεί», ή για να «μην μείνει γεροντοκόρη». Από την άλλη πλευρά, ο άντρας —πάντα σύμφωνα με τις στατιστικές— παντρεύεται, τις περισσότερες φορές, «για να δημιουργήσει οικογένεια» και, πολύ συχνότερα απ' ό,τι είναι δυνατόν να φαντασθεί κανείς, προτιμά να οδηγήσει στην εκκλησία την κοπέλλα που του επιβάλλει το οικονομικόν συμφέρον, αντί για εκείνη που του υπαγορεύει η καρδιά του.

Πρόκειται, βέβαια, για ενόσεις κάθε άλλο παρά «ειδανικές», μα που αποτελούν τα επακόλουθα του οικογενειακού και κοινωνικού μας συστήματος, σύμφωνα με το οποίο «ο έρωτας» μπορεί να έλθει αργότερα, ενώ εκείνο που λογασιάζεται πριν απ' όλα είναι η «εκτίμηση».

Ίσως μερικοί μας κατηγορήσουν ότι αφαιρούμε την «ποίηση» από τον γάμο και ότι καταστρέφουμε την ειδυλλιακή ατμόσφαιρα εκείνων των δύο μύλων, που ονομάζονται «πρώτη νύχτα» και «μήνας του μέλιτος».

Μα αυτοί ακριβώς οι δύο «μύθοι» γίνονται συχνά αττία να αποτυγχάνουν πολλές ενόσεις —είτε

προσωρινά, είτε για πάντα— έπειτα από τη δοκιμασία της «πρώτης νύχτας» ή του «μήνα του μέλιτος». Κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί πως δεν αρκεί μια απλή «συμφωνία χαρακτηρισμών» στην καθημερινή ζωή και μια αμοιβαία «εκτίμηση», για να γίνει μια ένωση εύτυχισμένη. Όπως, άλλωστε, είναι αναμφισβήτητο ότι ένας γάμος δεν μπορεί να βασιστεί απλώς και μόνον πάνω σε μια φυσική έλξη.

Στην εποχή μας, παρατηρείται μια νέα αξιοποίηση των σεξουαλικών σχέσεων στον γάμο. Αυτή η καινούργια τάση καθορίζεται, κοινά, από δύο βέβαια, αλλά σταθερά, να παραμερίσει την παράξενη εκείνη αντίληψη ότι μια γυναίκα «τίμιμα» δεν θα πρέπει να συμμετέχει στη συζυγική σχέση, αλλά μόνον να «υπομένει».

Στα τελευταία χρόνια, όμως, η παραμερισμένη σημασία της σεξουαλικής σχέσης στο γάμο, έχει αρχίσει να παίρνει ένα καινούργιο και συνεχώς μεγαλύτερο ενδιαφέρον.

Σ' αυτό, έχουν συμβάλει οι ψυχολογικές έρευνες, που καταρρώσαν να αποκαλύψουν ότι, οι περισσότεροι αποτυχημένοι γάμοι οφείλονται στην έλλειψη σεξουαλικής αμοιαιότητας. 'Αλλά, πέρα από τα επιστημονικά συμπεράσματα, οι άντρες και οι γυναίκες της νέας εποχής έχουν νοιώσει την ανάγκη μεγαλύτερης ισορροπίας στις συζυγικές σχέσεις και περισσότερης οικειότητας, που δημιουργεί έτσι και μια αύξηση της αμοιαιότητας εμπιστοσύνης.

Οι έρευνες και οι επιστήμονες, που ασχολούνται με τα προβλήματα του γάμου, επιμένουν ότι, για ένα «τέλειο γάμο», δεν είναι αρκετά μόνον η πνευματική, ένωση. Ο συζυγικός δεσμός χρειάζεται να βασίζεται και πάνω σε μια σεξουαλι-

κή ζωή, που θα βρίσκεται πάντα σε στάδιο ανάπτυξης, που δεν θα μαρτυρείται, που δεν θα δημιουργεί αιτίες για πληξη και απογοήτευση και που θα συνεχίζεται σε όλη τη ζωή.

Όλοι οι σύγχρονοι γιατροί, παθολόγοι, γυναικολόγοι, ψυχολόγοι, παρακινούν τους συζύγους να καλλιεργούν τον έρωτα, να τον διατηρούν, να του χαρίζουν μια σημαντική θέση στη συζυγική ζωή τους, γιατί μόνον έτσι δημιουργούν τις προϋποθέσεις για μια αμοιαιότητα πίστις και μια σταθερή ισορροπία στις σχέσεις τους.

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΝΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΗ ΑΠΟΔΕΙΞΗ

Οι κοπέλλες που πρόκειται να παντρευτούν, έχουν συνήθως μια και μόνη φροντίδα: να βρεθούν «ένταξη», δηλαδή «αγνές».

Σε όλες τις έρευνες, που έχουν γίνει πάνω σ' αυτό το θέμα, οι περισσότεροι άντρες δηλώνουν ότι η αγνότητα δεν έχει πια καμιά σημασία. Μά, τις περισσότερες φορές, δεν λένε την αλήθεια. Γιατί αν συζητήσουν κανείς μαζί τους, το θέμα, κατά βάθος, τουλάχιστον οι έξι στους δέκα καταλήγουν να παραδέχονται πως «η γυναίκα που θα πάρουν αυτοί, θέλουν να την βρουν αγνή».

Κι' ακόμα στις περιπτώσεις που θέλουν να δείχνονται «εκατακτητές» και «κυνηγί γυναικών», φτάνει να έχουν αδελφές ή να γίνουν πατέρες, για να αποδειχθούν ζηλότυποι φυλακές της αγνότητας τους. Άδελφές τους ή της κόρης τους.

Ο άντρας, ακόμα κι' εκείνος που καυχείται πως είναι υπερμοντέρνος και πως έχει ελεύθερες ιδέες, δίνει μεγάλη σημασία στο ερωτικό παρθεύον της γυναίκας που πρόκειται να παντρευτεί και, ιδιαίτερα, στο χάσιμο της αγνότητάς της πριν από τον γάμο. 'Εκτός, βέβαια, από

την περίπτωση που θα είναι αυτός ο «πρώτος».

Μα υπάρχουν και περιπτώσεις, κάθε άλλο παρά σπάνιες, που, αν η κοπέλλα δεχτεί να «υποχωρήσει» πριν από τον γάμο, ο αρραβωνιαστικός το θεωρεί σαν απόδειξη ότι δεν είναι «ήθικη» και δεν διατάζει να την εγκαταλείψει, ακόμα και τις παραμονές του γάμου, με την παράλογη πεποίθηση ότι «όπως υπέκυψε σ' αυτόν, θα είναι εύκολο να υπεκύψει και σ' έναν άλλον».

Ο Άγγλος φιλόσοφος Μπερτράν Ράσελ, καταγγέλλει αυτήν την «αρχαία πρόληψη», λέγοντας: «Η πεποίθηση ότι η σεξουαλική σχέση είναι κάτι κακό, κάνει τον άντρα να περιφρονεί την γυναίκα, με την οποία προχωρεί σε μια τέτοια σχέση».

Όλα αυτά αποδεικνύουν ότι, ακόμα κι' αν η γυναίκα αγνότητα έχει χάσει σήμερα τον «έιρο» χαρακτήρα της, εξακολουθεί να λογασιάζεται πολύ από τον άντρα. 'Ακόμα κι' από εκείνον που φαντάζεται πως είναι «μικρότερος», μόνον και μόνον επειδή έχει σούκινητο ή επειδή ξέρει να χορεύει τους χορούς της μόδας, και δεν καταλαβαίνει ότι όλες οι διδές μοντέρνες ιδέες του, αποτελούν απλώς μια εβερουαση επιφάνεια, που ξεφτίζει θλιβερά όταν θα προβάλει κι' αυτός στην «παίτηση» να παντρευτεί μια γυναίκα «χωρίς παρελθόν», δηλαδή να έχει την «αποκλειστικότητα» επάνω της.

Και να που φτάνουμε στο πιο λεπτό σημείο αυτού του θέματος: στο πρόβλημα της «αμφίβουλης αγνότητας», που παρουσιάζεται πολλές φορές ακριβώς την «πρώτη νύχτα». 'Αμέτρητα γράμματα φθάνουν γύρω απ' αυτό το θέμα και γι' αυτό νομίζουμε πως πρέπει να ανησυχούμε πως πρέπει να ανησυχούμε, γιατί πρόκειται για μια προκλητική, που είναι δυνατόν να επιδράσει άσχημα ή και καταστρεπτικά στη συζυγική ζωή.

Διαβάστε π.χ. αυτό το γράμμα: «Είμαι μια γυναίκα σαράντα δύο χρόνων, παντρεμένη, με τρία παιδιά. Από δέκα χρόνια, δηλαδή από τότε που παντρεθήκα, ο σύζυγός μου βασανίζεται από μια αμφιβολία. 'Υστερα από την «πρώτη νύχτα» του γάμου μας, μου είπε πως δεν με βρήκε «όπως έπρεπε». Δεν μπορώ να καταλάβω πως συσχέτισε με κανέναν άντρα. 'Ο σύζυγός μου με κακομεταχειρίστηκε, ναίκα του δρόμου, δέκαμε κάθε σχέση με την οικογένειά μου, λέγοντας ότι τον εξοργίζαμε. Και τώρα λέει πως όταν θα μεγαλώσουν τα παιδιά μας, θα τους τα διηγηθεί όλα. 'Η συνείδησή μου είναι ήσυχη, μα θα ήθελα μια εξήγηση, που να μην δώσω και σ' αυτόν να την διαβάσει».

Τέτοιες περιπτώσεις «αμφίβουλης αγνότητας» παρουσιάζονται αρκετά συχνά. Και τώρα οι γυναικολόγοι αναλαμβάνουν να μας εξηγήσουν το λόγο: με την επιστημονική γλώσσα: «Το σχήμα του προσθίου υμένου, όπως και πολλών άλλων οργάνων, αλλά πολύ ποικίλο. Σε ώριμες περιπτώσεις, μάλιστα, ο υμένος αυτός λείπει εκ γενετής (δολοφυσιολογικά). Σε άλλες περιπτώσεις πάλι, εξ αιτίας της αναστροφής της μήτρας, είναι πολύ ελαστικός και μένει ανέσθαις μέχρι τον πρώτο τοκετό».

Τώρα, έχοντας υπ' όψιν όλες αυτές τις προπτώσεις, πρέπει να είμαστε πολύ επιφυλακτικοί στις κοίσεις μας γύρω από το πρόβλημα της αγνότητας, που, όπως είπαμε, είναι μεγάλος Γάλλος φυσιολόγος, ληπτομέτρους από μια «αναστροφή» της μήτρας, είναι μια άσπρη ή κίτρινη, που συνίσταται στην ανώτερη της καρδιάς».

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Μια νύχτα, μια ζωή.

ΠΡΟΣΩΠΑ:

ΑΛΙΚΗ ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗ : 'Αλίκη
ΓΟΥ'ΙΛΦΡΙΝΤ ΧΑ'ΙΝΤ ΓΟΥ'ΙΤ : Κάραγουαιη
ΚΑΘΡΗΝ ΚΑΘ : 'Αννα
ΤΖΕΣ ΚΟΝΡΑΝΤ : Μπάρι

Σενάριο : ΤΖΩΡΤΖ ΣΑΙΝ ΤΖΩΡΤΖ

Φωτογραφία : ΑΡ. ΚΑΡΥΔΗ ΦΟΥΕ

Μουσική : ΜΑΝΟΥ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙ

Μια μινιματική αισθηματική κομεντί της ΦΙΝΟΣ ΦΙΑΜ, που σκηνοθέτησε ο ΡΟΥΝΤΟΛΦ ΜΑΤΕ.

3ΟΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ο Μπάρι Ουίλσον βρίσκεται στις Βερμούδες, μαζί με τη μητέρα του Κόννι, όταν το ραδιόφωνο τον πληροφορεί πως είναι ο μοναδικός κληρονόμος του θείου του Πλάτωνος Καρακή, που άφησε πεθαίνοντας στη Νέα 'Υόρκη, την ακμάζουσα βιομηχανία «Σάλτσες» και Χαμπουργκερς Καρακή» αξίας πολλών εκατομμυρίων δολαρίων. 'Η μητέρα του τον συμβουλεύει να φύγει άμεσα για την 'Αμερική κι' όταν εκείνος της αποκαλύπτει πως είναι αδέκαρος, φροντίζει να του βγάλει ένα αεροπορικό εισιτήριο για τη Νέα 'Υόρκη. Φτάνοντας εκεί, ο Μπάρι τρέχει άμεσα στο δικηγορικό γραφείο του κ. Καραγουαίη, που έχει αναλάβει την απόδοσι της κληρονομιάς.

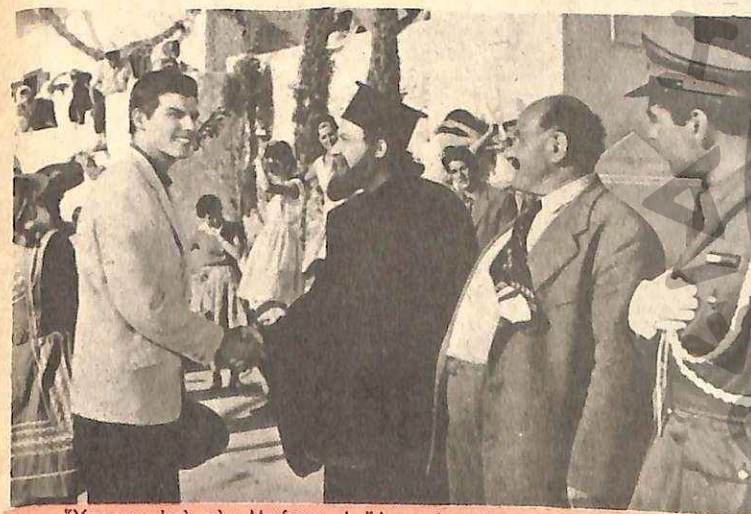
— Ψάχνουμε παντού για σάς, του λέει ο Καραγουαίη. Γνωρίζετε τη συσταγή της σάλτσας των χαμπουργκερς Καρακή;
— Στην γεύση της και τη βίρακα υπέροχη.

— Αυτό δεν αρκεί. 'Ολόκληρη η επιχείρησή του θείου σας στηρίζεται στη συσταγή της σάλτσας. Καθόλου άπါθανο να τη φύλαγε στο μυαλό του. Χωρίς αυτή, πάντως, η βιομηχανία δεν έχει καμιά αξία.

— Και τα εκατομμύρια που είχε;
— Αυτά έγιναν Εύτυχία! Κάθε δολλάριο, που κέρδιζε στην 'Αμερική ο θείος σας, τσάβελνε στην Εύτυχία, ένα ελληνικό νησάκι, στο οποίο γεννήθηκε. Το νησί αυτό του ανήκει ολόκληρο, δεν έχει όμως καμιά αξία. Χθες πάντως πήρα ένα τηλεγράφημα από κάποιον Παστρούδη, που έχει διεθνείς ξενοδοχειακές επιχειρήσεις. Προσφέρει ένα εκατομμύριο για το νησί.

— Φεύγω αύριο κιόλας για την 'Ελλάδα. Κύριε Καραγουαίη, δεν έρχεστε κι' εσείς μαζί μου; 'Ευκαιρία να ξεκουραστήτε λίγο.

Ο Καραγουαίη έχει αντιρρήσεις, γιατί προετοιμάζεται για μια δίκη, που θα είναι η πιο σπουδαία της καριέρας του. Τελικά, όμως, δέχεται την πρόταση, όταν ο Μπάρι τον διαβεβαιώνει πως εκεί θα μπορούσε να εργαστή ήσυχα, και φεύγει μαζί του για την Εύτυχία, όπου οι κάτοικοι του νησιού τους έχουν προετοιμάσει πανηγυρική υποδοχή.

— 'Υστερα από τον Μπάρι, η 'Αννα ανταλλάσσει χειραψία με τον Καραγουαίη και τον αξιοματικό του αμερικανικού ναυτικού.

— Και τώρα, τους λέει, θέλω να σας συστήσω τον πάτερ Πλάτωνα. Ναι, έχει το ίδιο όνομα με τον αγαπητό θείο σας. 'Απ' εδώ, ο κύριος Πλάτων Σαρής, διοικητής της γραφολογικής μας.

— 'Η 'Αννα παρουσιάζει κατόπιν τον ταβερνιάρη.
— Και ο κύριος Πλάτων Παπακωνσταντίνου, που έχει το καφε-νείο — ταβέρνα του χωριού μας...

— Αναλαμβάνοντας την πρατοβουλία της υποδοχής των ξένων της, η 'Αννα λέει με επιστημότητα:

— Σας καλωσορίζω στο νησί μας. Είμαι η 'Αννα Ροβιού. 'Ο άντρας μου — ο Θεός ν' αναπαύει την ψυχή του — ήταν δημαρχος της Εύτυχίας. Πέθανε όμως πριν από τέσσερα χρόνια και τώρα εγώ είμαι επικεφαλής του νησιού.

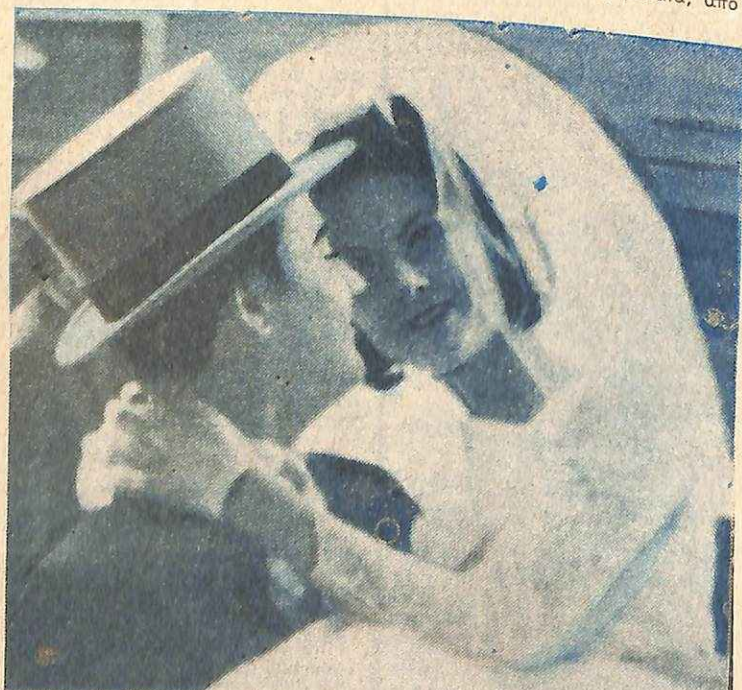
ΜΠΑΡΡΥ (σφίγγοντας το χέρι της): Πώς είστε;... 'Οραίο το νησάκι σας. (Ρίχνει μια λοθή ματιά στην 'Αλίκη).

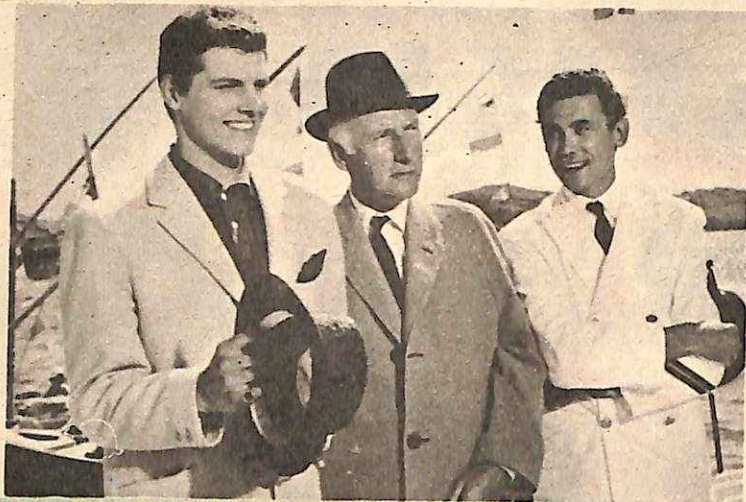
— Όλοι οι «επίσημοι», και ιδιαίτερα ο ταβερνιάρης, υποδέχονται τους ξένους με μια φράση, σε άπαιστα αγγλικά, που τους έμαθε η 'Αννα. Αυτό κάνει τον Μπάρι να ρωτήσει τον ταβερνιάρη:

— Χαίρα πολύ... που μάβατε τα φραζα αγγλικά σας; 'Ο ταβερνιάρης τ'ά χάνει, μη ξέροντας τί να πη, και τραυλίζει ένα «εὐχαριστώ».

ΑΝΝΑ (επιβιβάζοντας, για να τον βγάλει απ' τη δύσκολη θέση): Τά ξέχασε όλα, απ' τη χαρά που αισθάνεται που σ'άς βλέπει...

Πολύ σπάνια ο γάμος είναι η εκπλήρωση του ονείρου που γεννιέται από ένα μεγάλο έρωτα...

Ο Μπάρρυ, που από ώρα παρακολουθεί την 'Αλίκη που βρίσκεται λίγο πιο πέρα, δεν αντέχει άλλο και ρωτάει με περιέργεια:
— Ποιά είναι εκείνη ή κοπέλλα;
— 'Αννα γυρίζει, βλέπει πώς πρόκειται για την 'Αλίκη, και φωνάζει:
— 'Αλίκη!... Έλα γρήγορα.
Την πιάνει από το χέρι και την παρουσιάζει:
— 'Απ' δώ ή κόρη μου 'Αλίκη... Ο άνήπιός του κ. Καράκη...

— Δεν υπάρχει τηλεγράφο εδω, είπατε;
— Ο Μπάρρυ επεμβαίνει:
— Να σας συστήσω τον κύριο Καραγουαίη, δικηγόρο μου.
ΚΑΡΑΓΟΥΑΙΗ: Χαίρω πολύ... Τι είναι αυτά που άκουω για τον τηλεγράφο;... Πώς λαβαίνετε μηνύματα εδω;
ΑΛΙΚΗ: Μας κάνουν σήματα μ' ένα καθρέφτη από το άλλο νησί. Μόλις τὰ δούμε, ο Πλάτων Γιαννής πηγαίνει με τη βάρκα του και μας τὰ φέρνει... Είναι ο ταχυδρόμος μας.

... Έσώ, 'Αλίκη, πάρε τις βαλίτσες των κυρίων...
ΚΑΡΑΓΟΥΑΙΗ: Ναί, δλα αυτά να πάνε στο ξενοδοχείο.
ΑΝΝΑ: Στην Εύτυχία, δεν υπάρχει ξενοδοχείο. Έχω όμως τακτοποιήσει το σπίτι μου σε στυλ αμερικανικού ξενοδοχείου πρώτης τάξεως. Πιστεύω να σας άρεση... 'Αλίκη, πάρε τὰ πράγματα.
— 'Αλίκη χτυπά τα χέρια και φωνάζει:
— Πλάτων!... Πλάτων!... Πλάτων!... Κι' εσύ, Πλάτων. Πάρτε γρήγορα τις βαλίτσες των ξένων μας και ακολουθήστε μας...

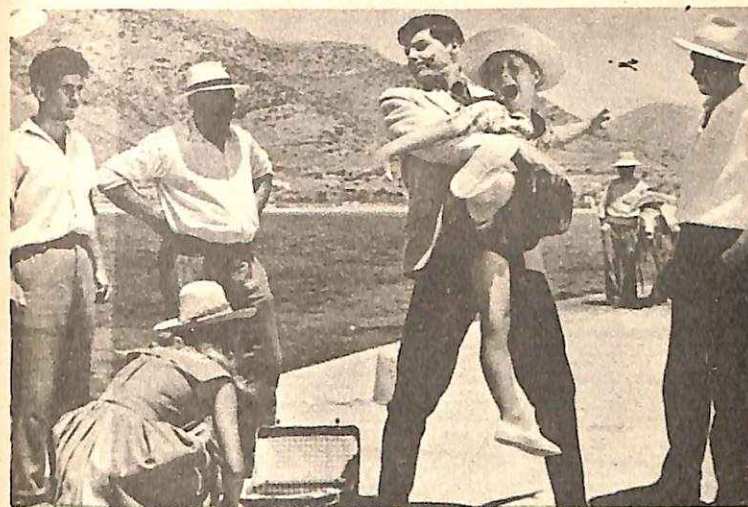
— 'Η 'Αλίκη κάνει μια υπόκλιση κι' ύστερα ανταλλάσσει μια χειραψία με τον Μπάρρυ.
— Είμαι ο Μπάρρυ Ουίλσον, της λείει εκείνος. 'Η μητέρα μου ήταν αδελφή του κυρίου Καράκη. Πήρατε το τηλεγράφημά μου, 'Αλίκη; Μάλιστα, ευχαριστώ. Στην Εύτυχία, δεν έχουμε τηλεγράφο. Υπάρχει όμως στο μεγάλο νησί, απέναντί.
— 'Η 'Αλίκη δείχνει το νησί, 'Η δήλωσι της όμως αναστατώνει τον κύριο Καραγουαίη, ο οποίος ρωτάει ανήσυχος:

— 'Η 'Αλίκη δείχνει μέσα στο πλήθος ένα γέρο, στο ξερακιανό πρόσωπο του οποίου διαγράφεται ένα χαμόγελο, που αφήνει να φανή πως είναι κουτσουδούνης.
— Μα εγώ πρέπει να στέλνω καθημερινώς πολύπλοκες νομικές οδηγίες στο προσωπικό μου, επιμένει ανήσυχος ο Καραγουαίη.
— 'Αννα επεμβαίνει για να βοηθήσει την 'Αλίκη:
— 'Εσείς θα γράφετε κι' εμείς θα τὰ στέλνουμε. Μην ανησυχήτε καθόλου γι' αυτό. Στην Εύτυχία, οι ξένοι είναι σαν αδελφοί μας.

Μερικοί νησιώτες τρέχουν και αρχίζουν να παίρνουν τις βαλίτσες. 'Η 'Αλίκη πιάνει ή ίδια τον παραφουσκωμένο από χαρτιά και τὰ πολυτίμα χαρτιά ξεχνώντας, μα με τὸ τράβηγμα αὐτὸς ἀνοίγει.
ΚΑΡΑΓΟΥΑΙΗ: Θεέ μου, τὰ χαρτιά σου!...
— Τρέχει να τὰ πιάσει, μα ή 'Αλίκη τὸν προφταίνει. Μαζεύει τὰ χαρτιά και τὰ εναλλάζει στον χαρτοφύλακα, λέγοντας:
— Συγγνώμη... Παρακαλώ...
Πῆλ... 'Αφήστε τα σε μένα...

... Σωκράτη, 'Ελα εδω κι' εσύ...
— Ένα μικρό αγοράκι οκτώ χρόνων τρέχει να βοηθήσει. 'Ολοι μαζί μαζεύουν τὰ σκορπισμένα χαρτιά.
ΚΑΡΑΓΟΥΑΙΗ: Σιγά!... Προσοχή!... Μην αφήνετε τὸ παιδί να τ' ανακατέψει.
— Ο Μπάρρυ αρπάζει τὸν μικρό, για να τὸν ἀπομακρύνει.
ΑΛΙΚΗ: Μην ανησυχήτε. 'Ο μικρός Σωκράτης είναι καλός. Δεν μιλάει πολύ, αλλά είναι καλὸ παιδί. Είναι ο μικρός μου ἀδελφός.

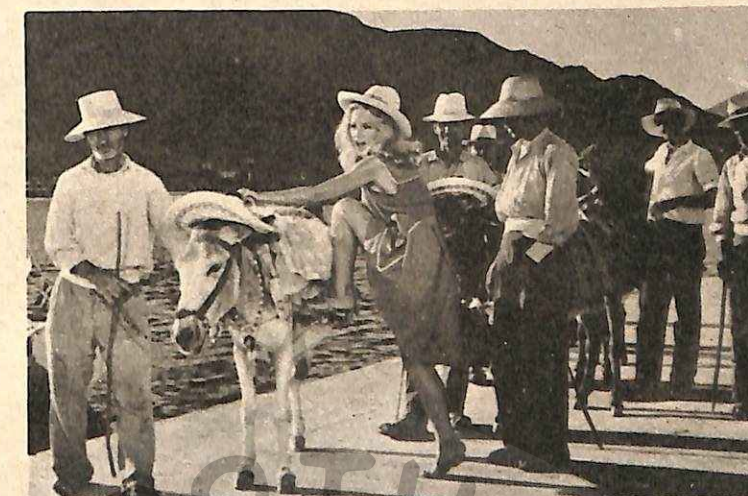
ΑΝΝΑ: Παρακαλώ... Τὰ «ταξί» σας είναι έτοιμα...
— Ο Καραγουαίη και ο Μπάρρυ ἀντιδρούν, γιατί βλέπουν την 'Αλίκη να τὰ τὸς δείχνει δυο γαϊδουράκια, που φέρνουν πρὸς τὸ μέρος τους δυο γελαστά γεροντάκια.
ΜΠΑΡΡΥ: Είναι τόσο ωραία μέρα... Καλύτερα να περπατήσουμε...
ΑΝΝΑ: 'Εσείς να περπατήσετε; Ποτέ... Να περπατήση ο ἀνηπιός του Καράκη;... Με συγχωρείτε, αλλά λέτε ανοησίες. Μή ξεχνάτε πὸς εἶστε οἱ φιλοξενούμενοί μας...

... να σικαθή, φανερώοντας τὰ καλοσηματισμένα πόδια της, που ο Μπάρρυ τὴν κυττάζει με θαυμασμό. 'Ο ἀξιωματικός δεν κατορθώνει να συγκρατήση ένα σφύριγμα θαυμασμού. 'Η 'Αννα καταλαβαίνει τὴ σημασία του σφυρίγματος και λείει νευριασμένη στην 'Αλίκη:
— 'Αλίκη... Τὸ φόρεμά σου!...
ΑΛΙΚΗ: Συγγνώμη... (Πηδά κάτω ἀπὸ τὸν γαϊδάρο): Για δοκιμάστε τώρα κι' εσείς... Είναι πιὸ εὔκολο, όταν φοράς κανείς πανταλόνια...
— Ο Μπάρρυ πλησιάζει τὸ γαϊδάρο, λέγοντας:

— 'Η 'Αλίκη κλείνει τὸν χαρτοφύλακα και τὸν δίνει στο μικρό Σωκράτη, που τὸν παίρνει ὑπὸ μάλης. 'Ο Καραγουαίη παρακολουθεῖ τὴ σκηνή με ἀδρανισμένη ἀνσυχία.
— 'Η 'Αλίκη βλέπει τὸν πλοίαρχο - ἀσυρματιστὴ να τὴν κυττάζει με μάτια γεμάτα θαυμασμό και τὸν χαμογελά. 'Ο Καραγουαίη συλλαμβάνει τὸ χαμόγελο και λείει στὸν ἀξιαματικό:
— 'Ελάτε να με ὀπτε αὔριο, πρὶν φύγετε.
— Ο Σωκράτης και οἱ ἄλλοι νησιώτες ξεκινούν με τὴς ἀποσκευές.

ΜΠΑΡΡΥ (με ἀμηχανία): Βέβαια... 'Αλλά ή ἀλήθεια είναι πὸς ποτέ δεν ἔχουμε ἱππεύσει ἑλληνικὸς γαϊδάρους.
ΑΝΝΑ: 'Αλίκη, δειτε στους κυρίους.
— 'Η 'Αλίκη πλησιάζει γελαστὴ τὸν πρώτο γαϊδάρο και ἀνεβαίνει μ' εὔκολια στο σαρμάρι του...
— Είναι, ὅπως βλέπετε, πολὺ εὔκολο. Καταλαβαίνουν και ἀγγλικά. Δυὸ μέρες τὸς κάνω μάθημα... 'Εμπρός και στόπ... Νά, ἔτσι θὰ κάνετε...
— Τὸ ἀνέβασμα τῆς 'Αλίκης στο γαϊδάρο κάνει τὸ φῶρέμά της...

— Βλέπω πὸς δεν ἀστείαιστε... 'Ε, ὦπα, λοιπόν...
— Ο Μπάρρυ πηδάει πάνω στο γαϊδάρο, βοηθούμενος ἀπὸ τοὺς νησιώτες, κάνει ὅμως λαθασμένο ὑπολογισμό και γλιστρά ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά. 'Η 'Αλίκη τὸν συγκρατεῖ κι' ὕστερα ξεσποῦν σε γέλια, χτυπώντας τὰ χέρια τους. 'Η 'Αννα τὴν ἀγριοκυττάζει και τῆς λείει κατόπιν, θλιμμένη:
— 'Αλίκη!... Πὸς τοῖμάς να γελάς, παλιοκόριτσο;
— 'Η 'Αλίκη σταματὰ τὰ γέλια και ή 'Αννα χτυπώντας...

— Όχι έσάς. Τό γατί. Τ' ακού-
με πού νιαουρίζει και ρογίζει ή
καρδιά μας. Μήπως πεινάει;

Είχα αγανακτήσει απερίγραπτα
μ' αυτή την ιστορία. Πνίγνκα απ'
το δικό μου, αλλά κρατήθηκε και
τους πήρα στην κουζίνα, να δουν
με τὰ μάτια τους ότι δεν έλειπε
τίποτα στο γατί. Μέχρι πού άνοιξα
και το ψυγείο, γιά να δούν τό πλε-
μόνι που είχα αγοράσει πριν από
μιά ώρα. Ο κύριος Λεοντόπουλος
έβλεπε τό κεφάλι του.

— Περίεργο, είπε. Τρώει, κι' έ-
μως δεν μπορεί να πάρη τὰ πόδια
του. Κάτι πρέπει να συμβαίνει...

Γύρισε, με κύτταξε συλλογισμέ-
νος και πρόσθεσε:

— Μήπως δεν τού δίνετε αρκετή
τροφή; Θέλω να πώ, δηλαδή, ότι ή-
σως ό οργανισμός του να έχη ά-
νυκτη περισσότερη τροφή...

Δεν κρατήθηκε πιά.

— Άντε πηγαίνετε στο καλό
σας, φώναξε. Είδε ήλιθιο!

Η Καίτη είχε στενοχωρηθή είλι-
κρινά μ' αυτή την ιστορία. Γέμισε
το πιάτο τού γατιού με γάλα και
μ' άγκάλιασε.

— Έλα, άγάπη μου, είπε. Μη
νευριάζεις. Μπορεί κιόλας να είναι
ή ράτσα του τέτοια.

Προσπάθησα να της εξηγήσω ότι
δεν υπάρχει πουθενά στον κόσμο
τέτοια γατίσια ράτσα, πού να
τρώη τόν περιδρόμο και να μην
παίρη δρόμο επάνω του. Η Καίτη
τό κύτταξε με συμπόνοια.

— Ε, κάνε υπομονή τότε, είπε.
Είναι ένα δυστυχισμένο γατάκι και
μπορεί να υποφέρει από μελαγχολία.

Αγανάκτησα με την ύπομονή
της.

— Και μήπως θέλεις να τό πάω
στά μπουζούκια, γιά ν' άνοιξη ή
καρδιά του;

Με πήρε από τό χέρι.

— Έλα να κοιμηθούμε, είπε.
Κοντεύουν να σπάσουν τὰ νευρά
σου!

★

Πέσαμε στο κρεβάτι, αλλά δεν
κλείσαμε μάτι. Σε δέκα λεπτά άρ-
χισε τό άτιμο κάτι απερίγραπτα
νιάου - νιάου, πού πετάχτηκε όρ-
θιος κι' άνοιξε τό συρτάρι να βρώ
μπαμπάκι. Δυστυχώς, όμως, μπαμ-
πάκι δεν υπήρχε.

— Σωθές, είπε ή Καίτη. Έχεις
τόσον καιρό πού βάζεις στ' αυτιά
σου.

— Και τώρα τί θα κάνω χωρίς
μπαμπάκι;

— Τί θέλεις να γίνη; Έγώ δη-
λαδή πώς κοιμάμαι;

Θόλωσε τό μυαλό μου.

— Έσύ μπορεί να είσαι κουφή,
φώναξε.

Τινάχτηκε όρθια.

— Έμένα είπες κουφή;

— Έσένα.

Τό είπα και μετάνιωσα άμέσως,
αλλά ήσαν άργά. Έκείνο τό μεση-
μέρι άναψε ό πρώτος μας καυσάς,
υστερά από μιά ζωή ενός χρόνου,
γεμάτη άρμονία και εύτυχία. Μέχρι
να καίωσιν την Καίτη, πού άρχισε
τά κλάματα, άρχισαν και τὰ τη-
λεφώνηματα απ' τὰ διάφορα διαμε-
ρίσματα της πολυκατοικίας. Είλι-
κρινά, δεν προλάβαινα να σηκώσω
τό ακουστικό. Τό γατί στο μεταξύ
είχε φρενιάσει απ' τὰ νιαουρίσμα-
τα. Και τό τηλέφωνο χτυπούσε συ-
νέχεια.

— Έμπρός.
— Έσύ, κύριε Άλέξης;
— Μάλιστα.
— Ντροπή σου.
— Γιατί ντροπή μου;

— Να μαζέψης τό γατί σου. Και
στο κάτω - κάτω δεν έχεις καρδιά;
Πώς τό σκάνει ή ψυχή σου να τ'
άφήνης νηστικό;

Είχα γίνει σαν τρελλός πιά, κι'
άν δεν φοβόμουν ότι θα χειροτέρευ-
ον οι σχέσεις μου με την Καίτη,
θα τό πετούσα στον δρόμο. Άφη-
σα τό τηλέφωνο να βροντά συνεχέ-
χεια και προσπάθησα να μερώσω
την Καίτη. Τό είχε πάρει κατάκαρ-
δα, γιάτί την είχα συνήθεισε πάντα
με γλυκόλογα. Προσπαθούνα να την
πεισω με όρκους, πώς ήταν ή πρώ-
τη και τελευταία φορά πού της μι-
λήσα έτσι άσχημα, όκαν χτύπησε
τό κουδούνι της πόρτας και μπή-
κανε στο διαμέρισμά μας, οι μι-

ΝΕΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ - ΝΕΟΙ ΛΗΣΚΟΙ

ΦΑΙΝΕΤΑΙ πώς τό ελαφρό τρα-

γούδι άποφάσισε, στα τελευ-
ταία χρόνια, να γίνη... δασκαλος

της ελληνικής γλώσσας. Τά τρα-
γουδιστικά συγκροτήματα, πού
μάς έρχονται απ' τό εξωτερικό,
την Ισπανία, τη Γαλλία, την Άγ-
γλία, άκόμη κι' απ' τις μακρινές

χώρες της Λατινικής Άμερικής,
γιά να πραγματοποιήσουν διάφο-
ρες εμφανίσεις στην Άθήνα, είτε
σε θέατρα, είτε σε νυκτερινά κο-
σμικά κέντρα, θεωρούν υποχρέωσι

τους να περιλάβουν στο ρεπερτο-
ρίό τους και μερικά ελληνικά τρα-
γουδάκια, ως είδος μαϊντανού!

Και, όπως είναι έπιμενο, γιά να
τά καταφέρουν, στρώνονται κι' άρ-
χίζουν να μαθαίνουν ελληνικά, ά-
κουστικώς έστω, κι' άς μη κατα-
λαβαίνουν τί ακριβώς σημαίνουν

οι λέξεις, πού άποστηθίζουν... Δύο
παραδείγματα επιβεβαιώσαν, τις
τελευταίες μέρες, την πληροφορία
αυτή.

Τό χορευτικό συγκρότημα τού
«Καζίνο ντε Παρί» τραγούδησε στο
«Πάρκ», άφουγα, τὰ «Παιδιά τού
Πειραιά», τό δε Λός Ίντιος (τό

περίφημο συγκρότημα της Παρα-
γουσης) έρμηνεύει μ' εξαιρετική
επιτυχία, σε κέντρο της Γλυφά-
δας, «Κάπου υπάρχει ή αγάπη
μου» και τό «Τί είν' αυτό πού τό
λένε άγάπη».

Λέτε νάρη καιρός, πού να δι-
δάσκουν οι ξένοι τραγουδιστές
στοūs δικούς μας, σωστά ελλη-
νικά;

ΤΟ ΕΛΑΦΡΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Νέοι, αλλά και παλιοί άνατυ-
πωμένοι δίσκοι κυκλοφόρησαν την
τελευταία έβδομάδα, σημειώνοντας
εξαιρετική άγοραστική κίνηση.

Παραθέτουμε τούς καλύτερους:

1) «Μιά μικρούλα τίκρα». Τρα-
γουδά ή Γιόβαννα.

2) «Τό φεγγαράκι». Τού Μά-
νου Χατζηδάκη. Τραγουδά ή Νά-
να Μούσχουρη.

3) «Είμαι βαρύς ό ούρανός». Τού
Μίμη Πλέσσα. Τραγουδά ή
Γιόβαννα με τό Τρίο Μπέλ Κάντο

και διευθύνει την ορχήστρα ό
συνθέτης.

4) «Μέσ' σ' αυτή τη βάρκα». Τού
Μάνου Χατζηδάκη. Τραγουδά
ό Στ. Πιπεράκης με τό συγκρό-

τήμά του.

5) «Ο κισσός» και «Την είδα
ξανά». Τραγουδά ό Γιάννης Βο-
γιατζής.

6) «Πέταξε ένα πουλί». Τρα-
γουδούν ό Γ. Βογιατζής και ή
Ν. Καμπά.

7) «Ένα όμορφο κοριτσάκι». Τρα-
γουδά ό Άλ. Πάντας.

ΤΟ ΛΑΪΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Άρκετά καλά τὰ λαϊκά τρα-
γούδια, πού κυκλοφόρησαν σε δι-
σκους. Σημειώνουμε τ' άξιοιολο-
γότερα:

1) «Άλο-λίγο θα με συνήθισες». Τρα-
γουδούν ή Μπέμπα Μπλάνε.

2) «Μόνον κοντά σου θέλω να
ζήσω». Τραγουδούν ή Χρυσάφη
και ό Καναρίδης.

3) «Δέκα συμβουλές». Τού Μπ.
Μπακόλη. Τραγουδά ή Μιμίκια
Καζαντζή.

4) «Τό παλιό σακκάκι». Τρα-
γουδά ό Ν. Γουλιάκης.

5) «Έχασα τη μονοούλα μου». Τού
Στράτου. Τραγουδά ό ίδιος.

6) «Τρεις μάγκες, τρεις γρο-
μαγκες». Τού Γ. Ζαμπέτα. Παίζει
ό ίδιος σόλο μπουζούκι.

Τό τραγουδιστικό συγκρότημα,
με έπιμεφαλής τη Μπέμπα
Μπλάνε, πού εμφανίζεται με έ-
πιτυχία στο νυκτερινό κέντρο της
Λεωφόρου Βουλιαγμένης.

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

1) «Στην Καλαμάτα άρρώστη-
σα». «Αράχωβα». «Μάς πήρε τό
ποτάμι». Τραγουδά τό συγκρότη-
μα ελληνικών χορών και τραγου-
διστή της Ντόρας Σπράτου.

2) «Μοιρολόγι» (Ήπειρώτικο).
Παίζει κλαρίνο ό Φ. Ρούντας.

3) «Εφύψα μιά λεμονιά»
(Τσαμίκας). Τραγουδά ό Μπά-
μπος Μαρκαντώνας.

4) «Σ' άγάπησα πολύ» (Συρ-
τός άποκορωνιάτικος). Τραγουδά
ή Δέσποινα Παπαδάκη.

5) «Μέσα σε δυό άγνές καρ-
διές» (Πεντοζάλη). Τραγουδούν
ό Ι. Σκαλίδης και ή Δ. Παπαδάκη.

6) «Φτωχός ψαράς λευτε-
νιός» (Συρτός). Τραγουδά ή Άν-
να Χρυσάφη.

7) «Στην κεντημένη σου πο-
διά». «Τό πιπίνι». «Λωλαίνουμαι».

Τραγουδά τό συγκρότημα ελληνί-
κών χορών και τραγουδιστή της
Ντόρας Σπράτου.

8) «Κρυφό τόν έχω στην καρ-
διά» (Συρτός). Τραγουδά ό Γι-
ώργος Καλομοίρης.

9) «Καλό ταξίδι, άγόρι μου»
(Καλαματιανός). Τραγουδούν
ό Ι. Σκαλίδης και ή Δ. Παπαδάκη.

10) «Η κλέφτρα» (Καλαματια-
νός). Τραγουδά ό Γ. Καλομοίρης.

11) «Σούστα Μυκονιάτικη». Παί-
ζει σόλο βιολι ό Π. Δράνης.

12) «Η πέριδικα» (Τσαμίκας).
Παίζουν κλαρίνο ό Φίλ. Ρούντας
και βιολι ό Ι. Μαντζόπουλος.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΦΙΛΟΣ

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

* Η έλεγκτική έρμηνεύτρια τού
λαϊκού τραγουδιού Μπέμπα
Μπλάνε εμφανίζεται τώρα άς ντυ-
ετό με τό Γιάννη Άγγέλου, τό
μπαζούκι, πού παρουσίασαν στις
Κάνες ό Ζύλ Ντασέν και ή Με-
λίνα.

* Ο συνθέτης Θεοδωράκης δι-
έκυψε όριστικά τη συνεργασία του
με τόν Μπιθώκη και τού ά-
πγορεύσει να έρμηνεύη τά τρα-
γούδια του.

* Η Πόλυ Πάνου, μετά τό
γάμο της, θα κάνει τις τελευταίες
της εμφανίσεις στη Θεσσαλονίκη,
κατά τη διάρκεια της Έκθεσης.

* Άρκετά άπ' αυτό τό απερίγραπτο
γατί.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ

στοι συγκέτοικοί. άναμολισμένοι.
Ο Μανώλης ό θυρωρός είχε τρυπ-
σει ανάμεσα τούς και προσπάθη-
σε να τούς καλέσει. Ο κύριος Λε-
οντόπουλος ήταν πρώτος και καλν
τερος.

— Άγαπητέ μου, δεν υποφέρε-
σθε πιά, φώναξε. Αυτό λέγεται
σκληρότης άνευ προηγουμένου και
πρός τό δύστυχο τό ζώο και πρὸς
ήμās, οι όποιοι δεν έχουμε κλείσει
ματί. Άκούγεται σ' όλη την πολυ-
κατοικία.

— Στα παλιά μου τὰ παπού-
τσια, φώναξε.

— Τότε θα σας υποβάλουμε μή-
νυσι.

Ο Μανώλης μπήκε στη μέση και
βρήκε την πιο καταπληκτική λύσι.

— Κύριοι, άς παρακαλώ, φώνα-
ξε. Ήρεμήστε κι' άκούστε με.

— Γιά σωπάστε, είπε ή Καίτη.
Πρέπει ν' άκούσουμε και τόν Μανώ-
λη.

Ο θυρωρός γύρισε και μάς κύτ-
ταξε με βουρναμένο ύφος.

— Λοιπόν, κύριοι, είπε, αυτή ή
ιστορία τού γατιού, είναι μόν συγ-
κινητική, αλλά συγχρόνως είναι και
έντολητική. Έπειδή λοιπόν, έχω κι'
εγώ την ευθύνη πού τό μάξιμα, άς
προτείνω τό έξης.

— Ποιό; Έκανε ό κύριος Λεοντό-
πουλος.

— Να τό πάρω εγώ κάτω στο
ισόγειο, με την ύπόσχεσι ότι δεν
θα ξανακούσθῃ.

— Θα τό βάλῃς φίμωτρο; ρώ-
τησε ή Καίτη.

— Όχι, κύρια μου, άπάντησε ό
Μανώλης. Έγώ, όπως θ' έξερτε ή-
σως, έχω άλλη μία γατούλα και
σκοπεύω να τό βάλω μαζί, διότι
υποψιάζομαι την αίτια πού νιαου-
ρίζει συνέχεια.

— Ποιά είναι αυτή;
— Μάλλον υποφέρει από μονα-
ξιά!

— Όρα! Ιδέα, είπε ό κύριος
Λεοντόπουλος. Δεν άποκλείεται μά-
λιστα να έχης δικό. Η ύποψιά σου
κατά την γνώμη μου είναι βαθύτα-
τα, ψυχολογημένη. Να τό πάρης,
λοπόν.

★

Δεν ξανακούστηκε τό γατί. Πέ-
ρασαν δυό μήνες, άποκαταστάθηκε
ή γαλήνη στο σπίτι μου, κι' ένα
πρώτο, συναντήθηκε στο μπακάλι-
κο με τόν κύριο Άνδριανόπουλο.

Αυτός ό κύριος μένει πιά κάτω ά-
πό την δικιά μας πολυκατοικία. Εί-
ναι εξαιρετικός άνθρωπος, πολιτί-
σμένος κι' ευγενικός. Έκείνο τό
πρώτο όμως, μού φάνηκε πολύ χλω-
μός.

— Μην τὰ ρωτάτε τί βάσανα έ-
χω, είπε. Όύτε ό έχθρός σας!

— Καμιά άρρώστια;

— Τί άρρώστια, άγαπητέ μου;
λαβό με κάποιο ψωρόγατο πού μ'
άφρασε στην πόρτα μου. Όλο
νιάου και νιάου τό παει. Θα τό πε-
κός με τούς συγκέτοικούς, αλλά έ-
χω βλέπετε και την γυναίκα μου,
πού τό λυπάται. Και μόνον αυτό;

— Υπάρχει κι' άλλο;

— Βεβαίως. Νομίζουν οι ήλιθιοί
ότι τ' άφήνω νηστικό. Κυττάτε τί
να ροχαλίζῃ, θα φρίξετε...

Δαγκώθηκε, αλλά δεν είπα τισα-
τα. Με χαίριεσε κι' έφυγε, κουρα-
σμένος και κακοκεφός. Γύρισα στην
πολυκατοικία κι' άρπαξα άμέσως
τόν Μανώλη.

— Τά ξέρω όλα, τού είπα, και
σου κόβω τά δυό τάλληρα τόν μήνα.

— Έδεις άμέσως κατανόηση, αλλά
με παρεκάλεσε να μην πώ τίποτα
και στους άλλους.

Τού τό υποσχέθηκα ότι δεν θα
μιλήσω και κράτησα τόν λόγο μου.

Όχι τίποτα άλλο δηλαδή, αλλά έ-
πειδή νομίζω πώς τ' άφήνω νη-
στικό. Προχθές όμως, ζήτησαν να
τα δούν, με τὰ κατάφερε πάλι μιά
χαρά ό Μανώλης. Τους είπε δηλ-
ά ό ότι έχει πάει στα διπλάνα κε-
ραμείδια και λιάζεται. Κι' όσο γιά
μένα, υποσχέθηκε σταν έαυτό μου
ότι δεν θα ύποψω άλλη φορά στην
έυσσθησία της Καίτης. Άρκετά
τράβηξα μ' αυτό τό απερίγραπτο
γατί.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΥΠΟ

ΛΙΟΥΪΣ ΣΚΡΑΝΤΟΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ο βαρώνος Κίγκστον καλεί στο
σπίτι του τό γιατρό και βιολόγο
Τσάρλ Λάντον και ζητάει τη βοή-
θειά του, σε μιά άλλοκοτή περιπέ-
τεια πού τού συμβαίνει. Άφού στα-
τάλησε την περιουσία του στο χαρ-
τιά, είχε βουτηχτή στα χρέη και ή-
ταν έτοιμος να αυτοκτονήσει, όταν
ένας μυστηριώδης Άσιάτης τού
προτείνει μιά καταπληκτική συμφω-
νία: Να τού πληρώσει 25 χιλιάδες
λίρες, γιά να δεχτή να τού κάνει
μιά ένεσις, πού θα τού προκαλέσει
σε τρεις μήνες ένα φαινομενικό θά-
νατο. Όταν θα ξυπνήσῃ, έπειτα
από ένα χρόνο, θα έχη αλλάξει τε-
λείως ή ψυχή του και τό μυαλό
του. Ο βαρώνος δέχτηκε κι' ό άλ-
λος τού έκανε την ένεσις. Τώρα πού
κοντεύουν να περάσουν οι τρεις μή-
νες, ό βαρώνος μετανιώνει, κατα-
λαδαινώντας πώς ό Άσιάτης έχει
κάποια σατανικά σχέδια. Άναθίγει
λοιπόν, στον δόκτορα Λάντον, με-
τά την κηδεία του, να φροντίσει
γιά τό σώμα του και, στο μεταξύ,
να ανακαλύψῃ κάποιο φάρμακο πού
να εξουδετερώσῃ τά άποτελέσματα
της ένεσεως. Την άλλη μέρα, ό δό-
κτωρ πληροφορείται τό θάνατο τού
βαρώνου. Ο Κίγκστον τού έχει
κληροδοτήσει ένα μεγάλο ποσό κι'
έχει άφήσει έντολή να τού παρα-
δοθούν τὰ κλειδιά τού τάφου του.

Ένας άγνωστος τηλεφώνει στον
Λάντον να μην άνακατέψῃ σ' αὐ-
τή την ιστορία πού τον εδίδοται
ότι έχει άποφασίσει ως όμορην την ά-
γαπημένη του μυστή Ντόλλυ. Ο
Λάντον καταφεύγει τότε στον φίλο
του δόκτορα Μπένσον.

Ο Μπένσον δέχεται να τόν βοη-
θήσι. Ο μυστηριώδης Κινέζος προ-
ειδοποιεί τό Λάντον ότι θα κάνει
στη μυστή του την ένεσις πού προ-
καλεί τόν φαινομενικό θάνατο και
την άλλαγή προσωπικότητος. Παρ'
όλα αυτά, ό Λάντον κι' ό Μπένσον
παίρνουν μυστικά τό σώμα τού Κί-
γκστον μέσα απ' τόν τάφο του
και τό κρύβουν στο σιδηροφράχτο
υπόγειο ενός συμβολαιογράφου, ό-
που θα είναι άσφαλισμένο όποια να
βρούνε τό αντίδοτο τού φαρμάκου.

Στό μεταξύ, ή Ντόλλυ είναι αίχμη-
λωτη τού Κινέζου, πού έχει αναβέ-
σει προσωρινά τη φρουρά της σε
μιά άγρια και σατανική Ρωσία,
τη Σόνια, τυφλό όργανό του.

3ον — Θαμιάσια, είπε ή
Σόνια. Πηγαίνω τότε να
τόν εδιδωθήσῃ.

Και, καθώς έκλεινε την
πόρτα, πρόσθεσε:

— Τό τέλος σας πλησιάζει.

Πέσασε ως μιά ώρα. Η πόρτα
ξανάνοιξε, τέλος, κι' ένας άνθρω-
πος ή καλύτερα ένα πλάσμα πού
είχε άνθρωπίνη μορφή, μίμνε στο
δομάτιο.

Ήταν μετρίου άναστήματος κι'
ή μεγάλη ισχύνητά του έκανε έν-
τύπωσι. Θάλεγε πώς ήταν ένας
άνθρωπινος σκελετός, σκεπασμένος
με μιά λεπτότατη περγαμνή. Τό
πρόσωπό του έμοιαζε μ' ένα φαν-
τάσμα κι' ήταν χωρίς έμφρασι.

Πάνω σ' αυτό ξεχώριζαν δυό με-
γάλα μάτια, πού ήταν άδύνατα να
άπομεινῃ ζωνείς τί λάμψη τους.

Μιά ούλη ξεκινούσε από τόν άρι-
στερό κωφόρο και, διασχίζοντας
όλόκληρο τό πρόσωπο, τερματιζό-
ταν στο δεξιό μέρος τού στόμα-
τος. Τό άριστερό χέρι έβλεπε και
στη θέσι του έβλεπε ένα διπλό

γάντζο, πού άνοιγόλεινε όπως μιά
τανάλια. Φορούσε ένα μακρύ χι-
τώνα από μαύρο μετάξι, πού ήταν
γαυροισμένος στα ρεβέρ των μα-
νιχιών και στο κάτω μέρος με ζώ-
κινο βελούδο. Στα πόδια του φο-
ρούσε παντούφλες, επίσης μετα-
ξινές, με σόλες από πλεγμένο
σωγί. Ένας σκούρος σάν των
καρδιναίων, σκεπάζε τό κεφάλι
του. Τά μαντίλια του, πού ήταν
πολύ μαύρα, σχημάτιζαν δυό σει-
ρήνια, πού κατέβαιναν κάτω από
τό σαγόνι.

Όλα στον άνθρωπο αυτό έδει-
χναν τόν Κινέζο. Φαινόταν προι-
σμένως, παρ' ότι ισχυρότα το
τού προσώπου του, με υπεράνθρω-
πη δύναμη.

Έκείνο πού έκανε τη μεγαλύ-
τερη έντύπωσι, ήταν ή άκαμψία
τού προσώπου του, πού έμοιαζε
με κούνη μάσκα, ή καλύτερα με
τό πρόσωπο ενός βαλσαμωμένου
πτώματος, πού είχαν άπομεινεί ά-
πό αυτό ζωντανά μόνο τὰ μάτια.

Αυτά τὰ μάτια φαινόταν σαν δυό
πηγές, άπ' όπου άναβόσκονταν φλό-
γες. Άλλοτε μεγάλωναν κι' άλ-
λοτε μίκραιναν τόσο, πού δεν μπο-
ρούσε πιά να τὰ διακρίνεις.

Ο άνθρωπος αυτός προχώρησε

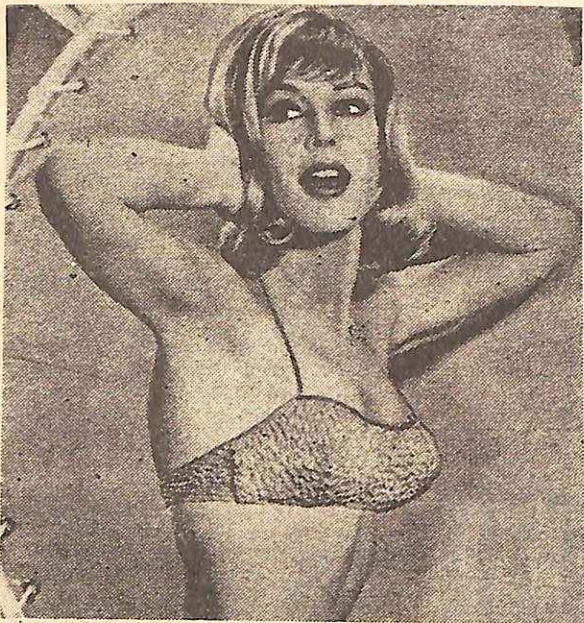
προς τόν Κινέζο. Φαινόταν προι-
σμένως, παρ' ότι ισχυρότα το
τού προσώπου του, με υπεράνθρω-
πη δύναμη.

Έκείνο πού έκανε τη μεγαλύ-
τερη έντύπωσι, ήταν ή άκαμψία
τού προσώπου του, πού έμοιαζε
με κούνη μάσκα, ή καλύτερα με
τό πρόσωπο ενός βαλσαμωμένου
πτώματος, πού είχαν άπομεινεί ά-
πό αυτό ζωντανά μόνο τὰ μάτια.

Αυτά τὰ μάτια φαινόταν σαν δυό
πηγές, άπ' όπου άναβόσκονταν φλό-
γες. Άλλοτε μεγάλωναν κι' άλ-
λοτε μίκραιναν τόσο, πού δεν μπο-
ρούσε πιά να τὰ διακρίνεις.

Ο άνθρωπος αυτός προχώρησε

προς τόν Κινέζο. Φαινόταν προι-
σμένως, παρ' ότι ισχυρότα το
τού προσώπου του, με υπεράνθρω-
πη δύναμη.

Η Μπαρμπάρα Ήντεν προσέχει περισσότερο στον άντρα τις χειρονομίες...

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΑΡ

Πώς σταθμίζουν τους άντρες που γνωρίζουν για πρώτη φορά

Τι σκέπτεται μία γυναίκα όταν συναντήσει έναν άνδρα; Τι σκέπτεται ένας άνδρας όταν συναντήσει μία γυναίκα; Νά ένα ενδιαφέρον θέμα, που πρέπει να ερευνησώ, ρωτώντας σχετικά τους άστέρες του Χόλλυγουντ.

Ξεχωρίσαμε, λοιπόν, 30 όνοματα γνωστών και δημοφιλών στάρ του αμερικανικού κινηματογράφου — 15 γυναίκων και 15 ανδρών —.

ΤΖΟΑΝ ΓΟΥΝΤΓΟΥΡΝΤ: «Εκείνο που με ενδιαφέρει περισσότερο σε έναν άνδρα, είναι η δύναμη των μπράτσων του. Τιποτα δεν μπορεί να προσδιορίσει καλύτερα το χαρακτήρα του...».

ΣΟΥΖΑΝ ΠΛΕΣΣΕΤ: (Σύζυγος του γιορτινού Τρόντ Ντόναχου, μόλις έδω και τρεις μήνες): «Όταν για πρώτη φορά συναντήσω έναν άνδρα, εκείνο που θα προσέξω αμέσως, είναι η γυναικεία που τον συνοδεύει. Από αυτή την παρατήρηση, θα καταλάβω πολλά...».

ΑΡΑΝΗ ΝΤΑΛ (Σύζυγος Άλντο του Φερνάντο Λάμας και Έκτορε Παντερένι, δύο φορές άρρα): «Το πρώτο που με ενδιαφέρει σε έναν άνδρα, είναι τα περιποιημένα χέρια. Ανατριχιάζω ολοκληρωτικά, όταν συναντήσω αντιπρόσωπο του λεγομένου ισχυρού φύλου με άπαιχτα χέρια και θρόμβους νύχια...».

ΝΤΕΜΠ ΡΕΥΝΟΛΤ («Άλλοτε σύζυγος του τραγουδιστή Έντι Φίσερ, τον οποίο της έκλεψε η «φίλη» της Λίζ Τάιλορ, και σήμερα σύζυγος εκάστοτε δημοφιλούς διασημότητας (Ουίλιαμ Μάρεϊ): «Το πρώτο πράγμα που προσέξω σε έναν άνδρα είναι ο τρόπος με τον οποίο φλερτάρει με μία γυναίκα. Οι άνδρες είναι πάντα τοιμηροί στις χειρονομίες τους. Έκείνο που προτιμώ είναι ο άνδρας που γνωρίζω, είναι οι χειρονομίες του. Από την έκφρασή του, αυτή είμαι σε θέση να διαπιστώσω πολλά...».

ΑΝΤΖΥ ΝΤΙΚΙΝΣΟΝ (Η Αμερικανίδα στάρ με τις άρραίες γάμπες. Παντρεμένη και χωρισμένη. Πλούσιο ασθματικό παρελθόν. Τώρα είναι έρωταρχη της Φράνκ Σινάτρα): «Από τις πολλές που γνωρίζω με τους άνδρες, η πείρα με έχει διδάξει να προσέχω περισσότερο τα μάτια τους και τα χέρια τους. Με τα μάτια μπορούν να γδύνουν μία γυναίκα. Ένα με τα χέρια να την τραυματίσουν...».

ΤΖΕΝ ΜΑΝΣΦΑΝΤ (Σύζυγος του Άλντο Μίστερ Αμερική, Μικύ Χάργκιτς, και μητέρα 3 παιδιών): «Όταν κάνω την γνωριμία ενός άνδρα, το πρώτο πράγμα που προσέξω, είναι να εξακριβώσω προς ποιο σημείο του σώματός μου κατευθύνει...

τα το βλέμμα του. Εάν κατευθύνεται προς το στήθος μου, αυτόν τον άνθρωπο αποφεύγω να τον ξανσυναντήσω...».

ΣΑΝΤΡΑ ΝΤΗ (Σύζυγος του τραγουδιστή Μπόμπι Ντάρν, με συχνούς καυγάδες ανάμεσά τους): «Εκείνο που προσέχω περισσότερο στη γνωριμία μου με έναν άνδρα, είναι τι το «άνδρικό» υπάρχει περισσότερο επάνω του...».

ΣΤΕΛΛΑ ΣΤΗΒΕΝΣ (Μία από τις πιο διάσημες στάρ — τραγουδίστριες του Χόλλυγουντ και ανταντρή άρρα): «Κατ' αρχήν μ' ενδιαφέρουν τα μάτια του και οι κινήσεις των χεριών του. Τα δύο αυτά στοιχεία είναι αρκετά για να πάρω μία ιδέα για τους σκοπούς μιας καινούργιας ανδρικής γνωριμίας...».

ΚΑΡΟΛ ΜΠΑΙΝΚΕΡ (Η ρίφμ «Κουκλίτσα» και μία από τις πιο «σέξυ» γυναίκες του αμερικανικού κινηματογράφου. Ανταντρή): «Δεν κάνω εύκολα γνωριμίες με άνδρες. Άλλα, όταν μου παρουσιάσουν για πρώτη φορά έναν άνδρα, εκείνο που προσπαθώ να εξακριβώσω, είναι το μέγεθος της ελκρικνείας τους...».

ΜΠΑΡΜΠΑΡΑ ΉΝΤΕΝ (Μία καινούργια και πολλά υποσχόμενη για το μέλλον, με πλούσια ασθματική δράση): «Οι άνδρες είναι πάντα τοιμηροί στις χειρονομίες τους με γυναίκες. Εκείνο που προτιμώ είναι ο άνδρας που γνωρίζω, είναι οι χειρονομίες του. Από την έκφρασή του, αυτή είμαι σε θέση να διαπιστώσω πολλά...».

ΑΝΤΖΥ ΝΤΙΚΙΝΣΟΝ (Η Αμερικανίδα στάρ με τις άρραίες γάμπες. Παντρεμένη και χωρισμένη. Πλούσιο ασθματικό παρελθόν. Τώρα είναι έρωταρχη της Φράνκ Σινάτρα): «Από τις πολλές που γνωρίζω με τους άνδρες, η πείρα με έχει διδάξει να προσέχω περισσότερο τα μάτια τους και τα χέρια τους. Με τα μάτια μπορούν να γδύνουν μία γυναίκα. Ένα με τα χέρια να την τραυματίσουν...».

ΤΖΕΝ ΜΑΝΣΦΑΝΤ (Σύζυγος του Άλντο Μίστερ Αμερική, Μικύ Χάργκιτς, και μητέρα 3 παιδιών): «Όταν κάνω την γνωριμία ενός άνδρα, το πρώτο πράγμα που προσέξω, είναι να εξακριβώσω προς ποιο σημείο του σώματός μου κατευθύνει...

ΝΤΑ'ΙΑΝ ΣΙΑΝΤΟ (Σύζυγος του «δυναμικού» Σην Κόνερνυ ή γνωστότερου ως Τζέιμς Μπούντ): «Προσέχω πάντα τις γνωριμίες μου με τους άνδρες. Μ' αρέσει να θρίσκω σε αυτές εύγενεια, χαρακτήρα και καλή κριτική τους χιούμορ. Φυσικά, ανάμεσα σε αυτές τις γνωριμίες υπάρχουν και μερικές που επιδιώκουν κάποιο σκοπό. Όταν διαπιστώσω, λοιπόν, ότι η γνωριμία αυτή αρχίζει να γίνεται επικίνδυνη, δεν έχω παρά να επιδοποιήσω τον άνδρα μου. Τα υπόλοιπα, τα αναλαμβάνει αυτός...».

ΚΙΜ ΝΟΒΑΚ (Η μεγάλη «αιωνική» του Χόλλυγουντ. Διηγούνται ένα σωρό αισθηματικές περιπέτειες γι' αυτήν. Άλλα η Κίμ ούτε επιβεβαιώνει ούτε διαψεύδει): «Μου αρέσουν οι παλιές γνωριμίες μου, ώστε να μην έχω ανάγκη από νέες. Πάντως, όταν μου συστήνουν έναν άνδρα, εκείνο που θα προσέξω ιδιαίτερα, είναι το βλέμμα του, η έκφραση του προσώπου του και οι κινήσεις των χεριών του. Ένας έξυπνος άνδρας, ευγενικός, λεπτός στους τρόπους και με πηγαίο χιούμορ, χωρίς σόκιν, υπονοούμενα, πάντα με ενδιαφέρει...».

ΕΛΚΕ ΖΟΜΠΕΡ (Η νεαρή Σουηδή, που με την ομορφιά της κατέκτησε το Χόλλυγουντ και όλους τους άρρα): «Εκείνο που με ενδιαφέρει περισσότερο σε έναν άνδρα, είναι η δύναμη των μπράτσων του. Τιποτα δεν μπορεί να προσδιορίσει καλύτερα το χαρακτήρα του...».

ΣΙΟΥ ΛΑ'ΙΟΝ (Η νεαρά στάρ σε ηλικία στάρ του Χόλλυγουντ και μία από τις πιο «σέξυ» κοπέλες της Αμερικής): «Μου αρέσουν οι καινούργιες γνωριμίες με άνδρες. Προτιμώ τους ευγενικούς στους τρόπους, τους έξυπνους και αυτούς που δεν έχουν την ιδέα ότι με ένα τους βλέμμα μπορούν να κατακτήσουν μία γυναίκα...».

ΥΒΕΤ ΜΙΜΙΕ (Ανταντρή και, παρά την νεαρή ηλικία της, πρωταγωνίστρια πολλών επιτυχιών του αμερικανικού κινηματογράφου): «Μου αρέσουν οι ώριμοι και «μαλαγμένοι» άνδρες. Από μία καινούργια ανδρική γνωριμία, πάντα ζητώ ευγένεια στους τρόπους, εξυπνάδα στο λεγείν και σεβασμό. Είμαι σε θέση να εξακριβώσω, από την πρώτη στιγμή, αν ένας άνδρας διαθέτει αυτά τα προσόντα...».

ΡΟΝΤ ΜΠΛΕ'ΙΚ (Μία καινούργια και πολλά υποσχόμενη για το μέλλον, με πλούσια ασθματική δράση): «Οι άνδρες είναι πάντα τοιμηροί στις χειρονομίες τους με γυναίκες. Εκείνο που προτιμώ είναι ο άνδρας που γνωρίζω, είναι οι χειρονομίες του. Από την έκφρασή του, αυτή είμαι σε θέση να διαπιστώσω πολλά...».

ΑΝΤΖΥ ΝΤΙΚΙΝΣΟΝ (Η Αμερικανίδα στάρ με τις άρραίες γάμπες. Παντρεμένη και χωρισμένη. Πλούσιο ασθματικό παρελθόν. Τώρα είναι έρωταρχη της Φράνκ Σινάτρα): «Από τις πολλές που γνωρίζω με τους άνδρες, η πείρα με έχει διδάξει να προσέχω περισσότερο τα μάτια τους και τα χέρια τους. Με τα μάτια μπορούν να γδύνουν μία γυναίκα. Ένα με τα χέρια να την τραυματίσουν...».

ΤΖΕΝ ΜΑΝΣΦΑΝΤ (Σύζυγος του Άλντο Μίστερ Αμερική, Μικύ Χάργκιτς, και μητέρα 3 παιδιών): «Όταν κάνω την γνωριμία ενός άνδρα, το πρώτο πράγμα που προσέξω, είναι να εξακριβώσω προς ποιο σημείο του σώματός μου κατευθύνει...

ΤΖΕΝ ΜΑΝΣΦΑΝΤ (Σύζυγος του Άλντο Μίστερ Αμερική, Μικύ Χάργκιτς, και μητέρα 3 παιδιών): «Όταν κάνω την γνωριμία ενός άνδρα, το πρώτο πράγμα που προσέξω, είναι να εξακριβώσω προς ποιο σημείο του σώματός μου κατευθύνει...

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ

Σύντομες ειδησοφλες

ΜΕ το υπερωκεάνιο «Γαλλία», ο κύριος και η κυρία Άλβιν Ντελόν άνευχθησαν για ένα ταξίδι του μελιτός στην Αμερική. Την παραμονή, 13 Αυγούστου, ο Άλβιν Ντελόν, 29 χρόνων, παντρεύτηκε τη φίλη του Νταλίν Μπαρτελεμύ, 22 χρόνων, η οποία χώρισε για χάρη του τον άνδρα της, Ε.

Ο Τζέφρεϊ Χαντερ.

να διαφημιστεί της Κασαμπλάνκας, μ' όλο που είχε αποκτήσει μαζί του μία κορούλα 3 χρόνων. Ο γάμος έγινε με μεγάλη μουσική τελετή σε ένα χωριό στα 812 κατοίκους της Λα Βιλ-α-Κλαίρ. Το γαμήλιο ταξίδι θα είναι σύντομο, γιατί θα διαρκέσει μόλις όσο και το «Γόρπη. Το ζευγάρι θα πάει Χόλλυγουντ, όπου ο Άλβιν θα αρχίσει αμέσως το γύρισμα του φιλμ «Πίστη στον Άνν Μάργρετ. Ο Άλβιν και η Νατάλι γινώστηκαν πριν από ένα χρόνο, κατά το γύρισμα του

φιλμ «Το σπίτι της ήσυχης». Στο έργο αυτό του Ρενέ Κλεμάν, ο Άλβιν είχε πάρει την Τζέην Φόντα και η Νατάλι έρχοταν ως σκρίπτ γκέρλ. Όταν άργότερα ο Άλβιν έφυγε για την Ισπανία για να γυρίσει εκεί τη «Μαύρη τουλίπα», η Νατάλι τον ακολουθούσε. Τον έπισκεπτόταν συχνά στο στούντιο και της έδωσαν το χαρακτηρισμό «χαριτωμένη μικρούλα», πιστεύοντας πως ο δεσμός της με τον Άλβιν ήταν χωρίς σημασία.

Έκαναν όμως λάθος, γιατί η «ασημένια» αυτή κοπέλα είχε καταστρώσει το σχέδιο της και ένεργουσε άπλά αλλά συστηματικά. Όταν την ρωτούσαν για τις σχέσεις της με τον Άλβιν, η Νατάλι απαντούσε: «Ο Άλβιν κι' εγώ είμαστε δυο καλοί φίλοι. Τιποτα παραπάνω. Άλλωστε, υπάρχει η Ρόμυ, για την οποία νοιώθω ένα μεγάλο θαυμασμό».

Κι' όμως ο Άλβιν την είχε εγκαταστήσει σε μία υπερπολυτελή βίλλα, την «Καταπλάτ». Εκεί περνούσε τις νύχτες και όλες τις ελεύθερες ώρες του. Στο ξενοδοχείο του πήγαινε μόνο κάθε βράδυ, στις έννέα, για να πάρει το καθημερινό τηλεφώνημα της Ρόμυ και να παραλάβει το ταχυδρομείο του.

Η Ρόμυ δεν άργησε να μάθει την αλήθεια και, φτάνοντας άεροπορικά στη Ρώμη, ζήτησε εξηγήσεις από τον Άλβιν, καταλήγοντας σε τέλει σιγή. «Εκείνη ή εμένα!... Διάλεξε. Τα λόγια αυτά είναι επικίνδυνα, όταν δεν είναι κανείς βέβαιος πως θα κερδίσει το παιχνίδι. Η Ρόμυ του καταλάσε αυτό, όταν ήταν μόλις άρρα. Ο Άλβιν, χωρίς να διστάσει καθόλου, της απάντησε: «Εκείνη!... Έτσι, στις 18 Δεκεμβρίου 1963, διαλύθηκαν οι άρρες τους της Ρόμυ με τον Άλβιν. Πού είχαν κρατήσει την άρρη, και ο Άλβιν την άρρη μέρα έφευγε για το Μεξικό με τη Νατάλι, η μέλλουσα κυρία Ντελόν. Η επιτυχία της Νατάλι δεν την έκανε ν' αλλάξει τακτική. Όταν οι δημοσιογράφοι της έκαναν διάφορες έρωταρχες, απαντούσε στερεότυπα: «Γιατί ρωτάτε εμένα!... Εγώ δεν είμαι τίποτα. Ο Άλβιν έχει σημασία για μένα...».

Εκτός απ' αυτό, η Νατάλι έχει και πολλά άλλα σημαντικά προσόντα, στά μάτια του Άλβιν: Ανέχεται τους φίλους του και τον άνδρα με το χαμόγελο, άκομα και όταν γυρίζει από τα της της ημερησίας. Με τη Ρόμυ, τα πράγματα ήταν εντελώς διαφορετικά. Εκείνη ήθελε τον Άλβιν δικό της και άπομάρκωνε τους φίλους του, από τους οποίους αυτός έχει μεγάλη ανάγκη.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Η Νατάλι όμως ο' αντιμετώπιζε εύθες άμέσως. Ένα μεγάλο κινδύνο. Το δεύτερο φιλμ του ο Άλβιν θα το γύριζε με την Ελίζαμπεθ Τάιλορ και, όπως ξέρουμε όλοι, η Λίζ είχε και έχει πάντα μεγάλη άδυναμία στους... παντρεμένους.

Τὸ καλλιτεχνικὸ

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

ΙΑ ΜΑΚΚΑ

Ἡ τραγουδίστρια
τῶν «Μητῆς»

ΘΑ ἔχετε ἀσφαλῶς διαβάσει πολ-
λά γιὰ τοὺς «Μητῆς», τοὺς
τέσσερις νεαροὺς αὐτοὺς Ἀγγλοὺς
τραγουδιστὰς, ποὺ ἔχουν ἀναστα-
τώσει ὅλον τὸν κόσμον μὲ τὴν ἰ-
διόρρυθμιά τους. Ἐκεῖνο ὅμως, ποὺ
δὲ θὰ ξέρετε, εἶναι, ὅτι τὰ ἔξαλ-
λα τραγούδια τους, καὶ ἰδιαίτερα
τὰ τρία μεγάλα σουξέ τους «Φοδὸν
μὴ τοῦ γιου», «Πηλὴς, πηλὴς μὴ»
καὶ «Σὴ Λὸς γιου γιές», ἀφ' οὗ
ἐκάναν τὸ γύρο τοῦ κόσμου, ἦλθαν
καὶ στὴν Ἑλλάδα. Πρὸς τὸ πα-
ρόν, ὅμως, μοναδικὴ Ἑλληνίδα ἐρ-
μηνεύτρια τους εἶναι ἡ διαλεχτὴ
τραγουδίστρια ὀρχήστρας Ἰα
Μακκά.

Γνωστὴ ἀπὸ τοὺς χοροὺς τῆς Ἀ-
ποκρίας, ὅπου ἔδινε πολὺ κέφι, μὲ
τὸ ἀνεξάντλητο μπρίο της, ἡ Ἰα
Μακκά ἔχει μιά ἐνδιαφέρουσα ἱ-
στορία:

Ἀπὸ πολὺ μικρῇ, ἡ Εὐανθία
Σκαμαγκάκη — αὐτὴ εἶναι τὸ
πραγματικὸ της ὄνομα — εἶχε μα-
νία μὲ τὸ πιάνο καὶ τὸ ὄνειρό της
ἦταν νὰ γίνῃ μιά μέρα διάσημη
πιανίστα. Ἔτσι, μόλις ἐγκαστά-
θηκε ὀριστικὰ στὴν Ἀθήνα ἡ οἰ-
κογένειά της, ἀρχισε μαθήματα στὸ
Ἐθνικὸ Ὡδεῖο, ὅπου εἶχε τὴν τύ-
χη νὰ πέσῃ σὲ καλὰ χέρια. Πρῶ-
τὴ καθηγήτριά της ἦταν ἡ κ. Φα-
ρντάτου καὶ κατόπιν ἡ κ. Καλα-
τζάκου.

Ἡ τελευταία, ἓναι πρῶτῃ, σὲ μιά
σειρὰ σολφέζ, ἐνθουσιασθηκε ἀπὸ
τὸ ὥραιο χρώμα τῆς φωνῆς της.
— Διαισθῆτες, παιδί μου, ὥραία
φωνή, τῆς εἶπε, καὶ μπορεῖς, ἂν
θέλῃς, νὰ τὴν ἀξιοποιήσεις.

Τῆς ἄρεσε πολὺ ἡ ἰδέα τῆς δα-
σκάλας της καὶ, ἀπὸ τότε, πα-
ράλληλα μὲ τὸ πιάνο, ἀρχισε καὶ
μαθήματα τραγουδιοῦ, ἀποασπι-
σμένη, πλέον ὀριστικὰ νὰ κἀν
καριέρα σὰν τραγουδίστρια.

Τὸ πιάνο τὴ βοήθησε πολὺ σ' αὐ-
τὴν, καὶ, μέσα σ' ἓν χρόνον, ἦ-
ταν ἐντελὴς ἑτοιμὴ. Ἐκάνε τὴν
ἐμπάνισί της σὰ σολίστ σὲ διά-
φορα ἀθηναϊκὰ ἐνὰντι κλάμπ, ὥσ-
τον, τὰ δύο τελευταῖα χρόνια, εἰ-
δικεύθηκε σ' ἓν ἰδιότυπο εἶδος:
Ἐγινε τραγουδίστρια ὀρχήστρας,
περιζήτητὴ ἀπ' ὅλα τὰ μουσικὰ
συγκροτήματα, μὲ ρεπερτόριο ἀπὸ
400 τραγούδια, σὲ 5 διαφορετικὰ
γλῶσσας.

Τὴ βοήθησε ὅμως πολὺ σ' αὐ-
τὴν καὶ ἡ τύχη. Στὰ πρῶτα της
βήματα, γνώρισε, σ' ἓν κέντρο,
τὸ γνωστὸ πιανίστα Τεκτονίδη.

Ἀσχίσαν μιά τακτικὴ συνεργασία,
ποὺ ἐξελίχθηκε σιγά-σιγά σὲ φλο-
γερό ἀίσθημα. Μέσα σ' ἓν χρό-
νο, ἔκαναν τοὺς γάμους τους. Καὶ
τώρα ὁ Τεκτονίδης δὲν εἶναι μόν-
ον ἓνας πιστὸς σύντροφος τῆς
ζωῆς της, ἀλλὰ καὶ ἓνας πολὺτι-
μος συνεργάτης καὶ δάσκαλός της.

Μὲ τὴν συνεργασία ἀκόμη τοῦ ἀν-
δρός της, ἔγραψε καὶ ἓν δικό της
τραγούδι. Ἐνὰ ὥραϊστο σλόου-
ρόκ, μὲ τὸν τίτλο «Ὅπου κι' ἂν
βρεθῶ», ποὺ τὸ συμπεριλαμβάνει
τώρα στὸ μεγάλο της ρεπερτόριο.

Τὰ περισσότερα ὅμως τραγου-
δια τοῦ ρεπερτορίου της εἶναι ξέ-
να, μεγάλα σουξέ, ποὺ μαθαίνει
ἀπὸ δίσκους, ἀφ' οὗ ἔχει μιά ἀπὸ
τῆς μεγαλύτερες δισκοθήκες στὴν
Ἑλλάδα.

Ἡ Ἰα Μακκά, σὲ μιά τελευταία φωτογραφία της.

Ἡ φήμη τῆς Ἰας Μακκά ξεπέ-
ρασε πολὺ νωρίτ' ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα
τῆς Ἑλλάδας. Εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ
ἐμφανισθῇ σ' ἓν ἀπὸ τὰ μεγα-
λύτερα ξενοδοχεῖα τοῦ Καίρου καὶ
κατόπιν στὴν Κύπρο, στὴν πολυτε-
λέστατη μπουάτ «Φιότα Μπου-
πονιέρα» τῆς Λευκωσίας. Ἐκεῖ
γνώρισε σπάνια ἐπιτυχία καὶ ἄ-
φησε τῆς καλύτερες ἐντυπώσεις.

Εἶδα τὴν Ἰα Μακκά, ἓναι ἀπὸ
τὰ τελευταία βράδια, στὸ «Χίλι-
τον», μὲ τὴν ὀρχήστρα τοῦ οἰκίου
συνεργάζεται τὸν τελευταῖο καιρὸ.
Τέλεια τώρα στὸ εἶδος της, ἡ
συμπαθέστατη κοκκινομάλλα τρα-
γουδίστρια, ποὺ μένει ἀκούραστὴ
μπροστὰ στὸ μικρόφωνο πολλὰς
ἄρες, δίνει τὴν ἐντύπωσιν ἑξῆς βεν-
τέτσας σὲ ὅσους δὲν τὴ γνωρί-
ζουν.

Θὰ ἴδωκα νὰ μὰς πῇ τὴ
γνώμη σας — τῆς λέει — γιὰ
τὴν ἐπιτυχία τῶν Μητῆς, μιά καὶ
ἔχετε καταπιαστὴ μὲ τὰ τραγου-
δια τους.

Κυρίως, τὴν ὀφείλουν στὶς
ἐξαιρετικὲς κινήσεις τους. Γι' αὐτὸ
καὶ τὰ τραγούδια τους λανθάνουν
πάντα τραγουδιὰ, σπάνια δὲ
τραγουδίστριες.

Ἄλλες προτιμῆσαι σας;
Θαυμάζω πολὺ τὴν Ἀμερι-
κανίδα Τζέιντι Κρίστι, ἀστέρι με-
γάλου τῆς προαδευτικῆς τζάζ, τὸν
Ζιλμπέρ Μπεκὼ καὶ τὴ μικρούλα

νὰ ἀξιοποιήσω ἀργότερα. Ὅταν
περάσῃ κάποτε ἡ μόδα τοῦ μον-
τέρνου τραγουδιοῦ, θὰ ἀρχίσω νὰ
ἐμφανίζωμαι σὰν ἀνταρξιδὸν στὴν
πίστα, συνοδεύοντας ἢ ἴδια τὰ
τραγούδια μου.

Καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν καλλιτε-
χνία; Τί σας ἀρέσει;

Τὸ κολύμπι. Ἀπὸ μικρὸ κο-
ρίτσι, εἶχα ἰδιαίτερη ἀδυναμία σ'
αὐτό. Μ' ἀρέσει ἀκόμη νὰ προ-
χωρῶ πολὺ βαθιά. Θυμάμαι, μά-
λιστα, στὴν Πάτρα, πρὶν ἀπὸ πολ-
λά χρόνια, κάθε φορὰ, ποὺ ἔκα-
να μπάνια, ὁ πατέρας μου ἔπαιρ-
νε μιά βάρκα καὶ μὲ ἀκολουθοῦσε.

Σχέδια γιὰ τὸ μέλλον;

Θέλω νὰ μάθω νὰ τραγου-
δῶ ὅσο μπορῶ καλύτερα. Τὸ τρα-
γούδι εἶναι κάτι, ποὺ δὲν τελειώ-
νει ποτέ.

Καὶ τότε;

Τότε θὰ ἀποφασίσουμε, μα-
ζί μὲ τὸν Τεκτονίδη, μιά μεγάλη
περιοδεία στὴν Εὐρώπη.

Ἀλλ' εἰς, δὲ μὰς εἶπατε γιὰ
τὸ καλλιτεχνικὸ σας ψευδώνυμο.

Πῶς τὸ διαλέξατε;

Ἦταν ἰδέα τοῦ πατέρα μου.

Πῆρε, σκόρπια, στὴν τύχη, μερι-
κὰ γράμματα ἀπὸ τὸ πραγματικὸ
μου ὄνομα καὶ σκάωσε αὐτὸ τὸ
ψευδώνυμο. Νομίζω δὲ πῶς τὰ κα-
τάφερε καλὰ. Μόνο, ποὺ μερικὴ,
ἐκ παραδρομῆς, μὲ φωνάζουν Ἰα
Μακκά! Γι' αὐτὸ, σας παρακαλῶ,
μὴν ξεχάσετε τὴν περιστομένη!

Ι. ΦΕΡΜΑΝΟΓΛΟΥ

ΝΕΑ ΤΗΣ ΘΟΝΗΣ

Ἐκτὼς χρόνια μετὰ τὴν πε-
ριπέδιωσιν προβολῇ τοῦ σὺ Φε-
στιβάλ Βενετίας καὶ τὴν ἐμπορικὴ
τοῦ ἀποτυχία στὸς ἐλληνοκύπριους
κινηματογράφους, ὁ «Δράκος» τοῦ
Νίκου Κουνδουρου προβάλλεται
τώρα στὸ Παρίσι, μὲ ἐπιτυχία καὶ
μὲ κολοσσικὰ σχόλια τοῦ γαλλι-
κοῦ τύπου.

Ὁ Κ. Καραγιάννης ἀρχίζει
σὲ λίγες μέρες τὸ γύρισμα τῆς
κωμωδίας «Οἱ ἰδιώμοι», μὲ τὸ θαν-
σάση Βέγγο, στὸ διπλὸ ρόλο τῶν
δύο βασικῶν πρωταγωνιστῶν. Τὸ
σενάριο ἔγραψε ὁ Νοπολέων Ἐ-
λευθερίου καὶ τὸ Βέγγο θὰ πλαι-
σιώσουν οἱ: Δέσποινα Στυλιανο-
πούλου, Γιώργος Γορρηλίδης, Μα-
ρὶκα Κρεβατὰ, Νότα Παροῦση,
Ζαννίνο καὶ ὁ Φ. Μεταξόπουλος,
μὲ τὸ μπαλέτο του.

Ἡ ἄρχὴ εἶναι τὸ ἥμισυ τοῦ
παντός, λέγανε οἱ παλαιοί. Στὸ
γνωμικὸ αὐτό, θὰ μπορούσε νὰ
προσθεῖται καὶ τὴν παραλλαγή,
ὅτι «ἡ καλὴ ἀρχή, εἶναι τὸ πᾶν».

Ἡ πρώτη ἐπιτυχία προδικάζει τὴν
κατοπινὴ σταδιοδρομία τοῦ καλλι-
τέχνη καὶ σφραγίζει μὲ τὸ πύρι-
στο μέταλλο τοῦ παύους τὸ θρι-
αμβό, ποὺ βάρθη ἀργότερα.

Ἐτσι, δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ μά-
θουμε τὰ ὀνόματα τῶν δύο μικρῶν
χορευτῶν, καὶ τὴν ἐξ αἵματος
συγγένειά τους.

Ἦταν οἱ ἀδελφὲς Ρούλα καὶ
Τασούλα Θεοχάρη.

Γιὰ νὰ δοῦμε!

Εἶχαμε τὴν τύχη νὰ τῆς ξανα-
δοῦμε, ἓν χρόνον ἀργότερα, τὸ ἱ-
διο βράδυ, ποὺ ντεμπουτάρησαν
στὸ θέατρο «Περσέ». Ὁ χορὸς
τους, μ' ὅλο τὸ «τράκ», ποὺ ἦ-
ταν φυσικὸ νὰ ἔχουν σὰν πρωτο-
βγαλτὲς, ἦταν κάτι τὸ πραγματι-
κὰ ἐξαιρετικόν. Ἡ μεγάλη, ξανθιά,
δυοσφην, πιδ ἥρουν ὅτ' ἡ μικρή,
ἦταν ἀψογὴ καὶ διηθύνει τὸ χο-
ρευτικὸ μὲ μαεστρία δεξιότητην,

ποὺ ἔχει φέει μὲ τὸ κουτάλι τὸ
παλαιοσέλικον κι' ἔχει λυσεὶ πάνω
σ' αὐτὸ ὅλες τῆς καλλιτεχνικῆς τοῦ

Ἡ μοντένα τραγουδίστρια ὀρχήστρας, σὲ ἓν ἀπὸ τοὺς χοροὺς τῆς Ἀποκρίας.

ὁ α ἡ ὁ ν ἡ

Τὸ «NEON KYMA»

ΡΟΥΛΑ- ΤΑΣΟΥΛΑ

Οἱ δύο ἀδελφοὺς —χορευ-
τρίες, ποὺ κατέκτησαν τὴ Μα-
δρίτη

ΜΙΑ μικρὴ κάρτα, μὲ χαιρετι-
σμὸς ἀπὸ τὴ Μαδρίτη τῆς Ἰ-
σπανίας, ποὺ ἔφτασε μὲ τὸ τα-
χυδρομεῖο στὰ γραφεῖα τοῦ «Θη-
σαυροῦ», μὰς ξανάφερε στὴ μνή-
μη τῆς δύο νεαρῆς κοπέλλες, ποὺ
ἐκείνησαν, γεμάτες νιάτα καὶ
σφρίγος, πρὶν πέντε χρόνια, ἀπὸ
τὸ «ἐργαστήριον» τῆς κ. Ἑλλης
Ζουρούδη, μ' ἓν ὥραϊο, ἀλλὰ πολ-
λὸ τοληρὸ ὄνειρο:

Νὰ διαπρέξουν στὸ χορὸ καὶ
νὰ κατακτήσουν τὴν Ἑλλάδα καὶ
τὴν Εὐρώπην, μέσα σὲ πέντε χρό-
νια.

Αὐτὸς ὁ ἐκ τῶν προτέρων καθο-
ρισμὸς τοῦ χρονικοῦ διαστήματος,
ποὺ ἔταξαν στὸν ἑαυτὸ τους γιὰ
τὴ μεταβολὴ τοῦ ὄνειρου τους σὲ
πραγματικότητα, ἦταν, σ' ἀλή-
θεια, ἐξωφρενικὸς, ἂν λάβαινε κα-
νεὶς ὑπ' ὄψιν τὴν ἡλικία τους.

Δηλαδὴ κατάρτισατε... πεν-
ταετῆς, σὰν τὸν κ. Κρούτσσεφ;

Δὲ γέλασαν μὲ τὸ ἀστεῖο. Γι'
αὐτὲς, σ' ἐκείνη τοὐλάχιστον τὴν
περίοδο τῆς ζωῆς τους, ὅλα τὰ
πράγματα, οἱ ἰδέες, τὰ ὄνειρα καὶ
τὰ σχέδια, εἶχαν πᾶρσι τὴ μορφή
«ἐλαφροῦ πολέμου», ποὺ δὲν ὀφεί-
λει περιθώρια γιὰ τοὺς περὶ-
τρεχόνους διαλόγους, ποὺ ἀποτελοῦν
τὴν οὐσία τοῦ «πολιτισμοῦ» καὶ
τῆς «καλλιέργειας» τῆς ἐποχῆς
μας.

Ἦσαν δύο φανατικὲς, ποὺ εἶχαν
ριχθῇ μὲ τὰ μούτρα στὴ δουλειά,
κι' ἄλλο δὲν ἤθελαν παρὰ νὰ χο-
ρεῦν, νὰ χορεύουν, νὰ χορεύουν...

Ἡ δασκάλα τους, ἡ μεγάλη
καρδιά, ποὺ ἀκούει στὸ ὄνομα
Ἑλλης Ζουρούδη, καθώς παρακο-
λοῦσθαι τὴν πρώτη ἐκείνη συνο-
μίλια μὰς, ἔσκυψε σ' αὐτὴ καὶ
μὰς ψιθύρισε:

Νὰ τὸ θυμηθεῖτε μιά μέρα!

Θὰ γίνουν κι' οἱ δύο μεγάλες ἱε-
ρεῖες τοῦ χοροῦ.

Ἱέρειες;

Ἡ κ. Ἑλλῆ μίλησε μὲ πάθος:

Ναί, ναί. Ὁ χορὸς εἶναι ἡ
ἱερώτερη ἀπ' τῆς Τέχνης. Κι' ὁ
ποῖος τὸν παίρνει στὰ σοβαρά, ἱε-
ρουρεῖ. Σὰν τῆς δύο ἀδελφοὺς
Θεοχάρη.

Ἔτσι, δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ μά-
θουμε τὰ ὀνόματα τῶν δύο μικρῶν
χορευτῶν, καὶ τὴν ἐξ αἵματος
συγγένειά τους.

Ἦταν οἱ ἀδελφὲς Ρούλα καὶ
Τασούλα Θεοχάρη.

Γιὰ νὰ δοῦμε!

Εἶχαμε τὴν τύχη νὰ τῆς ξανα-
δοῦμε, ἓν χρόνον ἀργότερα, τὸ ἱ-
διο βράδυ, ποὺ ντεμπουτάρησαν
στὸ θέατρο «Περσέ». Ὁ χορὸς
τους, μ' ὅλο τὸ «τράκ», ποὺ ἦ-
ταν φυσικὸ νὰ ἔχουν σὰν πρωτο-
βγαλτὲς, ἦταν κάτι τὸ πραγματι-
κὰ ἐξαιρετικόν. Ἡ μεγάλη, ξανθιά,
δυοσφην, πιδ ἥρουν ὅτ' ἡ μικρή,
ἦταν ἀψογὴ καὶ διηθύνει τὸ χο-
ρευτικὸ μὲ μαεστρία δεξιότητην,

ποὺ ἔχει φέει μὲ τὸ κουτάλι τὸ
παλαιοσέλικον κι' ἔχει λυσεὶ πάνω
σ' αὐτὸ ὅλες τῆς καλλιτεχνικῆς τοῦ

ἀπορίας. Ἡ σταθερότητά της καὶ
ἡ βεβαιότητά της γιὰ ὅ,τι ἔκανε
καὶ γιὰ ὅ,τι ἔπρεπε νὰ κάμῃ, ἐ-
πέβαλε ἀπ' τὴν ἀρχὴν τὸ κοινὸ
τὸ σεβασμό.

Ὅσο γιὰ τὴ μικρή, αὐτὴ πιά
ἦταν κάτι τὸ πρωτοφανὲς στὰ χρο-
νικά τοῦ χοροῦ, τὰ ἑλληνικά τοῦ
λάχιστον. Καστανὴ τόσο, ποὺ νὰ
μοιάζῃ μελαχροινὴ, μὲ μάτι δια-
βολικόν, θὰ λέγαμε, μὲ σῶμα λα-
στικόν, ἔτσι, ποὺ νὰ γίνετα ἀ-
πίθανα εὐκίνητο καὶ ἀέρινο, εἶχε
ἀφίσει τὴν ψυχὴ της νὰ ξεχυθῇ
στὸ πρόσωπό της καὶ νὰ γίνῃ ἓν
μὲ τὸ μῦθό της χορογραφίας.

Τὸ κοινὸ τὴν παρακολοῦθοῦσε
μὲ κομμένη ἀνάσα, λές κι' εἶχε ἀν-
τιληφθῇ πῶς σ' αὐτὸ τὸ μικρὸ κο-
ριτσάκι κρυβόταν μιά πολὺ μεγά-
λη καλλιτέχνητα σὲ ἐκκόλαψι, ποὺ
μετροῦσε στὴ σκηνὴ τὸ ταλέντο
της.

Οἱ ἐπινοήσεις, τὰ εὐρήματα, τὰ
ἐφέ, τὰ τσακίσματα καὶ οἱ φι-
γούρες, τὰ βήματα καὶ τὰ σκιρ-
τήματα, ποὺ αὐτοσχεδιάζε ἡ ἐφεύ-
ρισκε, τὴν ἴδια στιγμὴ, ποὺ χο-
ρεῦε, ἐκρῦαν τέτοια ποικίλια, τό-
ση φαντασία καὶ τέτοια ἔξαρσι,
ποὺ σ' ἔκαναν νὰ μείνης μὲ ὀρ-
θάνοιχο στόμα καὶ μάτια διεσταλ-
μένα ἀπὸ ἐκπλήξι.

Τὸ φινάλε ἔμοιαζε μὲ ρωμαϊκὴ
ἀποθέωσι. Οἱ θεατῆς, ἀνθρακτοι
τοῦ λαοῦ οἱ περισσώτεροι, γυναι-
κοὺς τοῦ Μεταξουργείου, κορι-
τσόπουλα καὶ ἑφηβοί, καθώς καὶ
ἐπαγγελματίες ἢ ἐργατικοὶ τῆς
περιοχῆς, εἶχαν σηκωθῇ ὀρθοὶ καὶ
χειροκροτοῦσαν, ἀκόμη κι' ὅταν ἡ
αὐλαία ἔπεσε κι' οἱ δύο νεοφῶτι-
στες χορευτρίες εἶχαν ἀποσυρθῇ
στὸ καμαρίνι τους.

Καὶ ἡ Ρούλα καὶ ἡ Τασούλα τί
ἔκαναν; Πῶς εἶχαν δεχτὴ τὴν πρῶ-
τὴ ἐκείνη ἐπαφὴ μὲ τὴ σκηνή, ποὺ
ἦταν γι' αὐτὲς ἓνας ἀληθινὸς θρι-
αμβός;

Πήγαμε καὶ τῆς βοήκαμε στὸ
καμαρίνι τους. Ἡ πόρτα ἦταν ἀ-
νοιχτή — μὰ δὲν τολμήσαμε νὰ
δρασκελίσουμε τὸ κατὰφλι καὶ νὰ
διακόψουμε τὴ συγκινητικὴ εἰκόνα.

Ἡ Ρούλα εἶχε ἀγκαλιάσει τὴν
Τασούλα κι' ἔκλαιον κι' οἱ δύο.

Ἦταν τὰ πιδ ὁμορφα δά-
κρυα τῆς ζωῆς μας, μὰς ἐξωμ-
ολογήθηκαν ἀργότερα.

Ἡ ἀρχὴ εἶναι τὸ ἥμισυ τοῦ
παντός, λέγανε οἱ παλαιοί. Στὸ
γνωμικὸ αὐτό, θὰ μπορούσε νὰ
προσθεῖται καὶ τὴν παραλλαγή,
ὅτι «ἡ καλὴ ἀρχή, εἶναι τὸ πᾶν».

Ἡ πρώτη ἐπιτυχία προδικάζει τὴν
κατοπινὴ σταδιοδρομία τοῦ καλλι-
τέχνη καὶ σφραγίζει μὲ τὸ πύρι-
στο μέταλλο τοῦ παύους τὸ θρι-
αμβό, ποὺ βάρθη ἀργότερα.

Ἐτσι, δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ μά-
θουμε τὰ ὀνόματα τῶν δύο μικρῶν
χορευτῶν, καὶ τὴν ἐξ αἵματος
συγγένειά τους.

Ἦταν οἱ ἀδελφὲς Ρούλα καὶ
Τασούλα Θεοχάρη.

Γιὰ νὰ δοῦμε!

Εἶχαμε τὴν τύχη νὰ τῆς ξανα-
δοῦμε, ἓν χρόνον ἀργότερα, τὸ ἱ-
διο βράδυ, ποὺ ντεμπουτάρησαν
στὸ θέατρο «Περσέ». Ὁ χορὸς
τους, μ' ὅλο τὸ «τράκ», ποὺ ἦ-
ταν φυσικὸ νὰ ἔχουν σὰν πρωτο-
βγαλτὲς, ἦταν κάτι τὸ πραγματι-
κὰ ἐξαιρετικόν. Ἡ μεγάλη, ξανθιά,
δυοσφην, πιδ ἥρουν ὅτ' ἡ μικρή,
ἦταν ἀψογὴ καὶ διηθύνει τὸ χο-
ρευτικὸ μὲ μαεστρία δεξιότητην,

ποὺ ἔχει φέει μὲ τὸ κουτάλι τὸ
παλαιοσέλικον κι' ἔχει λυσεὶ πάνω
σ' αὐτὸ ὅλες τῆς καλλιτεχνικῆς τοῦ

ἀπορίας. Ἡ σταθερότητά της καὶ
ἡ βεβαιότητά της γιὰ ὅ,τι ἔκανε
καὶ γιὰ ὅ,τι ἔπρεπε νὰ κάμῃ, ἐ-
πέβαλε ἀπ' τὴν ἀρχὴν τὸ κοινὸ
τὸ σεβασμό.

Ὅσο γιὰ τὴ μικρή, αὐτὴ πιά
ἦταν κάτι τὸ πρωτοφανὲς στὰ χρο-
νικά τοῦ χοροῦ, τὰ ἑλληνικά τοῦ
λάχιστον. Καστανὴ τόσο, ποὺ νὰ
μοιάζῃ μελαχροινὴ, μὲ μάτι δια-
βολικόν, θὰ λέγαμε, μὲ σῶμα λα-
στικόν, ἔτσι, ποὺ νὰ γίνετα ἀ-
πίθανα εὐκίνητο καὶ ἀέρινο, εἶχε
ἀφίσει τὴν ψυχὴ της νὰ ξεχυθῇ
στὸ πρόσωπό της καὶ νὰ γίνῃ ἓν
μὲ τὸ μῦθό της χορογραφίας.

Τὸ κοινὸ τὴν παρακολοῦθοῦσε
μὲ κομμένη ἀνάσα, λές κι' εἶχε ἀν-
τιληφθῇ πῶς σ' αὐτὸ τὸ μικρὸ κο-
ριτσάκι κρυβόταν μιά πολὺ μεγά-
λη καλλιτέχνητα σὲ ἐκκόλαψι, ποὺ
μετροῦσε στὴ σκηνὴ τὸ ταλέντο
της.

Οἱ ἐπινοήσεις, τὰ εὐρήματα, τὰ
ἐφέ, τὰ τσακίσματα καὶ οἱ φι-
γούρες, τὰ βήματα καὶ τὰ σκιρ-
τήματα, ποὺ αὐτοσχεδιάζε ἡ ἐφεύ-
ρισκε, τὴν ἴδια στιγμὴ, ποὺ χο-
ρεῦε, ἐκρῦαν τέτοια ποικίλια, τό-
ση φαντασία καὶ τέτοια ἔξαρσι,
ποὺ σ' ἔκαναν νὰ μείνης μὲ ὀρ-
θάνοιχο στόμα καὶ μάτια διεσταλ-
μένα ἀπὸ ἐκπλήξι.

Τὸ φινάλε ἔμοιαζε μὲ ρωμαϊκὴ
ἀποθέωσι. Οἱ θεατῆς, ἀνθρακτοι
τοῦ λαοῦ οἱ περισσώτεροι, γυναι-
κοὺς τοῦ Μεταξουργείου, κορι-
τσόπουλα καὶ ἑφηβοί, καθώς καὶ
ἐπαγγελματίες ἢ ἐργατικοὶ τῆς
περιοχῆς, εἶχαν σηκωθῇ ὀρθοὶ καὶ
χειροκροτοῦσαν, ἀκόμη κι' ὅταν ἡ
αὐλαία ἔπεσε κι' οἱ δύο νεοφῶτι-
στες χορευτρίες εἶχαν ἀποσυρθῇ
στὸ καμαρίνι τους.

Από κείνο το βράδυ, η Ντίνα έβγαίνει συχνά με το Ρότζερ...

2 άπλᾱ λόγια

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ
ΔΙΗΓΗΜΑ

Κατά το τέλος της βραδυάς πήγε να συναντήσει τη Νάν.

— Τι σου έλεγα; της είπε εκείνη, με μάτια που έλαμπαν προκλητικά. — Παραδέχομαι πως ο Ρότζερ είναι ένας άντρας πολύ όμορφος και έλκυστικός, απάντησε η Ντίνα σηκώνοντας τους ώμους, μα εγώ δεν έχω κανένα σκοπό να πάσω στα δίχτυα του, παρ' όλο-που άπόψε έδωσε όλα τα δυνάτα του για να το πετύχει.

— Αυτό είναι πάντα το σύστημά του και μέχρι τώρα καμμία δεν έχει κατορθώσει να του αντίστασει, είπε η Νάν.

Μα δυστυχώς, εκείνη τη στιγμή, πλησίασε ο Ρότζερ.

— Σε ζητούσα παντού, φώναξε. Πώς θα γυρίσεις στο σπίτι σου;

— Με το λεωφορείο.

— Άστειεύσαι! Έχω κάτω το αυτοκίνητό μου, θα σε συνοδεύσω.

Η Ντίνα σκέφτηκε πως δεν υπήρχε λόγος να αρνηθεί. Δεν διεκινδύνευε ούτε να του δώσει έλπίδες ούτε να τον ερωτεύει, αν τον άφινε να τη συνοδεύσει στο σπίτι της με το αυτοκίνητό του.

«Θα ήταν υπέροχο, αν μπορούσα να ερωτευτώ έναν τέτοιο άντρα», συλλογίστηκε η Ντίνα, «μα, για να το κάνω αυτό, θα έπρεπε πρώτα να είμαι βέβαιη πως θα ανταποκρινόταν κι' αυτός στον έρωτά μου».

— Γιατί είσαι άμυλητη; την ρώτησε ο Ρότζερ.

— Σκεπτόμουν εμένα. Είπε η Ντίνα με τόνο ευγενικά αδιάφορο. Σε ζηλεύω που έχεις τέτοιο αυτοκίνητο.

— Τότε έλιψες να κάνουμε καμιά έκδρομη μαζί, απάντησε εκείνος.

Η Ντίνα ένοιωσε να κοκκινίσει. Χωρίς να το θέλει, είχε προκαλέσει μόνος της αυτή τη πρόκληση. Είχε φερθεί άκριβώς όπως οι άλλες.

«Ακολουθώ μια παρατεταμένη σιωπή. Κάθε τόσο, ο Ρότζερ γυρίζει και την κούττει, έκπληκτος».

«Τού απέβηκε πως μία κοπέλλα μπορεί να του αντίστασει», συλλογίστηκε η Ντίνα.

«Όταν έφτασα μπροστά στο σπίτι της, ο Ρότζερ πήδησε έξω και άνοιξε την πόρτα. Το σοβάρδ ύψος που είχε παρείχε τώρα, τον έκανε άκόμα πιο γοητευτικό».

Καληνύχτα, Ντίνα, της είπε σφίγγοντας το χέρι της.

Καληνύχτα, απάντησε εκείνη με φωνή άδουλη.

Χωρίς να προσθέσει τίποτε άλλο, έκλεισε ξανά το αυτοκίνητο και έφυγε.

Τις μέρες που ακολούθησαν, η θύμηση του Ρότζερ ζαναγύριζε άδιάκοπα στο μυαλό της κι' αυτή άγωνιζόταν να την διώξει.

Μά, κάποιο βράδυ, άφησε το κουδούνι της πόρτας και, όταν η Ντίνα πήγε ν' άνοιξη, βρήκε αντίκρυ της τον Ρότζερ.

— Έρχεσαι να κάνουμε μία βόλτα με το αυτοκίνητο; την ρώτησε χαμογελώντας, σαν να είχε δολέψα λησμονήσει πως του είχε άρνηση.

Η Ντίνα δεν είχε πιά καιρό να ξεπατήσει την καρδιά της και να βλέποντάς τον.

«Ολα άργισαν έτσι. Από κείνο το βράδυ, η Ντίνα έβγαίνει συχνά με το Ρότζερ. Ένοιωσε όλο και πιο ευτυχισμένη κοντά του».

«Ολα άργισαν τους ήταν εύκολα μερικά φίλια χωρίς σημασία και στην ύστερη τις στιγμές, ο Ρότζερ την τραβούσε μ' ένα βλέμμα παράξενο».

«Απάντησε πως βιάζεται κι' ας συλλογίστηκε η Ντίνα, «μα εγώ δεν άγαπώ και αυτή τη φορά δεν θα ελπίσω να είμαι εγώ που θα τον ερωτεύω».

— Ένα βράδυ, που γυρίζαν από ε. και μεγάλου περιπάτου με το αυτοκίνητο.

— Ένα βράδυ, που γυρίζαν από ε. και μεγάλου περιπάτου με το αυτοκίνητο.

— Ένα βράδυ, που γυρίζαν από ε. και μεγάλου περιπάτου με το αυτοκίνητο.

— Ένα βράδυ, που γυρίζαν από ε. και μεγάλου περιπάτου με το αυτοκίνητο.

— Ένα βράδυ, που γυρίζαν από ε. και μεγάλου περιπάτου με το αυτοκίνητο.

— Ένα βράδυ, που γυρίζαν από ε. και μεγάλου περιπάτου με το αυτοκίνητο.

— Ένα βράδυ, που γυρίζαν από ε. και μεγάλου περιπάτου με το αυτοκίνητο.

— Ένα βράδυ, που γυρίζαν από ε. και μεγάλου περιπάτου με το αυτοκίνητο.

— Ένα βράδυ, που γυρίζαν από ε. και μεγάλου περιπάτου με το αυτοκίνητο.

— Ένα βράδυ, που γυρίζαν από ε. και μεγάλου περιπάτου με το αυτοκίνητο.

— Ένα βράδυ, που γυρίζαν από ε. και μεγάλου περιπάτου με το αυτοκίνητο.

— Ένα βράδυ, που γυρίζαν από ε. και μεγάλου περιπάτου με το αυτοκίνητο.

— Ένα βράδυ, που γυρίζαν από ε. και μεγάλου περιπάτου με το αυτοκίνητο.

— Ένα βράδυ, που γυρίζαν από ε. και μεγάλου περιπάτου με το αυτοκίνητο.

το, ο Ρότζερ, πριν την άφηση μπροστά στο σπίτι της, την τραβούσε στην αγκαλιά του και την φίλησε με άσυνήθιστο πάθος.

Και άφανικά, ενώ δεχόταν εκείνο το φίλι, η Ντίνα κατάλαβε την άληθεια, κατάλαβε πως δεν μπορούσε να ξεγελάσει περισσότερο την καρδιά της. Τον άγαπούσε! Τον είχε άγαπήσει από την πρώτη στιγμή που τον άντικρυσε!

Μα ήταν άποφασισμένη να μην τον ξαναδεί πιά.

Και τώρα είχαν τελειώσει όλα. Έκείνος της είχε τηλεφωνήσει για να συνεννοηθούν για το θέατρο κι' αυτή είχε βρή το άρρορ να του άπαντήσει όχι.

Είχε κατορθώσει να σώσει την άξιοπρέπειά της, μα η καρδιά της ήταν συντρίμνη. Η καρδιά της την έσπρωχνε να τρέξει στο τηλέφωνο, να σχηματίσει τον άριθμό του Ρότζερ και να τον ρωτήσει ίκετευτικά: «Ρότζερ πότε θα σε ξαναδώ;».

Μα δεν θα ύποχωρούσε ποτέ σ' αυτή την επίθυση, όπως έκαναν οι άλλες! Θα έμενε μακριά του, θα ύπέφερε, θα άγωνιζόταν και ίσως κάποτε θα τον άεχνούσε...

Ήταν σίγουρη πως δεν θα τον ξαναέβλεπε, μα ήταν επίσης βέβαιη πως ο Ρότζερ θα είχε λησμονήσει άλστελα την ύπαρξή της, άναμεσα στις άμέτρητες θαυμάστριές του.

Γι' αυτό δεν άνασκήρισε από χαρά, όταν κάποιο βράδυ, ύστερα από δυό έβδομάδες, άκουσε να σημαίνει το κουδούνι της πόρτας.

Μα, όταν πήγε να άνοιξη, τον είδε μπροστά της. Και ενώ η καρδιά της άρχισε να χτυπάει τρελλά, τον άκουσε να της λέει, με φωνή ίκετευτική.

— Μπορώ να μιλώ, Ντίνα;... Θέλω να σου μιλήσω.

Τον άφισε να μιλή.

— Τι θέλεις; τον ρώτησε προσπαθώντας να καλύψει την ταραχή της.

Μου χρωστάς μία έξηγησι! φώναξε έκείνος σφίγγοντας τις γροθιές του. Έκείνο το βράδυ, ύστερα από μόνον πολύ ταραγμένο, πολύ θυμωμένο, για να έλθω να σε ρωτήσω την άλτια. Και τώρα έσκακοθά να είμαι θυμωμένος, μα θέλω μία έξηγησι. Γι' αυτό ήλθα. Πες μου, Ντίνα, τι συνέβηκε; Πότε και πώς μ' άγαπούσες όπως σ' άγαπάς!

— Όπως μ' άγαπάς! Ψιθύρισε έκείνη, κιντώντας τον με μάτια γοητευμένα.

— Ναι, Ντίνα, όπως άγαπάς και νεις μία φορά στη ζωή του, όπως σ' άγαπάς.

— Μα δεν το ήξερα...

— Τι δεν ήξερα...

— Πώς μ' άγαπούσες...

— Μα είναι άπαισιωχο! Έπρεπε να το καταλάβεις. Ήμουν πάντα μαζί σου, ήμουν άντεμα μία μέρα μακριά σου, ήμουν βέβαιος πως το είχες μίσης εσύ;

— Ναι, πώς ήθελες να διασκεδάσεις, πώς ήταν για σένα μονάχα ένα παιχνίδι;

— Και για σένα, Ντίνα... ήταν μόνον ένα παιχνίδι;

— Έκείνη κούνησε το κεφάλι άρνητικά. Δεν υπήρχε πιά λόγος να λέη ψέματα, να προσποιείται. Μα δεν κατόρθωνε να μιλήσει. Τώρα ο Ρότζερ την τραβούσε στην αγκαλιά του και της ψιθύριζε, με μία ύπεροχα τρυφερή φωνή:

— Ντίνα... άπ' όταν σε γνώρισα στο πάρτι της Νάν, έσπαψ να παρνοηλούσες με ψυχρότητα, έγω σκέφτηκα: «Νά η κοπέλλα της ζωής μου».

Την άπομάκρυνε λίγο από κοντά του και την κούταξε με βαθιά τρυφερότητα.

— Ντίνα... πές μου κάτι.

— Μα δεν κατάλαβα να του πη πολλά, μα δεν κατάλαβα να μιλήσω. Άυτή τη στιγμή, ήταν άρκετά δυό άπλά λόγια!

— Σ' άγαπάω, ψιθύρισε μόνο.

Και είδε τα μάτια του να φωτίζονται από χαρά, ενώ έσκυβε για να έλξη την χείλη της.

ΒΕΡΑ ΠΚΡΙΦΙΔΣ

ΠΕΤΑΞΕΤΕ ΤΑ ΓΥΑΛΙΑ σας!

Ξεκουράστε τὰ μάτια σας

σιλουέττα του δέντρου κλπ. Από το κλαδί, θα περάσετε σε μία λεπτομέρεια του, π. χ. σ' ένα κλωνάρι, έστως κι' αν δεν το διακρίνετε καλά. Κατά τη διάρκεια αυτής της άσκησης, θ' άνοιγοκλείνετε συχνά τα βλέφαρα.

Μπορείτε επίσης να κυττάξετε ένα άντικείμενο, που μετακινείται, π. χ. ένα λεωφορείο, έναν άνθρωπο, που περπατάει κλπ., συγκεντρώνοντας την προσοχή σας σε κάποια λεπτομέρεια.

Σε μία άλλη παραλλαγή αυτής της άσκησης, θα χρειασθεί να επικαλεσθείτε τη συνδρομή της μνήμης και της φαντασίας, που μπορούν να ύποδοθησουν σε μεγάλο βαθμό την προσαρμοστική σας ικανότητα.

Πάρτε ένα κομμάτι λευκό χαρτί και φτιάξτε πάνω του μία τελεία. Θά κυττάξετε ένα βιβλίο ή ένα σπiti ή ένα δένδρο, που βρίσκονται μακριά και κατόπιν θα βάλετε μπροστά στο ένα μάτι, στην άπόσταση, που βλέπετε καλά από κοντά, το χαρτί με την τελεία. Πρέπει τότε να έχετε την έντύπωση, ότι βλέπετε ένα δίσκο πολύ μύσρο πάνω στο βιβλίο, το σπiti ή το δένδρο. Θά βγάλετε κατόπιν από μπροστά σας το χαρτί και θα κυττάξετε κοντά είτε μακριά. Πρέπει να έχετε καθαρά μέσα στο μυαλό σας την άνύμνησι του χρώματος και του σχήματος του μικρού μαύρου δίσκου. Αυτή η έναλλαγή των έντυπώσεων θα σας βοηθήσει πολύ.

Κατά τη διάρκεια αυτής της άσκησης, η κόρη του ματιού και τα βλέφαρα πρέπει να κινούνται συχνά.

13η ΑΣΚΗΣΙΣ

Πρέπει να συνήθισετε τὰ μάτια σας στις έναλλαγές του φωτός και της σκιάς.

Προκειμένου για τον ήλιο, η άντίληψη, ότι βλέπει τὰ μάτια, είναι σφαλερή. Τούαντίον, τα έξοκράζει και ταυτόχρονα τα τονώνει. Άλλα πρέπει να εκτίθεσθε στο ήλιακό φως με μεγάλη προσοχή. Ο καλύτερος τρόπος γι' αυτό είναι ο άκόλουθος.

Κλείστε ελαφρά τὰ μάτια (χωρίς να τὰ σφίξετε) με το πρόσωπο γυρισμένο προς τον ήλιο. Με τὰ μάτια κλεισμένα παντοτε, γυρίστε το κεφάλι σας άριστερά-δεξιά, έπι 4—5 λεπτά. Άφου συνήθιστε έτσι στο ήλιακό φως, μπορείτε ν' άνοίξετε τὰ μάτια σας, αλλά για μία μόνο στιγμή και

πάλιν κλείστε τὰ μάτια.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ: Η άκνησις

βιάζει τὰ μάτια.

Το «πάλινγκ» ξεκινάει με τις παλάμες σας τὰ βλέφαρα, γωρίς, όμως, ν' άκουμπουν πάνω σ' αυτά.

12η ΑΣΚΗΣΙΣ

Η άσκησης αυτή άποτελεί συμπλήρωσι, η καλύτερα, προέκτασι της 4ης. Ο σκοπός της είναι να ένισχύσει τὰ αδύνατα σημεία του άμφιβλστροειδούς.

Στην κανονική όρασι, η εικόνα που σχηματίζεται στο κέντρο του άμφιβλστροειδούς (την καλουμένη έστια), είναι πολύ καθαρώτερη από εκείνες, που σχηματίζονται στην περιφέρεια του. Όταν, όμως, η όρασι είναι άτέλης, το μάτι προσπαθεί να δη καθαρώτερα αυτές τις εικόνες, που σχηματίζονται στην περιφέρεια του άμφιβλστροειδούς, και η προσπάθεια αυτή το κουράζει σε ύπεροχο βαθμό. Άπ' αυτόν άκριβώς τον κόπο, πρέπει να το προφυλάξωμε.

Η άσκησης συνίσταται στο έξης:

Κυττάξετε ένα δένδρο, που να βρίσκεται άρκετά μακριά. Θά συγκεντρώνετε την προσοχή σας σ' ένα κλαδί, χωρίς να παφάτε να βλέπετε το τοπίο, τον ούρανό ή

τις άλλες κλάδες.

Κυττάξετε ένα δένδρο, που να βρίσκεται άρκετά μακριά. Θά συγκεντρώνετε την προσοχή σας σ' ένα κλαδί, χωρίς να παφάτε να βλέπετε το τοπίο, τον ούρανό ή

τις άλλες κλάδες.

Κυττάξετε ένα δένδρο, που να βρίσκεται άρκετά μακριά. Θά συγκεντρώνετε την προσοχή σας σ' ένα κλαδί, χωρίς να παφάτε να βλέπετε το τοπίο, τον ούρανό ή

τις άλλες κλάδες.

Κυττάξετε ένα δένδρο, που να βρίσκεται άρκετά μακριά. Θά συγκεντρώνετε την προσοχή σας σ' ένα κλαδί, χωρίς να παφάτε να βλέπετε το τοπίο, τον ούρανό ή

τις άλλες κλάδες.

Κυττάξετε ένα δένδρο, που να βρίσκεται άρκετά μακριά. Θά συγκεντρώνετε την προσοχή σας σ' ένα κλαδί, χωρίς να παφάτε να βλέπετε το τοπίο, τον ούρανό ή

τις άλλες κλάδες.

Κυττάξετε ένα δένδρο, που να βρίσκεται άρκετά μακριά. Θά συγκεντρώνετε την προσοχή σας σ' ένα κλαδί, χωρίς να παφάτε να βλέπετε το τοπίο, τον ούρανό ή

τις άλλες κλάδες.

Κυττάξετε ένα δένδρο, που να βρίσκεται άρκετά μακριά. Θά συγκεντρώνετε την προσοχή σας σ' ένα κλαδί, χωρίς να παφάτε να βλέπετε το τοπίο, τον ούρανό ή

τις άλλες κλάδες.

Κυττάξετε ένα δένδρο, που να βρίσκεται άρκετά μακριά. Θά συγκεντρώνετε την προσοχή σας σ' ένα κλαδί, χωρίς να παφάτε να βλέπετε το τοπίο, τον ούρανό ή

τις άλλες κλάδες.

Κυττάξετε ένα δένδρο, που να βρίσκεται άρκετά μακριά. Θά συγκεντρώνετε την προσοχή σας σ' ένα κλαδί, χωρίς να παφάτε να βλέπετε το τοπίο, τον ούρανό ή

τις άλλες κλάδες.

Κυττάξετε ένα δένδρο, που να βρίσκεται άρκετά μακριά. Θά συγκεντρώνετε την προσοχή σας σ' ένα κλαδί, χωρίς να παφάτε να βλέπετε το τοπίο, τον ούρανό ή

τις άλλες κλάδες.

Κυττάξετε ένα δένδρο, που να βρίσκεται άρκετά μακριά. Θά συγκεντρώνετε την προσοχή σας σ' ένα κλαδί, χωρίς να παφάτε να βλέπετε το τοπίο, τον ούρανό ή

τις άλλες κλάδες.

Κυττάξετε ένα δένδρο, που να βρίσκεται άρκετά μακριά. Θά συγκεντρώνετε την προσοχή σας σ' ένα κλαδί, χωρίς να παφάτε να βλέπετε το τοπίο, τον ούρανό ή

τις άλλες κλάδες.

Κυττάξετε ένα δένδρο, που να βρίσκεται άρκετά μακριά. Θά συγκεντρώνετε την προσοχή σας σ' ένα κλαδί, χωρίς να παφάτε να βλέπετε το τοπίο, τον ούρανό ή

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

Στραμπούλη-γυμναστική και εξαρτήσεις

Ο μεγάλος κίνδυνος είναι η υποτροπή

Το στραμπούληγμα (έπιστημονικά, διάστρεμμα) είναι μία βλάβη των ιστών και των τενόντων, που συνδέουν και προστατεύουν τις αρθρώσεις, χωρίς μετατόπιση των οστών. Όταν υπάρχει μετατόπιση, μιλούμε για εξάρθρωση.

Το στραμπούληγμα, όπως και η εξάρθρωση, μπορούν να προκληθούν από ένα παταγίωμα, ένα πέσιμο, το υπερβολικό τράβηγμα μιας άρθρωσης κτλ. Τα πρώτα τακτοίγια στις γυναίκες, καθώς και τα πολύ πλατιά παπούτσια, που δεν εφαρμόζονται πάνω στο πόδι, μπορούν να προκαλέσουν το ίδιο αποτέλεσμα. Είναι αυτόνομο ότι όρισμένα πόδια, όπως το πατινάζ ή το σάι, ευνοούν το στραμπούληγμα ή την εξάρθρωση.

Συνήθως, τα στραμπούληγμα και οι εξάρθρωσεις παρατηρούνται στην άρθρωση της γόνατης με το δάκτυλο του ποδιού, δηλαδή στον αστράγαλο. Άλλα μπορούν να παρατηρηθούν επίσης στον αγκώνα, στον καρπό του χεριού και στον αντίχειρα κτλ.

Στην άρθρωση εμφανίζεται ένας δυνατός πόνος, που, σε περίπτωση στραμπούληγματος, δεν επιτρέπει τη λειτουργία της άρθρωσης. Όταν όμως υπάρχει εξάρθρωση, η άρθρωση δε μπορεί πια να λειτουργήσει. Σε λίγο, όλη η περιοχή της άρθρωσης ποδηλαίνεται και παρουσιάζει μία φλόγωση, που

την αισθανόμαστε και με την απλή επαφή του χεριού. Σε μερικές περιπτώσεις, σχηματίζεται εκχύμωση (μελάνιασμα), που οφείλεται στο εξτρινσθέν αίμα κατά την θλάση των μυών των ιστών. Συνήθως, η εκχύμωση αυτή εμφανίζεται τη δεύτερη ή την τρίτη ημέρα. Το χρώμα της, από μελανό που ήταν στην αρχή, γίνεται ύστερα πρασινωπό και κατόπιν λευκωπό.

Σε περίπτωση εξάρθρωσης, είναι δυνατόν ολόκληρη η περιοχή της άρθρωσης να παρουσιάσει αισθητή παραμόρφωση.

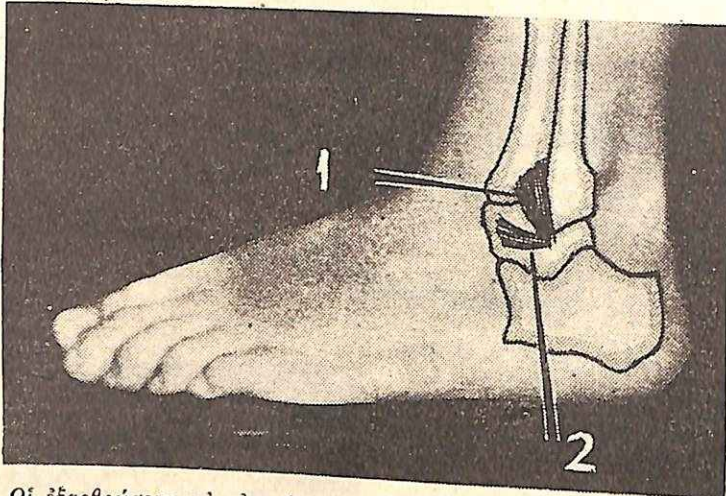
Τα περισσότερα στραμπούληγματα δεν έχουν ιδιαίτερη σημασία. Τότε, από μία εβδομάδα, όλα ξαναγυρίζουν στη θέση τους.

Πάροχοι όμως ο κίνδυνος της υποτροπής. Οι άνθρωποι που στραμπούληξαν μία φορά το πόδι ή το χέρι τους, την ξαναπαθαίνουν. Αυτό οφείλεται περισσότερο σε λόγους ψυχολογικούς, που κάνουν τον παθόντα να νομίζει πως έχει ιδιαίτερη ευπάθεια στο χέρι ή στο πόδι του. Οι κινήσεις του γίνονται τότε εύθραυστες και η υποτροπή, για το λόγο αυτό, είναι πάντοτε δυνατή. Διαδοχικές υποτροπές ενδέχεται να δημιουργήσουν στο μέρος αυτό χρόνιους ρευματισμούς.

Είτε για άπλο στραμπούληγμα, είτε για εξάρθρωση, δεν πρέπει να κινήσουμε το βλαβέν μέρος πριν από την οριστική θεραπεία. Διαφορετικά υπάρχει κίνδυνος να μονιμοποιηθεί το τραύμα, με αποτέλεσμα την άσθения των μυών και την εμφάνιση κυκλοφοριακών διαταραχών.

Η θεραπεία εξαρτάται από την σοβαρότητα των βλαβών, που έχουν προκληθεί.

Προκειμένου για ένα άπλο στραμπούληγμα, με μικρό τραύμα και ελαφρύ πόνο, αρκεί η επίδεση. Τα οίονοινοιατα επιθέματα, τα τοπικά λουτρά με ζεστό και αλκαλικό νερό, οι αντιφλογιστικές αλοιφές, θα επιταχύνουν τη θεραπεία. Σε όρισμένες περιπτώσεις, κάνει καλό το μασάζ. Πρέπει να γίνεται, όμως, με μεγάλη προσοχή και με τη βοήθεια σαπούνι, γιατί, διαφορετικά, αντί για καλό, μπορούμε να κάμουμε κακό. Το μασάζ αυτό θα ακολουθηθεί πάντοτε τη διεύθυνση της αλβιζής κυκλοφορίας, δηλαδή από τα άκρα προς την καρδιά. Το πελάτημα δεν απο-

Οι εξάρθρωσεις στον αστράγαλο είναι πολύ συχνές, γίνονται δε είτε προς το μέρος του δακτύλου της κνήμης (1) είτε προς το μέρος του ταρσού (2).

κλείεται, μετά την επίδεση.

Όταν πρόκειται για σοβαρότερο στραμπούληγμα, θα απαιτηθεί αγωγή μερικών ημερών, για να ελαττωθούν τα πρήξιμα και ο πόνος. Είναι απαραίτητη, στις περιπτώσεις αυτές, η ακινητοποίηση, γιατί ενδέχεται κάτω από το στραμπούληγμα να κρύβεται ένα κάταγμα. Αν έχουν θιγεί οι τένοντες, θα χρειασθεί να γίνει επίδεση με γύψο. Αν οι πόνοι είναι πολύ δυνατοί, μπορεί να γίνουν τοπικές ενέσεις με νοβοκαΐνη, εφόσον είναι ανεκτή από τον ασθενή. (Πολλά άτομα παρουσιάζουν έντονες αντιδράσεις σε αυτό το φάρμακο).

Μπορεί ακόμη να χρησιμοποιηθεί η υδροθεραπεία, σχολοπαμίνη, σε ενέσεις ενδομυϊκές ή ενδοφλέβιες. Ένα άπλο τραύμα για το οποίο αυτό είναι η αλλαγή γυμναστικής, που εξαρτάται ταχέως από το πρήξιμο και καταλαμβάνει τον πόνο. Χρησιμεύει από το στόμα. Έπεται επίσης και με τη μορφή αλοιφής.

Σε περίπτωση που το πρήξιμο είναι μεγάλο, απαγορεύονται τα θερμά λουτρά, καθώς και τα θερμά επιθέματα. Κάνουν πολύ καλό, τουναντίον, τα ψυχρά λουτρά και τα ψυχρά επιθέματα. Αξιοσημείωτα είναι ακόμη τα ηλεκτρονικά ρεύ-

ματα και οι υπέρηχοι.

Οι εξάρθρωσεις, εξ άλλων, απαιτούν πάντοτε ανάπαυση, για να ελαττωθεί η άρθρωση στην κανονική της θέση. Η επίδεση με γύψο και η ακινησία στο χροβάτι είναι απαραίτητες.

Αν οι πόνοι επιμένουν, ενδείκνυται το σπλιντ, ο δίσκος ή ο σπινθηρικός και τα άλλα αντιφλογιστικά και κατενυστικά φάρμακα. Σε βαρύτερες μορφές, μπορεί να γίνει ένεση νοβοκαΐνης μέσα στην ίδια την άρθρωση.

Σε πολλές περιπτώσεις επίσης, είναι απαραίτητη η παρακέντηση, για να εξαχθεί το υγρό που έχει συγκεντρωθεί στο έσωτερικό της άρθρωσης. Το ίδιο θα γίνει και στην περίπτωση που υπάρχει εκχύμωση αίματος μέσα στην άρθρωση.

Αν οι βλάβες είναι πολύ σοβαρές, θα χρειασθεί μία χειρουργική επέμβαση, για να αποκατασταθούν τα τραύματα. Άλλω, εν τυχόν οι περιπτώσεις αυτές είναι πολύ σπάνιες. Τα στραμπούληγματα και οι εξάρθρωσεις θεωρούνται συνήθως μέσα σε μερικές ημέρες, χωρίς να αφήνουν κανένα κατάλοιπο. Προσοχή, όμως, στις υποτροπές, που είναι πάντοτε δυνατές, για τους λόγους που αναφέραμε.

Μικρά επιστημονικά νέα

Η δευδρεμετίνη κατά των άμειβάδων

“Ως τώρα, το δραστικότερο από τα φάρμακα έναντι των άμειβάδων, που είναι οι ιώσεις ή χρονίων εκδηλώσεων αυτής της ασθένειας ήταν η εμετίνη, που προέρχεται από τη ρίζα της Ιππεκουάνας. Δυστυχώς, το αλκαλοειδές αυτό παρουσιάζει όρισμένα μειονεκτήματα: ραβδαία πτώση της αρτηριακής πίεσης, καρδιακή εξάντληση, τοξικότητα λόγω της συγκεντρώσεως του φαρμάκου στο νεφρικό σύστημα και τα έντερα κλπ. “Απ’ αυτά τα μειονεκτήματα, όμως, είναι απλήλαγμένο ένα παράγωγο της εμετίνης, που παρασκευάστηκε τελευταία, η δευδρεμετίνη 2. Το παρασκεύασμα αυτό είναι εξαιρετικά δραστικό με την εμετίνη, χωρίς, όμως, να έχει καμία δυσμενή επίδραση στον οργανισμό.

Νέο παρασκεύασμα κατά των ρυτίδων

Στις Ηνωμένες Πολιτείες κυκλοφόρησε ένα νέο παρασκεύασμα κατά των ρυτίδων, με καταπληκτική διαφημιστική εκστρατεία, που υπολογίζεται ότι θα ξεπεράσει τα 5 εκατομμύρια δολάρια. Ως γνωστόν, τα παρασκευάσματα κατά των ρυτίδων είναι το ίδιο παλαιά, όσο

και ο κόσμος: κρέμ, λιθάνι, μπύρα, ψωμί, συνθετικές ορμόνες, λίπος από χελώνες, έμβρυα εκχυλίσματα, γυμνάσιο από τις βασικές στοιχείων κλπ. Όλη αυτή η παρασκευασία έχει στη βάση της το νεο παρασκεύασμα, που ονομάζεται ειδικά εκχυλίσματα από το αίμα των άμειβάδων. Παρουσιάζεται με τη μορφή αλοιφής, που πρέπει να παραμείνει επί οκτώ συνεχείς ώρες πάνω στο δέρμα, μετά την αφαίρεση του δε δεν αφήνει ίχνη.

Κατά των πόνων

Στα γνωστά αναλγητικά φάρμακα προστέθηκε και ένα ακόμη, η δευδρεμετίνη, γαλλικής παρασκευής. Παρουσιάζεται με τη μορφή δισκίων, που επιδρούν αποτελεσματικά σε όλες τις μορφές πόνου, είναι εξαιρετικά δραστικά και γι’ αυτό δεν πρέπει να χορηγείται στα παιδιά, χωρίς την έγκριση του γιατρού.

Η διταμίνη P4 κατά της κυτταρίτιδας

Ένα βελγικό εργοστάσιο κατόρθωσε να παρουσιάσει για πρώτη φορά με συνθετική μορφή τη διταμίνη P4. Το προϊόν αυτό παρουσιάζει

και με τη μορφή σταγόνων, καταποτιών και πομπάδες, ενδείκνυται σε περιπτώσεις φλεβικής ανεπάρκειας, κιρσών, αιμορροϊδών κλπ. Είναι επίσης ιδιαίτερα αποτελεσματικό στην κυτταρίτιδα.

Ειδική άντλια για τα καρκινώματα

Οι επιστήμονες του Πανεπιστημίου της Μασαχουσέτης κατασκεύασαν μία μικρή άντλια βάρους 340 γραμμαρίων, για το διαρκές εμπλοκιστικό φάρμακο. Τα φάρμακα επιδρούν κυρίως στα νεοσχηματιζόμενα καρκινώδη κύτταρα, που είναι ιδιαίτερα ευαίσθητα σε όρισμένες ουσίες. Ο ασθενής φέρει πάνω του αυτή την άντλια. Η διαταμίνη P4 εφαρμόστηκε ως σπινθηρικός και η διταμίνη, που υπερέχει από τα άλλα φάρμακα, του λαιμού και του ήπατος.

Οι γυναικείες βλεπόντες χρωματιστά όνειρα

Κατά τον Ιταλό ψυχίατρο Σάντε ντε Σάνκτις, οι γυναικείες όνειρα είναι πιο πολύ από τους άντρες. Τα όνειρά τους, εξ άλλου, είναι πιο πολλές φορές έγχρωμα.

ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΘΗΤΕ από τις έφηλίδες

Πώς μπορείτε να τις εξαφανίσετε

Οι έφηλίδες (κοινώς φακίδες) αποτελούν τον επίλοτο πολλών γυναικών. Τις θεωρούν αντιαισθητικές, ενώ αυτό μπορεί να συμβαίνει μόνον όταν είναι πάρα πολλές, σε τρόπο που να σχηματίζουν πλάκες. Οι λίγες έφηλίδες, τουναντίον, προσθέτουν πολλές φορές ένα χαριτωμένο θάλατρο στα νεανικά πρόσωπα.

Άλλα σε τί οφείλονται οι έφηλίδες;

Κάτω από την επιφάνεια του δέρματος, μεταξύ του κερατοειδούς στρώματος και του συνεκτικού ιστού, βρίσκονται τα χρωστικά κύτταρα, που καλούνται και μελανοκύτταρα. Αυτά δίνουν στο δέρμα την ιδιαίτερη χροιά του. Κάποτε, όμως, τα μελανοκύτταρα συγκεντρώνονται σε όρισμένες περιοχές του δέρματος που παρουσιάζει μεγαλύτερη ευπάθεια, και σχηματίζουν εκεί μικρές μάζες. Αυτές οι μάζες χρωστικής ουσίας είναι οι έφηλίδες.

Δεν πρέπει να συγχύουμε τις έφηλίδες με όρισμένες κερατοειδείς εκφύσεις με έφηλιδες, που μπορεί κάποτε να πάρουν μεγάλη έκταση και να ξεληχθούν σε καρκινώματα. Αυτή όμως η ιδιαίτερη ευπάθεια του δέρματος, πρέπει να μείνει στην προσεκτική. Γι’ αυτό, οι γυναίκες που έχουν έφηλιδες, να μην εκτίθενται υπερβολικά στον ήλιο, πάνω σε ψηλά δομικά ή κοντά στη θάλασσα, όπου οι υπεριώδεις ακτίνες είναι εξαιρετικά ισχυρές.

Οι έφηλίδες δεν παρατηρούνται μόνο στις γυναίκες. Και οι άντρες, επίσης, παρουσιάζουν αυτή την ευπάθεια του δέρματος. Άλλω, αυτοί, τουλάχιστον, δεν ανησυχούν. Η αντίληψη ότι οι έφηλίδες προκαλούνται από την ισχυρή ήλιακή ακτινοβολία, δεν είναι σωστή. Γιατί τότε οι Ιθαγενείς της αφρικανικής ηπείρου ή οι κάτοικοι των τροπικών περιοχών της Νότιας Αμερικής θα πρέπει να είναι γεμάτοι από έφηλιδες, πράγμα, όμως που δεν συμβαίνει. Οι έφηλίδες, τουναντίον, είναι πιο συχνές στις σκανδιναβικές χώρες και στην Αγγλία, μολονότι ο ήλιος εκεί είναι ασθενέστερος και νότε ο ήλιος εκεί είναι ασθενέστερος και λαμπροί στον ουρανό πολύ λίγες ημέρες το χρόνο.

Έχει παρατηρηθεί, όμως, ότι η έφηλιδες των βορείων γυναικών έντονότερες, όταν πηγαίνουν σε μέρη που λούζονται από τον ήλιο. Αυτό, άλλωστε, γίνεται σε όλους τους έφηλιδες. Ο αριθμός των έφηλιδων αυξάνεται κατά τους καλοκαιρινούς μήνες και ελαττώνονται κατά τους χειμερινούς.

Οι έφηλίδες παρουσιάζονται περισσότερο στους ξανθούς και τους κοκκινομάλλιδες, χωρίς όμως, να είναι σπάνιες και στους μελαγχρούς. Αυτό οφείλεται στο ότι το δέρμα των πρώτων είναι πιο ευαίσθητο, αλλά και πιο ανοιχτόχρωμο. Έτσι, οι έφηλίδες τους παρουσιάζονται έντονότερες. Μερικοί βιολόγοι υποστηρίζουν ότι οι έφηλίδες φανερώνουν ιδιόσυγκρασία λυμφατική και αναιμική.

Φαίνεται βέβαια, πάντως, ότι υπάρχει μία κληρονομική προδιάθεση στις έφηλιδες, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι μεταδίδονται απαραίτητα από τους γονείς στα παιδιά. Σε πολλές περιπτώσεις, οι γονείς με έφηλιδες γεννούν παιδιά με καθαρό δέρμα. Άλλα και το αντίθετο καθαρό δέρμα να φέρουν στον κόσμο παιδί με έφηλιδες. Προκειμένου για τα δίδυμα, όμως, όταν το ένα έχει έφηλιδες, θα έχει απαραίτητα και το άλλο.

Οι έφηλίδες εμφανίζονται κυρίως στο μέτωπο, τα μάγουλα, τη μύτη και τα μάγουλα, σπανιότερα δε στον τράχηλο και τις ώμους. Σε μερικά άτομα, μπορεί να εξαπλωθούν σε ολόκληρο σχεδόν το σώμα.

Τα στίγματα αυτά εξαφανίζονται με την πάροδο της ηλικίας, μπορούν, μάλιστα, να

εξαφανισθούν τελείως έπειτα από τα σαράντα ή και προηγουμένως.

Μπορείτε να εξαφανίσετε τις έφηλιδες με τα ακόλουθα μέσα:

1) Με όρισμένες λοσιόν. Θα χρησιμοποιήσετε ουσίες που αποχρωματίζουν, όπως το οξυζενέ και το υπονιτρικό ή το ανθρακικό δισμουθίο. Μπορείτε ακόμη να χρησιμοποιήσετε το σουμπλιμέ. Άλλα, σε οποιαδήποτε περίπτωση, θα συμβουλευθείτε απαραίτητα το γιατρό σας, γιατί μερικές από αυτές τις ουσίες είναι δηλητήρια και μπορούν να σας προκαλέσουν ανεπανόρθωτες βλάβες.

2) Παίρνοντας όρισμένες προφυλάξεις. Δεν θα χρησιμοποιήσετε π.χ. κολώνια ή αρώματα, όταν πρόκειται να εκθέσετε το σώμα σας στον ήλιο ή σε δυνατό φως. Οι κολώνιες και τα αρώματα περιέχουν ουσίες, που προκαλούν ευαισθησία του δέρματος στο φως και κάνουν έντονότερες τις έφηλιδες. Το ίδιο αποτέλεσμα έχει και η έσσανς του υπερκαρότου.

3) Χρησιμοποιώντας διάφορες κρέμες, που προστατεύουν το δέρμα από την επίδραση των ήλιακών ακτίνων.

4) Οι γυναίκες μπορούν να ζητήσουν από το φαρμακείο τους να προσθέσει 2% υδροχλωρικής κινίνης στην κρέμα ή το «φόν ντε τέν». Που χρησιμοποιούν για το πρόσωπό τους. Η προστασία με τον τρόπο αυτό είναι αποτελεσματική.

Η εξαφάνιση των έφηλιδων είναι πιο δύσκολη. Μπορεί να γίνει με το «πηνιγκ», δηλαδή με την αφαίρεση του επιφανειακού στρώματος της επιδερμίδος. Η αφαίρεση αυτή γίνεται με τη βοήθεια μιας κρέμας, που παρασύρει το δέρμα όταν την βγάλουμε. Η μέθοδος αυτή απαιτεί, όμως, όρισμένες προφυλάξεις. Εκείνες που θα υποβληθούν σε αυτήν, πρέπει να μην εκτεθούν επί πολλές εβδομάδες στον ήλιο, στον αέρα και στο δυνατό φως. Η παραμικρή διασύν μπορεί να έχει ολέθρια αποτελέσματα. Υπάρχει κίνδυνος τότε ολόκληρο το πρόσωπό σας να πάρει μία έντονη σκούρα απόχρωση, που διατηρείται επί πολλούς μήνες.

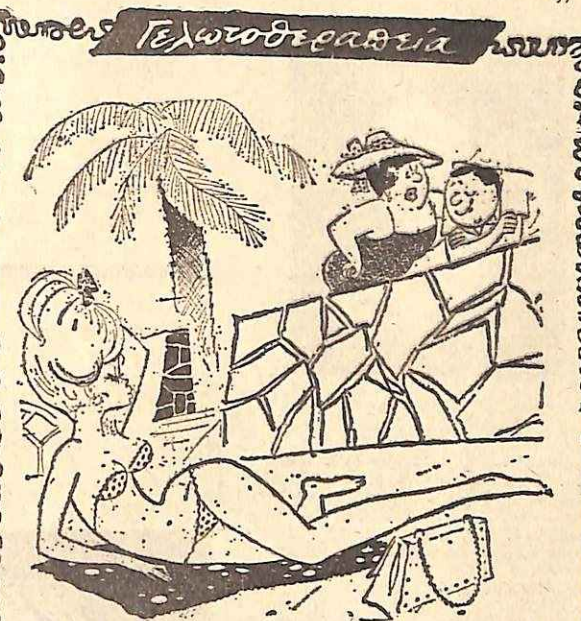
Η εξαφάνιση μπορεί να γίνει επίσης με θερμότητα, που εφαρμόζεται αναλαφρά πάνω στο δέρμα. Άλλω, η μέθοδος αυτή δε μπορεί να χρησιμοποιηθεί, παρά μόνον όταν πρόκειται για λίγες και άραιες έφηλιδες.

Προτιμότερη είναι η χρησιμοποίηση του κρυοκαυτηρίου, δηλαδή της ανθρακικής χιόνος, (στερεού ανθρακικού οξέος), που έχει θερμοκρασία 80 βαθμούς υπό το μηδέν. Η ανθρακική χιόνος «καίει» τις έφηλιδες. Η μέθοδος αυτή είναι πολύ αποτελεσματική και τελείως ακίνδυνη.

Μία άλλη μέθοδος είναι η εφαρμογή ύψιπκων ρευμάτων. Άλλω, ενδείκνυται μόνον στις περιπτώσεις που οι έφηλίδες είναι πολύ πυκνές και έκτεταμένες.

ΟΙ ΓΑΜΜΑ - ΓΚΛΟΜΠΟΥΛΙΝΕΣ ΣΤΟ ΕΛΚΟΣ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΟΥ

Οι γάμμα - γκλομπουλίνες χρησιμοποιούνται σήμερα σε μεγάλο αριθμό ασθενών. Ιδιαίτερως καλά αποτελέσματα απέδωσαν στο έλκος του στομάχου. Πρόκειται για μία πρωτεΐνη, που βρίσκεται μέσα στο πλάσμα του αίματος ασθενών που έθεραπευθησαν από έλκος του στομάχου. Αυτή την πρωτεΐνη, την παρασκευάζει μόνος του ο οργανισμός για να καταπολεμήσει την ασθένεια. Μπορεί να διατηρηθεί υπό ειδικές συνθήκες επί τρία χρόνια. Το άτομο, από το οποίο προέρχεται, πρέπει να μην πάσχει από όρισμένες μεταβολικές ασθένειες, όπως είναι η φυματίωση, η ελονοσία, η σύφιλις, η ηπατίτις κτλ. Οι γάμμα - γκλομπουλίνες απέδειχσαν πολύ ανώτερες από τον όρρο του ανθρώπου.

— Τώρα καταλαβαίνω γιατί ο γιατρός σου συνέστησε βουτό, για την πίεσή σου!...

— Αν και κατασκότεινα γύει, Άλεξο, σε πολύ ωραίο μέρος στήσαμε τη σηνή μας!...

— Τακτοποιήστε εσείς πώς θα κάνει ο στρατός γυναικεία σε αυτή την περιοχή!

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΡΩΤΑΣ ΤΟΥ ΡΟΥΜΠΕΝΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ
ΔΙΗΘΗΜΑ

Ο μαρτιάτικο εκείνο πρωινό του 1630, όλοι οι κάτοικοι της Άμβερσας, με το δήμαρχο και τις σημαίες των συντεχνιών επί κεφαλής, είχαν συγκεντρωθεί στην προκυμαία, για να υποδεχτούν το μεγάλο συμπατριώτη τους Πιέρ - Ρούμπενς, που γύριζε, ύστερα από τέσσερα χρόνια περιπλανήσεων στο εξωτερικό. Είχε πάει στη Γαλλία, στην Ισπανία, στην Αγγλία, για να ξεχάσει την Ισαβέλλα, την αγαπημένη του σύζυγο, που είχε πεθάνει ξαφνικά, έπειτα από μία σύντομη αρρώστια.

Το πλοίο πλεύρισε, τέλος, κι' ο Ρούμπενς, που κόντευε τότε τα πενήντα, πήδηξε στην προκυμαία. Ο δήμαρχος τον προσφώνησε σαν «βασιλιά των ζωγράφων και ζωγράφο των βασιλιάδων»...

Το πλήθος χειροκρότησε. Ένα μικρό χαμόγελο μισάνοιξε τα χείλη του ζωγράφου. Τα βλέμματα όλων αυτών των ανθρώπων, που ήταν συνηλωμένα πάνω του, τον στενοχωρούσαν. Είθε, ξαφνικά, έναν παλιό του φίλο, τον Δανιήλ Φουρμάν, που ήταν έμπορος μεταξωτών, και είχε μεγάλη αγάπη για τη ζωγραφική.

Μπορείς να με φιλοξενήσεις στο σπίτι σου, παλιέ μου φίλε; του είπε. Φοβάμαι να γυρίσω στο δικό μου...

Θα είναι μεγάλη τιμή για μένα, απάντησε ο Φουρμάν. Οι μικρές θα χαρούν πολύ.

Είχε έφτά κόρες. Στέκονταν στη σειρά μπροστά στην πόρτα και χαιρέτησαν με μία βαθεία υπόκλιση τον Ρούμπενς. Αυτός τις κυτάζει αψηχημένα. Άλλω, ξαφνικά, σταμάτησε μπροστά στη μικρότερη και το βλέμμα του φάνερωσε δυνατή έκπληξη.

Δεν αναγνωρίζετε την Έλενη; του είπε ο Φουρμάν. Σας άρεσε να παίζετε μαζί της άλλοτε.

Ήταν τότε μία μικρή κοίτλα, που έτρεχε στα δωματία, όσο πιο γρήγορα της το επέτρεπαν τα παχουλά πόδια της, αλλά τώρα είχε γίνει μεγάλη κοπέλλα.

Δεν θα με φιλήσεις; της είπε ο Ρούμπενς.

Η μικρή ανασηκώθηκε, κοκκινίζοντας, στίς μύτες των ποδιών, κι' άγγιξε με τα χείλη της τη μικρή γενειάδα του ζωγράφου, που είχε αρχίσει κι' άλλες ν' άσπριζαν. Η ζεστή ανάσα της του χάιδεψε το πρόσωπο.

Ο Ρούμπενς εγκαταστάθηκε στο σπίτι του Φουρμάν και προσπάθησε να στρωθεί και πάλι στη δουλειά. Είπε αρχίσει μία «Σταύρωση», που δεν κατάφερε να την τελειώσει... Ο Βαν Ντύκ κι' οι άλλοι μαθητές του τον επισκέπτονταν εκεί, για να του δείξουν τους πίνακές τους. Άλλα αυτός μόλις τους κυτάζει... Άφουγκραζόταν ν' ακούσει στη σκάλα ένα γνώριμο βόδισμα... Η Έλενη δεν θα του έφερνε, λοιπόν, το πρόγευμά του; Ούμωνε πολλές φορές με τον εαυτό του, που έδινε τόση σημασία σ' αυτό το πράγμα. Κι' ωστόσο...

Εκείνο το πρωί, η νέα μπήκε φορώντας ένα βελούδινο φόρεμα, με μία μικρή λευκή ποδιά από πάνω, κι' απόβησε το δίσκο με το πρόγευμα μπροστά του.

Άλλωτε, της είπε ο ζωγράφος, χνύδουν ανάμεσα στα πόδια μου, την ώρα που ζωγραφίζω, και μουτζουρώνουν τους πίνακές μου. Γιατί δεν κάνεις το ίδιο και τώρα; Η Έλενη κατέβασε τα μάτια.

Δεν είμαι πιά μικρή, απάντησε.

Ο Ρούμπενς σηκώθηκε και γύρισε το πρόσωπό της προς το φως, για να την ιδεί με τα μάτια του ζωγράφου. Ήταν ο τύπος της Φλαμανδής, με την τριανταφυλλένια επιδερμίδα, τα χρυσόξανθα σαν ώριμο στάρι μαλλιά της, το ήρεμο βλέμμα της. Το χέρι του γινόταν

τα. Εκπληρόσαν κι' ο ίδιος που δούλευε τόσο γρήγορα... Το τριανταφυλλένιο χρώμα που είχαν τα μαγουλά της Έλενης, ο αγαλαμτένιος λαιμός της, έδιναν μόνα τους από τα πινέλα του, ενώ από τόσον καιρό δεν κατάφερε να βρή τα σωστά χρώματα.

Ο πίνακας αυτός είναι το ίδιο χαρούμενος, όσο κι' εκείνοι που

Η μικρή ανασηκώθηκε στίς μύτες των ποδιών κι' άγγιξε με τα χείλη της τη μικρή γενειάδα του ζωγράφου.

Βαρέ πάνω στον ώμο της. Ήταν σαν να την τραβούσε προς το μέρος του κι' η Έλενη ένιωθε μία δυνατή συγκίνηση.

Πόσο είσατε μεγάλος!, ψιθύρισε μ' αλλαγμένη φωνή.

Μεγάλος; είπε ο Ρούμπενς μ' ένα θλιβερό χαμόγελο. Το μόνο που ξέρω, είναι πως είμαι μόνος. Νά, κυτάξτε, δεν καταφέρνω να τελειώσω αυτή τη «Σταύρωση»...

Έχετε ρίξει όλη σας τη λύπη σ' αυτόν τον πίνακα, απάντησε η νέα. Γιατί, λοιπόν, να είσατε τόσο λυπημένος... Έγώ, όμως, είμαι χαρούμενη. Γιατί δεν φτιάχνετε το πορτραίτο μου;

Και, χωρίς να χάσει καιρό, πήγε να καθίσει κάτω από το ψηλό παρθένο και πήρε ύψος πόντος.

Ο Ρούμπενς άπλωσε άδύναμα τα πινέλα του και με μερικές γραμμές σχεδίασε το πρόσωπο της νέας. Αρχισε έπειτα να βάψει τα χρώμα-

ζωγραφίζα στα είκοσι χρόνια μου!, φώναζε μ' ένθουσιασμό.

Η Έλενη χαμογελούσε πλάι του, άλυσίδα, που κρεμόταν από το λαιμό του ζωγράφου.

Είναι δώρο κάποιας πριγκίπισσας; ρώτησε θειλά. Λένε πως ο βασιλιάς της Ισπανίας θέλει να σας δώσει μία κυρία της αλής του.

Ήταν η χήλια, που είχε ύπαγορεύσει αυτά τα λόγια της.

Μου την έδωσε ο Κάρελος δέχτης τους πίνακές σου. Τους υποθήκων με ρόδες. Οι ρευματισμοί!

Άλλα το βλέμμα του παρέμενε ζωηρό, όπως άλλοτε.

Τους πήγε στη σάλα κι' εκεί

τους έδειξε μία σειρά από πίνακες,

που όλοι παρίσταναν την Έλενη.

Ήταν μία σειρά από άριστοτε-

τη συγκίνησή του. Ο Τζερντάνς

πήδησε πάνω στον Ρούμπενς.

Είσαι μεγαλύτερος από όλους

μας μαζί, του φώναξε. Κι' ο πιο

νέος ζωγράφος της Φλάνδρας!

Μην τον τραντάξετε έτσι, πα-

ρακάλεσε με τη μελωδική φωνή της

Έλενη, που στεκόταν πλάι στον

άντρα της. Αν ξέρατε πόσο πο-

νάει!

Υστερα από μερικά χρόνια, πέ-

θανε ευτυχισμένος...

ΖΑΚ ΝΤΕ ΣΟΥΡ

στο λιμάνι, από τότε που έγινε ερήνη... Είσατε ο μεγάλος άνθρωπος της Άμβερσας. Άλλα γιατί σας άρεσει να είσατε δυστυχή-μενος;

Η καρδιά του Ρούμπενς χτυπούσε τόσο δυνατά, που πήγαινε να σπάσει. Αυτή η φρόνιμη και γοητευτική νέα, που του είχε ξαναδώσει τη χαρά της ζωής, ήξερε, λοιπόν, τα πάντα γι' αυτόν. Χωρίς να σκεφτεί περισσότερο, έβγαλε τη βαριά άλυσίδα και την πέρασε στο λαιμό της Έλενης.

Κοντά σου ξανάγινε ευτυχισμένος, της είπε.

Τα μάτια της Έλενης έλαμψαν από χαρά. Κι' άσυναίσθητα, το πρόσωπό της άνωθήκε προς το μέρος του... Τα χείλη τους έαμι-

ξαν.

Το ίδιο βράδυ, ο Ρούμπενς έγραφε στο φίλο του Πιέρ:

«Αποφάσισα να ξαναπαντρευτώ. Διάλεξα για σύζυγο μία νέα από αστική οικογένεια, αλλά τίμια και γοητευτική. Ξέρεις ότι ήθελα να μου δώσουν μία κυρία της αλής. Άλλα δεν θα μου άρεσε να κοκκινί-ζω η γυναίκα μου, βλέποντάς με να πινώ τα πινέλα μου».

Στις 6 Δεκεμβρίου 1630, μία τρομερή χιονοθύελλα είχε ξεσπάσει στους δρόμους της Άμβερσας, αλλά στο σπίτι του Φουρμάν, το «Χρυσό Έλαφι» όπως το ήλεγαν, όλοι, είχαν γιορτή. Στην κορυφή του ταπεινού με τα 100 κερά, καθόταν ο Ρούμπενς μαζί με την Έλενη, που οι γάμοι τους είχαν γίνει το ίδιο πρωί, ο δήμαρχος με τους συμβούλους του, οι άρχες της πό-

λεως, οι πρόεδροι των συντεχνιών... Οι ζωγράφοι, μαθητές και φίλοι του Ρούμπενς, σχημάτιζαν ξεχω-

ριστή ομάδα...

Από την άλλη μέρα κι' άλλες, ο Ρούμπενς ρίχτηκε και πάλι στη δουλειά. Ζωγραφίζε τη γυναίκα του, που ήταν η χορά κι' η ευτυχία του.

Η ανάμνησι της Ισαβέλλας, της πρώτης του σύζυγου, δεν τον ένω-

χλούσε πιά. Η Ισαβέλλα ήταν το πρόσωπο της Παναγίας, που το έ-

δωσε πάντα στους πίνακές του, αλ-

λοτε στο πρώτο πλάνο, άλλοτε σε κάποια γωνιά. Στην Έλενη, έβου-

ρροχη και γοητευτική ανθοί της.

Έπειτα, κοντά στην Έλενη, έδωσε τα παιδιά του, την Κλαίρη - 'Ιωάν-

να πρώτα, το Φραγκίσκο αργότερα.

Τα χρόνια κυλούσαν ευτυχισμένα.

Μία μέρα, κάλεσε στο ενοχικό

σπίτι του, στο «Χόφ Βαν Ούρσοϊλ»,

τους φίλους και μαθητές του, τον

Τενιέ, τον Βαν Νόρντ, τον Βαν

Ντύκ, τον Σύντερς, τον Τζερντάνς,

ενός, τον Μπρόουερ, για να τους

δείξει τους πίνακές του. Τους υπο-

θήκων με ρόδες. Οι ρευματισμοί!

Άλλα το βλέμμα του παρέμενε ζω-

ηρό, όπως άλλοτε.

Τους πήγε στη σάλα κι' εκεί

τους έδειξε μία σειρά από πίνακες,

που όλοι παρίσταναν την Έλενη.

Ήταν μία σειρά από άριστοτε-

τη συγκίνησή του. Ο Τζερντάνς

πήδησε πάνω στον Ρούμπενς.

Είσαι μεγαλύτερος από όλους

μας μαζί, του φώναξε. Κι' ο πιο

νέος ζωγράφος της Φλάνδρας!

Μην τον τραντάξετε έτσι, πα-

ρακάλεσε με τη μελωδική φωνή της

Έλενη, που στεκόταν πλάι στον

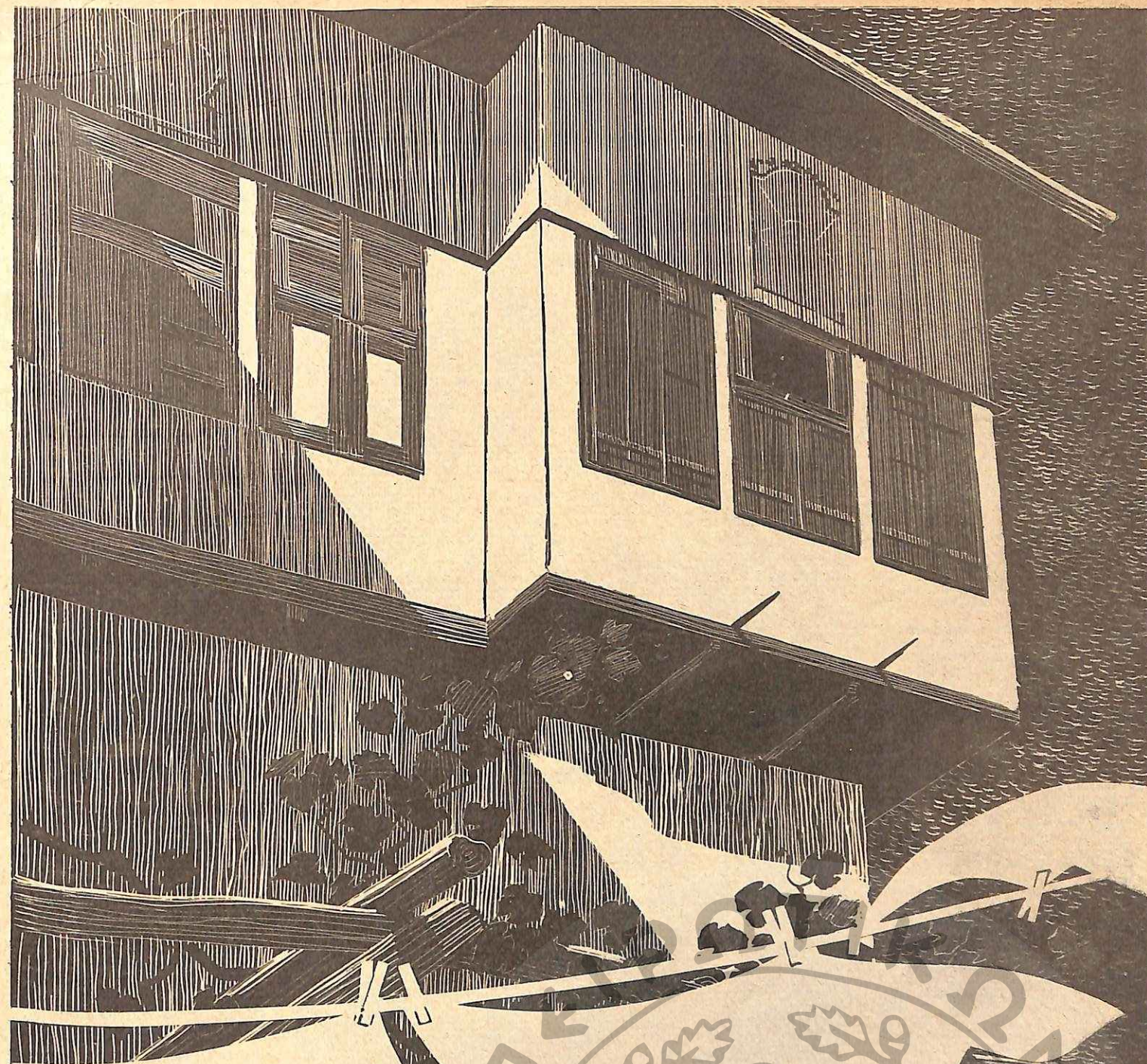
άντρα της. Αν ξέρατε πόσο πο-

νάει!

Υστερα από μερικά χρόνια, πέ-

θανε ευτυχισμένος...

ΖΑΚ ΝΤΕ ΣΟΥΡ

Σ'όλη την Ελλάδα
άγαπούν το λευκό...
...άγαπούν το ROL

Γιατί μόνον το ROL χαρίζει το λευκότερο, λευκό
και μόνον το ROL - χάρις στο 07 - διατηρεί
τα χέρια σας απαλά... Βελούδινα!

ROL 07

ΗΜΟΥΝ ΚΙ' ΕΓΩ ΕΚΕΙ:

Η βιβλιοθήκη του ROL

Κυκλοφορεί το δεύτερο βιβλίο:

ΚΡΗΤΗ στα χρόνια του Μίνωος

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΜΑΚΙΓΙΑΖ

Ο Πάμπλο, ο νεαρός «μακιγιέρ» της 'Ελίζαμπεθ 'Αρντεν, και άλλοι ειδικοί των πιο γνωστών οίκων όμορφιάς, διάλεξαν τις αποχρώσεις και τους νεωτερισμούς για το μακιγιάζ της νέας σαιζόν

ΚΑΘΕ καλοκαίρι έχει τα χρώματά του. Οι οίκοι της όμορφιάς ανταγωνίζονται να λανσάρουν νέες γραμμές, νέες αποχρώσεις μακιγιάζ, όλο και πιο αποδελτιωτικές και ικανές να μεταμορφώσουν το πρόσωπο, με βάση το στυλ, που όταν κανονίζεται σύμφωνα με την ηλικία, κομμάτι όλες τις γυναίκες. Έννοούμε το μακιγιάζ του ήλιου. Αυτό το «μακιγιάζ» μπορεί να είναι πολύ έντονο για τις πολύ νεαρές κοπέλλες, που δείχνουν σώματα και πρόσωπα σαν από σκούρα πορσελάνη, και πιο απαλό για τις γυναίκες 25 - 35 χρόνων. Για τις άλλες, εκείνες δηλαδή που έχουν περάσει τα 35 το «μακιγιάζ» πρέπει να περιοριστεί μόνο σε μια αποχρώση «χρυσάφενια», γιατί οι γυναίκες με την «κάποια ηλικία» πρέπει να αποφεύγουν να μένουν για πολύ στον ήλιο. Πάνω σ' αυτά τα κριτήρια βασίζονται τα διάφορα μακιγιάζ. Και κάθε γυναίκα μπορεί να διαλέξει εκείνο που ταιριάζει περισσότερο στον τύπο της.

Ο Πάμπλο, είναι ο μακιγιέρ της 'Ελίζαμπεθ 'Αρντεν, ο άνθρωπος που, σε κάθε εποχή, αποφασίζει για εκατομμύρια γυναίκες, σπαρμένες σ' ολόκληρο τον κόσμο, ποιά προϊόντα θα χρησιμοποιήσουν, για να είναι σύμφωνες με την τελευταία μόδα. Και οι γυναίκες, τον ακολουθούν σαν μαγνητισμένες, σίγουρες ότι οι συμβουλές του θα τις βοηθήσουν να φτάσουν εκείνη την όμορφη κι' εκείνη τη γοητεία που μόνες δεν θα κατορθώσουν ποτέ να κατακτήσουν. Ο Πάμπλο είναι Ιταλός και γεννήθηκε πριν από είκοσι τέσσερα χρόνια στη Ρώμη. Μελέτησε στη Γαλλία την τέχνη της όμορφιάς του γυναικείου προσώπου και, εδώ και τέσσερα χρόνια, εργάζεται στην 'Ελίζαμπεθ 'Αρντεν.

Το σύνθημα του Πάμπλο για το 1964 είναι το ακόλουθο: Σκούρα επιδερμίδα. Κάθε γυναίκα, όσο αναμική κι' αν είναι, αν θέλη να είναι της μόδας, πρέπει να εκμεταλλευτεί εκείνο το «άγγιγμα της υγιεινής», που χαρίζουν μόνον οι ακτίνες του ήλιου.

Μά για να αποκτήσει το επιθυμητό «μακιγιάζ», άκρως κι' αν πέρασε το χειμώνα κλεισμένη στο σπίτι και στο γραφείο και είναι τώρα κάταση όπως το στάρι που μεγάλωσε στη σκιά, δεν είναι αναγκασμένη να πάει για ένα μήνα στη θάλασσα, ούτε να καταφύγει σε τεχνητές κρέμες μακιγιάζ. Θα είναι αρκετό να ακολουθήσει τη συμβουλή του Πάμπλο. Πά, περπάτη δηλαδή πάνω από τα μάγουλα, από το μέτωπο, άκρως κι' από τη μύτη της, έχοντας στο ρούχ «σετ» (σετίν). Ύστερα από λίγες στιγμές, θα φαίνεται μια μοιραία γυναίκα, που μόλις γύρισε από παρατεταμένη παραμονή σε εξωτικά νησιά.

Το μακιγιάζ του Πάμπλο έχει ένα κανόνα: «Εύκολη όμορφη για την δυναμική γυναίκα, που απαιτεί τον τύπο του 1964». Ο Πάμπλο δεν αγαπάει τα πρόσωπα που φαίνονται μασκάρη ή κοκκινιστά, και το μακιγιάζ που συνιστά αυτές, υπάρχει, μα δεν φαίνεται.

Πριν από λίγες μέρες, έδωσε μια πολύ ενδιαφέρουσα συνέντευξη, από την οποία όλες οι γυναίκες έχουν να φερθούν και να μάθουν πολλά.

ΕΡ.: Ποιός είναι ο τύπος της γυναίκας που προτιμάτε;

ΠΑΜΠΛΟ: Όλες οι γυναίκες είναι ουσιαστικά όμορφες και η κάθε μια μπορεί να καλλιεργήσει τον έαυτό της, φτάνει να ξέρει πώς να κινήσει τα χέρια της και να γνωρίσει τον τύπο του κραγιόν, της πούδρας ή της κρέμας που πρέπει να μεταχειριστεί.

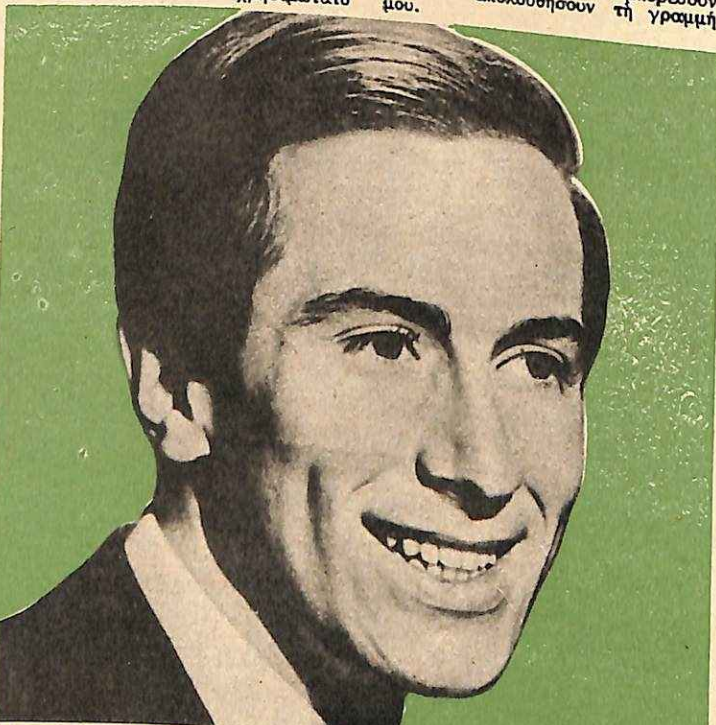
ΕΡ.: Ποιό είναι το μέρος που προτιμά, που κάθε γυναίκα πρέπει απαραίτητα να μακιγιάρη;

ΠΑΜΠΛΟ: Κατά τη γνώμη μου, τα μάτια είναι το όρατοτερο χαρακτηριστικό της γυναίκας και γι' αυτό πρέπει να τους αφιερώσει τον περισσότερο χρόνο της.

ρισσότερο καιρό της, να τα όμορφαίνι, να τα μακραίνι, να τους δίνι μια έκφραση παιδιατική, ρομαντική, ήδυσθη ή «γατία», ανάλογα με τον τύπο της.

ΕΡ.: Ποιά είναι η τελευταία μόδα πάνω σ' αυτό το θέμα;

ΠΑΜΠΛΟ: Οι ψεύτικες θλεφαρίδες, που φέτος θεωρούνται απαραίτητες για τις γυναίκες, που θέλουν να είναι πραγματικά, που θέλουν να είναι πολύ κομψές, δεν πρέπει να είναι πολύ μακριές, να μην δίνουν στο πρόσωπο, μια έκφραση ψεύτικη. 'Η κάθε μια απ' αυτές πρέπει να κόβεται ασυμμετρικά, ακριβώς όπως και οι φυσικές θλεφαρίδες. 'Η εφαρμογή τους δεν είναι καθόλου δύσκολη. Το λεπτό στρώμα της κόλλας, που χρησιμοποιεί για το σκοπό αυτό είναι χρησιμώτατο

Αυτός είναι ο Πάμπλο, ο περιφημος «τάσος» των μακιγιέρ, που εξοικειώθηκε για την 'Ελίζαμπεθ 'Αρντεν. Είναι μόνον 24 χρόνων και σπούδασε στο Παρίσι.

για να υποστηρίξει επίσης τις θλεφαρίδες, όταν είναι χαλαρωμένες. Οι θλεφαρίδες, που βρίσκονται προς το εξωτερικό μέρος του ματιού, πρέπει να είναι λίγο πιο μακριές από εκείνες που βρίσκονται προς το εσωτερικό. 'Η ένωσι θα συμπληρώνεται μ' ένα πινελάκι, που θα ζωγραφίζει μια λεπτή γραμμή μαύρη ή μαρόν, ανάλογα με τον τύπο της γυναίκας.

ΕΡ.: Στον κόσμο, υπάρχουν πολλοί μακιγιέρ. Πώς κατορθώσατε να γίνετε ένας ο πιο διάσημος;

ΠΑΜΠΛΟ: Δεν φέρω μια πρόσωπα κοκκινιστά, ούτε μασκάρη για θέατρο, μα διαρβώνω μόνο τα γυναικεία πρόσωπα.

ΕΡ.: Θα θέλατε να είστε πιο ακριβής; 'Εκατομμύρια γυναίκες θα είναι περίεργες να μάθουν κάτι περισσότερο.

ΠΑΜΠΛΟ: Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Οι Ευρωπαίοι άντρες, παραβλέπονται, ότι όλες σχεδόν οι Αμερικανίδες κοπέλλες είναι όμορφες, μα προσθέτουν πώς είναι όλες όμοιες. Και αυτό είναι ελπίδα. Για να είναι μια γυναίκα πραγματικά όμορφη, πρέπει πριν απ' όλα να έχει κάτι το «διαφορετικό». 'Εμένα, μου άρεσει να τονίζω τον ρομαντικό, στις κοπέλλες με τα ρομαντικά πρόσωπα, περνώντας μια ελαφρή σκιά πάνω

στα βλέφαρα και μακραίνοντας τα μάτια. 'Αν, αντίθετα, η πελάτισσά μου έχει τον τύπο της «γατίας», φροντίζω να κάνω τα μάτια της πιο θαυμάσια και μεγάλα, όπως ακριβώς στις γάτες. 'Αν μια τρίτη μοιάζει με τσιγγάνο, φροντίζω να διατηρήσω τον τύπο της τονίζοντας τα άμυγδαλωτά μάτια της και τα κάπως προεξέχοντα μάγουλά της.

ΕΡ.: Μπορείτε να εξηγήσετε τι είναι ακριβώς το μακιγιάζ που λανσάρετε γι' αυτό το καλοκαίρι, δηλαδή το μακιγιάζ «σκούρα επιδερμίδα»;

ΠΑΜΠΛΟ: Μου άρεσαν οι γυναίκες, που είναι γεμάτες υγεία. Νά μερικές συμβουλές, για να μπορέσουν όλες να ακολουθήσουν τη γραμμή

ελαφρότατο στρώμα σκούρας πούδρας.

6.— 'Η σκιά πάνω στα μάτια, θα έχει το χρώμα της θάλασσας, πολύ ανοιχτόχρωμο τουρκουάζ ή γκρι-γαλάζιο σε αποχρώσι πολύ απαλή.

7.— Οι ψεύτικες θλεφαρίδες, ταιριάζουν μόνο μετά τις 5 το απόγευμα.

8.— Τα κραγιόν για τα χείλη δεν είναι πολύ διαφορετικά από τα κραγιόν του περασμένου χρόνου, μα η τελευταία μόδα απαιτεί το κραγιόν «θερμόκοκο», ένα χρώμα που ταιριάζει τόσο στις ξανθές όσο και στις μαλαχρινές.

ΓΙΑ ΤΙΣ «ΩΡΕΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ»

Και οι άλλοι μεγάλοι οίκοι προτιμούν όμορφα, προτιμούν μια γραμμή μακιγιάζ, αφιερωμένη στην εποχή. 'Η κάθε μια, έχει ένα στυλ διαφορετικό κι' έτσι, κάθε γυναίκα, μπορεί να βρει και να υιοθετήσει το ιδεώδες μακιγιάζ. 'Η 'Εστέ Λαντέρ, π.χ. λανσάρει το μακιγιάζ «Δη. ντελάιτ λούκ» αφιερωμένο ακριβώς, στις «ώρες της ημέρας» από το πρόσωπο, κάτω από το φως του ήλιου, έχει την ανάγκη να είναι μακρονικά μακιγιαρισμένο. Είναι μια γραμμή, που δίνει μεγάλη σημασία στις θεραπευτικές ιδιότητες, που πρέπει να έχει κρέμα - βάσι. 'Η βάσι αυτή, είναι η 'Ιντρο - τόν, ένα καλλυντικό προϊόν, που είναι μαζί αναζωογονητικό, κρέμα θύρανης «θαλάσσι, φόν-ντε-τέν και πούδρα «τέν, ουτέσιον φλύμ», ένα φόν-ντε-τέν, από το οποίο φτάνουν δυο σταγόνες για να σκεπάσουν όλο το πρόσωπο και να το διατηρήσουν απαλό και φωτεινό. Αυτά τα προϊόντα, μα υπάρχουν σε διάφορες αποχρώσεις, μα το προτιμώτερο έχει αποχρώσι σαν ήλιος. 'Υστερα, για να δώσετε, στο πρόσωπο μια αποχρώσι ροζ, που να θυμίζει πρόσωπο δεκαεξάχρονης, να το «γυλιθ μπλέντε», μια ελαφρή ροζ σκόνι σαν ελαφρά κρέμα, που χαρίζει στο πρόσωπο μια φωτεινότητα που φαίνεται να προέρχεται από το εσωτερικό. 'Υπάρχει σε τρεις αποχρώσεις: σόν, ροζ και μπρόνζ. 'Η πούδρα «πάρουντερ φλύμ», είναι πολύ λεπτή και ταυτόχρονα προστατευτική. Και γι' αυτήν, η Ι. Δανική αποχρώσι είναι το «σόν». 'Υπάρχει ακόμα μια πούδρα «στέρα», που φαίνεται πιο ανοιχτόχρωμη από ό,τι πρέπει, μα που είναι στην πραγματικότητα προσωρινή να φιλτράρει την αποχρώσι του φόντου και να την γλυκαίνει.

Το κραγιόν αντιπροσωπεύεται από τρεις θαυμάσιες αποχρώσεις, το παστέλ σόν, το τροπικό σόν και το λόν σόν, όλες ζεστές και με τάσι προς το πορτοκαλί. Για τα μάτια, ένας μεγάλος νεωτερισμός, το «άλντερ», που δεν είναι πια όγρο, αλλά σε στερεή πάστα. Χρησιμοποιείται μ' ένα ειδικό πινελάκι, που την γυρνάει πριν περάσει πάνω από την πάστα, και ζωγραφίζει μια γραμμή από το μάτι, από την συντηρημένη, μοντέρνα αποχρώσι «σάρκαλ» δηλαδή ακριβώς μαρόν, αλλά γκριζο-πύλο σκούρο. Στην ίδια αποχρώσι είναι και το ρίμελ για τις θλεφαρίδες.

Η ΓΡΑΜΜΗ «ΑΕΡΑΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ»

Το καλοκαιρινό μακιγιάζ της «Ελένα Ρουμπίσταιν, ονομάζεται «αέρας και ήλιος» και έχει μελετηθεί σε δυο σειρές: μια για την ημέρα και μια για το βράδυ. Και οι δυο σειρές, είναι αφιερωμένες στη νεαρή και κομψή κυρία, που, από την διατήρησι της προσωπικότητάς της, αλλάζει ελαφρά, ανάλογα με τις περιστάσεις. Για την ημέρα, η «Ελένα Ρουμπίσταιν, προτείνει, το φόν-ντε-τέν. Φτάνει μια ελαφρή «αχρώσι», που φιλτράρει τον ήλιο, η πούδρα «Εκδουλν-Τάν», επιχρυσώνει και εσθ, το κραγιόν για τα χείλη σε

πόχρωσι «Καρροζέλ», ένα ωραίο ροζ παστέλ. Τα μάτια, πρέπει απαραίτητα να είναι μακιγιαρισμένα. Μια σκιά «'Αυ σάντοουν στίκ» σε αποχρώσι «Φρένς μπλου», ένα θαυμάσιο απαλό μπλέ-γκρι, γκρι ή μαύρο μακρονικά για τις θλεφαρίδες και «άυ πένσιλ» (μολύβι για φρύδια) στο ίδιο φυσικό χρώμα των φρυδιών. Για το βράδυ, οι αποχρώσεις του κόκκινου για τα χείλη, της σκιάς, του ρίμελ και του μολυβίου για τα φρύδια μένουν οι ίδιες.

ΑΠΟΧΡΩΣΕΙΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΟΥ

'Η καλοκαιρινή γραμμή, που προτείνει ο Λάγκαστερ, ονομάζεται «μαργαριτάρια». Αυτός ο οίκος όμορφιάς μελέτησε έξη ωριμότερες αποχρώσεις του κόκκινου για χείλια, με τάσι προς το μαργαριταρένιο, και απευθύνεται ιδιαίτερα στις γυναίκες με τύπο κάπως μυστηριώδη και επιφυλακτικό. Για τις μελαχρινές: μακρό, λευκό ροζ, ριζέ, κόκκινο ζωηρό, όπαλιν, ροζ μαργαριταρένιο. Για τις ξανθές: Περλέ, κοραλίν, προς το χρυσάφενιο, όριάν στην αποχρώσι της φούζιας. 'Εκτός απ' αυτό, ο Λάγκαστερ προτείνει για τα μάτια, ένα γοητευτικό μακιγιάζ «σερίν» και το περιγράφει έτσι: Τα φρύδια θα είναι σχεδόν όριζόντια, ελαφρά πυκνά, με καμπύλη πολύ γλυκιά. Το μάτι μακιγιαρείται με μια πολύ λεπτή γραμμή, που ξεκινά από την εσωτερική γωνία και γίνεται, όσο προχωρεί, πιο παχιά, ακολουθώντας το βλέφαρο, μέχρι την εξωτερική γωνία για να επεκταθεί ύστερα πολύ. Κάτω από το μάτι, μια ελαφρή γραμμή. 'Η σκιά αποδίδεται μόνο στο κατώτερο μέρος των θλεφρών και μακραίνει προς τους κροτάφους. Δεν πρέπει να λείπει λίγο ροζ από τα μάγουλα, απλωμένο προς τους κροτάφους, κοντά στα μάτια, μακρυνά από τη μύτη. Το στόμα, τέλος, μακιγιαρείται έτσι: επάνω χείλος γεμάτο, ελαφρά πορτοκαλί, μα μακρυνά από το κάτω χείλος, που πρέπει να είναι στρογγυλό και σαρκώδες.

ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΕΙΛΙΝΟΥ

Το μακιγιάζ «Πασίφικ σάνστερ» (δύο σόν στην Ελληνική) του Μάξ Φάκτορ κηρύσσει τον πόλεμο στο γλυκό πρόσωπο και είναι, επιμέλως, ιδανικό για τις νεαρές κοπέλλες, που τους άρεσει να έχουν θημ υγεία και ζωηρή. 'Η γραμμή, εμπνευσμένη από μια δύσι στην Ελληνική, βασίζεται ιδίως στα κραγιόνια του χείλιών και στα σιάλα για τα νύχια σε παρόμοιες αποχρώσεις. Οι αποχρώσεις είναι τρεις: «Σάνστερ ροζ», ένα ζεστό ροζ με τόνο χρυσάφενιο, «Σάνστερ πινκ», ένα ροζ ζωηρό, και «Σάνστερ κοραλί». Για κάθε μια απ' αυτές τις τρεις αποχρώσεις, μελετήθηκε ένα «ναρμονισμένο φόν-ντε-τέν», ένα «φάρ» ρευστό για τα μάγουλα και μια στερεή πούδρα (κρέμ πούντερ), που φαίνεται ανοιχτόχρωμη, μα που χρησιμεύει μόνο για να καλύψει το φόν-ντε-τέν.

«ΤΡΕΛΑ ΧΡΟΝΙΑ»

Ο οίκος 'Ορλάν δημιούργησε, για το καλοκαίρι 1964, το στυλ «Τρέλα χρόνια» εμπνευσμένο από τη νεότητα και τη χαρά της ζωής. Διακρίνεται σε δυο «γραμμές», με χρώματα «πετάλ» και «κονφetti». Η πρώτη απόχρωσι είναι ανοιχτόχρωμη, ροζ, προσωρινή για τις γυναίκες που τους άρεσει να μη φαίνονται μακιγιαρισμένες, ενώ η δεύτερη είναι πιο ζωηρή, ιδεώδης για να αναμνησθεί με τα φωτεινά έμπρησι, που είναι της μόδας αυτό το χρόνο.

Το στυλ «πετάλ», έχει ένα κραγιόν κόκκινο ελαφρά και σχεδόν διαφανές, μια κρέμα, με βάση την γύρη της όρχιδεας, με αποχρώσεις ροδάκινου και ήλιου. Σε συνδυασμό με το στυλ «πετάλ», πρέπει να διαλέξετε: πούδρα «Τζέμπερα όρ μάξ», ομιάλο για τα νύχια Ναρρέ Τάιτ, πούδρα στερεή «Γαγκάρε», μολύβι γκρι ή καστανό για τα φρύδια, αλλάνερ μπλέ ή καστανό, σκιά γαλάζια ή πράσινο του Νελού.

'Η γραμμή «κονφetti» έχει ένα κόκκινο για τα χείλη φωτεινό και ζωηρό, μια κρέμα - βάσι πάντοτε από γύρη όρχιδεας, με αποχρώσεις ροδάκινου.

ή δαυματοουργή σταγόνα

CHLO - A - 4

δημιουργεί αυτή την διαφορά!

ΚΑΝΕΙ ΟΤΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΤΑ ΑΠΟΡΡΥΠΑΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΑΠΟΥΝΙ

Πραγματικά..... όταν χρησιμοποιήσετε στο μπάνιο, στο νεροχύτη, στο νιπτήρα, στα μάραρα, στα πλακάκια κλπ. λίγες σταγόνες SPECIAL ΧΛΩΡΙΝΗ ΡΑΦΙΝΕ, θα διαπιστώσετε ότι απολυμαίνουν και καθαρίζουν δυο φορές καλλίτερα. Έξαφανίζουν κάθε ίχνος μυρωδιάς.

Ότι κι αν χρησιμοποιήτε για την λάτρα του σπιτιού - σαπουνί ή απορρυπαντικό - ή SPECIAL ΧΛΩΡΙΝΗ ΡΑΦΙΝΕ είναι απαραίτητη. Μην ξεχνάτε... λίγες σταγόνες ΧΛΩΡΙΝΗ δημιουργούν την διαφορά.

KLINEX SPECIAL ΧΛΩΡΙΝΗ ΡΑΦΙΝΕ

ΛΕΥΚΑΙΝΕΙ ΑΠΟΛΥΜΑΙΝΕΙ ΑΚΟΜΗ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ

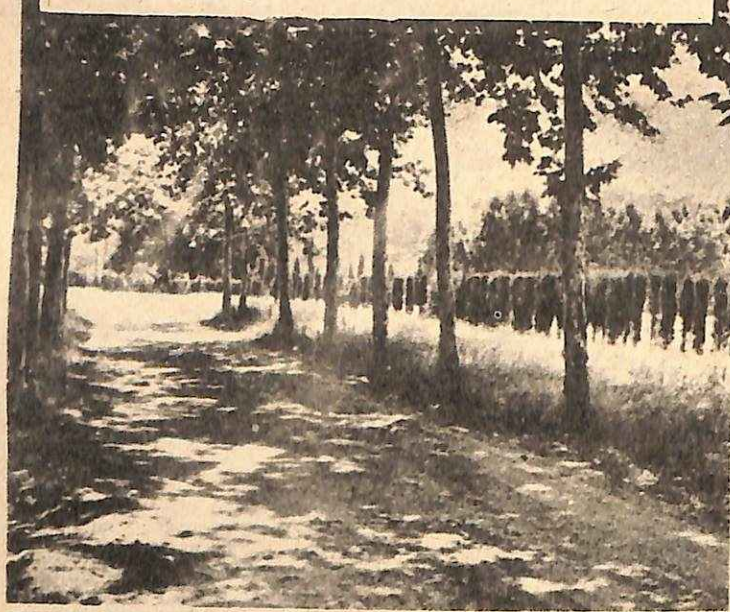

ΛΕΥΚΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

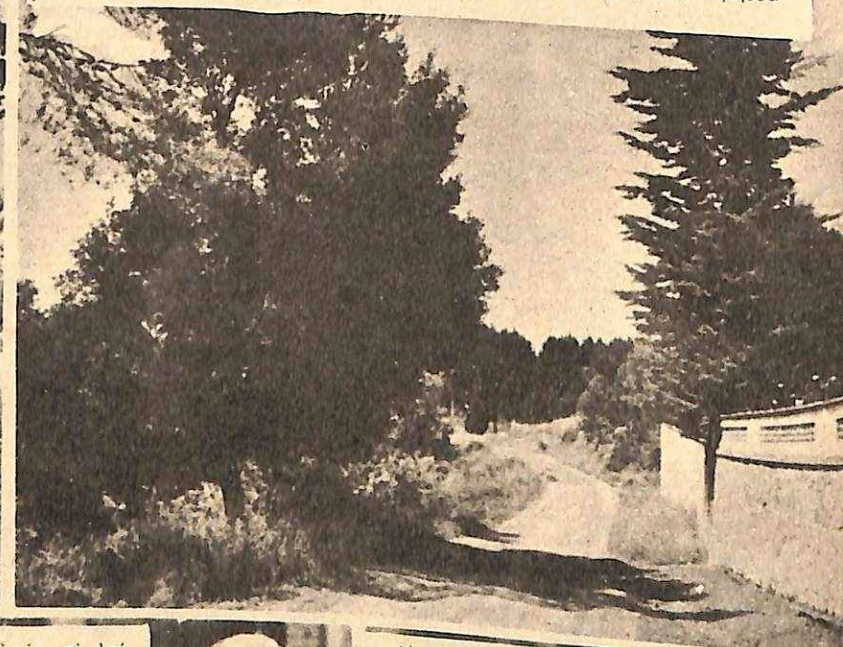
ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ: Σύλβια : ΚΟΝΤΣΙΤΑ ΠΑΕΖ
Χουάνα : ΧΟΤΑΝΑ ΝΤΕ ΣΟΓΙΟ
Κόμησσα : ΖΟΖΕΦΑ ΝΤΕ ΣΟΛΕΡ
Γιατρός Ρεϊνές : ΧΟΣΕ ΜΠΕΡΑΙΝΓΚΕΣ

"Ένα δυνατό ερωτικό δοξμα της ANN LEMPIREN, σε σενάριο και σκηνοθεσία του ΠΑΜΠΛΟ ΒΙΛΛΑΟΜΠΟΣ

Σε μία δασώδη και γεμάτη έλη περιοχή της Β. Ισπανίας, όπου έπαυσε άγρια κυνηγι, η λευκή ομίχλη ήταν πάντα ο προάγγελος του θανάτου...

Σε μικρή απόσταση από το μεγάλο δάσος, βρίσκεται ο παλιός πύργος του μαχητή ντε Πορταγός, που εδώ και πενήντα χρόνια ανήκει στην κομησά Αλίσια ντε Μαρτινέλια...

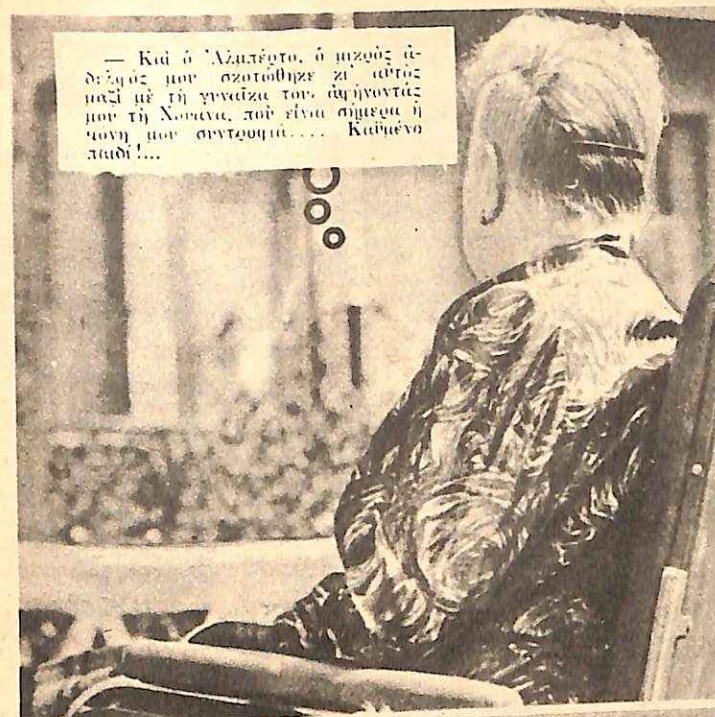

"Η Μαρτίττα είχε φέρει, έξινο το απόγευμα, την κομησά, με την αναληφτική πολυθρόνα της, στη μεγάλη βεράντα του πύργου. Από κει, η άφοστη θαύμαζε το ημιδοσμένο αναπολόντας τα περασμένα.

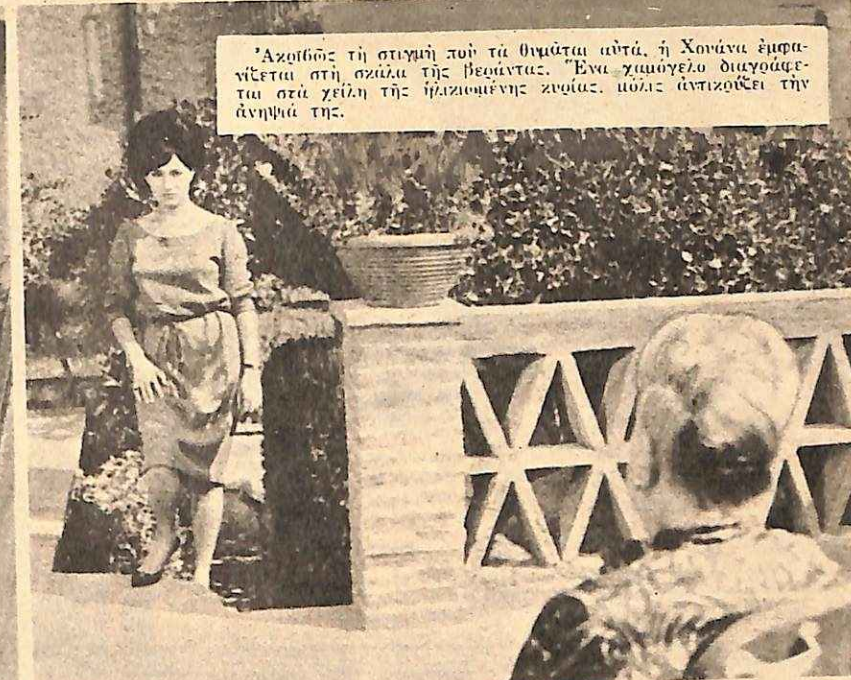

"Αλλη μία μέρα πέρασε και το φθινόπωρο έφτασε, με τις ομίχλες και τις βροχές του. Ο πύργος, στον οποίο από χρόνια έπαυαν ν' αφορούνταν γέλια, θα γίνει άκοιμο πιο σκοτεινός, πιο πένθος...

Δεν περνούσε μέρα, χωρίς να σκεφτεί και να νοσταλγούσε η κομησά τις παλιές εντυχημένες μέρες, που είχε ζήσει μέσα σ' αυτό τον πύργο, με τον άντρα της και τα παιδιά της.

— Και ο Άλφρεντο, ο μικρός αδελφός μου σκοτώθηκε κι' αυτός μαζί με τη γυναίκα του, αφήνοντας μου τη Χουάνα, που είναι σήμερα η γονή μου συντροφιά... Καθόμουν λαδί!...

"Αποθώς τη στιγμή που τα θηρία αυτά, η Χουάνα εμφανίζεται στη σκιά της βεράντας. Ένα χαμόγελο διαγράφεται στα χείλη της ηρασιμένης νεοίας, μόλις αντικρύσει την ανήψιά της.

— "Ποθες, μικρούλα μου; Νόμιζα πως ήσουν ακόμα στην πόλη, για τα ψώνια σου...

— Είναι άσχημή ώρα, που γύρισα... Ξέρετε πολύ καλά, θεία, πως θέλω να είμαι πάντα εδώ, όταν ο γιατρός πηγαί, για την καθημερινή του επίσκεψη...

— Και ξέρω και το γιατί... Εσείς οι δυο, είσθε σφεδρά ασφαλισμένοι. Δικαιοσύνη λοιπόν απολύτως τη βίασην σου να ξαναγυρίσεις και την άνιπομονησία σου να τον ξαναδείς...

Τα λόγια της κομησας έχουν πάντα χάσει όλα τους γέλια, που έλαιανότι φοβόμα τη νέα ζωή. Καθόμοντας όμως τη δυστυχία της, κι' οι πιο ασφαλιστη ζωή στην κομησά:

— Καλή μου θείσα, η ζωτικότητα σας πάντα θα με καταπλήσσει. Σας άρεσει να με πειράζετε, για την απλή αιλία, που με συνδέει με το γιατρό Ρεϊνές.

— Το πιο σημαντικό, παιδί μου, είναι να παντρευτείς τον άνθρωπο που διάλεξε η καρδιά σου. Έσύ άποτελείς τον τελευταίο μου δεσμό με το παρελθόν... Θα προστάσω να σε δώ εντυχημένη νεοσύζυγα, πριν φύγω απ' αυτόν τον κόσμο...

— Συχωρέσε με!...
— Μά εκείνος, παρ' όλο τ'ό μα-
τωμένο όφρο, που άνέβαινε στ'α-
χείλη του, βρήκε τη δύναμη ν'α-
ουρήσει ακόμα:

— Φύγε! Φύγε!
— Ήταν τόσο άπαίσια, αήτη ή
σκηνη, ώστε δε μπόρεσα πιά ν'
άνδξω κι' έφυγα σαν τρελλή...
— Τήν άλλη μέρα, ξαναπήγα. Μά
ό 'Αμεντέο είχε φύγει, είχε μετα-
κομίσει αλλού.

— Μπόρεσα ωστόσο ν'ανακαλύ-
ψω την καινούργια του διεύθυνση.
— Έμαθα, ότι ή σπιτονοικοκυρά του,
έκτος που νοίκιαζε δωμάτια, εύ-
ρισκε επίσης δουλειά σε υπηρέ-
τριες. Της παρουσιάστηκα, λοι-
πόν, ντυμένη σαν χωριατοπούλα,
και τής είπα πώς είχα έρθει απ'
το χωριό μου και πώς ήθελα ν'
εργασθώ σ' ένα καλό σπίτι. Πρόσ-
θεσα πώς δε μ' ένοιαζε ν'απερι-
μένω λίγο, γιατί είχα μερικές οί-
κονομίες.

— Όπως τ'ό πρόβλεπα, μου πρό-
τεινε ν'αυ δώση κατοικία και
τροφή, όσπου ν'α βρεθή ή κατάλ-
ληλη θέσι. Δέχτηκα.

— Μου είπε ακόμα πώς είχε νοι-
κάρη της ένα νέο, φυσιτικό στο
τελευταίο στάδιο, που δε σηκω-
νότανε σχεδόν πιά απ' το κρε-
βάτι. Επρόκειτο γιά τόν 'Αμεν-
τέο. Ήταν πραγματικά πολύ ά-
σχημα. Τis νύχτες, τόν παρ'άστε-
κε συχνά ή κόρη της σπιτονοι-
κοκυράς, μιά λιγομίλητη γεροντο-
κόρη.

— Μιά νύχτα, τής πρότεινα ν'
τήν άντικαταστήσω. Τής είπα ό-
μως ν'α μην κάνη λόγο στο φοι-
τητή, γιά ν'α μη τόν ταραξή.

— Έννοια σας, δεν πρόκειται
ν'α τ'ό καταλάβη, ό δυστυχισμέ-
νος, μου είπε. Τη νύχτα, είναι
πάντα ναρκωμένος ή έχει παρ'ά-
μιλτό... Πηγαίνετε, κι' ό Θεός ν'
σας πληρώση αυτή την καλωσύνη
σας!

— Μήπως στο δωμάτιο, που τ'
φώτιζε μονάχα ένα καντήλι. Ό
'Αμεντέο, βυθισμένος σε νάρκη, δε
μ'ε κατάλαβε. Φαινότανε κιόλας
σαν πεθαμένος.

— Έμεινα γιά λίγο κυττάζοντας
τ'ό σκελετωμένο εκείνο πρόσωπο,
που άλλοτε τ'ό γέμίζα φίλα. Τά
μάτια μου είχαν βουρκώσει. Ή
άγωνία μου έσφιγγε την καρδιά.

— Έσκυψα πάνω του και τόν έ-
κουσα ν'α τραυλίζει ένα γυναικείο
όνομα, που δεν ήταν τ'ό δικό μου...
Αυτό έφτασε, γιά ν'α νικήσω τη
συγκίνησή μου και ν'α σκεφθώ μο-
ναχά τ'ό σκοπό, που με είχε φέ-
ρει εκεί: Ήθελα ν'α πάρω τ'α χαρ-
τιά, που άφωρούσαν τ'ό παιδί μου.
— Άν πέθαινε ό 'Αμεντέο, δε θα
μπορούσα πιά ν'α μάθω τίποτα.
— Ό γυιός μου θα ήταν χαμένος
γιά μένα!

— Τά χαρτιά εκείνα έπρεπε ν'
βρίσκονται σε μιά κασσετίνα, που
τήν ήξερα καλά. Άρχισα ν'α ψά-
χνω μέσα στο δωμάτιο, στα συρ-
τάρια, σ' ένα παταούλο, που βρι-
σκόταν κοντά στο παράθυρο... Τί-
ποτα όμως! Ή κασσετίνα δεν ύ-
πήρχε πουθενά.

— Δέ μου έμεινε, παρ'ά ν'α ψάξω
στη ντουλάπα τ'ό τοίχου. Τη βρή-
κα όμως κλειδωμένη. Τ'ό κλειδί έ-
λειπε απ' την κλειδαριά.

— Τ'ό γύρισα παντού, αλλά δεν
τ'ό βρήκα... Ωστόσο, ή καρδιά
μου μούλεγε, ότι ή κασσετίνα, που
ζητούσα, βρισκόταν εκεί μέσα! Τί
ν'α κάνω; Ν'α σπάσω την κλει-
δαριά;

— Ένα βογγητό μ' έκανε ν'α πλη-
σιάσω πάλι στο κρεβάτι.

— Ό 'Αμεντέο, δίχως ν' άνοιξη
τά μάτια του, έκανε μιά προσ-
πάθεια ν' άνασκηδ'ή, γιά τ'ό ένοιω-
θε πώς πνιγότανε. Διώρθωσα τ'α
μαξιλάρια πίσω απ' την πλάτη
του.

— Καθώς έκανα αυτή τη δου-
λειά, τ'ό χέρι μου συνάντησε κάτι
σκληρό. Ήταν τ'ό κλειδί, που γύ-
ρευα.

— Πνίγομαι!... Άφ'ήστε με!
τραυλίζει ό 'Αμεντέο.

— Μά έγω, τ'ό στιγμή εκείνη, δεν
είχα άλλη σκέψη, παρ'ά πώς ν'α
πάρω τ'α πολύτιμα χαρτιά!

— Έκλειδωσα τη ντουλάπα. Ή
κασσετίνα βρισκόταν εκεί.

— Τήν άνοιξα άμέσως, πήρα από
μέσα όλα τ'α χαρτιά και τάρκρυ-
ψα στόν κόρφο μου. Ξανάβαλα στη
θέσι της την κασσετίνα, έκλεισα
τη ντουλάπα κι' άφησα τ'ό κλειδί
κάτω απ' τ'ό μαξιλάρι τ'ό 'Α-
μεντέο.

— Αυτός είχε ναρκωθή και πάλι.
Μιά κι' είχα πετύχει τ'ό σκοπό
μου, δε σκέφθηκα πιά παρ'ά ν'
φύγω τ'ό γρηγορότερο. Καί, πραγ-

ματικά, τ'α ξεμυρώματα, έγκατέ-
λειψα τ'ό σπίτι εκείνο.

— Μέσα στο σολόνι άπλώθηκε γιά
μερικές στιγμές νεκρική σιωπή.
— Έπειτα ό τραπέζιτης είπε μαλα-
κά στη νέα γυναίκα, με τ'ον σχε-
δόν άδελφικό:

— Κι' έτσι μπόρεσες ν'ανα-
δρής τ'ό παιδί σου;

— Όχι, απάντησε ή Φλορέστα.
Είχα στα χέρια μου τ'α χαρτιά,
που τ'ό άφωρούσαν. Μά σε τί μου
χρησιμέψανε;... Τ'ό Βρεφοκομείο
είχε παραδώσει τ'ό μικρό σε μιά
χωρική, που είχε ζητήσει ν'α υιο-
θετήση ένα έκθετο, γιά τ'ό είχε πε-
θάνει ό γυιός της. Πήρα τ'α διέυ-
θυνσι της και πήγα την ίδια μέ-
ρα ν'α τη βρώ. Μά δεν έμεινε πιά
εκεί.

— Ό άντρας της, ένας τύπος κτη-
νώδης, μιά νύχτα, που ήταν με-
θυσιμένος, άποπειράθηκε ν'α σκο-
τώση τη γυναίκα του και τ'ό μω-
ρό, που θηλάζε. Έκείνη κατέφυ-
γε τότε στο σπίτι μιάς άδελφής
της. Ύστερα οι δύο γυναίκες και
τ'ό παιδί φύγανε απ' αυτό τ'ό μέ-
ρος, και κανείς δεν ήξερε ν'α μω-
ρή που είχαν πάει. Ό σύζυγος
είχε καταντήσει ένας άποδολα-
μένος άλκοολικός και δεν ήταν σε
θέσι ν'α μω δώση την παρ'αμική
πληροφ'ορία.

— Κατέφυγα στην άστυνομία.
Τ'ό κάκου όμως. Οι δύο γυναι-
κες και τ'ό παιδί είχαν εξαφανι-
σθή.

— Όταν γύρισα στο Τουρίνο, έ-
μαθα πώς ό 'Αμεντέο είχε πεθάν-
ει. Τότε μονάχα κατάλαβα πό-
σο τόν είχα αγαπήσει και τόν ά-
γαπούσα ακόμα.

— Άν μου είχε μείνει τούλάχι-
στον ό γυιός του... Μά δεν είχα
βαρεία ή τιμωρία μου! Ήταν πολύ
τελείωσε γιά μένα.

— Τis στιγμές εκείνες, σκέφθηκα
τη γυναίκα, που είχε γίνει ή πρ'ω-
γυναικά, που είχε νύμφη, που ή-
ταν αήλικη, που είχε αγαπήσει ό
Αμεντέο πριν από μένα. Κι' ή πλη-
γωμένη καρδιά μου πλημμύρισε
σ'α γιά ν'α την έκδικηθώ!

— Έχω στα χέρια μου όλα τ'α
χαρτιά της. Τ'ού είχε στείλει
στόν 'Αμεντέο πριν από ό χρόνια.

Τά βρήκα μαζί με τ'α χαρτιά τ'ό
παιδιού μου.

— Ή Φλορέστα σώπασε και κύτ-
ταζε τόν τραπέζιτη. Ύστερα άλ-
λαξε τόσο και πρόσθεσε:

— Τώρα καταλαβαίνεις πώς ή
άρρώστια μου είναι ψυχική... Μά
δεν ξέρεις ακόμα γιά τ'α σε προ-
τίμησα απ' όλους τούς νέους, που
με πολιορκούσαν. Δέ με τράβη-
ξαν τ'α πλεύτη σου, αλλά τ'ό έπι-
θετό σου.

— Ό Πομπέο έκαμε μιά κίνηση έκ-
πληξ'εως.

— Τ'ό έπιθετό μου; Γιατί; ρώ-
τησε.

— Γιατί είναι τ'ό ίδιο, που εί-
χε εκείνη ή καταραμένη! Ξέσπα-
σε ή Φλορέστα. Πρόπει ν'α την
ξέρης. Λέγεται 'Ελενα Τέρνι.

— Ό Πομπέο έμεινε σαν κεραυ-
νοβλημένος. Ή χλωμάδα του έ-
κανε εντύπωση στη Φλορέστα.

— Έχω μιά ανηψία μ' αυτό
τ'ό όνομα, απάντησε ό Πομπέο.
Μά είναι παντρεμένη από τρία
χρόνια κι' είναι μόλις 19 ετών.
— Έδώ και έξη χρόνια, όταν γρά-
φθηκαν αυτά τ'α γράμματα, ήταν
13 χρονών και πήγαινε σχολείο.
Θά ήταν τελείως παρ'άλογο ν'α πι-
στώσουμε πώς είχε τότε φίλο...
— Ωστόσο, ή σύμπτωση είναι πα-
ράξενη! Ύπάρχει τάχα μιά γυ-
ναίκα με τ'ό ίδιο όνομα και έπι-
θετό;... Μπορείς ν'α μου δείξης
ένα απ' τ'α γράμματα;

— Πηγαίνω ν'α τ'α φέρω.

— Ή Φλορέστα ξεαναγύρισε σε λί-
γο, μ' ένα πακέτο γράμματα, δε-
μένα με μιά μεταξωτή κλωστή.
— Τράβηξε ένα απ' αυτά και τ'ό δώ-
σε στόν Πομπέο.

— Ό τραπέζιτης έμεινε κατάπλη-
κτος, αναγνωρίζοντας τ'ό γραφικό
χαρακτήρα της 'Ελενας... Μά και
ή Μαρκέλλα είχε τ'ό ίδιο λεπτό
και άριστοκρατικό γράψιμο. Μή-
πως ήταν αυτή ή ένοχη κι' είχε
δανειστή ή όνομα της κόρης της,
γιά ν'α άπομακρύνη κάθε ύποψια
σε περίπλοκη κίνδυνος:

— Ένώ ό Πομπέο έκανε αυτές τις
σκέψεις, ή Φλορέστα τόν κύτταζε
με προσοχή κι' έδλεπε την τα-
ραχή του.

— Λοιπόν... γι' αυτήν πρόκει-
ται; τόν ρώτησε.

— Τ'ό γράψιμό της έχει κά-
ποια όμοιότητα. Ωστόσο, μου

φαίνεται αδύνατο ν'α γράφει τέτοιες
φράσεις μιά κοπελίτσα.

— Και διάβασε δυνατά:

— «Μοναδική μου άγάπη. Διά-
βασα έκ'ατο φορές τ'ό γραμματί-
κι σου και τ'ό κράτησα όλη τη
νύχτα πάνω στην καρδιά μου. Σή-
μερα τ'ό πρωί τόκωσα, όπως και
τά άλλα, γιά τ'α ήταν καταστρο-
φή και γιά τούς δύο μας αν πέ-
φτανε τ'α γράμματα σου σε ξένα
χέρια. Τ'ό ίδιο κάνεις και σύ, έλ-
πίζω.

— Πόσο σε ποθούσα, χτές, που
ήμουν μονάχη στο πάρκο, κάτω
από κείνο τ'ό μεγάλο δέντρο, που
ξέρεις! Θά ήμουν τόσο εύτυχισμέ-
νη, αν άκουγα ν'α μου ξαναλένε
τ'α χείλη σου πώς αγαπάς έμένα
μόνο!

— Μου φαινότανε πώς τ'α δέντρα,
τ'α λουλούδια, μου ψιθύριζαν τ'
όνομά σου και τ'α γλ'υκα σου λό-
για. Κι' ένοιωσα κάποια στιγμή
μιά ελαφριά πνοή στο πρόσωπό
μου, σ'α ν'α με είχαν φιλήσει τ'α
χείλη σου...».

— Ό Πομπέο δε βρήκε τη δύναμη
ν'α συνεχίση.

— Αυτό είναι γράμμα μεγάλης
γυναίκας, φώναξε. Μιάς γυναίκας,
που μεταχειρίστηκε τ'ό όνομα της
ανηψιάς μου, γιά ν'α κρύψη ένα
ένοχο έρωτά της. Μά θα τη βρώ,
έννοια σου. Ενδιαφέρομαι τώρα κι'
έγω ν'α τη βρώ. Και θα την έκ-
δικηθούμε μαζί κι' οι δύο, Φλο-
ρέστα!

— Μιλούσε με φωνή ραγισμένη. Τά
χείλη του τρέμανε.

— Πιστεύεις, λοιπόν, πώς δεν
άνηκει στην οικογένειά σου, αυτή
ή γυναίκα; ρώτησε ή Φλορέστα.

— Είμαι βέβαιος.

— Παράξενο!... μουρμούρισε ή
νέα γυναίκα.

— Στο μεταξύ, ό Πομπέο εξέφύλ-
λιζε τ'α άλλα γράμματα τ'ό πα-
κέτου.

— Ήταν όλα σχεδόν όμοια. Μι-
λούσαν γιά λουλούδια, γιά άστέ-
ρια, γιά φίλια, γιά όνειροφροντα-
σίες. Μά φαινότανε στόν Πομπέο
πώς κάθε μιά απ' αυτές τις φρά-
σεις χωνόταν στην καρδιά του σαν
άγκάθι και έδιωχνε ό,τι καλό εί-
χε μείνει ακόμα μέσα του...

— Τ'ό τελευταίο γράμμα είχε ή
μερομηνία κατά μερικούς μήνες
νωρίτερα από τότε, που βγήκε ή
'Ελενα απ' τ'ό κολλέγιο. Και ά-
ποτελούσε ένα άπλετισμένο άπο-
χαιρετισμό πρ'ος τ'ό νέο, που ξε-
νητεύονταν:

— «Φεύγεις, λοιπόν, ίσως γιά
πάντα! Θά ξαναδωθώμε ποτέ!...
Χίλιες εικόνες ταραχών ή φαν-
τασία μου... Ω, άς μπορούσα ν'
πεθάνω μαζί σου, στην άγκαλιά
σου!

— Ωστόσο, μακριά σου ή κοντά
σου, ή ψυχή μου θα είναι πάντα
δική σου. Δέ θα σε ξεχάσω πο-
τέ, ποτέ! Ή σκέψη μου θα σε
ακολουθ'ή παντού.

— Δέ σου ζητάω ν'α μου γρά-
φεις. Δέ θα είναι φρόνιμο... Ω,
αν ήμουν έλευθερη, αν δε με κρα-
τούσαν εδώ άλλα καθήκοντα, με
πόση χαρά θά σε άκολουθούσα, πο-
τέ γιά ν'α μη σ' έγκαταλείψω ποτέ
πιά! Μά οι ψυχές μας θά συναν-
τιούνται κάθε μέρα, κάθε ώρα, πε-
ριμένοντας τη στιγμή, που θα έ-
νωθούμε γιά πάντα!».

— Τ'ό γράμμα αυτό έδιωξε την τε-
λευταία αμφιβολία, που μπορού-
σε ν'α ύπάρχη ακόμα στο νου τ'ό
Πομπέο. Σίγουρα, ή ένοχη ήταν
ή νύφη του! Είχε μεταχειρίστη τ'
όνομα της κόρης της, γιά ν'α έχη
πρόχειρη μιά άγκυρα σωτηρίας.

— Ότε, λοιπόν, ή άρετή της δεν
ήταν παρ'ά ένα ξεδιάντροπο
ψέμα!

— Ό Πομπέο, πληγωμένος στην
καρδιά και στο φιλότιμο, έκανε
τεράστιες προσπάθειες γιά ν'α
κούνη απ' τη Φλορέστα τ'ό θυμό,
που έβραζε μέσα του.

— Έαφνικά, είπε με βραχνή φωνή:

— Ναί, θά βρώ εκείνη, που εί-

χε τήν άναίσχυντία ν'α υπογράψη

— Τόν αγαπάς λοιπόν πολύ;
— Όσο γίνεται πιο πολύ! Εί-
ναι τόσο καλός μαζί μου!... και
όμορφος, έ... Όταν τόν πρωτο-

συνάντησα, στην πόρτα τ'ό κολ-
λεγίου, μουκανε άμέσως βαθεία
έντύπωση. Κανείς άντρας δε μου
είχε φανή ποτέ τόσο ώραϊός! Κι'
είχε τόσα πνευματικά χαρίσμα-
τα!... Τά ξέρει όλα, ό 'Αδόλφος
μου: φυσική, βοτανική, άστρονο-
μία, φιλολογία... Γράφει στίχους,
που είναι χ'αδί γιά την ψυχή.

— Ό Πομπέο άκούγε την 'Ελε-
να χωρίς ν'α τη διακόψη. Ό έν-
θουσιασμός της γιά τόν άντρα της
μεγάλωνε τις ύποψίες του έναν-
τίον της Μαρκέλλας...

— Ή πληγή της καρδιάς του έ-
σταζε αίμα.

— Άνοιξε μ'ό δόδελα την ψυ-
χή σου, τής είπε όταν σώπασε.
Φαντάσου πώς μίλας σε μιά έμ-
πιστη φίλη σου... Πριν αγαπήσης
τόν 'Αδόλφο, δεν είχες κανένα άλ-
λο αίσθηματάκι;

— Ή 'Ελενα ένοιωσε ένα σφίξιμο
στην καρδιά. Προσπάθησε ωστόσο
ν'α γελήσει και είπε, κυττάζοντας
τόν Πομπέο:

— Αδιακρίτε θείε μου, κάνουν
ποτέ τέτοιες ερωτήσεις σε μιά γυ-
ναίκα σαν έμένα; Δέ σκέπτε-
σαι ότι, πριν γνωρίσω τόν 'Α-
δόλφο, ήμουν κλεισμένη στο κολ-
λέγιο και δεν έδλεπα άλλους άν-
τρες από σένα και τ'ό μπαιμά,
όταν έρχόσαστε ν'α μ' έπισκε-
φ'ήτε:

— Κι' όμως, την εποχή εκεί-
νη, κάποιος φίλος μου, βιομήχα-
νος, μου μίλησε γιά σένα. Ό φί-
λος μου αυτός είχε ένα γυιό, ό-
μορφο παλληκάρι, φοιτητή, που σε
γνωρίζει και σ' αγαπούσε.

— Ή 'Ελενα άντιμετώπισε το λιμη-
ρά τόν κίνδυνο, που έδλεπε ν'α
φτάνη...

— Μ'είχε δ'ή στη σάλα των
έπισκέψεων; ρώτησε. Μήπως ήταν
άδελφός καμιάς συμμαθήτριάς
μου; Γιατί δεν ξέρω γιά ποιόν
πρόκειται!

— Γιά κάποιον 'Αμεντέο Τζόρ-
τζι, απάντησε άργά ό Πομπέο.

— Ή 'Ελενα τ'ό περίμενε, κι' έ-
τσι δεν εξαφανίστηκε. Έδειξε μο-
ναχά έκπληξη.

— Πρ'ωτή φορά άκούω αυτό τ'
όνομα, είπε. 'Αμεντέο Τζόρτζι!...
Και λέει ό πατέρας τόν πώς ή-
ταν έρωτευμένος μαζί μου;

— Οι ρυτίδες στο μέτωπο τ'ό
Πομπέο έγιναν πιο βαθιές. Τά μά-
τια του άστράψανε.

— Ναί, απάντησε, με φωνή έ-
λαφρά τρεμουλιαστή. Μά άς μ'
μίλας πιά γι' αυτό, έφ' όσον
δεν τόν γνωρίζεις. Άλλωστε, πέ-
θανε φυσικός, ό καμμένος, ό δε
πατέρας του χρεώκόπησε κι' αυ-
τοκτόνησε.

— Ή 'Ελενα άνασκήκωσε τούς ώ-
μούς της.

— Δυστυχισμένο οικογένεια, ά-
λήθεια! είπε. Καλά ές, θείε, άς
μ' μιλάς πιά γι' αυτό. Άν τυ-
χον τ'α λόγια σου σπάνανε σ'
αυτά τ'α άντ'ος μου, θα τόν ά-
ντισπούσανε. Με τ'ό χαρακτήρα,
που έχει, είναι ικανός ν'α ζηλέψη
άκόμα κι' ένα πεθαμένο.

— Ό Πομπέο άνασκήκωσε.

— Άν μάθαινε ή 'Ελενα γιά κεί-
να τ'α γράμματα με τ'ό όνομά της,
που τά είχε γράφει άσφαλώς
υπέρτα της και τ'α είχε τ'α στήν
κατοχή της μιά έκδικητική τυχο-
διώκτρια!...

— Πόσο πρόστυχη φαίνεται τώρα
ή Μαρκέλλα από τ'α μάτια του! Τί
τέρας υποκρισίας!

— Έσφίξε στην άγκαλιά του την
ανηψία του, μ' ένα θαρραλικό ξε-
σπασμα τ'ουφερότητας.

— Ό άντρας σου δε θα μάθ'
τίποτα, τής ψιθύρισε. Κι' ό,τι κι'
αν σου δ'ή, θα είμαι πάντα κοντά
σου, έτοιμος ν'α σε υπερασπίσω
από κάθε συκοφαντία.

— Ή 'Ελενα τόν φίλησε μ' εύγνω-
μοσύνη.

ΜΗΤΕΡΑ ΚΑΙ ΓΥΙΟΣ

Τά δύο αυτά παιδιά που, παρ'ά μ'απ' τ'ό χέρι, τρέχουν, περ'ούν και
διασκεδάζουν σε μιά πλάς της Κουανής Άκτής, δεν είναι δύο νεαροί
ερωτευμένοι, όπως θά μπορούσε κανείς ν'α πιστέψη, αλλά μ'ατέρα και
γυιός. Έκείνος είναι μόλις 13 χρονών και εκείνη 27. Ή Πουστ'εί-
ναι από χρόνια γνωστή στους επισκέπτες τ'ό Σαιν-Ζερμάν ντε Πρέ.
Είναι ζωγράφος και προσφέρει σε προσιτή τιμή τούς πίνακές της
στούς ξένους, που επισκέπτονται τη γραφική αυτή παρισινή συνο-
κία. Άντιπροσωπευτικός τύπος τ'ων Παρισινών κηποιών ή Πουστ'εί-
ναι υπερέφηνη γιά τ'ό γυιό της και έγκαταλείπει κάθε καλοκαιρι την
πρωτεύουσα, γιά ν'α περάσουν μαζί τις διακοπές τους στην Κουανή
Άκτή.

με τ' όνομα της ανηψιάς μου!

Μου έμπιστεύεσαι αυτά τ'α γράμ-
ματα;

— Ποτέ! είπε ζωηρά ή Φλο-
ρέστα, μαζεύοντας τ'α γρήγορα.
Μπορώ ν'α σου δώσω ένα μόνος.

— Δύο! έπέμεινε ό Πομπέο.

Τ'ό πρώτο και τ'ό τελευταίο. Θά
σου τά πληρώσω 20 χιλιάδικα.

— Και θά με βοηθήσης ν'α έκ-
δικηθώ; ρώτησε ή Φλορέστα, με
παράξενη φωνή.

— Ναί, σου τ' όρκίζομαι! ά-
πάντησε ό τραπέζιτης.

— Ή.

Είχε φτάσει τ'ό τέλος τ'ό θηι-
νοπώρου. Ή Μαρκέλλα κι' ό άν-
τρας της έτοιμάζονταν ν'α γυρίσουν
στην πόλη, γιά τ'ό κρ'ο είχε άρ-
χίσει ν'α γίνεται αίσθητό στην έ-
ξοχή.

— Ή 'Ελενα, με τόν άντρα της
και τη Λετίτσια, είχαν περάσει
τ'ό καλοκαιρι στα μπάνια και τ'
φθινόπωρο στόν πύργο τους. Μό-
νο εδώ και λίγες μέρες, βρισκό-
νταν στή βίλλα τ'ων Τέρνι.

— Ή 'Ελενα φαινόταν τρισευ-
χισμένη.

Είχαν περάσει πολλοί μήνες
απ' τ'ό θάνατο τ'ό 'Αμεντέο, κι'
όμως δεν είχε παρουσιαστή άό-
μα κανείς με τ'α γράμματα της.
Αυτό την έπειθε, ότι ό φοιτητής
είχε μεταχειρίστη αυτή την προ-
φασί, γιά ν'α την ξαναδ'ή πριν
πεθάνη.

— Είχε ξεχαστή πιά, ό δυστυχι-
σμένος 'Αμεντέο...

— Μά κι' ή Μαρκέλλα φαινόταν
τελείως ήσυχη, κι' ή ψυχική της
γαλήνη διατηρούσε και μεγάλο
την υπέροχη όμορφιά της.

— Φορούσε τώρα, στο μεσημερια-

— Ό,τι κι' αν πρόκειται ν'α κάνετε περ'ομένετε στη σειρά σας!

Το ίδιο βράδυ, φώναγε όλοι για
το Τουρίνο.

Θ'.

Ένας όμορφος άντρας, 30 χρό-
νων, ψηλός, με μαύρα ρούχα, με
σοδαρή κι' αριστοκρατική φυσιο-
γνωμία, κατέβηκε από ένα βαγό-
νι πρώτης θέσεως του τριανού,
που έφτασε απ' τη Γαλλία στο
Τουρίνο.

Στράφηκε ύστερα, για να πά-
ρη στα χέρια ένα αγοράκι 4 χρό-
νων, που το ακολουθούσε μια γυ-
ναίκα νέα ακόμα, που ήταν άσφα-
λώς η γκουβερνάντα του.

Περίμενε λίγο, Φράντς, εί-
πε γεμινικά στο παιδί. Μην κου-
νηθής!

Έκείνο γέλασε και φώναξε, στην
ίδια γλώσσα:

— Βλέπεις, μπαμπά; 'Η Κάτε
φοβάται διαρκώς!

Ο κύριος χαμογέλασε, δειχνον-
τας τα κάτασπρα δόντια του.

— Έχει δικιο, η Κάτε! είπε,
παίρνοντας απ' το χέρι τ' αγορά-
κι και προχωρώντας προς την έ-
ξοδο του σταθμού. Είν' επικίνδυ-
νο να κυκλοφορείς μόνος σου, εδώ
μέσα...

— Τι θα γίνει για τις απο-
σκευές, κύριε; ρώτησε η γκουβε-
ρνάντα.

— Θάρθῃ να τις πάρῃ ένας
καμαριέρης του ξενοδοχείου... Δεν
πρόκειται να περπατήσουμε πολ-
ύ. Θα μείνουμε εδώ απέναντί, στο
«Ξενοδοχείο Μπολόνια».

Όταν μπήκαν στο χώλ, ο ξε-
νοδόχος έτρεξε να τους υποδεχτή.

— Τι θέλει ο κύριος; ρώτησε.

— Δυό κάμαρες κι' ένα σαλο-
νάκι. Στο πρώτο πάτωμα, αν εί-
ναι δυνατόν, με παράθυρα προς
το δρόμο, απάντησε ο ξένος, σε
κακά Ιταλικά.

— Μάλιστα, κύριε. 'Αμέσως!
είπε ο ξενοδόχος.

Η γυναίκα του, μια όμορφη με-
λαχροινή, με λαχταριστό κορμί,
θαύμαζε άμέσως το μικρό Φράντς,
που δεν έδειχνε καμμία έκπληξη,
γιατί βρισκόταν σ' ένα άγνωστο
μέρος.

— Τι χαριτωμένος μικρούλης!
φώναξε.

— Είναι ευτυχισμένος, βλέπον-
τας καινούργια μέρα και πρόσω-
πα. Δεν έχει γνωρίσει ακόμα τους
πόνους της ζωής.

— Γυιός σας είναι;

— Μοναχογιός μου... η μενα-
δική μου παρηγορία, μετά το θά-
νατο της μητέρας του.

Ο ξένος φαινόταν συγκινημέ-
νος. Μά έκανε μια χειρονομία, σά
νάθελε να διώξῃ τις θλίβερές α-
ναμνήσεις. Πῆρε μια πένα κι' έ-
γραψε, στο βιβλίο του ξενοδο-
χείου:

«Γουσταύος Φάκτερ και Υιός,
προσερχόμενοι εκ Κριτζόου».

Υστερα ακολούθησε, μαζί με
το παιδί και τη γκουβερνάντα,
την καμαριέρα, που περιμενε...

Το άλλο πρωί, ενώ η γκουβε-
ρνάντα και τ' αγοράκι κοιμόνταν
άκομα, ο Γουσταύος φώναζε ένα
ταξί και πήγε μ' αυτό στην Τρά-
πέα Τέρνι.

Στο γραφείο, βρισκόταν ο Ντά-
ριο. Υποδέχθηκε με ευγένεια τον
έπισκέπτη.

ΡΟΥΣΣΑ ΠΛΑΤΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

Δέχεται καθ' εκάστην 9-3. Τα φ.
πορεύματα μόνον επί συνεντεύξε-
ς. Χαριλάου Τρικούπη 113. — Τηλέφ
613-610. — Οίκια 710-752.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Πατησίων και Σκουριόνα 28 (παρά
την Ομόνοια) 9-2 και 5-7 μ.μ.
— Τηλέφωνον 523-708.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Πατησίων και Σκουριόνα 28 (παρά
την Ομόνοια) 9-2 και 5-7 μ.μ.
— Τηλέφωνον 523-708.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Πατησίων και Σκουριόνα 28 (παρά
την Ομόνοια) 9-2 και 5-7 μ.μ.
— Τηλέφωνον 523-708.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Πατησίων και Σκουριόνα 28 (παρά
την Ομόνοια) 9-2 και 5-7 μ.μ.
— Τηλέφωνον 523-708.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Πατησίων και Σκουριόνα 28 (παρά
την Ομόνοια) 9-2 και 5-7 μ.μ.
— Τηλέφωνον 523-708.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Πατησίων και Σκουριόνα 28 (παρά
την Ομόνοια) 9-2 και 5-7 μ.μ.
— Τηλέφωνον 523-708.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Πατησίων και Σκουριόνα 28 (παρά
την Ομόνοια) 9-2 και 5-7 μ.μ.
— Τηλέφωνον 523-708.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Πατησίων και Σκουριόνα 28 (παρά
την Ομόνοια) 9-2 και 5-7 μ.μ.
— Τηλέφωνον 523-708.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Πατησίων και Σκουριόνα 28 (παρά
την Ομόνοια) 9-2 και 5-7 μ.μ.
— Τηλέφωνον 523-708.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

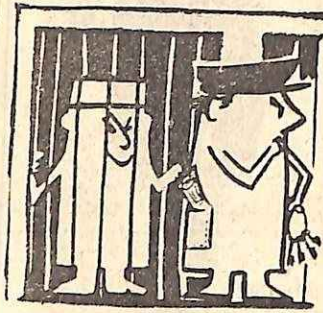
Πατησίων και Σκουριόνα 28 (παρά
την Ομόνοια) 9-2 και 5-7 μ.μ.
— Τηλέφωνον 523-708.

ο' όλο τον κόσμο

Έκλεψε το δεσμοφύλακά του

Για πολλούς ανθρώπους η κλοπή
είναι μια άρρωστία και μάλιστα α-
θεράπευτη. Στην κατηγορία αυτή α-
νήκει ασφαλώς και ο Τζιοβάνι Μπα-
τίστα Τοττόλι. Ένας νέος 25 χρόνων,
που έζησε στις φυλακές της Κρεμό-
νας μια ποιη για κλοπή. Μια μέρα,
λοιπόν, αποφάσισε να κλέψῃ και τον
δεσμοφύλακα που πήγαινε στο κελί
του. Το πήρε το πορτοφόλι του, έ-
θαλε από αυτό ένα χαρτονόμισμα
τών 1000 λιρετών (50 περίπου δρχ.)
και κατόπιν το ξανάβαλε στη θέση

του. Για κακή του τύχη, όμως, τον
ανάκαλύψαν. «Δεν μπόρεσα ν' αντί-
σταθώ στον πειρασμό, είπα τον δι-
καστήριο. 'Αν ήθελα να τον κλέ-
ψω, θα το έπαιρνα από το πορτοφό-
λι του όλο το μισθό του, που είχε
επιστρέψει εκείνη την ημέρα. 'Εγώ,
όμως, περιορίστηκα σ' ένα μοναδικό
χαρτονόμισμα, μόνο και μόνο για να
μην καθώμαι άνεργος μέσα στη φυ-
λακή».

Ρωσικό ραντάρ που προλέγει τον καιρό

Οι επιστήμονες του 'Υδρομετεωρί-
ου Ινστιτούτου του Κιέβου κατασκευά-
σαν ένα ραντάρ, που προλέγει τη
έροχη και τη χάλασα πριν ξη άρσε.
Την πρόβλεψη αυτή, την κάνουν, πα-
ρακολουθώντας τις κινήσεις, την πυ-
κνότητα και τη σύσταση των ομίε-
ρων νεφών. Οι αναλύσεις και οι σχε-
τικοί υπολογισμοί γίνονται από έναν
ηλεκτρικό εγκέφαλο, σε διάστημα έ-
νος εκατοστού του δευτερολέπτου.

Ραντάρ του χεριού

Ένα καινούργιο ραντάρ, που μπο-
ρεί να το κρατάει κανείς στο χέρι,
κατασκευάσθηκε στις 'Ηνωμένες Πο-
λίτιες. Ζυγίζει 3.600 γραμμάρια και
έχει διαστάσεις 30X12 εκατοστά.
'Η ακτίς δράσεώς του είναι 1.000
μέτρα. Το ραντάρ αυτό αναδύει έ-
ναν χαρακτηριστικό ήχο, όταν ανα-
καλύπτῃ, μέσα στην περιοχή που έ-
ρευνά, ένα κινούμενο αντικείμενο.

Τού έκλεψαν τό... σπίτι του

Ο Φλόουντ Ραίη, κάτοικος του Μι-
τασκάν, κατήγγειλε στην 'Αστυνο-
μία ότι του έκλεψαν τό... σπίτι του.
Επρόκειτο για ένα σπίτι από αλου-
μίνιο και ξύλο, που το είχε στήσει
σ' ένα οικόπεδο.

Η Μπριτζιτ Μπαρντ άνεπιθύμητη στην Αϊνγντο

Οι Ιδιοκτήτες αθουσών κινηματο-
γραφών του Κάιρου άρνήθηκαν να
προβάλουν έργα, όπου πρωταγωνι-
σεί η Μπριτζιτ Μπαρντ. 'Ο λόγος
είναι ότι τη βρίσκουν αδόκιμη σά
πορρόν και υποστηρίζουν ότι πρέ-
πει να πάρη τουλάχιστον 30 κιλά, για
να γίνει παρουσίασμῃ. Κάθε τόπος
έχει και τα γούστα του, ιδίως στα
ζητήματα της αισθητικής.

Τά πρακτορεία συνοικισίων

Ο 'Αρτουρ Βλίντερ, πρόεδρος της
ένωσης των 260 πρακτορείων συ-
νοικισίων που υπάρχουν στη Γερμα-

νία, βεβαιώνει με αριθμούς ότι οι
γάμοι που γίνονται δια μέσου αυ-
τών, είναι πιο σταθεροί από τους
άλλους. 'Επί 8.500.000 γάμων, που
έγιναν στη Γερμανία από τον τε-
ρασμόν του πολέμου, 600.000 συν-
άφθηκαν δια μέσου των πρακτορεί-
ων συνοικισίων. Τα διαζύγια σ' αυ-
τούς αντίστοιχούν σε αναλογία 20
επί 10.000 γάμων, ενώ στους συνη-
θείς γάμους η αναλογία είναι 35
επί 10.000.

Θέλει και μουσική

Μιά 'Ιταλίδα, ηλικίας 85 χρόνων,
από το Σάντ 'Αντζέλο, κατέθεσε στο
δημαρχο της πόλεως ένα ποσό, με
τον όρο ότι η δημοτική φιλαρμονι-
κή θα συνοδεύει την κηδεία της.

Μακελιό σε σχολείο

Μιά ανατριχιαστική τραγωδία δε-
τυλχθηκε σ' ένα σχολείο των Φιλιπ-
πίνων. Από το σχολείο αυτό είχαν
εξαφανισθῃ μερικά αντικείμενα, προ-
ερχόμενα από δωρεές.

Ο καθηγητής 'Ερνέστος Φελίτσε,
που ήταν επιφορτισμένος με τη φύ-
λαξί τους, όταν κλήθηκε να λογοδο-
τήσει για την εξαφάνισα αυτών των
αντικειμένων, έβγαλε το περιστροφό
του και σκότωσε τρεις από τους συ-
ναδελφούς του. Θα σκότωσε δέ και
αλλους, αν ένας συνάδελφός του δεν
πρόφτανε να τον σκοτώσει.

Το σκληρό δίλημμα του Ουίλλιαμ Χέλντεν

Ο Ουίλλιαμ Χέλντεν δεν φαίνεται
ότι θα καθορθώσῃ, παρά την έπιθυ-
τητα Γαλλίδα ήθοποιό Κατςιν. 'Ε-
ται να το δώσῃ διαζύγιο, έχει τώ-
ρα να κάνει και με τους δυό γιους
του Πίτερ και Σκώτ. Τα δυό παι-
δια του έγραψαν τελευταία: «Α-
μαυλό σου να παντρευτῃς τη Γαλλί-
δα σου, κάμε το, αλλά πρέπει να
ξέρῃς ότι δεν θα μάς ξαναδῃς πιά».
Την άσχημη του ή τα παιδιά
του Χέλντεν.

Έσπαξε τα τζάμια των αυτοκινήτων

Στην άγγλική πόλη 'Οσναμπρουκ,
οι Ιδιοκτήτες αυτοκινήτων εύρισκαν
σπαμένα και πολλές φορές χαλα-
σμένα τα τζάμια των οχημάτων τους
σμένη τη μηχανή.

Αυτό γινόταν κυρίως όταν τα παρ-
κίριζαν στους δρόμους τη νύχτα.

για να πάνε σ' ένα κέντρο ή σ' ένα
κινηματογράφο. Η 'Αστυνομία έπι-
στευε πως οι καταστροφές αυτές ή-
ταν έργο τεμπηπόδων κι' είχε στρέ-
ψει την προσοχή της προς τους ή-
ους. 'Αλλά, τελευταία, ανακαλύφθη-
κε ότι ο δράστης ήταν ένας ηλικιω-
μένος εισοδηματίας.

Ο ηλικιωμένος μ' ένα σιδερένιο λο-
τακιάκι του, έκρινε κάτω από το
τακιάκι του, γυρίζε τις νύχτες στους
σταθμασμένους αυτοκίνητο, κάποιο
κατέστρεφε τη μηχανή, έσπαζε τα
τόπινα του νυχτερινού περιπάτου και
να καταστρέφῃ άλλο αυτοκίνητο για
κάτω. 'Ανακρίνοντας κατάλαβε πῶς
γίνετο η καταστροφή. Τα γυμνασ-
τήρια κυκλοφορούν, τόσο καλύτε-
ρα θα είναι.

— Έτσάστε ο κύριος Φάκτερ;
τού είπα.

— Μάλιστα. 'Εφτάσα χτές το
βράδυ στο Τουρίνο κι' ήρθα αμέ-
σως σήμερα εδώ, όχι μόνο για
τις δουλειές μας, αλλά και για-
τι ο θεός της άμοιρης Νόρι μου,
μου είχε μιλήσει τόσες φορές για
σας και τον αδελφό σας. Σας θεω-
ρούσε σαν παιδιά του, γιατί ή-
ταν ο πιο παλιός κι' αγαπητός
φίλος του πατέρα σας.

— Ο καύμενος ο κύριος 'Ελμ!
Τον γνώρισα σ' ένα ταξίδι, που
έκανα μαζί με τον πατέρα μου,
κι' έχω πάντα μπροστά στα μά-
τια μου την αίσθητη μορφή του,
που έδειχνε τιμήτητα κι' ευγένεια
μαζί... Μά σας έπιασα κουβέντα,
χωρίς να σας συστηθώ καν! Εί-
μαι ο Ντάριο Τέρνι, ο μικρότε-
ρος απ' τους δυό αδελφούς.

Ο ξένος τού έσφιξε το χέρι και
τον ρώτησε, μ' ένα χαμόγελο:

— Ο παντρεμένος, ή;

— 'Ακριβώς. 'Ο αδελφός μου
Πομπέο είναι ένα αμετανόητο γε-
ροντοπαλλήκαρο, αλλά με μεγάλη
καρδιά. Θεωρεί την οικογένειά μου
σά δική του. Λατρεύει την κόρη
μου, που είναι παντρεμένη εδώ και
τέσσερα χρόνια με τον κόμητα 'Α-
δόλφο Βιάλε.

Οι δυό άντρες είχαν καθήσει,
στο μεταξύ.

— Είσαστε μονάχος εδώ; ρώ-
τησε ο Ντάριο.

— Όχι. 'Εχω μαζί μου το
μοναχογιό μου, με τη γκουβε-
ρνάντα του. Μένουμε στο ξενοδο-
χείο «Μπολόνια». Θα ψάξω όμως
να βρω ένα κατάλληλο σπίτι, για-
τι λογαριάζω να εγκατασταθώ
στο Τουρίνο.

— 'Αντί να μέινετε στο ξενο-
δοχείο, θαπρεπε νάρθῃτε στο σπί-
τι μου, όπου ο γυιός σας θα εύ-
ρισκε μητρικές περιποιήσεις απ' τη
γυναίκα μου. 'Η φίλη έχει τα
δικαιώματά της.

Ο ξένος σάνηκε συγκινημένος.

— Είσαστε τόσο ευγενής, ώστε
δεν τολμά να σας ενοχλήσω, ά-
πάντησε. Καλά σας περιέγραφε
τόσες φορές ο θεός μου!...

— Ο κύριος 'Ελμ ήταν ή κα-
λώς ή κακά προσωποποιημένη. Νομίζω
πως ήταν ο μόνος συγγενής της
γυναίκας σας. 'Ετσι;

— 'Ακριβώς. 'Η Νόρι έμεινε
όρφανη από μικρή. 'Εγώ τη γνώ-
ρισα, γιατί ήμουν καθηγητής των
γεωμετρικών στο κολέγιο, όπου
σπούδασε. Δεν είχα τότε άλλη πε-
ριουσία απ' το μυαλό μου. Είχα
γίνει γνωστός, από μερικά βιβλία,
που είχα εκδώσει, μελέτες για
τους Γερμανούς συγγραφείς.

— 'Η Νόρι κι' εγώ αγαπηθήκα-
με. 'Ο θεός μου είχε στην αρχή
αντίρρηση στο γάμο μας, γιατί
νόμιζε πως έποφθαλμιούσα τα
πλούτη της ανήψιας του. 'Αλλ' ό-
ταν με γνώρισε καλύτερα, όταν εί-
δε την πολυαγαπημένη του Νόρι
τόσο ευτυχισμένη, άσχισε να μ'
αγαπάει και να μ' εκτιμά. 'Όταν
γεννήθηκε μάλιστα το παιδί, έλει-
ψε πιά κάθε παρεξήγησι μεταξύ
μας.

— Μά δεν ήσαν γραφτό να ζή-
σω ευτυχισμένος! 'Η Νόρι μου
είχε στο αίμα της τα σπέρματα
της άρρώστιας, που θανάτωσε τη
μητέρα της. Παρ' όλες τις άφω-

— Ο Πομπέο την πήγαμε σχεδόν
κάθε βράδυ στο θέατρο ή σε φι-
λικές συγκεντρώσεις. Την είχε συ-
στήσει στο γέρο κόμητα Βιάλε,
μέ τη την παρακάλεσι να μη της ά-
με την παρκαλῃ, ότι ο γυιός του
είχε παντρευτῃ την 'Ελενα.

Ο κόμης Βιάλε είχε γοητευθῇ
απ' την όμορφη της Φλορέστα
και ζήλησε το φίλο του, που είχε
ανάκαλῃμῃ τέτοιο θησαυρό.

Το βράδυ της ημέρας, που εί-
χε φτάσει ο Γουσταύος Φάκτερ,
για να πάνε σε μιά εορταστική επ-
ειέρα. Μά ή εορρά είχε περάσει,
ή Φλορέστα περίμενε τον Πομπέο,
κι' ο φίλος της δεν είχε φανῇ ά-

— Ο Πομπέο την πήγαμε σχεδόν
κάθε βράδυ στο θέατρο ή σε φι-
λικές συγκεντρώσεις. Την είχε συ-
στήσει στο γέρο κόμητα Βιάλε,
μέ τη την παρακάλεσι να μη της ά-
με την παρκαλῃ, ότι ο γυιός του
είχε παντρευτῃ την 'Ελενα.

Ο κόμης Βιάλε είχε γοητευθῇ
απ' την όμορφη της Φλορέστα
και ζήλησε το φίλο του, που είχε
ανάκαλῃμῃ τέτοιο θησαυρό.

Το βράδυ της ημέρας, που εί-
χε φτάσει ο Γουσταύος Φάκτερ,
για να πάνε σε μιά εορταστική επ-
ειέρα. Μά ή εορρά είχε περάσει,
ή Φλορέστα περίμενε τον Πομπέο,
κι' ο φίλος της δεν είχε φανῇ ά-

— Ο Πομπέο την πήγαμε σχεδόν
κάθε βράδυ στο θέατρο ή σε φι-
λικές συγκεντρώσεις. Την είχε συ-
στήσει στο γέρο κόμητα Βιάλε,
μέ τη την παρακάλεσι να μη της ά-
με την παρκαλῃ, ότι ο γυιός του
είχε παντρευτῃ την 'Ελενα.

Ο κόμης Βιάλε είχε γοητευθῇ
απ' την όμορφη της Φλορέστα
και ζήλησε το φίλο του, που είχε
ανάκαλῃμῃ τέτοιο θησαυρό.

Το βράδυ της ημέρας, που εί-
χε φτάσει ο Γουσταύος Φάκτερ,
για να πάνε σε μιά εορταστική επ-
ειέρα. Μά ή εορρά είχε περάσει,
ή Φλορέστα περίμενε τον Πομπέο,
κι' ο φίλος της δεν είχε φανῇ ά-

— Ο Πομπέο την πήγαμε σχεδόν
κάθε βράδυ στο θέατρο ή σε φι-
λικές συγκεντρώσεις. Την είχε συ-
στήσει στο γέρο κόμητα Βιάλε,
μέ τη την παρακάλεσι να μη της ά-
με την παρκαλῃ, ότι ο γυιός του
είχε παντρευτῃ την 'Ελενα.

Ο κόμης Βιάλε είχε γοητευθῇ
απ' την όμορφη της Φλορέστα
και ζήλησε το φίλο του, που είχε
ανάκαλῃμῃ τέτοιο θησαυρό.

Το βράδυ της ημέρας, που εί-
χε φτάσει ο Γουσταύος Φάκτερ,
για να πάνε σε μιά εορταστική επ-
ειέρα. Μά ή εορρά είχε περάσει,
ή Φλορέστα περίμενε τον Πομπέο,
κι' ο φίλος της δεν είχε φανῇ ά-

— Ο Πομπέο την πήγαμε σχεδόν
κάθε βράδυ στο θέατρο ή σε φι-
λικές συγκεντρώσεις. Την είχε συ-
στήσει στο γέρο κόμητα Βιάλε,
μέ τη την παρακάλεσι να μη της ά-
με την παρκαλῃ, ότι ο γυιός του
είχε παντρευτῃ την 'Ελενα.

Ο κόμης Βιάλε είχε γοητευθῇ
απ' την όμορφη της Φλορέστα
και ζήλησε το φίλο του, που είχε
ανάκαλῃμῃ τέτοιο θησαυρό.

Το βράδυ της ημέρας, που εί-
χε φτάσει ο Γουσταύος Φάκτερ,
για να πάνε σε μιά εορταστική επ-
ειέρα. Μά ή εορρά είχε περάσει,
ή Φλορέστα περίμενε τον Πομπέο,
κι' ο φίλος της δεν είχε φανῇ ά-

— Ο Πομπέο την πήγαμε σχεδόν
κάθε βράδυ στο θέατρο ή σε φι-
λικές συγκεντρώσεις. Την είχε συ-
στήσει στο γέρο κόμητα Βιάλε,
μέ τη την παρακάλεσι να μη της ά-
με την παρκαλῃ, ότι ο γυιός του
είχε παντρευτῃ την 'Ελενα.

Ο κόμης Βιάλε είχε γοητευθῇ
απ' την όμορφη της Φλορέστα
και ζήλησε το φίλο του, που είχε
ανάκαλῃμῃ τέτοιο θησαυρό.

Το βράδυ της ημέρας, που εί-
χε φτάσει ο Γουσταύος Φάκτερ,
για να πάνε σε μιά εορταστική επ-
ειέρα. Μά ή εορρά είχε περάσει,
ή Φλορέστα περίμενε τον Πομπέο,
κι' ο φίλος της δεν είχε φανῇ ά-

— Ο Πομπέο την πήγαμε σχεδόν
κάθε βράδυ στο θέατρο ή σε φι-
λικές συγκεντρώσεις. Την είχε συ-
στήσει στο γέρο κόμητα Βιάλε,
μέ τη την παρακάλεσι να μη της ά-
με την παρκαλῃ, ότι ο γυιός του
είχε παντρευτῃ την 'Ελενα.

Ο κόμης Βιάλε είχε γοητευθῇ
απ' την όμορφη της Φλορέστα
και ζήλησε το φίλο του, που είχε
ανάκαλῃμῃ τέτοιο θησαυρό.

Το βράδυ της ημέρας, που εί-
χε φτάσει ο Γουσταύος Φάκτερ,
για να πάνε σε μιά εορταστική επ-
ειέρα. Μά ή εορρά είχε περάσει,
ή Φλορέστα περίμενε τον Πομπέο,
κι' ο φίλος της δεν είχε φανῇ ά-

— Ο Πομπέο την πήγαμε σχεδόν
κάθε βράδυ στο θέατρο ή σε φι-
λικές συγκεντρώσεις. Την είχε συ-
στήσει στο γέρο κόμητα Βιάλε,
μέ τη την παρακάλεσι να μη της ά-
με την παρκαλῃ, ότι ο γυιός του
είχε παντρευτῃ την 'Ελενα.

Ο κόμης Βιάλε είχε γοητευθῇ
απ' την όμορφη της Φλορέστα
και ζήλησε το φίλο του, που είχε
ανάκαλῃμῃ τέτοιο θησαυρό.

Το βράδυ της ημέρας, που εί-
χε φτάσει ο Γουσταύος Φάκτερ,
για να πάνε σε μιά εορταστική επ-
ειέρα. Μά ή εορρά είχε περάσει,
ή Φλορέστα περίμενε τον Πομπέο,
κι' ο φίλος της δεν είχε φανῇ ά-

— Ο Πομπέο την πήγαμε σχεδόν
κάθε βράδυ στο θέατρο ή σε φι-
λικές συγκεντρώσεις. Την είχε συ-
στήσει στο γέρο κόμητα Βιάλε,
μέ τη την παρακάλεσι να μη της ά-
με την παρκαλῃ, ότι ο γυιός του
είχε παντρευτῃ την 'Ελενα.

Ο κόμης Βιάλε είχε γοητευθῇ
απ' την όμορφη της Φλορέστα
και ζήλησε το φίλο του,

εξαφάνισι της ΤΖΕΝΗΣ

— Αυτό είναι το μαργαριτάρι που κολιέ μου... Πώς βρέθηκε εδώ;

— Θέε μου, μόνο εσύ μπορείς να με σώσεις... Κάνεις δε θα σκεφτή να με αναζητήση εδώ κάτω.

3ον ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Η μικρούλα Τζένη Λάμπρου, η νέα αποκαλύπτει της «Αττίκα - Φίλι» πηγαίνει με το συνεργείο της εταιρίας στο γραφικό νησάκι Αγία Μαρίνα, για το γυρίσμα των εξωτερικών ενός φιλμ. Την ίδια μέρα, δύο φυλακισμένοι δραπέτες από τις φυλακές του νησιού, κατορθώνουν να προσληφθούν σαν κομπάρσοι και οίχουν σε μια καταπακτή τη Τζένη, η οποία τους έπιασε στο καμαρίνι της, τη στιγμή που της έλεβαν ένα κολιέ, και τους καταδιώκει φωνάζοντας: «Βοήθεια!... Κλέφτες!...».

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΩΡΑ

— Τότερα από λίγο, ο επιθεωρητής Βλαχόπουλος φτάνει επί τόπου.

— Νά κλείσουν άμέσως όλες οι πόρτες και να μη φύγει κανείς από δω, χωρίς την άδειά μου...

— Είναι φοιητό!...

— Η Τζένη καταδίωξε τον κλέφτη ή τους κλέφτες και εξαφανίστηκε... Πώς εξηγείται, αυτό;

— Μυστήριο!...

— Να ειδοποιήσουν άμέσως την αστυνομία.

— Οί δύο δραπέτες ανακρίνονται κι' αυτοί με τη σειρά τους, σχετικά με την εξαφάνισι της Τζένης.

— Κατά τη γνώμη μου, κύριε επιθεωρητά, όλα αυτά δεν είναι παρά ένα διαφημιστικό κόλπο του παραγωγού, για να εξασφαλίση μία ανέξοδη ρεκλάμα του έργου του.

— Αυτή η άποψη δε φαίνεται καθόλου άπλη.

Την άλλη μέρα, δεκάδες δημοσιογράφων φτάνουν στην Αγία Μαρίνα.

— Διά ερώτησι, κύριε επιθεωρητά.

— Μόνο μία φωτογραφία.

— Αρκεί να πιστεύω πως αυτή η εξαφάνισι και η ληστεία δεν είναι παρά ένα καλοσχεδιασμένο διαφημιστικό τέχνασμα.

— Πού στρέφονται οι ύποψίες σας;

— Στο διάστημα αυτό, η Τζένη, φυλακισμένη μέσα στο σκοτεινό, υγρό υπόγειο, καταλαμβάνεται από απελπισία.

— Και τώρα τί κάνουμε;

— Θα φύγουμε από δω, όσο το δυνατόν πιο γρήγορα...

— Δεν υπάρχει άλλη διέξοδος... Από τη μεγάλη πόρτα του πύργου, είναι αδύνατον να φύγει κανείς.

— Αυτοί οι δύο κομπάρσοι μίλησαν για ένα κλέφτη, ενώ η Τζένη φώναζε «Βοήθεια!... Κλέφτες!... Πιάστε τους!».

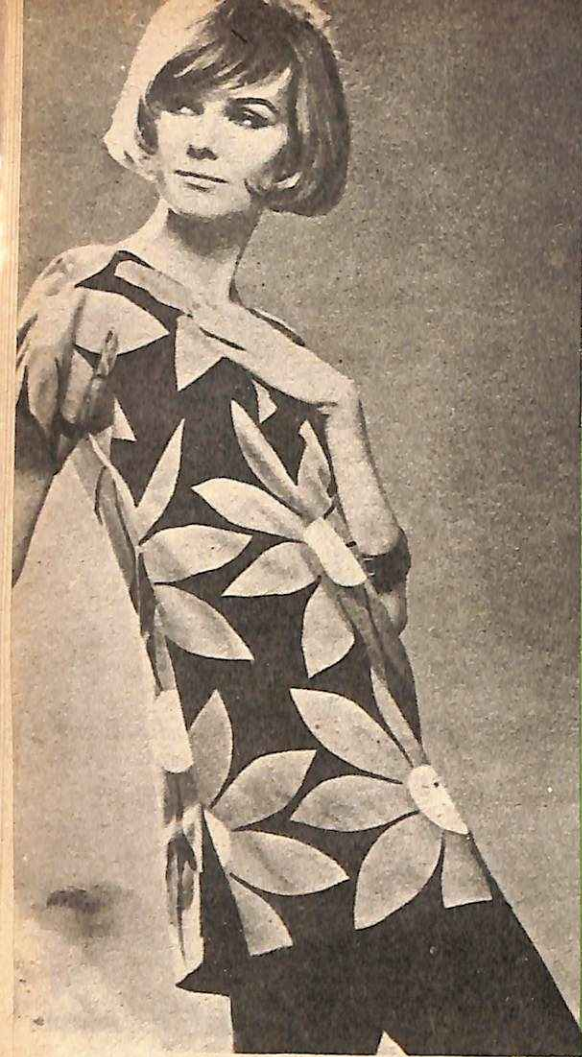
— Τους κλέφτες!...

— Έχεις δικήν, ώστε λοιπόν...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Το τέλος.

της νεανίας κυρίας

Δύο καζάνες - τυνίκι, σε ανατολίτικο στυλ. Φοριούνται με πανταλόνι ή σαν κάς - μαγιό.

από καρό βαμβάκερό, με μανίκια μακριά και μακρούς κουμπωτές μανσέτες, με τσεπάκια κάτω από το στήθος και άσπρο ζωντήσα, που θα κλείνει με δυο στρογγυλούς κρίκους. Θα το συνδυάσουν με πανταλόνι μπλουζ-τζήν.

Για τις δραποινίδες και τις νεαρές κυρίες με τις κάπως φαρδιές περιφέρειες, που δεν θέλουν να άπαρνηθούν το πανταλόνι, ή φετεινή καλοκαιρινή μόδα προτείνει τις μπλούζες-καζάνες και τις μπλούζες-τυνίκι, σε στυλ άνατολίτικο, που πέφτουν πάνω στους γοφούς «καμουφλάροντας» το φάρδος τους. Φυσικά, τις ίδιες αυτές καζάνες και τυνίκι μπορούν να τις φορέσουν θαυμάσια και οι πολύ λεπτές, αν τους άρεσουν.

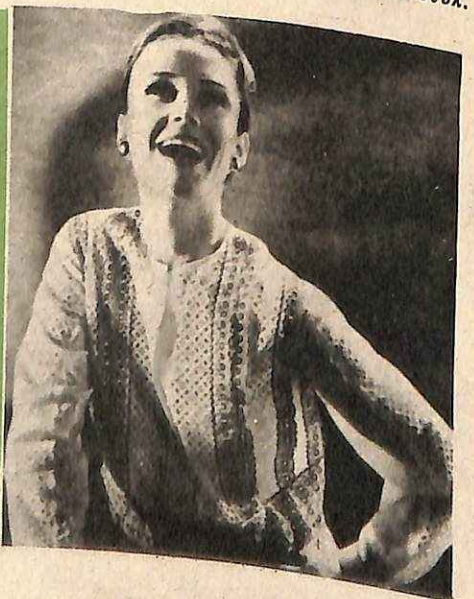
Μια πολύ μοντέρνα «τυνίκι» για πανταλόνι γίνεται από βαμβάκερο ύφασμα, με μαύρο φόντο

Αιθέρια άμπιγιέ μπλούζα, από σκούρο πράσινο σιφόν, με τετράγωνο ντεκολτέ, απ' όπου ξεκινούν ελεύθερες πτέτες με μανίκι 3/4 και ζώνη - φασκιά, που καταλήγει σε φιδόγκο.

Μια άλλη μπλούζα-καζάνκα, για πιο δρασερές ώρες και για έκδρομες, γίνεται από σιφόνι σε καρό, κούμπωμα πάνω σε φαρδιά χειροποίητη προηγούμενες καζάνες-τυνίκι, πέφτει σκεπάζοντας μόλις τους γοφούς και μπορεί να φορεθεί και με άσπρο πανταλόνι.

Μπλούζα από λευκό σανγκάλο και άπλικασιόν από μαλλί σειρήτι, σε βουλγαρικό στυλ.

Οι πιο σπορτίβ, που τους άρεσει να βρίσκονται στη βάρκα από το πρωί μέχρι το βράδυ, θα προτιμήσουν μια μπλούζα-ζακέττα από έπόντζ. Άρκετά μακριά, κλείνει μπροστά με κρυφό φερμουάρ, έχει μανίκια μακριά, που καταλήγουν σε κουμπωτές μανσέτες και μια μεγάλη τσέπη στο στήθος. Ο γιακάς, το στρίψωμα και οι μανσέτες υπογραμμίζονται με γαζί.

Η ΜΠΛΟΥΖΑ - ΠΟΥΛΟΒΕΡ

Άλλα μια και μιλάμε για τη σπορ μπλούζα, δεν μπορούμε, φυσικά, να παραβλέψουμε το πλεονέκτημα της μπλουζάκι-πουλόβερ, που φαίνεται να κυριαρχεί στη φετεινή καλοκαιριάτικη μόδα, γιατί είναι εύκολοφόρετο, άνετο, πρακτικό και πολύ μοντέρνο. Η φετεινή μόδα προτείνει ειδικότερα τη μπλουζάκι-πουλόβερ με ριγωτή πλέξι, άλλοτε πολύ λεπτή και άλλοτε πιο φαρδιά και ανάγλυφη.

Τα μπλουζάκια αυτά, μπορεί να είναι μονόχρωμα, με μοναδικό γαρνίρισμα ένα άπλικασιόν θαλασσινό μοτίβο (άγκυρα, ναυτικό τιμό-

Πολύ σικ μπλούζα - καζάνκα, από μεταξωτό με μαύρο φόντο και μικρά πουά λευκά. Χαρακτηρίζεται από τον ασύμμετρο γιακά - έσάρπα.

νι κλπ.), με τα συναντάμε συχνότερα με ζωηρά χρώματα ρίγες, τοποθετημένες οριζόντια, αντίθετα δηλαδή από την κάθετη ριγωτή πλέξι. Πάντα μοντέρνο είναι το μπλουζάκι με τον κλασσικό συνδυασμό της μπλέ και άσπρης ρίγας, με ντεκολτέ «φάρκα» και κοντό ζαпонέ μανικέκι. Συνδυασμένο με μια φούστα από χοντρό λευκό τριαντάφυλλο, με μέση ελαφρά χαμηλή και με κόκκινη ζώνη περασμένη από θηλειές, δημιουργεί ένα «ναυτικό» σύνολο.

Άλλοτε, όμως, οι ρίγες παρουσιάζουν ζωηρές και κάπως τολμηρές αντιθέσεις άποχρώσεων. Οπως π.χ. σε μια μπλούζα-πουλόβερ με πλέξι ζέρσευ από λεπτότατο μαλλί, με φαρδιές ρίγες πράσινες και μπλέ, που υπογραμμίζονται από λεπτές μαύρες ρίγες.

Μια άλλη μπλούζα, και πάλι από λεπτό μαλλί, με μακριά μανίκια και λαϊκό προηλαστή, έχει ρίγες άσπρες, κόκκινες, πορτοκαλιές και μπλέ, πάντοτε οριζόντιες και σε διαφορετικό φάρδος.

Τα πιο σεξάρα μπλουζάκια-πουλόβερ ακολουθούν το μοντέρνο συνδυασμό του άσπρου και του σπιν ταποθέτησι της ρίγας. Όταν έχουν πλέξι λεπτή και δεν είναι πολύ μακριά, μπορεί να φο-

ρεθούν και στην πόλη με μια ζωηρόχρωμη φούστα, π.χ. κόκκινη γκαμπορντίνα.

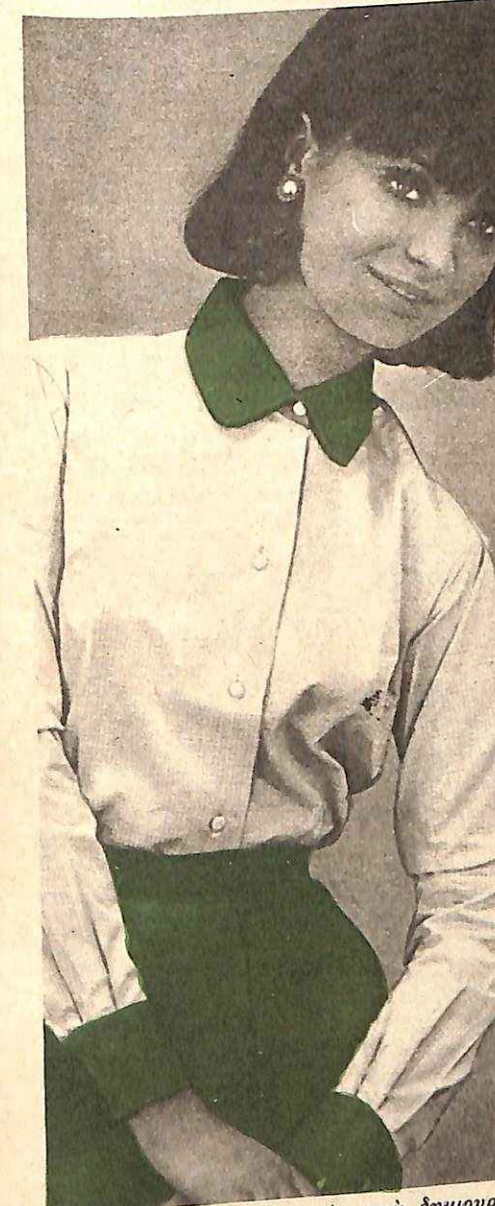
Μια άλλη άμερικάνικη πρωτοτυπία, που έχει υιοθετηθεί στις κοσμικές πλάς, είναι τα πλεχτά μπλουζάκια-ώροσκοπιο, καταλλήλα για τις πολύ νεαρές και χαριτωμένες κοπέλλες. Πρόκειται για βαμβάκερα μπλουζάκια - καζάνες, που έχουν σταματημένα επάνω τα σημεία του ζωδιακού. Η κάθε μία, φυσικά, πρέπει να διαλέξει τον άσπεριστό στον οποίο ανήκει. Και προσοχή! Τα μπλουζάκια αυτά, φοριούνται μόνον στην έξοχη και σαν κάς-μαγιό.

ΟΙ ΑΜΠΙΓΙΕ ΜΠΛΟΥΖΕΣ

Μά εκεί που οι σχεδιαστές της φετεινής καλοκαιριάτικης μόδας έβαλαν τη φαντασία τους να δουλέψει περισσότερο, είναι, χωρίς αμφιβολία, η άμπιγιέ μπλούζα.

Η μπλούζα για τις κομψές ώρες που προτείνεται αυτό το καλοκαίρι, είναι γεμάτη θηλυκότητα και γίνεται από ύφασματα ανάλαφρα, πολύ γυναικεία, από κρέπ, όργάντσα, μεταξωτό τουλ, σαγκάλο, σιφόν, δαντέλλα, μουσελίνα.

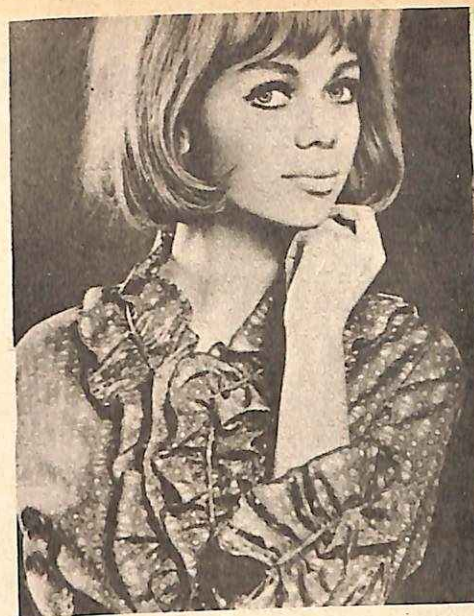
Θα περιγράψουμε εδώ μερικές απ' αυτές τις μοντέρνες άμπιγιέ μπλούζες, που, συνδυασμένες με μια-δυο ίσιες φούστες, δημιουργούν ολόκληρη σειρά από κομψότερες βραδυνές εμφάνισεις.

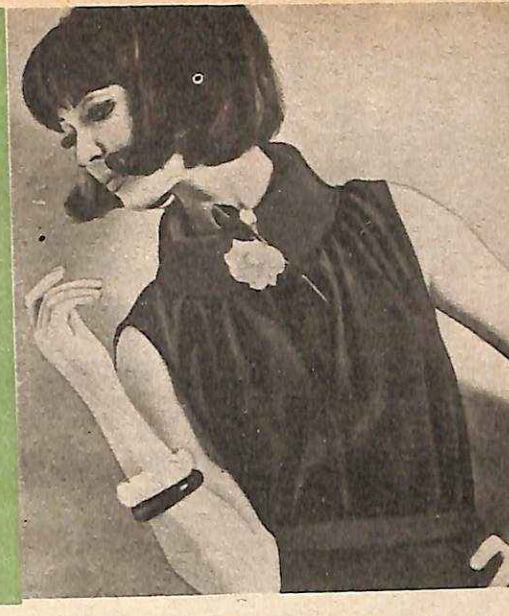
Ένας έξυπνος συνδυασμός, που δημιουργεί σύνολο. Το πουκάμισο έχει γιακά και μανικέτια από το ύφασμα της φούστας.

Μια πολύ σικ μπλούζα από μαύρο κρέπ έχει γιακά-κρατήρα, που πλασιώνει το λαϊκό, και ελαφρή σούρα, που ξεκινά κάτω από το γιακά ελαφρώς ανυψώντας το έμπροσθεν μέρος. Μια μεγάλη άπλικασιόν καμέλια κορφωτώνεται στο κέντρο του γιακά. (Η μπλούζα αυτή είναι καταλλήλη για γυναίκες με μακρύ λαϊκό και μικρό στήθος).

Κατάλληλη για όλες τις σιλουέτες είναι, αντίθετα, η μπλούζα «παριζιάν», από λευκή ρομαντική όργάντσα, με μπλε ντεκολτέ, μεγάλο μαντιλά όργάντσα, μονιόνι και μακρύ μανίκι με μανσέτες. Μια μεγάλη λευκή καμέλια στολίζει εδώ τα μαλλιά.

Άμπιγιέ μπλουζάκι από μουσελίνα, με κοκέτικα φανταζι και πλούσιο βολάν.

Άμπιγιέ μπλούζα από μαύρο κρέπ, με μεγάλο γιακά - κρατήρα.

Πολύ χαριτωμένη και κομψή, ιδιαίτερα κατάλληλη για μια νεαρή κοπέλλα ή για μια πολύ νέα κυρία, είναι μια μπλούζα από λευκό μεταξωτό τουλ. Την χαρακτηρίζουν μια διπλή πικνή σειρά από μαργαριταρένια κουμπάκια, που επαναλαμβάνεται (μονή όμως) στις πολύ μακρούς και άφαιροστές μανσέτες, ένα στρογγυλό χαμηλό γιακαδάκι με διπλό επίπεδο και σαν νότα πρωτοτυπίας, μια λευκή καμέλια κορφωτώνεται στο μανικέτι.

Μπλούζα - πουκάμισο, τύπου γουέστερν, για τις νεαρές κοπέλλες.

ΜΠΛΟΥΖΕΣ ΣΕ ΣΤΥΛ ΙΣΠΑΝΙΚΟ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟ

Μια νεαρή γυναίκα με σιλουέτα ψηλή και λεπτή και, κατά προτίμηση, με μελαγχρόνο τύπο, θα προκαλέσει έντονη, αν παρουσιαστεί το βράδυ με μια μπλούζα σε ισπανικό στυλ, από λευκή όργάντσα, με κορσάκ πολύ εφαρμοστό με στερο-

γυλό ντεκολτέ και μακριά μανίκια, που σχηματίζονται από πέντε μεγάλα βολάν. Θα συνδυαστεί με μαύρη στενή φούστα και με χρυσή ζώνη-πλέξιδα, που θα κλείνει με μια μεγάλη λευκή καμέλια. Με αυτή τη σπανιόλιχη μπλούζα, ταπεινά ζει ένα χτένισμα με φιδόγκο ταιρομάγου.

Μια άλλη, πολύ κομψή και δρασερή βραδινή μπλούζα, που θυμίζει τις μπλούζες των βουλγαρικών κοστούμιών, γίνεται από λευκό σανγκάλο στο πιο τυπικό κέντρο μαργαριτάς, με άπλικασιόν από μπλέ ή μαύρο σειρήτι, πάντα σε σιγνή-κόλο. Έχει ντεκολτέ στη βάση του λαϊκού, μακριά μανίκια με στενή μανσέττα και γραμμή ριγής, που φτάνει μόλις μέχρι τη μέση.

ΜΠΛΟΥΖΕΣ ΕΜΠΡΙΜΕ ΚΑΙ ΑΦΘΟΝΑ ΒΟΛΑΝ

Μία, έμπροσθεν από τις μονόχρωμες, και οι έμπριμε μπλούζες μπορεί να είναι πολύ σικ για το βράδυ, φτάνει να δείξετε λίγη προσοχή στην έκλογη του ύφασματος και του έμπριμέ. Για ύφασματα, θα προτιμήσετε και πάλι τα μεταξωτά, τις μουσελί-νες, τα σιφόν, και θα διαλέξετε έμπριμε με άπο-χρώσεις όχι πολύ ζωηρές και χτυπητές.

Μια πολύ σικ βραδινή μπλούζα από μεταξωτό έχει φόντο λευκό και άφαιρημένα σχέδια, σε ά-

Πολύ πρακτική μπλούζα - ζακέττα, για τη βάρκα, από έπόντζ.

Σπανιόλικη μπλουζά από οργαντίνα, με μανίκια που σχηματίζονται από πλούσια βολάν.

ποχρώσεις κίτρινο-χρυσό και πράσινο — άλιφα-σκιάς, με ντεκολτέ πέταλο, υπογραμμισμένο από διπλό γιακάδακι και μακρύ μανίκι με πολύ μακριές και εφαρμοστές μανιέτες, που κομψώνουν με τέσσερα μικρά κομμάτια. Συμπληρώνεται μ' ένα όμοιο φουλάρ.

Δύο άλλες, πολύ χαριτωμένες μπλουζίτσες από μπουτέλιν, με κομκίττα αντίθετα φαντασί, πατούνουν βραδυή ύψι από τα πλούσια βολάν που πλασιώνουν το ντεκολτέ, το κομψό και τις μανιέτες.

ΜΑΓΙΟ «ΡΟΜΒΟΣ» ΚΑΙ «ΨΕΥΤΙΚΟ ΝΤΕ - ΠΙΕΣ»

Βαρεθήκατε το μαγιο που αγοράσατε στην άρ-η της σαζόν, και θέλετε να το αντικαταστήσετε με κάτι πιο μοντέρνο; "Αν είναι έτσι, μην δι-στώσατε να αγοράσετε ένα «μαγιο ρόμβο» ή ένα ψευτικό ντέ-πιές. Πρόκειται για δύο τύπους μον-τέρνων μαγιο, που έχουν επιβλητική πούλι στις κο-σμηκές πλάς.

Στην πρώτη περίπτωση, το μαγιο «ρόμβος» μπορεί να υπάρχει στην ίδια ύφανση του μαγιο, που μπορεί π.χ. να σχηματίζει ρόμβους λευκούς και μαύρους, ή και σε διάφορες κλιμακωτές α-ποχρώσεις. Άλλοτε πάλι, ο ρόμβος υπάρχει σ' ένα μονόχρωμο ή σ' ένα ρυγέ μαγιο, στη θέσι του ντεκολτέ της πλάτης. Τα μαγιο αυτού του τύ-που λεπτύνουν τη σιλουέττα.

Αντίθετα, το ψευτικό ντέ-πιές άπειται σιλουέ-τα λεπτή και, ιδιαίτερα, πολύ λεπτή μέση. Το μαγιο αυτό, είναι ολόκληρο μπροστά, ενώ στα πλάγια και πίσω γίνεται ντέ-πιές. Ένα τέτοιο μαγιο, πολύ κομψό, είναι φτιαγμένο από μαύρη θάνακα, με φαρδύ λευκό ρέλισμα.

ΤΙ ΘΑ ΦΟΡΕΣΟΥΜΕ ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ

Βρισκόμαστε ακόμα στο καλοκαίρι, εξακολου-θούμε να μιλώμε για τη μάσα της πλάς και να αναζητάμε τη βροσιά της βάλσσας. Μά, όσο κι' αν θέλουμε να ξεχάσωμε, το φθινόπωρο πλη-σιάζει και οι δικτάτορες της μόδας έχουν κιάλας έτοιμα τα νέα φθινοπωρινά και χειμωνιάτικα μον-τέλα.

Είναι, λοιπόν, πιά καιρός να μιλήσωμε λίγο για το τι θα φορέσωμε στην προσεχή ψυχρή σαζόν.

ΤΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ

Το φθινόπωρο και ο χειμώνας 1964-1965 φαί-νεται πως θα σημάνουν το τέλος των τεραστίων και πολυχρωμών τουντ της Σανάν. Έπιστρέ-φουν και πάλι θριαμβευτικά μάλλινα υφάσματα λεία, «ήπια», χτενισμένα. Ξανακυριζεί το απαλό σερπάς, ή «ερικονί», το «φολαβί», ακόμα και το κάπως άπρηχταμένο «βελούρο», άναγεμένο όμως στα χρώματα και πολλές φορές σταματι-σμένο, ιδίως με σχέδια καμπίρ.

Για τις σπόρ εμφανίσεις, το τουντ θα αντικα-ταστήθ από το «μαλτραμέ», με ύφανσι άσκαν-νιστή και άκατέργαστη. Έξακολουθούν τα διαγ-κονά, τα τουντ διαγκονά, τα γουίτ-κάρντ.

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Για να άρεσείτε

Δεν άρκει να είναι όμορφη μία γυναίκα, για ν' άρεση. Μπορεί, μάλιστα, να είναι όμορφη κι' όμως να μην άρεση, ή το αντίθετο. 'Υ-πάρκει, λοιπόν, μία τέχνη και σ' αυτό, όπως άλλωστε σ' όλα: Γίνετε άγαπητή! Μάθετε να ενδιαφέρεστε για τους ανθρώπους που ζούν γύρω σας, για τους γνωστούς και τους φί-λους. Μη θυμάσαστε την υπαρέτι τους μόνο ό-ταν τους χρειάζεστε. Μην πηγαίνετε να τους ό-ητε μόνο όταν έχετε ανάγκη. Μην τους χρη-σιμοποιείτε σά μέσο διασκεδάσεως. Δείξτε τους ενδιαφέρον, μοιράστε τη λύπη τους, χωρίς ύ-ποκρισία, θυμηθήτε τους και στις χαρές τους και στον πόνο τους. Μόνον έτσι θα καταστή-σουν άσημαντα τα φυσικά σας ελαττώματα και θ' άρεσετε πάντα.

Για το δέρμα

Οι ρυτίδες δε θεραπεύονται, αλλά προλαί-βονται. Νά μία κρέμα, που θα σας βοηθή-ση να διατηρήσετε νεανικό το δέρμα σας:

Άμυδαλόλαδο	155 γραμ.
Λανολίνη	85 »
Άσπρο κερί	28 »
Λευκό φολαίνης	14 »
Παραφίνη	3,5 »
Νερό	28 »
Βόρσας	14 »
Βάμμα βενζόης	15 σταγ.

Λιώνετε το κερί και τα λίπη σέ μπαινι μα-ρί, προσθέτετε τη βενζόη, το νερό, το βόρσας, μερικά σταγονάκια από το άρωμα σας και μία κουταλιά της σούπας λεμόνι και χτυπάτε το μίγμα 45 λεπτά, για να ενωθούν καλά.

Βάψιμο

Έχετε καστανά μαλλιά και θέλετε να τα σκουρήνετε; Πάρτε:

20 γραμ. τσάι	»
» φύλλα καρυδιάς	»
» νερό.	»

Βάλτε τα να βράσουν ώπου να μείνι ελά-χιστο όγρο, φιλτράρετε και χρησιμοποιείτε αύ-τό το άφένιμα για να βρέχετε τα μαλλιά σας. Έπίσης, μπορείτε να τα άλειψετε πριν από το λούσιμο με διαφνόλαδο και να τα άφηνετε άρκετες ώρες, έκτος βέβαια αν τα μαλλιά σας είναι λιπαρά. Το διαφνόλαδο σκουραίνει το χρώμα και συγχρόνως τρέφει τις ρίζες των μαλλιών.

Αν πάλι, τα μαλλιά σας είναι γκριζά ή κίτρινα και θέλετε να τα άσπρίσετε, λου-σάτε με το συνηθισμένο σας σαμπουν και 20 όγκων, (ένα κιλό νερό και δυο κουταλιές της σούπας όξυζενέ) ή με το ακόλουθο μίγμα.

50 γραμ. περυντρά	»
100 » νερό.	»

Κατάπιν έξωζάστε με άφθονο νερό.

Αν θέλετε να δώσετε γαλάζιες ανταύγιες σέ άσπρα μαλλιά, λούζετε με νερό που να περιέχει λουλάκι. 'Η αναλόγια έξαρτάται από το πόσο γαλάζια θέλετε να γίνουν τα μαλ-λιά. Όπως όδηγησε, το πιο λογικό είναι να βά-λετε λίγο λουλάκι την πρώτη φορά, να όητε τα άποτελέσματα και να κανονίσετε αναλό-γως για την έπομένη.

Για τα μαλλιά

Αν είσαστε από τις γυναίκες, που πι-στεύουν πως δεν έβρουν να περαιοτηθούν μό-νες τους τα μαλλιά τους, είσαστε πολύ δυ-στυχημένες στο κομμάτι, γιατί, όσο συχνά κι' αν έχετε φορές στην άνάγκη, θα βρεθήτε ξε-κίνησι, όποτε όπως κι' αν ντυθήτε, όπως όμορφο και άπονοητευτικό σύνολο. Κι' όμως, και να τα χρησιμοποιήτε σαν το πιο μεγάλο σάσος, τί είδους μαλλιά έχετε. Αν είναι πρόσωπο σας, πρέπει να τα σχήμα του σκληρά, δεν «ατέκουν» χτενισμένα. Αν είναι να στρώνουν, τώρα, πάρετε έναν καθρέφτη και έξωζάστε το κράνιο σας, λίγες μέρες μετά το λούσιμο. Αν φαίνεται σαν λαδωμένο, είναι τάλληρα σαμπουνά, που σας έχουμε συστή-σει σέ προηγούμενα τεύχη μας. Αν είναι ά-σπαστά και στεγνά, το χρειάζεται συχνό σας την στιγμή που θα δώσετε σά μαλλιά ψερε πως χτενίζονται πολύ εύκολα, γιατί θα είναι υγιή.

ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΡΟΜΠΕΡ ΦΙΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Η Σέρου παρουσιάζεται στην Ούρουμπουάπα σαν 'Αμερικάνα του-ρίστρια κι' ο Ντά Σίλβα σαν σω-φέρ ταξί και διερμηνέας της. Ζητά-νε δέ να νοικιάσουν ένα μικρό σκά-φος, όθην για μία έκδρομή. Ο σκοπός τους είναι να φάσουν σά γύρω νησάκια, με τη σκέφι πως ή ιστορία του φιδιού σχετίζεται με κάποιο λαθρεμπόριο. Γιατί, έξετά-ζοντας με το φακό το φίδι, είχαν βρή σχεδιασμένο στο δέρμα του, με πολλές λεπτομέρειες, ένα τοπογρ-αφικό χάρτη. Ένα γέρικο γκαρσίνι αναλαμβάνει να τους πληρο-φορή έξ' άλλου ότι υπάχουν εκεί φιδόκυννη, που πιάνουν τα φιδία και τα πούλωνε σ' ένα ίνστιτούτο που παρασκευάζει όρρους. Ο Ντά Σίλβα υποπτεύεται ότι ο δολοφ-νημένος με το άσπρο κοστούμι ή-ταν ένας απ' αυτούς. Πραγματικά, ζητάει πληροφορίες σά ίνστιτούτο και εξακρίβώνει ότι ο άγνωστος έ-κείνος λεγόταν 'Αρμάντο Ντέ Μέρ-τας κι' ότι κυνηγούσε ιδίως σ' ένα νησί γεμάτο φιδία, όπου καιεί άλ-λος δεν τόλμούσε να πλοισάση.

— Όστόσο, αυτός ό 'Αρμάντο δέχτηκε...

— Ναι, και πήγε σ' αυτό το νησί.

Μου έπιαν μάλιστα πως περνούσε τις διακοπές του κάπου εκεί κοντά και πως ήξερε τα κατατόπια κα-λύτερα από πολλούς άλλους. Πε-ρίμενα ειδήσεις του από βδομά-δες. Του χρωστούσαμε, άλλωστε, λεφτά, για την τελευταία άποστο-λή του. Τώρα όμως...

Ο διευθυντής άναστήκωσε τους ώμους του.

Μά πως, δεν έφυγαν ποτέ τα φιδία απ' αυτό το νησί; Ρώ-τήσε με περιέργεια ο Ντά Σίλ-βα. Πως δέ μεταναστεύανε σέ άλλο νησί ή στην άντικρινή ή-ρα; Δεν ήταν μεγάλες οι άποστά-σεις...

Τα φιδία άντιπαθούν το άλ-μυρό νερό, έξήγησε ο διευθυν-τής. Κολυμπάνε σά ποτάμια και στις λίμνες, όχι όμως στη θάλασσα.

Και πως γίνεται να υπάρ-χουν τόσα πολλά φιδία σ' αυτό το νησί; Πού βρίσκουν τροφή;

Ο διευθυντής χαμογέλασε κι' έξήγησε:

Τα φιδία τρώνε ό,τι νάναι έντομα, καθούρια, πουλιά, φάρια... Όταν δέ βρίσκουν τίποτ' άλλο, άλληλοτρώγονται μεταξύ τους! Το έφατε πως είναι ικανά να καταπιούν άλλα φιδία, που έχουν μήκος με το δικό τους. 'Α-ίδιο μάκρος με το δικό τους. Κι' έ-πίστευτο, έ; 'Αλλ' άληθινό. Κι' έ-ξ' άλλου, τα μικρά φιδία δεν τρώ-νε τίποτα, σ'ούς πρώτους έξη μή-νες τής ζωής τους.

Πηγαίνονόχτανε ζωηρά μέσα στο γραφείο, ένθουσιασμένος απ' το θέμα, που τον ένέπνευε.

Και κάτι άλλο, συνέχισε. Τα φιδία υπορούν, στήν άνάγκη, μέινουν παλόν καιρό δίχως τροφή. Κι' αυτό, χωρίς να έπρεσασθί καθόλου ή ικανότης άνοηπαγωγ-ής τους, ούτε να λιγοστήη ή τοξικότης του δηλητηρίου τους.

Έίναι σχεδόν άπερίοριστος ό άριθμός των φιδιών, που μπορούν να χωρέσουν σ' ένα ώριμένο χώ-ρο. Λιγοστεύουν όμως συνήθω' απ'

τίς επιθέσεις των άλλων ζώων. Ένώ, σ' ένα νησί, δεν υπάρχει κανένα όριο.

Ο Ντά Σίλβα άνατρίχιασε και άλλαξε κουδέντα:

Μία τελευταία έρώτησι, πα-ρακαλώ. Μήπως έχετε ένα λεπτο-μερή χάρτη του νησιού;

Όχι, δυστυχώς. 'Η τοπο-γραφική υπηρεσία είχε στείλει έ-κει ένα συνεργείο της, πριν από πολλά χρόνια. Μά, με την πρώτη ματιά, που ρίκανε, μετανόωσαν όλοι και γύρισαν πίσω. Φτιάδα-νε μονάχα ένα πρόχειρο σχεδιά-γραμμα.

Κύτταξε το μικροσκοπικό σημα-δάκι, στο μεγάλο χάρτη του τοί-χου, και πρόσθεσε:

Το νησί έχει μήκος 12 χι-λιόμετρα περίπου και πλάτους 3 μόνον. 'Αλλ' οι αριθμοί αυτοί έ-χουν βρεθή κατά προσέγγισιν. Καθωρίσθηκαν με το μάτι, μέσα από ένα πλοίο.

Όστε άγνοείτε αν ύπάρχη στο νησί καμιά λιμνοθάλασσα;...

Ο διευθυντής κούνησε το κεφα-λι του.

Ο μόνος, που θα μπορού-σε να σας το πη, αυτό, ήταν ό 'Αρμάντο.

Το καταλαβαίνω...

Ο Ντά Σίλβα σκέφθηκε λίγο, για να βεβαιώθ πως δεν είχε ξεχάσει καμιά έρώτησι. Έπειτα έβωσε το χέρι του στο διευθυντή, για να τον χαιρετήση.

Σας ευχαριστώ θερμά για τις πληροφορίες σας. Και σας παρακαλώ πολύ να κρατήσετε μυσ-τική τη συνουσία μας... μέχρι νεωτέρας διαταγής.

Μάλιστα, κύριε άστυνόμει.

Ο διευθυντής έσφιξε το χέρι του έπισκέπτη του κι' έπειτα δι-σπασε λίγο.

Μήπως θέλετε να έπισκεφθί-τε το 'Ινστιτούτο; του πρότεινε. Μπορώ μάλιστα να σας βείξω κά-τι «ζααράκας» απ' το «Ια ντάς Κόμπρας», που μας τσάστει ο 'Αρμάντο. Έχουμε επίσης μία α-ράχνη έξαιρετική, που έφτασε μό-λις χτες απ' το Μάττο Γκρόσο.

— Προχωρούμε, μίς. Προχω-ρούμε γρήγορα!

Κι' έγω το ίδιο, άπάντησε έκείνη ριχνοντας μία ματιά γύρω για να βεβαιώθ πως δεν τους

— Άδυναμία του να παίξη με την άμμο!...

ΤΟ ΝΗΣΙ ΜΕ ΤΑ ΦΙΔΙΑ

άκουγε κανείς. Ποιός θα μιλήση πρώτος;

— Έγώ... Λοιπόν, τ' όνομα του πεθαμένου του νεκροταφείου ήταν 'Αρμάντο ντε Μάττας. Βά-ζω δέ στοιχίμα ότι ό χάρτης που έχωμε στήν κατοχή μας, παρι-στανεί ένα νησί που λέγεται «Ι-λα ντάς Κόμπρας». Αυτά γράφω σέ μία άναφορά που έστειλα σ'όν προισταμένο μας, στο Σάο Πάολο.

Πολύ ενδιαφέρον!, παρα-τήρησε ή μίς Ουίλσον.

Άσφαλώς! Βρήκαμε το νησί. Θα μπορούσαμε σέ λίγο να μεταχειρισθώμε το χάρτη μας. Θα φάσωμε για τις δυστυχισμέ-νες σκλάβες των σωματοτεπόρων και θα τις έλευθερώσωμε. 'Ι-σως θελήσουν μάλιστα να μάς άποδείξουν έμπρόκτως την ευγύ-μωσιν τους... να μείνι δηλαδή!

Η Σέρου γέλασε.

Θέλετε ν' άκούσετε τώρα και τα δικά μου; ρώτησε.

Είμαι όλος αυτιά!

Λοιπόν, πήγα και βρήκα το Σούζα, στο τελωείο. Τόν έβρισε, είναι έκένος ό κοντόχον-τρος με τη μεγάλη κεφαλή... Τόν ρώτησα αν είχε σημειώθ κανένα λαθρεμπόριο στήν Ούρουμπουά-πα, τον τελευταίο καιρό. Γούρλω-σε τα μάτια του για ένα λε-πτό...

Γιατί; Δεν καταλαβαίνε τα πορτογαλικά σου;

Τα καταλαβε πολύ καλά, έλεπε γελώντας ή Σέρου. Και μου διηγήθηκε μία ιστορία άρεκτα πα-ράνεη: 'Εδώ κι' ένα μήνα πε-ρίπου, ένα περιπολικό σκάφος των τελωνείων είδε μία βενζίνα-κατο να έκιναν από ένα φορτη-γό, σ' άνοιχτά, έξω από τα χω-ρικά ύδατα. Καθώς ό κυβερνή-της του ήταν περιέργος εκ φύσε-ως και δεν είχε τί άλλο να κανί, αποφάσισε να παρακολουθήση τη βενζινακάτο ώπου να μπη στα χωρικά ύδατα, κι' ύστερα δέ της κανί ένα έλεγχο. Φαίνεται όμως πως έκείνη δεν συμφωνούσε, και προσπάθησε να το σκάση.

Ο Ντά Σίλβα άκούε με προ-σοχή τη διήγησι της Σέρου.

Επειτα; ρώτησε.

Όπως ήταν φυσικό, ό κυ-βερνήτης περάχτηκε απ' αυτή την άγένεια και βούλθηκε να προ-φάση τη βενζινακάτο και να δώ-ση σ'όν ιδιοκτητή της ένα αύ-στηρο μάθημα θαλασσινής καλής συμπεριφοράς. Άλλα...

Άλλά ή βενζινακάτος εξα-φανίσθηκε, εξαφανίσε, άνωμενα σέ δυο νησιά, κάπου σ' άνοιχτά. Φαίνεται πως οι άκτες των δυο

ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΜΟΡΦΩΣΙ ΚΑΙ ΕΦΟΔΙΟ ΜΑΖΙ

— Ένα εφόδιο πολύτιμο για τη ζωή — δίνει η σπουδή της Σχολής Α.Β.Σ. Σχεδίου — Ζωγραφικής. Είναι μια σπουδή συντομική, πρόσχαρη, ξεκούραστη, που θα γίνει στο σπίτι σας, όπου και αν μένετε, όπως και αν είναι η ηλικία σας, χωρίς να παραμεληθείτε τις άλλες σας ασχολίες. Έγγραψτε τα παιδιά σας ΤΩΡΑ στην Α.Β.Σ. ώστε να διακριθούν αμέσως από την ερχόμενη χρονιά στις σχολικές επιδόσεις τους. Για πληροφορίες επισκεφθείτε μας. Αν έμπεδωξε ή αν μένετε σε επαρχία, στείλτε μας τη δημοσίευσή αυτή για να λάβετε δωρεάν και χωρίς υποχρέωση σας το εικονογραφημένο με έγχρωμα σχέδια μας αναλυτικό τεύχος.

Σ κίτσο μαθητού εκ του φυσικού.

ΣΧΟΛΗ Α.Β.Σ.

ΣΧΕΔΙΟΥ-ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ
Πανεπιστημίου 10 — Τηλ. 628.904
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΔΡΑ: ΠΑΡΙΣΙ

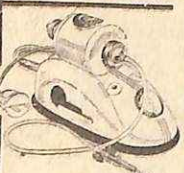
ΜΕΝΤΙΟΥΜ

ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΣ

P. RANOUTSO

Διπλωμα και θραύει τον τηλεπαιχτή. Με δρχαμάς 50 θα σας απαντήσει για κάθε ζήτημά σας (έρωτες, δεσμούς, απογοητεύσεις, αμφιβολίες, οικογενειακές καταστάσεις, απώλειες, αντίκείμενα). Γράψτε από εσωτερικών και εξωτερικών, αποστείλετε ημερομηνία γεννήσεως και γραμματοσήμον απαντήσεως. Δέχεται δωρεάν επί συνεντεύξεως. Ώραι 9-1 και 5-8 μ.μ., πλην Κυριακής, όδους Ήπειρου 54, Αγ. Παρασκευή, λεωφόρον Ν. Ζωής, στάσις 3η, τηλ. 650-418.

ΜΗΧΑΝΑΙ ΜΑΝΤΑΡΙΣΜΑΤΟΣ ΚΑΛΤΣΩΝ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΤΥΠΩΝ

ΚΟΛΙΜΠΡΙ ΠΕΡΦΕΤΤΑ ΣΤΕΛΛΑ ΡΟΥΓΙΑΛΛΑ ΠΡΟΤΑΡΙ ΔΕΣΜΟ-ΒΙΤΟΣ

"Ολοι με θελόνια ΟΥΝΙΒΕΡΣΟ και με αυτόματον συσκευήν των τραβηγμάτων "ΠΡΟΝΤΕΛ".

"Ομοίως Πλεκτομηχαναί αυτόματοι - διπλάκι όλων των εργοστασίων δια την οικοτεχνίαν-την βιοτεχνίαν και την βιομηχανίαν από Μόδελο 3-14

ΧΑΜΗΛΑΙ ΤΙΜΑΙ - ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΑΡΟΜΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΕΓΓΥΗΣ - ΔΟΡΕΑΝ ΕΚΜΑΘΗΣΙΣ

ΜΠΑΡΜΠΑΤΟΣ
— ΑΘΗΝΑΙ: Θεμιστοκλέους 4 (Στάθ)
— ΚΑΡΑΜΙΚΑΙ: ΧΑΤΖΗΚΡΗΣΤΟΣ
— ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: Π. Μελά 12

είχε πιάσει απ' το μπράτσο.

— "Οχτώ; του είπε μ' ένα άνεκφραστο χαμόγελο, σηκώνοντας πάλι ψηλά τα όχτω δαχτυλά της. Την κύτταξε σά να την έδλεπε για πρώτη φορά. "Επειτα στράφηκε προς το τραπέζι, όπου καθόταν ο αδελφός του.

— Πάμε, Λούις, είπα βραχνά. — Μά δεν τελείωσα ακόμα...

— Πάμε, λέω!

— Ο άλλος θέλησε να αδειάσει μονορούφι το ποτήρι του, πριν σηκωθεί. Στραβοκατάπιε, πνίγηκε κι' έχυσε το περισσότερο ποτό πάνω στο πουλόβερ του. Σηκώθηκε, σκουπίζοντας το υγρό, που έσταζε απ' τα χείλη του, και μουρμούρισε:

— Καλά, καλά, έρχομαι...

— Ο αδελφός του είχε βγλή κιόλας απ' το μπάρ και κατέβαινε γρήγορα τόν ερημο δρόμο.

— Η μίς Ουίλσον χαμομυρμήκε, σηκώθηκε και χαμογέλασε φιλοφρονητικά στον άστυνομικό και στο γκαρσόνι.

— "Οχτώ! ξαναείπε, σηκώνοντας τα δαχτυλά της.

— "Επειτα βγήκε ήσυχα απ' το μπάρ.

Σταμάτησε στο σταυροδρόμι και κύτταξε το μεγάλο δρόμο, προσπαθώντας να φανή αδιάφορη. Η καρδιά της σφίχτηκε: "Ο Τζώρτζ κι' ο Λούις είχαν σταθή έξω απ' το ξενοδοχείο και κουδεντιάζανε ζωηρά. "Ο πρώτος έδειχνε το ξενοδοχείο κι' ο άλλος φαινότανε — για πρώτη φορά στη ζωή του — πως συμφωνούσε με τον αδελφό του.

— "Μά βέβαια — σκέφθηκε η Σέρου — είναι λογικό πως το πρώτο μέρος, που θα ψάξουν, θα είναι το ξενοδοχείο, ιδίως σ' ένα τόσο μικρό τόπο.

— "Ο ξενοδόχος θ' αναγνώριζε το Ντά Σιλβας, από την περιγραφή του, και, φοβισμένος απ' το θυμό του Τζώρτζ, θα τουδειχνε την κόμαρά του! Δεν προλόβαινε η Σέρου να τον προειδοποιήσει. "Επρεπε να βρή κάποιον άλλο τρόπο, για να σώσει την κατάσταση!

Περίμενε ανυπόμονα να τελειώσουν την κουβέντα τους οι δυο αδελφοί. Στο μεταξύ, για να περάσει την ώρα της, κύτταξε τη σκοτεινή βιτρίνα του φαρμακείου, Κι' έλεγε στην εικόνα της, που καθρεφτιζότανε στο κρύσταλλο:

— "Θα δούμε τώρα πόσο κόδε το μυαλό σου! Σ' αυτή την περιπτώσει, θα δείξεις την αξία σου... Αύτος ο ανεκδιήγητος, ο χοντροκέφαλος Καμάργκο, μάς τάκανε θάλασσα!

— "Ερριζε πάλι μια ματιά στο δρόμο. Οι δυο αδελφοί μπαινανε στο ξενοδοχείο.

— Λίγο έλειψε να τρέξει προς τα εκεί η Σέρου. Μά ταβόλε με τον εαυτό της, για την απρονοησία της, και προχώρησε με κανονικό περπάτημα.

— "Αυτό έλειπε, να τρέξω!...», σκέφθηκε.

— "Εβαζε όλα τα δυνατά της, για να μην ταχύνει το βήμα της. "Εφτασε στο ξενοδοχείο, το προσπέρασε, χωρίς να κυττάξη καθόλου μέσα, και σταμάτησε λίγο πιο πέρα, δίπλα στο ταξί, που στάθμευσε σε μιάν άκρη.

— Δεν έπρεπε να χάνει στιγμή! "Ερριζε μια ματιά στο δρόμο, δεξιά κι' αριστερά, και βεβαιώθηκε πως δεν υπήρχε κανείς εκεί γύρω.

— "Ανοίξε γρήγορα την πόρτα του αυτοκινήτου κι' έχωσε το χέρι της κάτω απ' το μπροστινό καθίσμα, ψάχνοντας για το ρεβόλβερ. Τό ήπιρε, καθώς και τις έφεδρικές σφαίρες, που βρίσκονταν πάντα δίπλα του, και τάρκωσε στην τσάντα της. Ξανάκλεισε ύστερα την πόρτα και προχώρησε ήσυχα στο δρόμο. "Ακόμα κι' αν την είχε δη κανείς, δεν ήταν δυνατό να κατάρδα τί έκανε.

Στο σημείο, όπου ο στραωμένος

δρόμος κατέληγε στην δημοσιά, γύρισε προς τα πίσω και χώθηκε ανάμεσα σε δυο σπίτια. "Ηταν τόσο γρήγορη η κίνησή της αυτή, που θάλεγε κανείς πως είχε εξαφανισθή μυστηριωδώς...

— Τώρα, που δε φοβότανε πιά μ'ην τη δούνη, έτρεξε από χορταριασμένο μονοπάτι, που περνούσε πίσω απ' τα σπίτια.

— Το παράθυρο της κάμαρας του Ντά Σιλβας ήταν φωτισμένο. "Η Σέρου έδγαλε το πιστόλι της και γονάτισε, δίχως να νοιάζεται για τις ζημιές, που θα πάθαιναν τα γόνατα του μεταξωτού παντολινού της.

— Τεντώνοντας τ' αυτή της για ν' ακούση τον παραμικρό θορύβο, σύρθηκε όσο πιο κοντά μπορούσε στο φωτισμένο παράθυρο. "Εκτός απ' τις ψιθυριστές ομιλίες, που ακούγονταν απ' το δωμάτιο, βασιλευσε γύρω νεκρική σιωπή. "Ακόμα και τα σκυλιά, θάλεγε πως είχαν συμφωνήσει να μη γαυγίζουνε, αυτή τη νύχτα...

— "Η Σέρου κρύφτηκε πίσω από ένα μεγάλο δοχείο των σκουπιδιών, τη στιγμή, που ο Λούις έδγαζε το κεφάλι του απ' το παράθυρο, για να ψάξη με τη ματιά του το σκοτεινό δρόμο. "Απ' την κρυπτή της, άκουσε τώρα καθαρά τη φωνή του Τζώρτζ, που ρωτούσε:

— Είναι κανείς...

— Το χοντρό κεφάλι με το σκούφο χώθηκε πάλι. Φαίνεται δε πως η απάντησι ήταν αρνητική, γιατί ο Τζώρτζ συνέχισε:

— Σωφέρα ταξί, έ... "Ο άστυνομός Ντά Σιλβας, ο άνθρωπος με τα έκαστο πρόσωπα...

— "Ο τόνος του έδειχνε βαθειά ικανοποίησι.

— "Η μίς Ουίλσον γλίστρησε, σ'α σκοτεινό, κι' έριξε μια ματιά μέσα στο φωτισμένο δωμάτιο.

— "Ο Ντά Σιλβας ήταν καθιστός στο κρεβάτι του, γυμνός ως τη μέση, με το υπόλοιπο σώμα του σκεπασμένο απ' το σεντόνι και με τα μαλλιά του άνοκατεμένα. Τό πρόσωπό του είχε τελείως αδιάφορη έκφρασι.

— "Εδειχνε πως δεν του έκανε την παραμικρή εντύπωσι το πιστόλι, που τον σημάδεψε.

— "Η Σέρου θέλησε να κάνει μια δοκιμή. Σήκωσε το όπλο της και σημάδεψε. Τό αδύνατο πρόσωπο με το κασκέτο βρισκότανε καθαρά πάνω στη γραμμή σκοπευσεως του.

— "Ναί, μά λίγο πιο πέρα στεκόταν ο Λούις, με το πιστόλι στο χέρι! "Αν ή κοπέλλα πυροβολούσε, θάκανε κι' αυτός το ίδιο. Κι' ο Ντά Σιλβας ήταν άοπλος, ανυπεράσπιστος, στη διάθεσι του ωπλισμένου φονιά.

— "Η μίς Ουίλσον χαμήλωσε το πιστόλι της, σκεπτική...

— Τζώρτζ... θέλησε να πη ό Λούις.

— Βούλωσ'το, εσύ! μούγκρισε

— "Ο Ντά Σιλβας τον κύτταξε με περιέργεια.

— "Ετσι, λοιπόν, κύριε άστυνομέ; πρόφερε εκείνος. Και δεν τό εξετάσατε, για να μάθετε απ' έξω όλες τις λεπτομέρειες, τον προσανατολισμό, τις άποστάσεις; πριν τό εξασφαλίσετε κάπου;

— Κούνησε το κεφάλι του. Τα μάτια του αστράφτανε.

— Ξέρετε που θα πάμε τώρα; συνέχισε. "Οχι, βέβαια, στην "Αστυνομική Διεύθυνσι. Θα πάμε μιά βόλτα με τό καίκι! Είχατε τσάη λαχτάρα μά ήθετε τό "Ιλα ντάς Κούμπρας. Δε θα σας χαλάσω τό

ό αδελφός του. "Ο Ντά Σιλβας χαμογέλασε κοροϊδευτικά. Θυμότανε τά ίδια αυτά λόγια, που είχε προφέρει στο τηλέφωνο, ή ίδια φωνή...

— Κι' αυτή, που νοίκιασε τό καίκι μου, είναι καμμία σπιούνα σου, έ; του είπα ο Τζώρτζ. Μά, όταν ξεμπερδεύουμε μαζί σου, θα κανονίσουμε και τό δικό της λογαριασμό.

— Τζώρτζ...

— Σίγουρα, ο Λούις έκρινε πως έχαναν πολύ καιρό αδικώς. Δεν του άρεσε να μένη τόσο ώρα κλεισμένος σε μιά κάμαρα. Περίμενε ανυπόμονα να τελειώσουν και να φύγουνε...

— Νά, λοιπόν, που βρήκαμε τον άστυνομο Ντά Σιλβας, τον άνθρωπο, που έφερε τό χάρτη! είπα ειρωνικά ο Τζώρτζ.

— Χαμογέλασε μ' ευχαρίστησι. Είχε μετανοιώσει πολλές φορές για τη μπουά, που έδωσε στ' αυτοκίνητο του Ντά Σιλβας. "Ητον ένα απ' τά λάθη, που συγχωρούσε δυσκολότερα στον εαυτό του, παρά στους άλλους. Και να που ή καλή του τύχη τον είχε βοηθήσει να τό επανορθώσει!

— Πέστε μου, κύριε άστυνομέ, πρόσθεσε, μαλακώνοντας τη φωνή του, θα μιλήσουμε τώρα λιγάκι για τό χάρτη; "Όσο είναι καιρός, όσο είσατε ακόμα ζωντανός;

— "Ο Ντά Σιλβας έβγαλε τό ένα του πόδι. "Ο Τζώρτζ ζώρωσε άπειλητικά τά φρύδια του κι' έσφιξε δυνατώτερα τη λαβή του πιστολιού του. "Ο Ντά Σιλβας πρόσεξε αυτή τη χειρονομία του, χαμογέλασε και είπα:

— "Ο άνθρωπος έχει ανάγκη να βυγεται κάπου-κάπου... Φαίνεται, νευρικά! Γιατί; "Αν θέλετε τό φίδι, σάς έχω πη πώς βρίσκεται στην "Αστυνομική Διεύθυνσι του Ρίου. Μπορείτε να πάτε να τό γυρεύετε. Σας συνοδεύω κι' εγώ, αν θέλετε.

— "Ο Τζώρτζ ζέσπασε σ' ένα διαπεραστικό γέλιο, παράξενο και λίγο άνησυχαστικό. Τά λόγια του Ντά Σιλβας τον διασκεδάζανε. "Η ανέλιπτη νίκη του φαινόταν να ένεργη πάνω του σαν ένα δυνατό πιότη.

— "Ο Ντά Σιλβας τον κύτταξε με περιέργεια.

— "Ετσι, λοιπόν, κύριε άστυνομέ; πρόφερε εκείνος. Και δεν τό εξετάσατε, για να μάθετε απ' έξω όλες τις λεπτομέρειες, τον προσανατολισμό, τις άποστάσεις; πριν τό εξασφαλίσετε κάπου;

— Κούνησε το κεφάλι του. Τα μάτια του αστράφτανε.

— Ξέρετε που θα πάμε τώρα; συνέχισε. "Οχι, βέβαια, στην "Αστυνομική Διεύθυνσι. Θα πάμε μιά βόλτα με τό καίκι! Είχατε τσάη λαχτάρα μά ήθετε τό "Ιλα ντάς Κούμπρας. Δε θα σας χαλάσω τό

χατήρι. Είναι, άλλωστε, πληρωμένο τό ταξίδι.

— "Ο Λούις επενέθε πάλι, νευριασμένος για την άσκοπη καθυστέρηση:

— Τζώρτζ...

— Σκαμός, είπα!... "Εμπαός, μάζεψε εσύ τά ρούχα του! Βλέπω τη βαλίτσα του κάτω απ' τό κρεβάτι. Κύτταξε τί έχει μέσα... Κι' εκείνο τό δέμα, στη γωνιά...

— Κάνε γρήγορα! Θα τον πάρουμε μαζί μας. Και δε θέλω ναχή αοίσει τίποτα πίσω του... Καλύτερα να πιστέψουμε πως τσάκασε δίχως να πληρώση τό λογαριασμό του. "Οραίος τρόπος, για έναν άστυνομο!...

— "Ο Λούις έκανε ό,τι του είπα ο αδελφός του. Τράβηξε τη βαλίτσα κάτω απ' τό κρεβάτι, έδγαλε από μέσα τά ρούχα του Ντά Σιλβας κι' άνακάλυψε από κάτω τό πιστόλι.

— Τζώρτζ, έχει πιστόλι, είπα. — Σοβαρώς; Τί περίεργο ναή πιστόλι ένας άστυνομικός!... Έλα, ξεμπερδεύε, βλάκα! Τί έχει μέσα στο δέμα;

— "Ο Λούις ξανάριξε τά ρούχα μέσα στη βαλίτσα, άνακάτα, και την έκλεισε πάλι. "Επειτα άσχαλήθηκε με τό πακέτο, που βρισκόταν χάμω, κοντά στο τραπέζακι. Τράβηξε τό σπάγγιο, τον έσπασε και τό ξετύλιξε γρήγορα.

— Οί κυλινδρού, που βρήκε μέσα, μαζί μ' ένα λεπτό σαβλόνι, του θυμίζαν κάτι... Κούνησε τό κεφάλι του και είπα στον αδελφό του:

— Είναι ένα απ' αυτά τά συνήργα, που χρησιμοποιούν οι ψαροντουφεκάδες, για ν' άναπνέουνε κάτω απ' τό νερό...

— "Εκείνος γέλασε πάλι στριγγά. — Θα τον στείλουμε κάτω απ' τό νερό, έννοια σου! φώναξε. Μά δίχως αυτό τό μαραφέτι...

— Στράφηκε στο Ντά Σιλβας και διάταξε:

— Σηκωθείτε, να σάς ντύσουμε και να σάς δέσουμε. Και μί μας κάνετε νέν έφυγνο, αν δε θέλετε να τελειώσουμε μαζί σας τώρα άμέσως... Λούις, τύλιξε πάλι αυτό τό μηχανήμα και βγάλε απ' τη βαλίτσα του μερικες γραβάτες, για να τον δέσουμε.

— "Η Σέρου τραβήχτηκε, μέσα στη σκιά. "Ενα σχέδιο ώριμαζε στο μυαλό της.

— Βέβαια, αν δοκίμαζε να έπιτεθι μονάχι, με τό πιστόλι στο χέρι, θα τάκανε όλα θάλασσα... Κι' ύστερα, ο Ντά Σιλβας δε θα κινδύνευε πραγματικά, πασα μόνο όταν θα τον πήγαιναν στη βενζινόκατο.

— "Η Σέρου γλίστρησε πάλι ως τό χορταριασμένο μονοπάτι. "Ο Τζώρτζ ώρα ήταν πολύτιμη! "Ο Λούις θα ώδηγούσαν τον αιχμάλωτό τους στην άκρογυλιά...

— "Η κοπέλλα έτρεξε προς τά έκεί.

— Οί άσχημες άχτίδες του φεγγαίου φωτίζαν την άσπρη και σκληρή άμμο κι' οί άνταντακλαςεις τους χορεύανε πάνω στα κυματάκια, που χάιδευαν την άκροθαλασσία.

— "Η Σέρου σταμάτησε στη σκιά ενός μεγάλου κοραβιού, τραβηγμένου στη στεριά, και κύτταξε τη βενζινόκατο, που ήταν δεμένη στην άκρη του μώλου. Με τό φως του φεγγαριού, όποιος έπινειρούσε άφτάση μέχρι εκεί θα έρεώριζε προλόκαθαρα, σά να τον φωτίζε προβολέας. Δεν ήταν κατάλληλη στιγμή, για να κινδυνέψη άνώφελα...

— Άρχισε να γύνεται. "Εχασε τά ρούχα της κάτω απ' την πλώρη του κοραβιού. Μισαδιά, γούγυλζαν κάτι σκυλιά. "Ηταν ο μόνος θόρυβος, που άκούονταν, εκτός απ' την πνιγμένη άνάσα της Σέρου και τον έλαφρό φλοίσβο του νερού.

— "Ο Γλάδστον έγινε καταπόρερος από όργη και περίμενε ότι ή βασιλισσα θα έκανε τις δέουσες παρατήσεις στον ύπνρητή της. "Αλλ ή Βικτωρία εξακολούθησε να τρώη, πνιγμένη από την άσπρη σκιά.

— "Η Σέρου σταμάτησε στη σκιά ενός μεγάλου κοραβιού, τραβηγμένου στη στεριά, και κύτταξε τη βενζινόκατο, που ήταν δεμένη στην άκρη του μώλου. Με τό φως του φεγγαριού, όποιος έπινειρούσε άφτάση μέχρι εκεί θα έρεώριζε προλόκαθαρα, σά να τον φωτίζε προβολέας. Δεν ήταν κατάλληλη στιγμή, για να κινδυνέψη άνώφελα...

— Άρχισε να γύνεται. "Εχασε τά ρούχα της κάτω απ' την πλώρη του κοραβιού. Μισαδιά, γούγυλζαν κάτι σκυλιά. "Ηταν ο μόνος θόρυβος, που άκούονταν, εκτός απ' την πνιγμένη άνάσα της Σέρου και τον έλαφρό φλοίσβο του νερού.

— "Ο Γλάδστον έγινε καταπόρερος από όργη και περίμενε ότι ή βασιλισσα θα έκανε τις δέουσες παρατήσεις στον ύπνρητή της. "Αλλ ή Βικτωρία εξακολούθησε να τρώη, πνιγμένη από την άσπρη σκιά.

— "Η Σέρου σταμάτησε στη σκιά ενός μεγάλου κοραβιού, τραβηγμένου στη στεριά, και κύτταξε τη βενζινόκατο, που ήταν δεμένη στην άκρη του μώλου. Με τό φως του φεγγαριού, όποιος έπινειρούσε άφτάση μέχρι εκεί θα έρεώριζε προλόκαθαρα, σά να τον φωτίζε προβολέας. Δεν ήταν κατάλληλη στιγμή, για να κινδυνέψη άνώφελα...

"Ο Τζών Μπράουν δέν λογάριζε κανένα. Μιά μέρα, σ' ένα γεύμα, σκούνηξε δυνατά στον ώμο τον προθυπονομό Ουίλλιαμ Γλάδστον, για να του πη ότι είχε μιλήσει άνοκτά κι' ότι έπρεπε ν' άφήση ήσυχή τη βασιλισσα.

ΕΝΑΣ ΤΑΠΕΙΝΟΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΖΕΙ ΤΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ

"Ο τρυφερός φίλος της Βικτωρίας

ΜΙΑ μέρα, σ' ένα γεύμα της αύλης, ο Ουίλλιαμ Γλάδστον, πρωθυπουργός τότε της "Αγγλίας, που καθόταν πλάι στη βασιλισσα Βικτωρία, προσπαθούσε να την πείσει να στερή σ' ένα μέτρο, που τό θεωρούσε εξαιρετικά έπειγόν. "Αλλ ή βασιλισσα διάταξε. Και ο Γλάδστον, άσθενής, έπινε, σ' ένα δυνατό σκούνημα στον έαφνικά, ένα δυνατό σκούνημα στον ώμο του και, γυρίζοντας, είδε τον Τζών Μπράουν, τον πιστό ύπνρητή της βασιλισσας, που ήταν σκυμμένος πάνω του και του είπα σ' έντονο ύφος:

— Είπατε πολλά. "Αφήστε την ήσυχή!

— "Ο Γλάδστον έγινε καταπόρερος από όργη και περίμενε ότι ή βασιλισσα θα έκανε τις δέουσες παρατήσεις στον ύπνρητή της. "Αλλ ή Βικτωρία εξακολούθησε να τρώη, πνιγμένη από την άσπρη σκιά.

— "Η Σέρου σταμάτησε στη σκιά ενός μεγάλου κοραβιού, τραβηγμένου στη στεριά, και κύτταξε τη βενζινόκατο, που ήταν δεμένη στην άκρη του μώλου. Με τό φως του φεγγαριού, όποιος έπινειρούσε άφτάση μέχρι εκεί θα έρεώριζε προλόκαθαρα, σά να τον φωτίζε προβολέας. Δεν ήταν κατάλληλη στιγμή, για να κινδυνέψη άνώφελα...

— Άρχισε να γύνεται. "Εχασε τά ρούχα της κάτω απ' την πλώρη του κοραβιού. Μισαδιά, γούγυλζαν κάτι σκυλιά. "Ηταν ο μόνος θόρυβος, που άκούονταν, εκτός απ' την πνιγμένη άνάσα της Σέρου και τον έλαφρό φλοίσβο του νερού.

— "Ο Γλάδστον έγινε καταπόρερος από όργη και περίμενε ότι ή βασιλισσα θα έκανε τις δέουσες παρατήσεις στον ύπνρητή της. "Αλλ ή Βικτωρία εξακολούθησε να τρώη, πνιγμένη από την άσπρη σκιά.

— "Η Σέρου σταμάτησε στη σκιά ενός μεγάλου κοραβιού, τραβηγμένου στη στεριά, και κύτταξε τη βενζινόκατο, που ήταν δεμένη στην άκρη του μώλου. Με τό φως του φεγγαριού, όποιος έπινειρούσε άφτάση μέχρι εκεί θα έρεώριζε προλόκαθαρα, σά να τον φωτίζε προβολέας. Δεν ήταν κατάλληλη στιγμή, για να κινδυνέψη άνώφελα...

— "Ο Γλάδστον έγινε καταπόρερος από όργη και περίμενε ότι ή βασιλισσα θα έκανε τις δέουσες παρατήσεις στον ύπνρητή της. "Αλλ ή Βικτωρία εξακολούθησε να τρώη, πνιγμένη από την άσπρη σκιά.

νοιώθοντας πως βρισκόταν κάτω από την προστασία αυτού του ανθρώπου.

— Κάποτε, σε μιά δεξίωσι, ένα άσχημένο σερίβιτο έπεσε με μεγάλο παταγό από τά χέρια ενός ύπνρητή. "Η Βικτωρία έγινε κατακόκκινη από θυμό κι' έτοιμάστηκε να τον μαλλώση.

— Σταμάτησε, της φώναζε ο Μπράουν. Δεν σούτυχε ποτέ να σου πείσι τίποτα από τά χέρια;

— "Εχεις δίκιο, καλέ μου Τζών, απάντησε ή βασιλισσα, που ήρμησε άμέσως.

— άποτε άλλοτε, σε μιά έπίσκεψι στη Σκωτία, ένας κτηματίας πρόσφερε ένα ούισκυ στη βασιλισσα. "Αλλ ή Βικτωρία τό άρνήθηκε με ευγένεια.

— Πίες το, της φώναζε ο Μπράουν. Θα σου κάνει καλό στο αλγόνι σου.

— Κι' ή βασιλισσα συμμορφώθηκε άμέσως με τη σύστασι του, που ή σοδυναμούσε με διαταγή.

— "Αλλ ο Μπράουν δέν λογάριζε ούτε τους πνιγμένες. Κάποτε, ο πνιγκας της Ουάλλιας, ο μέλλων "Εδουάρδος Τος, θέλησε να δη την μητέρα του.

— Πήγαμε να κάμης καμμία βολτίτσα, του απάντησε ο Μπράουν, που στεκόταν σαν άκούλητος φρουρός, μπροστά στην πόρτα. Δεν θα μπορούσες να δής την μητέρα σου, πριν από τις πέντε.

— Μια άλλη φορά, δυο μικροί πνιγκες, τέντωναν ένα σχοινί, την ώρα που περνούσε ο Μπράουν από μιά δεινδροστοίχια του βασιλικού πάρκου, και τον έκαμαν να σωριαστή κάτω. "Ο ύπνρητης άνασηκώθηκε άμέσως κι' έσπασε στην κυριολεξία τά δυο παιδιά στο έδαφος. "Ο πατέρας τους πήγε να διαμαρτυρηθί στη βασιλισσα.

— Νά τολμήσουν να κάμουν αυτό τό άσπετο στον Τζών, τά παλιόπαιδα! απάντησε ή Βικτωρία. Καλά τους έκαμε!

— "Οτι έκανε ο Τζών Μπράουν, ήταν πάντα καλό.

— "Αλλ οί φίμες για τις σχέσεις της βασιλισσας μαζί του προκαλούσαν μεγάλη εξέγερσι μεταξύ του λαού. Δυο φορές έγιναν άποπειρές άνασύν της, από άτομα που καταφεραν να χωθούν μέσα στους κήπους των άνακτόρων. Και τις δυο φορές, όμως, ο Μπράουν, που ήταν πανταχού παρών, κατάφερε να την σώσει. "Η Βικτωρία, για να τό εκφράσει την ευγνωμοσύνη της, τό άπένευσε ένα χρυσό μετάλλιο, που τό έδωσε ειδικά γι' αυτόν.

— Τό 25 λίρες έπίσημο, ως έπίτιμολο, έκόπε από τον κανονικό νόμο του και τις άλλες άνωτέρες ποσότητες. "Ηταν τότε 58 χρόνων.

— "Η Βασιλισσα έπρεπε άναύτως στο προσκεπάλι του και τον περιποίηθηκε σά να ήταν σύζυγος της. "Επρόκειτο για ένα συμπληρωμένο κορμί 59 ετών. "Αλλ ο Μπράουν, όπως άλλωστε και ο σύζυγος της Βικτωρίας, δέν άνθεξε. Καί πέθανε στις 27 Μαρτίου 1888.

— "Η βασιλισσα ήταν άπαρηγόρητη για τό θάνατό του και επί πολλές ημέρες δέν ήθελε να δη κανέναν. Διέταξε, τέλος, ν' άναπαύσει ο θάνατος της Τζών Μπράουν στο αλγόνι, ήμερο

ΛΗΣΤΕΙΑ ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΟΤΑΝ μπήκαν τρεις άντρες με μασκές, έδειξαν τ' όπλο, στην Τράπεζα «Ήλιος». Ο ταμίας Τόμ Ντόγκερ δεν πολυενδιαφερόθηκε. Ούτε κι' άνησυχισε ιδιαίτερα, βλέποντάς τους ν' αδειάζουν ήσυχα-ήσυχα το ταμείο, κρατώντας τον άκίνητο με τα πιστόλια τους.

Γιατί ήταν βέβαιος πως οι ληστές δε θα πρόφταναν να ξεφύγουν, με τα λεφτά. Ήταν άπολατα σύγχρονος πόνος, όταν θάβγαζαν απ' τη Τράπεζα, θα τους περιέμεναν απ' έξω πέντε-έξι αστυνομικοί, ταμπουρωμένοι σε στρατηγικές θέσεις...

Τα είχε κανονίσει όλα ο Ντόγκερ, στην εντέλεια κι' από καιρό, με τη μίς Κόε, την καπέλλου. Ή μίς Κόε ήταν μία μεσόκοπη, εύγενής, γλυκιά και μυαλωμένη γυναίκα.

Όλοι, στη μικρή εκείνη πόλη, είχαν να το κάνουν με τα χαρίσματά της αυτά.

— Μπορείς πάντα να βασίζεσαι στη μίς Κόε, λέγανε οι πελάτες της. Όταν σου πη πως θα σου εγεί τοίμο το καπέλλο σου την Πέμπτη στις 11, θα το έξη όπως δόθηκε.

Αλλά θ' άπορήσετε ίσως ποιά σχέση μπορεί νάχη με καπέλλο—όσοδήποτε μυαλωμένη και μεθοδική κι' αν είναι—με την ασφάλεια της Τράπεζας «Ήλιος» και την προστασία της από τους ληστές... Αυτό ήταν ένα σχέδιο του Ντόγκερ.

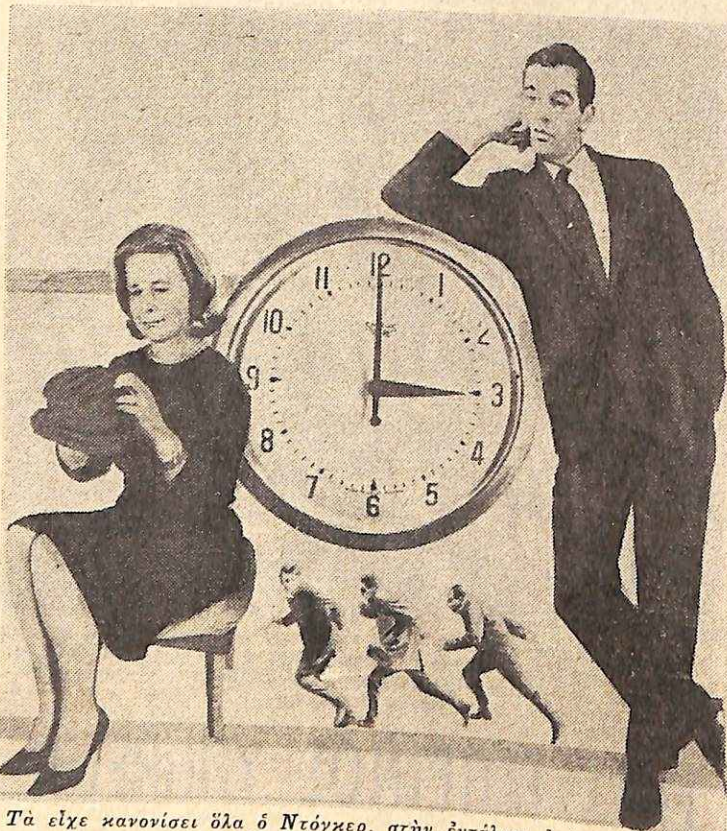
Πολλ' από κάμποσα χρόνια, οι ασφαλιστικές εταιρείες, που ασφάλιζαν τις Τράπεζες έναντιον ληστείας, είχαν ελαττώσει σημαντικά τα ασφάλιστρα για όποιες απ' αυτές θα εφαρμόζανε ένα ειδικό σύστημα προστασίας. Το σύστημα αυτό ήταν ένα ζωνδούνι κινδύνου, εγκατεστημένο κάτω έξω απ' το κτίριο, ώστε να ειδοποιήται άμεσα η αστυνομία σε περίπτωση ληστείας επιδρομής.

Καθώς όμως, τον καιρό εκείνο, οι ηλεκτρονικές εγκαταστάσεις, ήταν άμεσα πρωτόγονες, οι εταιρείες δεν επιμενόνταν να είναι εγκατεστημένο αυτό το ζωνδούνι μέσα στην αστυνομία. Μπορούσε να βολέψεται όπουδήποτε άλλο, κοντά στην Τράπεζα, ώστε να ελεγχόνη άμεσα τον προσορισμό του, χωρίς τον κίνδυνο να διακοπεί η προβλεπόμενη λειτουργία των ασυμάτων.

Επίσης, εξασφαλιζόταν έτσι ότι δε θα μάθιαν την ύπαρξη αυτού του ζωνδούνι κι' οι ληστές, κι' αν όλοι είχαν κατασκευάσει μέσα στην αστυνομία.

Ο Ντόγκερ, για ταίμας, είχε αγαπάει να διαλέξη η καταλληλότερη μέθοδο. Από λοιπόν σκεφθηκε άραγε, πριν κινή την ενέργειά του, έπισχεθηκε ένα ποσό το μίς Κόε, στο μαγαζί της. Της έδειχνε πως η Τράπεζα σκόπευε να εγκαταστήσει κάτω έξω γύρω το ζωνδούνι κινδύνου, και προέβλεπε με διακριτικότητα:

— Όλες οι γυναίκες που έρω, μιλάνε για την αγριότητα σας, για το θιγικό, ήρεμο και μεθοδικό μυαλό σας και για την εξαιρετική σας...

Τα είχε κανονίσει όλα ο Ντόγκερ, στην εντέλεια από καιρό με τη μίς Κόε, την καπέλλου.

— Καλωσύνη τους, άπάντησε εκείνη. Ή αλήθεια είναι πως κι' άρασει ή άκοίβεια κι' η μεθοδικότητά στο κάθε τι. Μου φαίνεται πως η ζωή γίνεται έτσι λιγότερο πολύπλοκη.

— Πολύ σωστά! Γι' αυτό λοιπόν θα σας παρακαλέσω να μ' επιτρέψετε να εγκαταστήσουμε το ζωνδούνι μας στο μαγαζί σας.

— Έδώ;

— Μάλιστα, μίς Κόε. Βοήθαγε πάντα στο κατάστημά σας, τις ώρες που λειτουργεί η Τράπεζα. Δεν είν' έτσι;

— Ναι, δε φεύγω καθόλου. Παίγνομ' εδώ το μεσημεριανό φαγητό μου.

— Θαμνάσια, είμαι βέβαιος ότι το ζωνδούνι του κινδύνου μας, να μ' εν θά σας φωτίσει μία κανονική εύθνη στην άπληστη περίπτωση ληστείας, δεν πρόκειται όμως στην πραγματικότητα να σας ενοχλήσει καθόλου. Κι' έμεινε όλα θαμνάστε σίγουροι ότι, αν χρειαστεί ποτέ, θα γάνετε άμεσα αυτό που πρέπει, κι' ότι κανείς δε θα μάθι το μυστικό μας.

»Φυσικά, η Τράπεζα θα σας δίνει μία μικρή άμοιβή για τη συνεργασία σας.

Το τελευταίο αυτό επιχείρημα διέλυσε κάθε δισταγμό της καπέλλου.

— Τι άκριβως πρέπει να κάνω; ρώτησε πρόθυμα.

— Αν χτύπησε κάποτε το ζωνδούνι, θα λάρετε άμεσα το τηλέφωνό σας και θα ειδοποιήσετε την αστυνομία, μ' ένα προκαθορι-

σμένο σήμα. Αυτό είν' όλο. Ή είν' όλη σας τελειώνει ως έχει.

— Είμαι βέβαιη πως θα τα καταφέρω, δήλωσε.

Κι' έφριξε ύστερα μία γρήγορη ματιά στο ρολόι του τοίχου της, σαν να φοβότανε πως είχε καθυστερήσει τρεις βελόνες στο καπέλλο που είχε ύποσχεθη να παραδώσει σε κάποια πελάτισσά της...

Σε δύο-τρεις μέρες, ήταν εγκατεστημένο το ζωνδούνι στο μαγαζί της. Το σύστημα δοκιμάστηκε και λειτουργήσε στην εντέλεια: Ή άστυνομία έφτασε στην Τράπεζα, τέσσερα λεπτά άκριβως μετά τη στιγμή που ο ταμίας πάτησε το ζωνδί του ζωνδούνιου.

Η συμφορά με την ασφαλιστική εταιρεία έφριξε να γίνεται ένας καθημερινός έλεγχος της νετα άν λειτουργούσε πάντα κανονικά. Έτσι, ο Ντόγκερ είχε σημαία, στις 3 άκριβως, που θα έφτανε η Τράπεζα, αυτός θα παζωνιμένο κάτω απ' το γραφείο του. Αυτό το σήμα κινδύνου θα ήταν άλυσ δοκιμαστικό.

Πέσαν έτσι δύο δολάρια γρήγορα. Όλα πήγαν καλά. Δεν σ' όλο αυτό το διάστημα, όσους κινδύνου, κάθε άπόγεμα, στις 3, την ώρα που τελείωνε η δουλειά του.

Ή μίς Κόε εξασκευόταν να φτιάχνει καπέλα για τις πελάτισσες.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

σες της. Και, κάθε μήνα, έπαινε ένα μικρό τσέκι, για τη συμμετοχή της στο σύστημα ασφάλειας της Τράπεζας.

«Έλεγα απ' όλη αυτή, ήταν φανταστικό να μην άνησυχή καθόλου ο Τόμ Ντόγκερ, όταν έγινε έπίθεση ή πρώτη ληστεία στην Τράπεζα. Ο ίδιος, ή μίς Κόε κι' η άστυνομία ήταν προετοιμασμένοι από τόσο καιρό γι' αυτό το γεγονός...

Αντί λοιπόν να σαστίσει ή να φοβηθεί άσθάνθηκε μία κάποιον έγγαστη έξαση, όταν, έδειχνε τ' άπόγεμα, στις 3 παρά 10' είδε να μπαίνουν οι τρεις ληστές, με τις μασκές και τα πιστόλια...

Πάζονσε στη διαταγή τους να σηκώσει ψηλά τα χέρια του. Συγχρόνως όμως, χωρίς να τον άντιληφθούν, πέρασε με το γόνατό του το ζωνδί, κάτω από το γραφείο του!

Μπορούσε να προβλέψει με άπολητη άκριβεια τα γεγονότα που θα άκολουθούσαν: Ή μίς Κόε θ' άκουγε να χτυπά το ζωνδούνι. Θάμνε ίσως άκίνητη, λίγο σαστισμένη, για ένα δευτερόλεπτο. Τότε, άφριε να πάει στο τηλέφωνο και θα ειδοποιούσε την άστυνομία. «Οι» αυτά, με θαυμαστή ήρεμία... Τέλος, θα περιέμενε να μάθι απ' τον Τόμ Ντόγκερ την είδηση πως είχαν πιαστεί οι ληστές, χωρίς στη συνεργασία της.

Αντιστρέφοντας όμως, ή μίς Κόε δεν έκανε τίποτα απ' όλη αυτή. Κι' ή αίτια ήταν... ή μεθοδικότητά της!

Όταν χτύπησε το ζωνδούνι του κινδύνου, έφριξε μία ματιά στο ρολόι του μαγαζιού της και μονομυήσε:

— Πάει πίσω. Τι νάπαθε άραγε...

«Τότερα σηκώθηκε απ' τη θέση της... και πήγε να γρήσει το λεπτό δείκτη του ρολογιού 10 λεπτά προεστιά, ώστε να δείχνει 3 άκριβως!

ΤΖΕΤ' ΜΣ ΧΟΛΝΤΙΝΓΚ

ΜΟΙΡΑΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙ
ΣΤΗ ΧΑΡΤΟΡΙΧΤΡΑ

Σε μία πόλη της Γαλλίας, μία νεαρή γυναίκα 28 χρόνων πέθανε στο σπίτι της χαροποιήτρας. Της έλεγα τη μοίρα της, δήλωσε ή «μάρτυρας» Μ. Μορσέ, όταν έαφ' νική την είδα να σοφάζεται στο πάτωμα. Σερφίχσε σε λίγα δευτερόλεπτα. Ήταν μία πελάτισσα, που έβλεπα για πρώτη φορά και δεν μπορούσα να φανταστώ πως ήταν τόσο εύκαμπτη. Μα οι ιατροδικαστές δεν είναι άδικα βέβαιοι για τις ατίες, που προκαλούν την έμφανη καρδιακή συγχωπή της έπισκεπτικής της μαγιάς Μορσέ.

Αναρωτιόμταν άν ο αφάνιστος θάνατος προήλθε από την άγονία της νεαρής γυναίκας να μάθι το μέλλον της ή από τις άπιστοδοξες προβλέψεις της μάγισσας. Έδειχνε προσηφεία πως οι προβλέψεις, που έκανε για την άγονιστη έπισκεπτική, ήταν πολύ καλές. Μα ποιος μπορεί να την πιστέψει;

Ο κοσμηματοπώ- λης που πλήρω- σε για να τον σκοτώσουν

ΤΟ βράδυ της 1ης Μαρτίου 1962, ο Σάμ Ρέσνικ κάθισε στο τραπέζι μαζί με τη γυναίκα του κι' έφαγε με όρεξη. Επαλάσθηκε κατόπιν στην πολυθρόνα του κι' άναψε ένα τσιγάρο. Είχε το ύφος του ανθρώπου, που είναι ικανοποιημένος από τη ζωή.

— Άγαπητή μου, είπε άφρικα στη γυναίκα του, ο καιρός είναι καλός κι' άσθανομαι την έπιθυμία να κάμω έναν περίπατο...

Σηκώθηκε από την πολυθρόνα, έκαμε ένα χαιρετισμό με το χέρι του στη γυναίκα του και βγήκε. Από τότε δεν τον ξαναείδε κανείς.

Τρεις ημέρες άργότερα, ένας ύ-

Το μόνο που κατάφεραν, ήταν να πετάξουν το Ρέσνικ κάτω...

ΡΑΝΤΕΒΟY ΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ

παξιωματικός της έφιππου άστυνομίας βρήκε το πτώμα του στο γειτονικό δάσος. Ένας σχοινί ήταν περασμένο στο λαιμό του.

Αλλά δεν έπρόκειτο γι' αυτοκτονία. Κάποιος άλλος είχε τραβήξει αυτό το σχοινί. Ποιος όμως; Και για ποιά λόγο;

Ο Σάμ Ρέσνικ ήταν κοσμηματοπώλης, στο Φαινίξ της Άριζόνας. Λόγω ύγείας, όμως, τον είχαν άναγκάσει ν' άποσυρθεί πριν από τρία χρόνια από το έπάγγελμά του. Υπέφερε από μία πάθηση της καρδιάς κι' από διαβήτη. Ήταν, άλλωστε, έξηντα χρόνων. Στην ηλικία αυτή, οι άνθρωποι προτιμούν συνήθως την ήσυχια.

Βγαίνοντας εκείνο το βράδυ, δεν πρέπει να είχε πολλά χρήματα μαζί του. Ή κλοπή άπρεπε, λοιπόν, ν' άποκλεισθεί. Ή έρευνα, που έγινε στο χρηματοκιβώτιό του, που είχε στο σπίτι του, έδειξε, όστόσο, ότι έλειπαν ένα βραχιόλι κι' δύο χρυσές βέρες. Ο κοσμηματοπώλης τα είχε μαζί του, όταν βγήκε από το σπίτι του; Ή όχι, τι είχαν άπογίνει;

Η άστυνομία βέβαιος να το εξακριβώσει κι' άνέκρινε με τη σειρά τους γνωστούς κλεπταράδες όλους τους γνωστούς κλεπταράδες. Κανένας δεν τους είχε προσφέρει τα κοσμήματα, που έλειπαν από το χρηματοκιβώτιό του Ρέσνικ. Μπορεί, όμως, ο δολοφόνος να μη βιάζόταν, από φόβο μήπως άνακαλυφθεί. Έπρεπε, συνεπώς, να περιμένει... Έτσι, ή ύποθεσι τραβούσε σε μακρύτερα.

Αλλά, δύο μέρες μετά την άνακάλυψη του πτώματος, ένας έρωγής παρουσιάστηκε στην άστυνομία.

Δεν έρωγαν άν αυτό, που θα σας πω έχουν σχέση με την ύποθεσι που σας άπασχολεί, κατέθεσε πού απ' το βράδυ της 1ης Μαρτίου, είδα έναν έξηντάχρο, που κουβέντιασε με τέσσερις νεαρούς νέους. Έπειτα μπήκαν όλοι μαζί, κι' έφυγαν.

Ναι, νομίζω πως αυτός είναι, είπε. Δε μπορώ, όμως, να το βεβαιώσω άπόλυτα, γιατί ήταν νύχτα.

Ο ίδιοκτήτης της «Στούντεντμπεκερ» βρέθηκε γρήγορα. Ήταν ένας νέγρος, 19 χρόνων, και λεγόταν Κλέμιν Λη Τζάκσον. Έρωγόταν πριν σ' ένα άγρόκτημα, γαζόταν πριν σ' ένα άγρόκτημα, στο Τέξας, αλλά, πριν από λίγο καιρό, είχε έρθει στο Φαινίξ, κοντά στον άδελφό του, που έμενε σ' αυτή την πόλη. Οι άστυνομικοί δε δυσκολεύτηκαν πολύ για να τον κάμουν να μιλήσει. Ο Τζάκσον ώμολόγησε, ότι αυτός είχε σκοτώσει το Ρέσνικ.

— Άλλά το θέλησε μόνος του, πρόσθεσε.

Κι' έδωσε τα όνόματα των τριών άλλων συνεόχων του. Άνάμεσα τους, βρισκόταν κι' ο άδελφός του, Ή άήγηστη, που έκαμε μου το σχοινί.

Έφτιαξε μία διπλή θηλιά και την πέρασε μόνος του στο λαιμό του. Έπειτα γονάτισε.

— Καί τώρα μπροστά! είπε. Μη με κάμειτε να υποφέρω. Όλα τελείωναν ύστερα από μερικές στιγμές. Οι τέσσερις νέοι μπήκαν κατόπιν στο αυτοκίνητο και έαναγκάστηκαν στην πόλη.

Στον Τζάκσον, ο Ρέσνικ είχε πη, ότι υπέφερε από καρκίνο. Άλλ' ή νεκροφία, που έγινε στο πτώμα του, δεν έδειξε τίποτα τέτοιο.

Γιατί τότε τότε έπιζητούσε το θάνατο και γιατί ήθελε να πεθάνει από τα χέρια άλλου, ενώ θα μπορούσε να τερματίσει μόνος του τη ζωή του; Το μυστήριο παραμένει άνεξιχνίαστο.

Όταν έφυγε από το σπίτι, ήταν πολύ ευδιάθετος, άφηγήθηκε η γυναίκα του. Ήταν σά να πήγαινε σε κάποιο ευχάριστο ραντεβού...

Πραγματικά, ο Σάμ Ρέσνικ είχε άδουσε, εκείνο το βράδυ, ραντεβού με το θάνατο. Και πήγαινε χαροποιμένος σ' αυτό...

αυτή την ιστορία. Άλλά τον νόμισαν για μισομανη ή τον έδιωξαν.

Νά τώρα πως ξετυλίχτηκε ή σκηνή του στραγγαλισμού:

Ο Σάν Ρέσνικ, που είχε διαλέξει από πριν το μέρος, είπε στους «έκτελεστές» του να σταματήσουν κοντά σε κάτι δενδρύλλια. Κατέβηκαν όλοι κι' ένας από τους νέους πέρασε ένα σχοινί, μήκους 5 μέτρων, γύρω στο λαιμό του κοσμηματοπώλη. Δύο από τους «έκτελεστές» πήγαν δεξιά κι' άλλοι δύο άριστερά και τραβήξαν το σχοινί. Άλλά το μόνο, που κατάφεραν, ήταν να πετάξουν το Ρέσνικ κάτω.

Ο κοσμηματοπώλης άνασκήωθηκε άμέσως.

Δεν έρωτε τη δουλειά σας, είπε στους τέσσερις νέους. Φέριε μου το σχοινί.

Έφτιαξε μία διπλή θηλιά και την πέρασε μόνος του στο λαιμό του. Έπειτα γονάτισε.

— Καί τώρα μπροστά! είπε. Μη με κάμειτε να υποφέρω.

Όλα τελείωναν ύστερα από μερικές στιγμές. Οι τέσσερις νέοι μπήκαν κατόπιν στο αυτοκίνητο και έαναγκάστηκαν στην πόλη.

Στον Τζάκσον, ο Ρέσνικ είχε πη, ότι υπέφερε από καρκίνο. Άλλ' ή νεκροφία, που έγινε στο πτώμα του, δεν έδειξε τίποτα τέτοιο.

Γιατί τότε τότε έπιζητούσε το θάνατο και γιατί ήθελε να πεθάνει από τα χέρια άλλου, ενώ θα μπορούσε να τερματίσει μόνος του τη ζωή του; Το μυστήριο παραμένει άνεξιχνίαστο.

Όταν έφυγε από το σπίτι, ήταν πολύ ευδιάθετος, άφηγήθηκε η γυναίκα του. Ήταν σά να πήγαινε σε κάποιο ευχάριστο ραντεβού...

Πραγματικά, ο Σάμ Ρέσνικ είχε άδουσε, εκείνο το βράδυ, ραντεβού με το θάνατο. Και πήγαινε χαροποιμένος σ' αυτό...

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ ΚΙ' ΕΡΑΣΙ- ΤΕΧΝΕΣ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙ

ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ άνθρωποι περνούν κάθε χρόνο τα σύνορα των χωρών, που έχουν άνεπτυγμένο τουρισμό. Άνάμεσα σ' αυτά τα πλήθη, υπάρχουν φυσικά και λαθρέμποροι, έπαγγελματίες ή έρασιτέχνες, γιατί ο νόμος καταπατείται, είτε περάσει ένα σασκούλακι διαμάντια, είτε μία μπουτίλια κονιάκ παραπάνω.

Για ν' άντιμετωπίσουν αυτή την κατάσταση, οι τελωνειακοί άναγκάστηκαν να μελετήσουν τα κόλπα των λαθρεμπόρων, τη στάση τους, το ύφος τους, έτσι, ώστε να διακρίνουν με την πρώτη ματιά τους ύποπτους και να τους μάχων προσηκτικότερα.

Κατά τη γνώμη τους, πιο έπιδέξιες σ' αυτή τη δουλειά είναι οι γυναίκες, που χρησιμοποιούν κάθε τρόπο, άκόμα και το φλέρτ, για να ξεγελάσουν τους τελωνειακούς. Ένα από τα συστήματα, που προτιμούν, είναι να κρύβουν το παρανομο έμπορεύμα κάτω από μία στοίβα έσώρουχα, όποτε ο υπάλληλος δυσκολεύεται να τα βγάλη ένα-ένα από τη βαλίτσα, κάτω απ' τα ταχα συγχωμένο βλέμμα της κατακόκκινης κυρίας. Το κόλπο της έγκυμωσης είναι κι' αυτό άρκετά συνηθισμένο. Κάτω απ' τα φουσκωμένα ρούχα της «έγκυμους μητέρας», μπορεί να κρυφτεί θανάσιμα άσκληρο δέντρο. Μία νά άλλη μία, που παριστάνει τη βιαστική και κουνάει έπίδεικτικά κάτω απ' τη μύτη του υπάλληλου, ένα ύποπτο πακέτακι. Φυσικά, το πακέτακι δεν έχει μέσα τίποτα, ενώ ή τσάντα, που ή κυρία την άφισε άδιάφορα πάνω στον πάγκο, είναι γεμάτη κοσμήματα.

Άλλά ή φανταστική πως οι άντρες είναι λιγότερο έφευρετικοί. Ναι κι' ένας με σσοβάρ χτυπημένο το πόδι του και τυλιγμένο σε έπίδεσμούς. Ή αναπηρία του είναι πολύ χτυπητή, αλλά δεν κρατεί το μπαστούνι στο χέρι, που πρέπει και το παπαούτσι στο γέρο του πόδι δεν είναι πιά φεγγαμένο απ' όσο στο άρρωστο, όπως θα έπρεπε να συμβαίνει κανονικά.

Ο υπάλληλος διακινδυνεύει να του λύση τους έπίδεσμούς, έρωι πως, αν κινή λάθος, μπορεί να χάσει τη θέση του για «άπαυθωπη συμπεριφορά». Εύτυχώς γι' αυτόν, δε γελάστηκε: Οι έπίδεσμοι κρύβουν ναρκωτικά.

Φυσικά, τα κόλπα των λαθρεμπόρων είναι άμετρητα, αλλά άμετρητοι είναι κι' οι πρόπο των τελωνειακών να τους άνακαλύπτουν.

Η δειλὶς τοῦ παιδιοῦ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

ΤΟ ΤΥΧΕΡΟ ΦΛΟΥΡΙ

ΜΙΑ φορά, ζούσε μία πολύ φτωχή γυναίκα, με τον γιό της, τον Όλαφ, σ' ένα καλυβάκι κοντά στο δάσος, στη μακρινή Νορβηγία, όπου τα βουνά είναι πάντα χιονισμένα και η θάλασσα φουρτούνασμένη.

Μία μέρα, η μητέρα του Όλαφ αρρώστησε και δεν μπορούσε να πάει στο δάσος για να μαζέψει ξύλα και να μαγειρέψει το φαγητό τους. Ο Όλαφ της είπε τότε ότι θα τα κατάφερε μόνος του, κι επειδή ήταν καλό και φρόνιμο αγόρι, η μητέρα του τον άφησε να πάει για ξύλα.

Είχε κιόλας χειμωνιάσει και έκανε τσουχτερό κρύο. Ο Όλαφ, για να ζεσταθεί λίγο, έτρεχε και πηδούσε στο δρόμο, ενώ μαζεύε τα ξερά κλαριά, που εύρισκε καταγής, κάτω από τα μεγάλα δέντρα του δάσους. Μία, σέ λίγο, κουράστηκε από το πολύ τρέξιμο κι έκατσε στη ρίζα ενός δέντρου για να ξεπατάσει, πριν γυρίσει στο σπίτι του. Καθώς όμως σήκωνε μια μεγάλη πέτρα, για να κόψει μαλακά πάντα στα ξερά φύλλα, είδε κάτι να γλιστρή από κάτω. Έσκυψε αμέσως και βρήκε ένα χρυσό φλουρί!

Ήταν τόσο μεγάλο η χαρά του, που έχασε όλο της την κουράση και, φορτώθηκε τα ξύλα, που είχε μαζέψει, κι άρχισε να τρέχει όσο μπορούσε πιο γρήγορα, για να δώσει το χρυσό φλουρί στην αρρώστη μητέρα του. Εκείνη, πάλι, χαρήκε μαζί του για την καλή του τύχη, μα με κανέναν τρόπο δεν ήθελε να ξεδώσουν το χρυσό νόμισμα για τον εαυτό της.

Γι' αυτό, είπε στον Όλαφ, αυτό το χρυσό φλουρί είναι η μόνη περιουσία που έχουμε. Θα το κρατήσεις έσθι! Δεν μπορούμε πια να μείνουμε εδώ, παιδί μου. Είμαστε τόσο φτωχοί, που σέ λίγο δεν θα έχουμε πια τίποτε να φάμε, για να αγοράσουμε λίγο ψωμί. Γι' αυτό, μόλις γίνω λίγο καλύτερα, θα πάμε στην πολιτεία, για να ξεδιώκουμε και να βγάλω αυτά που μας χρειάζονται για να ζήσουμε.

Κι έτσι έγινε. Η μητέρα του Όλαφ βρήκε δουλειά σ' ένα ξένο σπίτι κι έπαιρνε κάθε μέρα τον Όλαφ μαζί της, για να τον έχει ευγενικός. Κι εκείνος ήταν τόσο φρόνιμος κι ευγενικός, που η σπιτονοικοκυρά πρότεινε στη μητέρα του γάτο τον στείλει σ' ένα γυναικό της έμπορου, που έμενε σ' ένα κοντινό σπίτι και που έβγαζε να βρή ένα καλό παιδί για βοηθό του στο μαγαζί.

Θα κάνει την τύχη του κοντά του, είπε η σπιτονοικοκυρά, και μία μέρα θα μπορούσε να σέ ζήσει κι εμένα, που είσαι τόσο αδύνατη!

Η δύστηνη μητέρα καταλάβαινε ότι σέ λίγο θα την έπαιρνε κοντά του ο Θεός, γιατί κάθε μέρα γινόταν όλο και πιο χλωμή και όλο και πιο πολύ έχανε τις δυνάμεις της. Της φάνηκε, λοιπόν, πως της είχε στείλει ο καλός Θεός μία παρηγοριά: Ο Όλαφ της δεν θα έμενε στο δρόμο, όταν εκείνη θα έλειπε τα μάτια της.

Την άλλη μέρα κιόλας, πήγε τον Όλαφ στο σπίτι του πλουσιού έμπορου, που ζούσε με τις δύο κόρες του—γιατί η γυναίκα του είχε πεθάνει από καιρό—σ' ένα μεγάλο άρχοντικό.

Ο Όλαφ απάντησε με ευγένεια και σεβασμό σ' όλες τις ερωτήσεις του έμπορου. Αυτό του έκανε καλή εντύπωση, κι είπε στη μητέρα του ότι θα τον κρατούσε κοντά του.

Είναι μόλις δεκαπέντε χρόνων, του εξήγησε εκείνη, μα είναι εργάτικο και φιλότιμο παιδί! Έπειτα φίλησε το γιό της, του έδωσε το χρυσό φλουρί κι έφυγε...

Ο Όλαφ συνήθισε γρήγορα στην καινούργια ζωή του. Βοηθούσε την ημέρα τον έμπορο στο μαγαζί και το βράδυ, όταν γύριζαν σπίτι και δεν είχε καμμία άλλη δουλειά, έπαιζε με τις δύο κόρες του έμπορου, τη Γκρέτα και τη Μπρίγκκυ, που ήταν λίγο πιο μικρές από αυτόν, ή τους έλεγε διάφορες ιστορίες—κάθε μέρα και από μία άλλη. Κι' εκείνες καθόταναν και τον άκουγαν σάν μαγεμένες και δεν χόρταιναν τα όμορφα παραμύθια του.

Ποιά τα έμαθες, αυτό; τον ρώτησε μία μέρα ο έμπορος, παρανεμένος.

Δεν τα άκουσα από κανέναν, του απάντησε ο Όλαφ κοκκινίζοντας. Τα βγάλα από το μυαλό μου, μόλις κάτσα κοντά στη Γκρέτα και στη Μπρίγκκυ.

—Καλά, καλά, του είπε ο έμπορος αυστηρά. Μά μην ξεχνάς ότι έχεις να κάνεις, του κόσμου τις δουλειές στην κουζίνα. Δεν μ' αρέσουν οι χασιμέρδες!

Από τότε, ο Όλαφ δεν τόλμιζε πια να κάνει συντροφιά σ' αυτές τις κόρες του πλουσιού, μα απλη-στον έμπορο, όταν αυτές ήταν στο σπίτι, μ' όλο

Ο έμπορος έδωσε στον Όλαφ το σπαθί και το πούγγι του...

που η Μπρίγκκυ, η μικρότερη, τον παρακαλούσε κάθε βράδυ να πάει μαζί τους.

Μία μέρα, ο Όλαφ έμαθε πως η μητέρα του είχε κλείσει τα μάτια της για πάντα κι' έκλαψε για πολύ καιρό το χαμό της. Τώρα πια δεν είχε κανένα στον κόσμο!

Κύτταξε με παράπονο, πολλές φορές, το χρυσό φλουρί, που του είχε δώσει η μητέρα του και που ήταν όλη η περιουσία του. Τι μπορούσε να κάνει μ' αυτό...

Μά το χρυσό φλουρί έλαμπε παράξενα, που φαινόταν στον Όλαφ σάν να του έλεγε: Μην απελίζεσαι!... Θάρρη μία μέρα που θ' αλλάξει η τύχη σου!

Έτσι πέρασαν τα χρόνια. Ο Όλαφ είχε γίνει πια ένα όμορφο και καλόκαρδο παλληκάρι και οι κόρες του έμπορου δύο όμορφες κοπέλλες. Μά ενώ η μεγάλη, η Γκρέτα, ήταν υπερήφανη και δεν καταδεχόταν πια τη συντροφιά και δεν Μπρίγκκυ του χαμογελούσε ευγενικά, κάθε φορά που τον έβλεπε στην κουζίνα, όταν κατέβαινε για να δώσει καμμία παραγγελία στο μαγαζί...

Μία μέρα, ο έμπορος ετοιμάστηκε να φύγει για κάποια μακρινή χώρα, για τις δουλειές του. Ο Όλαφ, που εκείνη την ώρα καθάριζε τον κήπο, άκουσε τον ήχο των ποταμιών να ρέουν και να τρέχουν από το τσίβιλο. Πριν φύγει, λοιπόν, ο έμπορος, ο Όλαφ έ-τρεξε κοντά του και του είπε:

—Σέ παρακαλώ, φέρν' μου από την ξακουστή χώρα, που θα πς, ένα γατό σπαθί! Κι' επειδή ο ταχυδρόμος έμπορος τον κύτταζε ξαφνιασμένος, ο νέος έβγαλε γρήγορα από το πούγγι του το χρυσό φλουρί, του το έδωσε και τον παρακάλεσε πάλι:

—Πάρε μου, σέ παρακαλώ, φέρν' μου από το φλουρί ένα από τα περίφημα σπαθιά, που φτιάχνουν σ' εκείνη τη χώρα!

Ο έμπορος πήρε το φλουρί κι έφυγε. Έλειψε πολλούς μήνες. Όταν τελείωσε τις δουλειές του, κι ετοιμάζονταν να κατέβει στο λιμάνι για να πάρη το καράδι, που θα τον έφερνε ροζαγελία στο Όλαφ.

Μήπως τότε σ' ένα μαγαζί, όπου πουλούσαν σπαθιά, σ' όλα τα σχήματα που μπορούσε να φανταστεί κανείς, άμείως παρουσιάστηκε μπροστά του ένας γέρος με άσπρα γένια και τον ρώ-τησε με ευγένεια τι ζητούσε.

—Θέλω ένα γατό σπαθί για ένα δυνατό πα-

λληκάρι, του είπε ο έμπορος. Και κύτταξε γύρω του, για να βρή αυτό που ήθελε.

Ο γέρος τον παρακολούθησε χαμογελώντας. Έπειτα πήγε σ' ένα γωνιά κι έβγαλε από ένα μικρό σπαθί, που ήταν στολισμένο με πολύτιμα πετράδια.

—Νά, είπε στον έμπορο, αυτό είναι ό,τι σου χρειάζεται.

Ο έμπορος κύτταξε παρανεμένος το σπαθί κι' απάντησε στο γέρο:

—Μά αυτό είναι πολύ μικρό! Κι' ύστερα έχει ένα σαρφ πολύτιμα πετράδια. Ποιός ζέρει πόσο κοστίζει!

Μη σέ παρανεύεις, που είναι μικρό, του εί-πε ο γέρος, χαμογελώντας. Κι' όσο για την τιμή του, κοστίζει μόνο ένα χρυσό φλουρί!

«Τι άλογη συμπτωσι!» σκέφτηκε ο έμπορος, «Είναι ακριβώς όσα μου έδωσες ο Όλαφ! Κι πέντε χρυσά φλουριά!»

«Έδωσες, λοιπόν, στο γέρο το φλουρί, πήρε το σπαθί κι' έφυγε. Είχε βραδυάσει πια κι' έπρεπε την άλλη μέρα κατά τα χαράματα.

«Αν περπατήσω γρήγορα, σκέφτηκε, θα φτά-σω πριν νυχτώση για καλά!»

Αρχισε να περπατά όσο μπορούσε πιο γρή-γορα, χωρίς να κυττάει αριστερά ή δεξιά, όταν μπροστά του δύο ληστές, Ο έμπορος κατατρόμα-ξε, γιατί κατάλαβε ότι δεν υπήρχε καμμία σω-τηρία γι' αυτόν.

Πόσο μεγάλη όμως ήταν η έκπληξή του, όταν είδε να βγαίνει το σπαθί μόνο του από το σακί και να αρχίζει να χτυπάει, δεξιά κι' αριστερά, τα ληστές! Εκείνοι ξαφνιασμένοι από την ά-ναπάντητη επίθεσι και δεν πρόφτασαν να βγά-λουν τα μαχαίρια τους. Αγωνίζονταν μόνο να ξε-φύγουν από τα χτυπήματα του μαγικού σπαθιού, που τους πετοκόβε αλύπητα. Στο τέλος, ο ένας ληστής έπεσε χλωμό, πληγωμένος βαρεια κι' ο άλλος φώναξε στον έμπορο:

—Αν σταματήσ' το σπαθί σου να με χτυπά, θά σου δώσω όσα φλουριά έχω πάνω μου!...

Κι' έτσι έγινε. Ο έμπορος πήρε ένα πούγγι γεμάτο φλουριά, που του πέτασε ο ληστής, και το σπαθί άμείως γύρισε πάλι μόνο του στη θέσι του.

Όταν ο έμπορος ανέθηκε, ύστερ' από λίγο, είδε πως ήταν κι' αριστερά του ληστής. Μεί-νετο πούγγι βρισκόντουσαν πεντακόσια χρυσά φλουριά!

«Θα τα κρατήσω εγώ και θά δώσω μόνο το σπαθί στον Όλαφ», σκέφτηκε ο πονηρός έμπο-ρος. Μά πριν περάσ' αλίγη ώρα, ξέσπασε μία κε, μέσ' στη μεγάλη βροχή, που έκαναν τα αγρία κύματα, σάν να του έλεγε το σπαθί:

—Εσύ δεν έχεις ιδέα από σπαθιά κι' όμως κατα-καί το ζέρεις αυτό πολύ καλά! Τα φλουριά εί-ναι δικά μου, δηλαδή του Όλαφ! Αν θέλεις ταυνασμένη θάλασσα!

Ο έμπορος, που τρομοκρατήθηκε, φώναξε α-μέσως:

—Όχι, όχι, δεν θά αδικήσω, τον Όλαφ! Θα του δώσω τα φλουριά μαζί με το σπαθί! Και τότε είδε με ανακούφιση να ησυχάζουν σι-γιά τα κύματα και να περνά ο κίνδυνος της ζωής του.

Όταν, επί τέλους, ο έμπορος έφτασε στο σπι-τί του, έδωσε άμείως στον Όλαφ το σπαθί και τας, του την παράξενη περιπέτειά του.

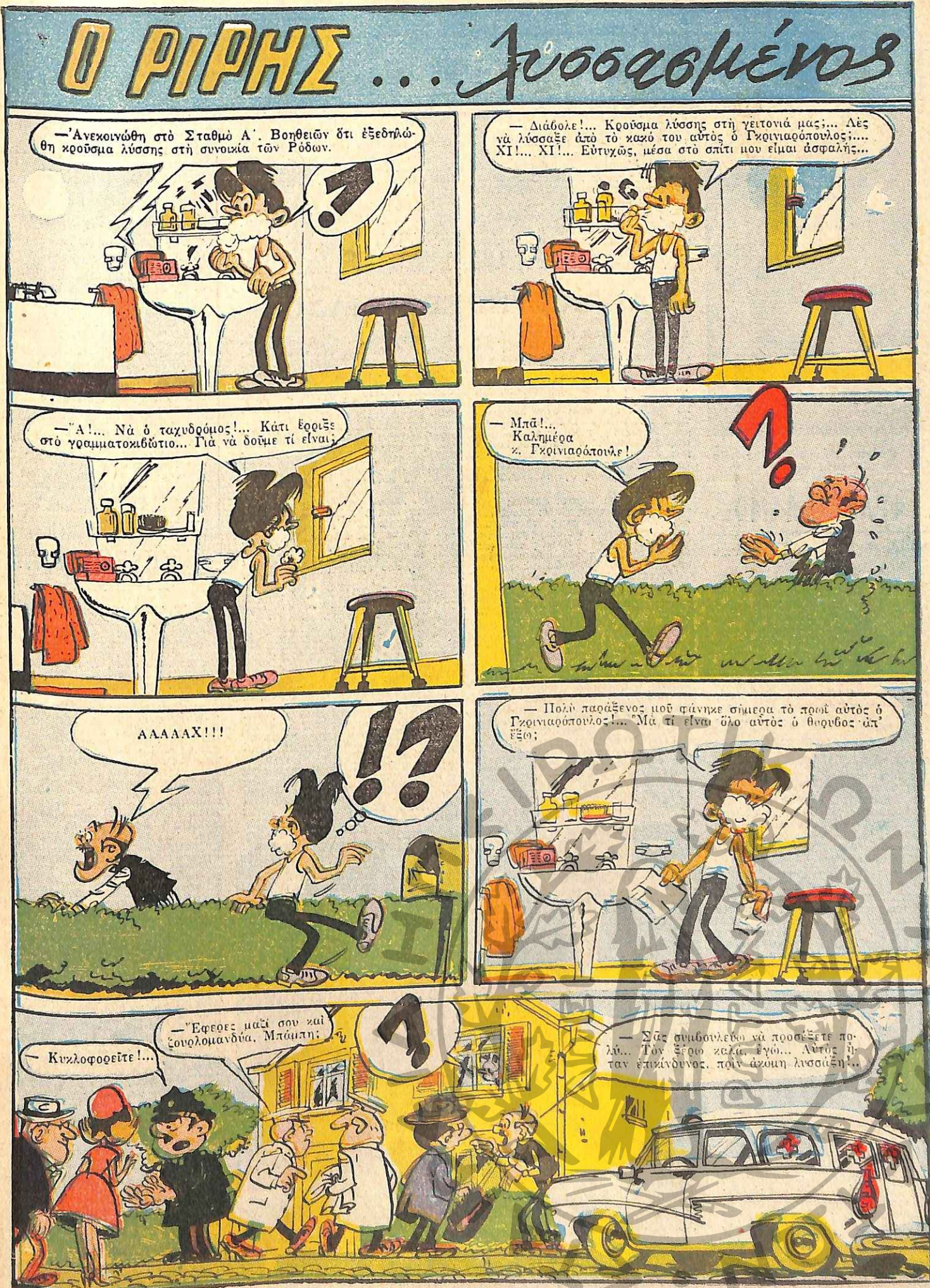
Η Μπρίγκκυ τότε, η μικρότερη κόρη του έμπο-ρου, πήγε κοντά του και του είπε, κοκκινίζον-τας:

—Πατέρα, από καιρό ο Όλαφ κι' εγώ θέ-λαμε να σου ζητήσουμε την ευχή σου. Μά ο Ό-λαφ δεν τόλμιζε να σου πη τίποτε για το γά-μο μας, γιατί ήξερε ότι δεν θα έδινες ποτέ την που έχει τόσα χρυσά παλληκάρια. Τώρα, όμως, χτής για γαμπρό σου...

Ο έμπορος, που φοβόταν μήπως τον τιμαρ-θεί τον, ους πάντοτε σέ λίγο κι' έκανε μάλι-σι το μαγικό σπαθί, αν δεν έδινε τη συγκατά-στα τον Όλαφ αρχοντικό, χάρι στο ρήθηκε, για να το αφήσει στο καλό κι' άγαμπ-ετυχισμένοι στο μεγάλο άρχοντικό, χάρι στο ευχόμενος σέ λίγο κι' έκανε μάλι-σι το μαγικό σπαθί, αν δεν έδινε τη συγκατά-στα τον Όλαφ αρχοντικό, χάρι στο ρήθηκε, για να το αφήσει στο καλό κι' άγαμπ-ετυχισμένοι στο μεγάλο άρχοντικό, χάρι στο

Κι' από εκείνη την ημέρα, όλοι τους έζησαν ευτυχισμένοι στο μεγάλο άρχοντικό, χάρι στο ρήθηκε, για να το αφήσει στο καλό κι' άγαμπ-ετυχισμένοι στο μεγάλο άρχοντικό, χάρι στο

Κι' από εκείνη την ημέρα, όλοι τους έζησαν ευτυχισμένοι στο μεγάλο άρχοντικό, χάρι στο ρήθηκε, για να το αφήσει στο καλό κι' άγαμπ-ετυχισμένοι στο μεγάλο άρχοντικό, χάρι στο

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ τών δίσκων

Ο Φράνκ Άλαμο, μάγος της κιθάρας.

ΦΡΑΝΚ ΑΛΑΜΟ

Ο μικρός θεός των «αποκρίν...»

ΕΙΝΑΙ γεγονός ότι οι βιογραφίες των περισσοτέρων νέων είδωλων του τραγουδιού είναι πανομοιότυπες, ή με ελάχιστες διαφορές... Οι πιο πολλοί καθιερώθηκαν άστρα-πιαί κι' έγιναν «προσωπικότητες», με τον πρώτο τους κιλάς δίσκο. Τους αποκαλούν «φαινόμενα», αλλά συνήθως πρόκειται για μέτριες φωνές, που άρσαν σε μία μεγάλη μερίδα της νεολαίας. Και είναι γεγονός ότι, την τελευταία λέξη σήμερα στον τομέα αυτόν, τον έχει μόνο η νεολαία...

Από τους άγαστημένους της είναι κι' ο σημερινός μας τραγουδιστής Φράνκ Άλαμο. Μολοντί, το όνομά του είναι καθαρά αμερικάνικο, ο ίδιος είναι Γάλλος. Το πραγματικό του όνομα ήταν Ζαν-Φρανσουά, αλλά προτίμησε το Φράνκ. Το επίθετό του ήταν Γκραντέν, αλλά το μετέτρεψε σε «Άλαμο, γι' αντιστοιχίσει το φημισμένο όχημα. Οι λόγοι που ανάγκασαν τον νεαρό καλλιτέχνη να ξαναβαφτισθεί, δεν έχουν καμιά σχέση με ήσους ξέρουμε μέχρι σήμερα. Έπρεπε ν' αλλάξει το όνομά του, αν ήταν δυνατόν και την φυσιογνωμία του, μόνο και μόνο για να μη μάθαινε ποτέ ο πατέρας του τις καλλιτεχνικές του επιδιώξεις... Για ένα μεγάλο διάστημα, ο Ζαν Φρανσουά, ή μάλλον ο Φράνκ, κατάφερε να περνά απαρατήρητος από τον αυστηρό πατέρα του, που φανταζόταν τον γιό του διπλωματούχο της Πολιτικής Οικονομίας...

Αλλά πόσο θα κρατούσε αυτό το παιχνίδι; Τα περιοδικά άρχισαν να γεμίζουν με τις φωτογραφίες του και με νέα από τη ζωή του. Κάποτε έπρεπε να τελειώσει το «κρυφτούλι». Και τελείωσε, όταν ο Φράνκ έκανε την πρώτη του εμφάνιση από τη γαλλική τηλεόραση. Ο πατέρας του δεν παρακολούθησε ποτέ τέτοια... σαχλά θεάματα, αλλά τον πληροφόρησε κάποιος φίλος του, που είχε γνωρίσει τον Φράνκ στο καντράν, στην έκποψη «Τού λά σανζόν». Άλλοι, στη θέση του νεαρού τραγουδιστή, δέχονται τα συγκαρτήρια των συγγενών τους, μα αυτός αντιμετώπισε την πιο σκληρή αντίδραση...

— Λοιπόν, βρυχάθηκε ο κ. Γκραντέν, κυττάζοντας αυστηρά το νιού του. Είναι αλήθεια όσα μου λένε; Αυτός ο σατανάς Φράνκ Άλαμο είσαι εσύ; Πές μου πώς είναι μετέ-

κη αυτή ή βλακώδης ιστορία...

«Αλλά τό... φρούριο Άλαμο δεν έπεσε! Έκείνος που αναγκάστηκε ν' αλλάξει γνώμη, ήταν ο αδιάλλακτος πατέρας του, που του χάρισε μάλιστα και μία κιθάρα...

Ο Φράνκ Άλαμο τραγούδησε ρυθμούς ροκ κι' έγινε ο υπ' αριθ. 1 ανταγωνιστής του Τζόννυ Χολλυνταϊν. Οι πρώτοι δίσκοι του «Ζέ σουζ' άγκορ άμουρέ» και «Σε πούρ

ΟΙ ΔΙΣΚΟΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ε ΣΑΜΜΕΡ ΠΛΕΪΣ: Υπάρχουν ταινίες που μένουν κλασικές στο είδος τους, όπως ο αέρας στο «Ε Σάμμερ πλέϊς», που είχαμε δη με τον Ντόναλντ και την Σάντρα Ντή. Το μουσικό θέμα της ταινίας, μία τρυφερή μελωδία που αγαπήθηκε πολύ, φέρνει και πάλι στην επικαιρότητα ο Ντοναλντ Έντν. Τους τρυφερούς ήχους της κιθάρας του πλαισιώνει χορωδία. Μία μοναδική ευκαιρία να ξαναζήσουμε τις τόσο νεανικές στιγμές του «Καλοκαρινού τοπίου». Στην άλλη όψη το «θαλάσσιο σκί».

ΜΑΪ ΜΑΝ: Είχατε ακούσει ποτέ πως υπάρχουν τρεις ήλιοι; Ασφαλώς όχι. Από σήμερα όμως το μουσικό στερνώμα μπορεί να υπερφανεύεται για τους Τρεις «Ηλιους του (Δέ Θρη Σάνς)» ένα νέο μουσικό συγκρότημα, που φιλοδοξεί να καταυγάσει τον κόσμο. «Ο άνθρωπος μου» λέγεται ένας ήσυχος χορευτικός ρυθμός, σλόου, ταγκό ή μπλουζ, που παίζουν για μας οι Τρεις «Ηλιοι».

ΣΑΤΣ Ε ΝΑΪΤ: «Υστερα από τις μελωδίες, πάντα έχει σειρά κάτι ζωηρό και εύθυμο. Ο Έλντς, με τό- τόσο πλούσιο ρεπερτορίο του, είναι πάντα πρόθυμος να μας χαρίσει ό- ποιονδήποτε ρυθμό. Διαλέξαμε ένα τουτόν, τον χορό που, όπως δείχνουν τα πράγματα, θα βασανίσει τις πι- στες και των ερχόμενων χειμώνα... Τον Έλντς συνοδεύουν, όπως συνή- θως, οι τυχεροί Τζόρτζιανός.

ΓΙΟΥ ΝΤΟΝ'Τ ΝΔΟΥ ΟΥΑΤ ΛΑΒ ΙΖ: Η τόσο γλυστή και αγαπημένη της νεολαίας Μέγαρα τραγουδίστρια Γκλόρια Λύν, δεν τραγουδάει απλά στους δίσκους της, αλλά κάνει ο- λκληρή φιλοσοφία... «Δεν ξέρεις τί θα πηράνεις, μέχρι να την αντί-

ντράς, γνώρισα τεράστια επιτυχία, πράγμα που έσημαινε ότι ο Άλαμο «έπιασε». Το τραγούδι, ωστόσο, που τον καθιέρωσε, ήταν το «Ντά ντου ρονρόν».

Τώρα ο Φράνκ είναι 21 ετών (γεν- νήθηκε στις 2 Οκτωβρίου 1943). Από τους συναδέλφους του, θαμά- ζει τον Κλίφ και τους Μπήτλς και φυσικά τους Πλάιτ Μπούς, που τον άκομπανιάρουν στα τραγούδια του.

κρύσης κατάματα, μέχρι να τη νο- ώσης ν' αγαπήσει την καρδιά σου. Μα και τότε, αν σε ρωτήσουν, πάλι δεν θα ξέρεις να πεις τι είναι αγάπη. Έμεις... οι φτωχοί στο πνεύμα δεν ξέρουμε τι είναι η αγάπη. Έρωτι- κά μαθήματα από την Γκλόρια Λύν, στον ρυθμό του μπλουζ...

ΛΑ ΝΙΟΤΣ Ε ΣΤΑΤΕ: Πολλοί έχουν όμνησει την ανοιξιά, που θεωρείται η εποχή του έρωτα και της χα- μοψήφιας, σίγουρα αν γινόταν... ση- μφεί το καλοκαίρι, είναι ανάρ- αθητό και ο Σέρτζο. Έντρίγκο και, για να το αποδείξει, έγραψε ένα από τα ωραιότερα τραγούδια του, το μελωδικό «Χρυσό καλοκαίρι». Μας το προσφέρει μαζί με το «Όρα- κέ σάβ», που έρρισκεται στην άλλη πλευρά.

ΣΟΝΓΚΣ ΟΒ ΧΑΒΑΪ: Ένα ταξιδάκι, έρωτα και νερό στο έξω- τικό νησί της Χαβάης, με τα «χο- λας», τις χαλαρές και τα λαστιχένια κορμιά των κοριτσιών του, μας χα- λάρουν. Στη μουσική με την ορ- κήστρα, έκομμε τα τραγούδια από «Μαλάνι κ.ά. Δίσκος μακρής διάρκειας, 33 στροφών.

ΜΑ ΒΙ: Πρέπει να είναι πολύ έν- διαφέρον αυτό το τραγούδι, αφού ο ζωή του, το «Μα Βι», από τα ωραι- κήματα του αμερικανού Γάλλου τραγου- διστή, που σήμερα πήρε τη θέση ενός χορωδία. Στην άλλη πλευρά υπάρχει η «Αντίε λα μελέ» (Αντίο έρω- φη).

Η Σελί Βασόν και η Φρανσουά Άρντν είναι οι δυο πολυαγαπημένες τραγουδίστριες της γαλλικής νεολαίας, αλλά και δυο αγα- πώ «καφέ» και να πουν τα δικά τους... Στην εικόνα, τα δυο «εί- δωλα», ενώ παίρνουν το αναγκυνικό τους σ' ένα μικρό καλλιτεχνικό του Παρισιού.

SUSPICION

(Υποψία)

Η επιτυχία του Πρίσλεϋ

Έδερν τάιμ γιού κίς μη
αί μ' στίλ ντό σέρταν δάτ γιού
(λάδ μη,
έδερν τάιμ γιού χόλντ μη
αί μ' στίλ ντό σέρταν δάτ γιού
(κέρρ.)

Δώου γιού κήτ δν σαιήνγκ
γιού ρήλλν ρήλλν, ρήλλν λάδ μη
ντό γιού σπήκ δή σέιμ γουφοντς
του σάμουαν έλς;
γουνέ άωροντ αι μ' νότ δέερ...
Σασπίσιον, τέρμεντς μάυ χάρτ
σασπίσιον, κήπς άς άπάρτ
σασπίσιον, γουάτ τέρτσιουρ μη...
Έδερν τάιμ γιού κώλλ μη
έν τέλ μη, γουί σουντ μήτ του-
(μόρου.)

Αϊ κέντ, μπάτ αι θινκ
δάτ γιούρ μήτινγκ σάμουαν έλς
(τουναίτ
γουάτ σουντ άουρ ρομάνς
τζάστ Ε κήτ δν κώουζινγκ μη
τσοάτ έμ αι σό ντάουφουλ
(σάτς σάρρου
γουνέέερ γιού άρ άουτ δέ σάιτ.
Σασπίσιον.)

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

★ Ο Άλνι Μπαρριέρ γύρισε κα- τεύθυνται από την Αμερική, φανταία δε πως τα πέρασε τόσο διαφορετικά εκεί, που, καθώς έδη- λωσε, «τίποτα πια δεν τον κρατά στο Παρίσι... Το μόνο, ωστόσο, που φο- βόμυται ο Παρίσι, είναι μήπως ο Άλνι τραγουδήσει κάτι αμερικάνι- κιο.

★ Γουέκκαμ του μζυ ούάφλντ, «Αϊ λάδ γιού μπήκω» είναι «Αϊ γου- αλ νότ φοργκετ γιού», τρία σουέτ του Τζιμ Ρήβς, που έγιναν ανάπα- στα με την είδηση του θανάτου του. Σε αεροπορικό δυστύχημα είχε χάσει τη ζωή του κι' ο αέραςτος Μπάιτ Χόλλν, πριν τέσσερα χρό- νια.

★ Το έπος ο Έλντς: «Είλικρινά συγκινούμαι, όταν χρησιμοποιώ τα καμπαρίνα παλιών διασημών ήθοποι- ών». Ένισχυσε του Σπένσερ Τρέν- συ και του αλλημονότου Κλάρκ Κέμπελ, που αυτό τον καιρό τα χρη- σιμοποιεί για το γύρισμα μιας ται- νίας του.

★ Η Τάνια, η κόρη του Έντν Κωνσταντίν, που μέχρι τώρα τον συ- νόδευε σε πολλά τραγούδια του, υπε- γραψε συμβόλαιο για να τραγουδή- σολο.

★ Μετά την επιστροφή της από την πατρίδα της, τη Σουηδία η Άνν Μάρκρετ υπέγραψε συμβόλαιο με την «Γουίντσερ» για 11 μουσικο- χορευτικές ταινίες. Ο «Θηλυκός Πρίσλεϋ» έγινε άουταγκουίστος...

★ Η γιαγιά του Φράνκ Σινάτρα, ηλθε στην Ευρώπη, για να εκ- καμεί για την σωτηρία του από τους γκαγκστερς - άπαγορεύει του.

★ Η Ντάστν Σπρίγκλιντ μα- θαίνει συγχρόνως τρεις γλώσσες, γαλλικά, ιταλικά και γερμανικά, για να πλουτίσει το ρεπερτορίο της και φυσικά... τον έαυτό της. Όσο κούση, δεν θέλει ούτε να τόν ά- της!

★ Ο Μιλ Χάλλντ και οι Κόμπετς θα εμφανισθούν και πάλι στο Λονδί- νο, ύστερα από άπουσία έπτά έτών. Θα συνοδεύσουν την Μπρέντα Λή στη φθινοπωρινή περιοδεία της.

★ «Μαμάτερας» εαφτίστηκαν οι Φράνκ Σινάτρα, Σάμιμ Νταήφς, και ο Κρόμπντ και Ντήν Μάρτιν, και θα γράβουν σε δίσκους παρωδιές των τραγουδιών των Μπήτλς. Καίει δίσκων, άκόμη τι άδηλησε την άπόφαση... Το πιθανώτερο, η δίσκο- μόηση των τεσσάρων άγραμμάτων «μουσικών».

N. ΚΥΤΤΑΡΗΣ

Ο Νικ. Κακαβάς, σε μία ποσ- πάθειά του.

ΤΑ ΝΕΑ ΑΣΤΕΡΙΑ

ΝΙΚΟΣ ΚΑΚΑΒΑΣ

Άλτης και σκηνοθέτης

Ο ΠΑΛΙΟΣ και ένδοξος μαρμα- νοδρόμος Στέλιος Κυριακίδης, μιλώντας για τον Νίκο Κακαβά, μας έπεσε τα έξης:

— Είναι ένα μεγάλο ταλέντο του άθλητισμού. Άλτης με πολλές ι- κανότητες, διατί διαθέτει φυσική ταχύτητα. Έκτός απ' αυτά, είναι και πρότυπο ήθους. Γι' αυτό και τον εκτιμούμε πολύ στο σύλλογο.

Ο Στέλιος Κυριακίδης, άλ- πρωταθλητής του μαρμαρινού, άλ- λά, πέρα από το αγώνισμά του, έχει γνώσεις και για ήλα τα άλλα αγωνίσματα. Μπορεί να μιλήσει ύ- πευθυνα για όποιονδήποτε άθλητη, γιατί έχει την πείρα ενός βετερά- νου των στίβων. Σήμερα είναι η ψυχή του Άθλητικού Ουίλου Φιλο- θέης, στον οποίο ανήκει και ο Νί- κος Κακαβάς.

— Ένα πράγμα μόνο φοβάμαι, μας έπε. Ο νεαρός άλτης είναι ά- δελφός του δημοφιλέως ήθοποιου Κώστα Κακαβά και σήμερα σπου- δάζει σκηνοθέτης. Μπορεί, λοιπόν, να μη γρήγορα στους καλλιτεχνί- κους κύκλους, να άσχοληθεί με ανά- λογες εργασίες, όποτε δεν θα είναι δυνατόν να επιδιδαίται στον άθλητι- σμό με άξίωσεις.

Ο πατέρας του Νίκου είναι για- τρός, ο άδελφός του ήθοποιός. Θα μπορούσε να εγκαταλείψει γρήγορα τον άθλητισμό, που δεν του άπο- φέρει τίποτα. Έν τούτοις, ο ίδιος φέρει τίποτα. Δεν συμμερίζεται ά- δέν φαίνεται ότι συμμερίζεται πρό- ηντήν αντίληψη. Συνεχίζει να προ- ηντήν και να αγωνίζεται μέχρι τώρα, με τον ίδιο έζλο όπως και στο παρελθόν, όταν φοιτούσε στο Γυμνάσιο.

Ειδικότητα του νεαρού άθλητού είναι το μήκος, όπου έχει ατομικό έλ- ρεκόρ 7.10 μ. Στους άγώνες Έλ- λάδος—Βουλγασίας, που έγιναν τε- λευταία, έπείσε 6.91 μ. και κα- τέκτησε έτσι την πρώτη θέση. Άκυρο άλμα του ήταν περίπου 7.20. Στο άλμα τριπλούν, έχει ατομική επίδοση 14.20. Το μεγαλύτερο άλμα- του στην έπίτευξη μεγάλων άλμα- των, έκτός από τα άσχυρά πόδια του, είναι η φυσική του ταχύτητα. Για ένα άλτη, είναι το σπουδαί- ό τερο έφόδιο να τρέχει γρήγορα. Ο Ν. Κακαβάς έχει, στα 100 μ., χρό-

Αθλητικά παραβρήνια

νο 11.4. χέρις στη ταχύτητά του, τα πρώτα άλματά του είναι πάντο- τε τα καλύτερα.

Έκτός από τον στίβο, άσχολεί- ται λίγο και με το μπάσκετ μπάλ, όπου παίζει πολλές φορές με τον άδελφό του. Έδώ πρέπει να σημειω- ήν έτι ο Κώστας Κακαβάς ένδερύ- νει το Νίκο Κακαβά να επιδιδαί- στον άθλητισμό, γιατί πιστεύει ότι θα τον ώφελήσει άσώτερα, έστω κι' αν δεν γίνει πρωταθλητής Έλλάδος.

που πέρασαν τα πρώτα «...άντα» και πάνε για τα δεύτερα.
— Οι ποδοσφαιριστές και οι κο- λυμητές του Ολυμπιακού άποφά- σισαν να άναμετρηθούν μεταξύ τους! — Λέγεται ότι η ποδοσφαιρική ό- μάδα είναι ίσχυρη στο γουάτερ πό- λω, ενώ δεν συμβαίνει το ίδιο και με την κολυμητική στο ποδόσφαιρο...
— Όσοι έφηβοι ποδοσφαιριστές πιστεύουν ότι θα κάνουν ταξιδάκι στον άρσηση Άπρίλιο στη Δυτική Γερμανία, άς μην είναι και τόσο έέ-

σι φίλικών ποδοσφαιρικών άγώνων της ένθνικής μας ομάδας με τις ό- μάδες της Έλβετίας, του Βελγίου και της Τσεχοσλοβακίας. Έκτός από τους άγώνες αυτούς, η ένθνική μας ομάδα θα παίζει με τις ένδεκάδες της Ρωσίας, Δανίας και Ουαλίας (για το παγκόσμιο κύπελλο) και με τη Βουλ- γαρία (φιλικά ματς).

ΕΠΡΩΤΕΥΣΕ Η ΑΕΚ

Η ΑΕΚ Άθηνών έπρωτεύσε στους Πανελληνίους άγώνες ποδήλα- σίας, που έγιναν στη Ρόδο. Πρωτα- θλητής των αγωνισμάτων άνδρών ή- σαν οι έξης: 200 μ. σπρίντ (ταχύ- ητας): Τζώλης ΑΕΚ 13' .6. Πουρε- σούτ (άτομικής χρονόμετρήσεως): Τζώλης ΑΕΚ 5' .55' .8. Άγών 20 γύρων έ' κατηγορίας: Καμπιτέλλης «Κολοσσού».

ΟΙ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΣΤΙΒΟΥ

Αύριο, το Σάββατο και την Κυ- ριακή θα διεξαχθούν στο Παναθηνα- ικό Στάδιο οι Ά' Πανελλήνιοι άγώ- νες στίβου άνδρών, στους όποιους θα μετάρουν την τους 400 άθλητες απ' όλη την Έλλάδα.

Συγχρόνως, θα γίνουν και οι ΚΘ' Πανελλήνιοι άγώνες στίβου γυ- ναικών.

ΝΕΟ ΡΕΚΟΡ

Στον ΣΕΓΑΣ έστάλη το έπίσημο πινάκιο, με το όποιο θεαδάνεται ότι ο Μουσιώδης έπείσε στο άλμα τρι- πλούν 16.18, σε άγώνες που έγιναν στη Νέα Ύρκη. Κατόπιν τούτου, η άνωτέρω έπίδοση θα άναγνωρισθί ως νέο πανελλήνιο ρεκόρ. Το μέχρι τού- δε ρεκόρ κατείχε ο Σφήκας, με 15.45.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΡΑΣΙΓΚ

Η πρωταθλήτρια ομάδα μπάσκετ μπάλλ του Βελγίου «Ρασίγκ» έδωσε στην Άθήνα τρεις άγώνες. Στον πρώτο ήττήθηκε από την ένθνική μας με 98 - 90, στον δεύτερο ήττήθηκε από τους έπιλέκτους με 83 - 75 και στον τρίτο ένίκησε τους έφήβους με 81 - 57.

ΤΟ ΒΟΛΕΪ ΜΠΩΛ

Το πανελλήνιο πρωτάθλημα βόλ- λευ μπάλλ θα τελεσθί το πρώτο δε- καπενήμερο του άρσησης, μηνός. Μέχρι της 25 Σεπτεμβρίου, πρέπει να δηλωθί η πρωταθλήτρια Έλλά- dos στο ευρωπαϊκό τουρνουά.

ΜΕ ΤΗΝ «ΤΟΡΟΝΤΟ»

Η ΑΕΚ Άθηνών, έκλεισε συμ- φωνία για ένα άγώνα ποδοσφαίρου με την ομάδα «Τορόντο Σίτυ» του Καναδά. Ο άγώνας θα διεαχθί τον Σεπτέμβρι.

ΑΤΕΛΕΙΕΣ

Έν άγώνα της άρμους Πο- δοσφαιρικής Ομοσπονδίας Κα- τάρτισθης το Β. Δανίας, που άποφά- σισαν να άναμετρηθούν, έπείσε, πε- ρίεψε πολλές φορές, πέραν από τις έκατάσεις, είναι άναγ- καίο να άναμετρηθούν τα μέτρα που έληφθσαν από την Γεν. Γραμματεία, ύστερα έπό τα έ- πεσμούς της 17 Ιουνίου. Έ- ληψαν, πρέπει να ληφθί ιδιαίτε- ρη μέριμνα για τα σωματεία της Β. Έλλάδος, των όποιων τα οι- κονομικά είναι σε άλεια κατά- σταση. Ένα έδωκετικό μέτρο γι' αυτά θα ήταν η μείωση της φορολογίας.

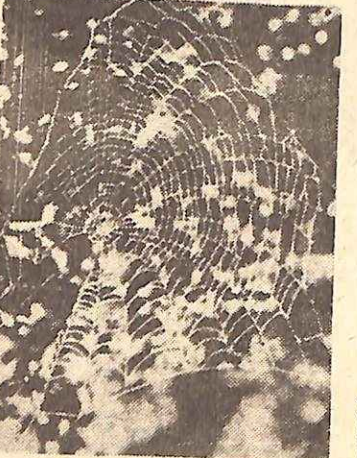
Από το φιλικό άγώνα ΑΕΚ—Προοδευτικής 3—1: Οι Ε. Μπαλό- πουλος και Θεοτοκάτος παρακολουθούν τη υπάλλα, ύστερα από κε- φαλιά του Θεοφανίδη.

ΕΝΑΣ : Τὰ έντομα

Αντιμετωπίζοντας ώριμένα ανεξήγητα επεισόδια με μοιραίο τέλος, ή επιστήμη αναγκάστηκε να αναγνωρίσει τον κίνδυνο, που αποτελεί το δάγκωμα ή το κέντημα ώριμένων έντόμων, όπως ή άράχνη, το μυρμήγκι, ή μέλισσα και το κουνούπι, που πολλοί τα θεωρούν άκίνδυνα.

«Από το δάγκωμα μιάς άράχνης δεν πέθανε ποτέ κανείς»

Ο Γκαστόν Μπράν, έννιά χρόνων, έπαιξε σε μιά μικρή καλύβα, που βρισκόταν πίσω από το σπίτι του. Δεν μπορούσε να φανταστεί πως δεν θα ξανάπαίξε ποτέ πιά. Σε κάποια στιγμή έγραψε στην

Τα δαγκώματα από άράχνες από του είδους, θεωρούνται με όρους, που έχουν μελετηθεί ειδικά γι' αυτό το σκοπό, καθώς και με τις θεραπευτικές μεθόδους, που χρησιμοποιούνται για τα δαγκώματα των έρπετων.

Δώδεκα μυρμήγκια στο στομάχι και δεν το κατάλαβε κανείς

Βρισκόμαστε στην Ισπανία. Ένας μηχανοδηγός μεταφέρεται στο νοσοκομείο της Μαλαγιάς, με φοβερούς πόνους στο στομάχι. Οι γιατροί άποφασίζουν μιά χειρουργική επέμβαση. Κι έτσι άνακαλύπτουν ότι ο άρρωστος μιλούσε μέσα στο στομάχι του δώδεκα μεγάλα μυρ-

μήγκια που δεν είχαν κατορθώσει να τα καταπολέμησουν ούτε τα γαστρικά όργανά ούτε οι άλλες ζωικές, που παράγει το στομάχι για να εξουδερώσει την πέψη.

Πώς έφτασαν τα μυρμήγκια στο στομάχι του άντρον μηχανοδηγού; κανείς δεν ήμπορε να το διαπιστώσει με βεβαιότητα. Ίσως να εισχώρησαν μαζί με κάποιο φρούτο, όπου είχαν φωνάξει, και που ο μηχανοδηγός το έφαγε χωρίς να το μασήσει καλά.

Το σημαντικό είναι πως ή χειρουργική επέμβαση και ή άρραγή από το στομάχι των άδερφών παρειακών, έσωσαν τη ζωή του μηχανοδηγού που διαφορετικά, τα δηλητηριώδη δαγκώματα των μυρμηγκιών θα τον είχαν σκοτώσει.

Γιατί, δαγκώνοντας, το μυρμήγκι, γόνει στη μικρή πληγή μιά τοξική ουσία, που εκκρίνεται από το σώμα του. Σ' αυτή την ουσία περιέχονται και άλλα που είναι πολύ γνωστά και χρησιμοποιούνται έσωτερικά, δηλαδή, είναι έντονα δερματικό έρεθιστικό — ενεργητικό σε ώριμένους ονιματίες — μοσφές. Σε πολλά άτομα, όμως, προκαλούν επικίνδυνες αντιδράσεις, που γίνονται άκρια πιο σοβαρές, όταν δηλητηριώδη έλασση όταν οργανισμός, στα έσωτερικά όργανα, στους βλεννογόνους ή, άκρια χειρότερα, στο κυκλοφορικό σύστημα.

Επειδή ο καθένας από μιά υπο-

ρεί να είναι άλλοεργός, στο δηλητήριο των μυρμηγκιών, ένα πολύ καλό προφυλακτικό μέτρο, σε περιπτώσεις δαγκωμάτων τους είναι ή έπάλειψη με άλκο, που πρέπει να γίνει άμέσως.

Πότε το τσίμπημα μιάς μέλισσας μπορεί να είναι θανατηφόρο

Τό ότι το τσίμπημα μιάς μέλισσας είναι θανατόν να προκαλέσει το θάνατο, δεν είναι κάτι καινούριο. Στα τελευταία χρόνια, ο Τίποτς έχει αναφέρει πολλές περιπτώσεις, που όταν ή μέλισσα κατορθώσει να τσιμπήσει στο έσωτερικό του στομάχου ή του λαμού, δημιουργεί μιά τέτοια εξέγερση του βλεννογόνου, ώστε καταλήγει να προκαλέσει πνιγμό.

Έτοιμες έκκλητικές περιπτώσεις παρουσιάζονται συνήθως σε άτομα, που τυχαίνει να κοιμούνται με το στομάχι άνοιχτό. Περισσότερο διαδεδομένη είναι, όμως, ή άλλεργία στο δηλητήριο των μελισσών. Όπως άποκαλύφθηκε, ύστερα από ποσογτικές αναλύσεις, ή τοξική ουσία που παράγουν οι μέλισσες, και ιδιαίτερα ή «βασίλισσα» και οι εργάτες, είναι πολύ σχετική με το δηλητήριο των έρπετων.

Αυτό έχουν έπ' όλη τους οι γιατροί, όταν βλέπουν πως ή κατάσταση ενός άρρώστου, που έχει τσιμπηθεί από μέλισσα, χειροτερεύει με τρόπο άνησυχητικό. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, καταφεύγουν συνήθως στις μεθόδους θεραπείας, που χρησιμοποιούν και για τα δαγκώματα των έρπετων.

Παρόμοια προφυλακτικά μέτρα απαιτούνται και σε περιπτώσεις, που τα κέντηματα θα προέρχονται από άγριοιμέλισσες ή σφήνες, έγον-

τας, όμως, πάντοτε έπ' όλην, ότι τα επαχθή κέντηματα του κεντήματος έλασονται κατά πολύ άπο το σημείο που τσιμπήσε το έντομο. Συνήθως, τα πιο επικίνδυνα κέντηματα είναι στα ρουθούνια, στο στομάχι και στο λαμό.

Επικίνδυνα μπορεί να είναι άκόμη και τα κέντηματα από κοινούλια, άλογονγγες, τσιμπούρια, ψείρες, και ψύλλους, που μεταφέρονται εύκολα υολιωματικές ασθένειες.

Προσοχή λοιπόν στα τσιμπήματα και στα δαγκώματα των έντομων. Και μη διατάξετε να καταφύγετε στο γιατρό όταν άποφασίσετε πως βρίσκεστε άποστά σε μιά επικίνδυνη περίπτωση.

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ

Διπλός κοχλίας

Από το κέντρο του άριστε-

1) ΣΟΛΟ. 2) ΠΑΡΑΣΗΜΟΝ. 3) ΣΟΦΗ. 4) ΜΑΜΑ. 5) ΘΑΛΑΣΣΑ. 6) ΝΑΝΑ. 7) ΑΒΑ. 8) ΝΑΝΙ-ΛΑΝΟΣ. 9) ΑΜΩΔΑ. 10) ΚΑΤΑΛΑΝΟΣ. 11) ΑΡΠΑΣ. 12) ΑΤΕΜ-ΠΟ. 13) ΡΗΤΗΝ. 14) ΙΚΕΣΙΑ. 15) ΑΙΜΑ. 16) ΛΙΤΡΑ. 17) ΙΝΑ. 18) ΠΑΡΑΣΤΑΣ. 19) ΠΑΡΑ. 20) ΑΙΝΟΣ. 21) ΡΑΣΟΝ. 22) ΜΑ. 23) ΘΟΛΟΣ.

Απο το κέντρο του δεξιού

1) ΣΟΛΟ. 2) ΘΑΜΝΟΣ. 3) ΑΡ. 4) ΣΟΝΙΑ. 5) ΑΡΑ. 6) ΤΣΑΤΣΑ. 7) ΠΑΝΙ. 8) ΑΡΤΙ. 9) ΛΑΜΙΑ. 10) ΑΙΣΕ. 11) ΚΙΝΗΤΗΡ. 12) ΟΠ. 13) ΜΕΤΑΣΕ. 14) ΠΡΑ. 15) ΑΛΑΤΑ. 16) ΚΑΜΩΜΑ. 17) ΣΟΜ. 18) ΣΙΝΑ. 19) ΝΑ. 20) ΑΝΑΝΑΣ. 21) ΣΑΛΑ. 22) ΘΑΛΑΜΗ. 23) ΦΩ. 24) ΝΟΜΗ. 25) ΣΑΡΑ. 26) ΠΑΔΟΣ.

2 σχέδια: 21 μικροδιαφορές

1) Α-1: «Άλλαξε θέσι το σώμα του γλάρου. 2) Α-3: Διαφορετικό το σχήμα της κεφαλής. 3) Γ-Α: Χωρητικό το κολάρο του κυρίου. 4) Α-1: Διαφορετικό το χένισμα. 5) Α-4: Η κοτίδα κρύβεται πίσω από τον ώμο. 6) Δ-6: Διαφορετική φάρδα του φόρεμα στον ώμο. 7) Δ-7: Πιο 3. 8) Αλλαξε θέσι το χέρι της νέας. 9) Ζ-1: Φαίνεται το άριστερό πόδι. 10) Ζ-1: «Ένα σκαλοπάτι παραπάνω. 11) Ζ-2: «Άλλαξε θέσι το όλη. 12) Ζ-4: Πιο άδύνατο το μπράτσο του κυρίου. 13) Ζ-5: Πιο λίγα μαλλιά. 14) Η-7: Η άμμος άνεβαίνει θ-2: Φαίνεται στον τοίχο. 15) θ-2: Φαίνεται ή άρχή του μαξιλάρος του στήθους. 16) θ-5: Αποκαλύπτεται μέ πλατιά ή άριστερή τούφα των μαλλιών της νέας με τα γυαλιά. 17) θ-5: Πιο 1-2: Διαφορετικό το στήθος του κυρίου. 18) Κ-8: Πιο μικρή ή μήτη. 19) Κ-8: Πιο μικρή το στήθος. 20) Κ-8: Πιο μικρή το στήθος. 21) Α-8: Διαφορετική ή γραμμή της γάμπας.

★

Η λύσις του ύπ' άριθ. 1020 σταυρολέξου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1) ΚΡΑΣΙΑ — ΑΡΑΒΙΣ. 2) ΚΡΑΜΑ — ΒΑΡΟΣ — ΠΑΡΑΣ. 3) ΡΗΜΑ — ΣΑΛΑΜΙΣ — ΝΑΠΗ. 4) ΟΤΙ — ΠΑΡΑΣΙΤΟΝ — ΚΩΣ. 5) ΝΗ — ΘΕΣΙΣ — ΑΙΝΟΣ. 6) ΚΑΡ — ΑΙΣΙΑ — ΜΑΤ. 7) ΣΠΑΝΙΑ — ΑΤΑ — ΠΑΛΑΤΙ. 8) ΑΝΑΣΙΑ — ΚΑΣΑΤΑ. 9) ΒΙΑΣ ΚΙΑ — ΜΑΝΑΡΙ. 10) ΑΔΙΚΩ — ΣΥΝΟΡΑ. 11) ΑΝΟΜΙΑ — ΠΑΝΑΣ — ΣΥΝΟΡΑ. 12) ΣΟΜ — ΤΑΝ — ΛΙΣΤΑ. 13) ΑΛ — ΣΑ — ΣΑΛΑΜΙΝΑ. 14) ΜΑΣ — ΣΑΤΑΝΑΣ — ΑΒΕ. 15) ΑΠΑΣ — ΣΑΛΩΜΗ — ΜΑΡΑΙ. 16) ΕΚΑΛΗ. 17) ΚΑΒΕΤΟΣ.

1) ΚΡΟΝΟΣ — ΑΔΑΜΑΣ. 2) ΚΡΗΤΗ — ΠΑΙΔΑ — ΑΛΑΠΑΣ. 3) ΑΜΑ — ΚΑΝΑΔΟΣ — ΣΑΛΑ. 4) ΣΑ — ΘΑΝΑΤΟΣ — ΣΟΛΑ. 5) 6) ΣΑΣ — ΑΙΚΙΑ — ΤΑΣ. 7) ΑΛΑΣΙΑ — ΑΙΑ — ΠΑΛΑΜΗ. 8) ΣΤΡΑΤΟΝ — ΜΑΡΑ. 9) ΗΡΑΣ — ΚΑΛΙΝΑ. 10) ΟΜΙΛΙΑ — ΣΙΝΑ. 11) ΣΙΤΙΑ — ΚΙΜ — ΣΙΣ. 12) ΣΟΝ — ΠΑΣΑΣ. 13) ΑΠ — ΝΟΜΑΣ. 14) ΜΑΜΑΝΚΑ — ΕΥ. 15) ΙΡΑΚ — ΤΑΤΑΡΟΙ — ΑΡΑΜ. 16) ΣΑΠΩΝ — ΤΑΧΙΡ — ΟΒΟΛΑ. 17) ΣΗΜΑ — ΑΜΙΕΝΗ.

ΜΕΝΤΙΟΝΩ ΕΛΕΝΗ ΚΙΚΙΔΟΥ

Γής «Εταιρίας Ψυχικών Ερευνών (Βοστώνη) Τηλεπικοινωνίες μακράς άποστάσεως». Δέχεται καθ' έκδοχην 9—1 π.μ. και 5—8 μ.μ. άδελφ. Μασόου 25 Α' άσοφ. (στάσις Μασόου). Τηλέφωνο 810.975.

Η αλληλογραφία μας

Ο παθολόγος ιατρός κ. Α. Α. άπάντησε ταχέως και στοίχες: Στρυγίον Άποστόλων. Ένταθα, Άσπασίαν Λεωδ. Σίβων και Άποστόλων Σόφρον. Τριπολίαν.

ΚΥΠΡΙΟΙ

Ο Α. Ι. Μιγ α ή λ. (19 χρόνων). Σάμον Νο 9. Στροβόλος. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, ιδιαίτερα άπό την Ελλάδα και την Κύπρο. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο Α. Ν. Δ. ο ε α ε Δ η μ η τ ο α ε η ε και ο Δημητρώης Άνδρέας. Στροβόλος. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό την σύναψη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο Ν. ζ. ο ε Μ α ρ ο ο ο ο ρ δ α τ ο ο. Δελαφών Νο 17. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο Ν. ζ. ο ε Μ α ρ ο ο ο ο ρ δ α τ ο ο. Δελαφών Νο 17. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο Ν. ζ. ο ε Μ α ρ ο ο ο ο ρ δ α τ ο ο. Δελαφών Νο 17. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο Ν. ζ. ο ε Μ α ρ ο ο ο ο ρ δ α τ ο ο. Δελαφών Νο 17. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο Ν. ζ. ο ε Μ α ρ ο ο ο ο ρ δ α τ ο ο. Δελαφών Νο 17. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο Ν. ζ. ο ε Μ α ρ ο ο ο ο ρ δ α τ ο ο. Δελαφών Νο 17. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο Ν. ζ. ο ε Μ α ρ ο ο ο ο ρ δ α τ ο ο. Δελαφών Νο 17. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο Ν. ζ. ο ε Μ α ρ ο ο ο ο ρ δ α τ ο ο. Δελαφών Νο 17. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο Ν. ζ. ο ε Μ α ρ ο ο ο ο ρ δ α τ ο ο. Δελαφών Νο 17. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο Ν. ζ. ο ε Μ α ρ ο ο ο ο ρ δ α τ ο ο. Δελαφών Νο 17. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο Ν. ζ. ο ε Μ α ρ ο ο ο ο ρ δ α τ ο ο. Δελαφών Νο 17. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο Ν. ζ. ο ε Μ α ρ ο ο ο ο ρ δ α τ ο ο. Δελαφών Νο 17. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο Ν. ζ. ο ε Μ α ρ ο ο ο ο ρ δ α τ ο ο. Δελαφών Νο 17. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο Ν. ζ. ο ε Μ α ρ ο ο ο ο ρ δ α τ ο ο. Δελαφών Νο 17. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο Ν. ζ. ο ε Μ α ρ ο ο ο ο ρ δ α τ ο ο. Δελαφών Νο 17. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο Ν. ζ. ο ε Μ α ρ ο ο ο ο ρ δ α τ ο ο. Δελαφών Νο 17. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο Ν. ζ. ο ε Μ α ρ ο ο ο ο ρ δ α τ ο ο. Δελαφών Νο 17. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο Ν. ζ. ο ε Μ α ρ ο ο ο ο ρ δ α τ ο ο. Δελαφών Νο 17. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο Ν. ζ. ο ε Μ α ρ ο ο ο ο ρ δ α τ ο ο. Δελαφών Νο 17. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο Ν. ζ. ο ε Μ α ρ ο ο ο ο ρ δ α τ ο ο. Δελαφών Νο 17. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο Ν. ζ. ο ε Μ α ρ ο ο ο ο ρ δ α τ ο ο. Δελαφών Νο 17. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο Ν. ζ. ο ε Μ α ρ ο ο ο ο ρ δ α τ ο ο. Δελαφών Νο 17. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο Ν. ζ. ο ε Μ α ρ ο ο ο ο ρ δ α τ ο ο. Δελαφών Νο 17. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο Ν. ζ. ο ε Μ α ρ ο ο ο ο ρ δ α τ ο ο. Δελαφών Νο 17. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο Ν. ζ. ο ε Μ α ρ ο ο ο ο ρ δ α τ ο ο. Δελαφών Νο 17. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο Ν. ζ. ο ε Μ α ρ ο ο ο ο ρ δ α τ ο ο. Δελαφών Νο 17. Λευκωσία. Κίπρος. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες και νέους άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ετήσια Δρχ. 300
Έξαμηνος » 150
Τρίμηνος » 75

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ετήσια Λίρες Άγγλίας 7
» Δολάρια 20
» Φρ. Βελγ. 1000
» Φρ. Γαλλ. νέα 100
» Φρ. Έλβετ. 90
» Μάρκα Γερμ. 90

Εμδάσματα Έσωτερικού δια ταχυδρομικής επίταξης και Έξωτερικού δια τραπεζικής τοιαύτης προς το περιοδικό «ΘΗΣΑΥΡΟΣ», Άρσα-τσάνου 4. (Πλατεία Κλαυθμόνους), Αθήνα.

Διευθυντής — Διαχειριστής και υπεύθυνος κατά Νόμον

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΑΚΑΛΑΤΖΗΣ

Έκδοτική Έταιρεία «ΑΛΛΑΓΗ».

Διγνης και υπεύθυνος Τυπογραφείου

ΚΩΝ)ΝΟΣ Γ. ΤΟΥΝΤΑΣ

Ναϊσάων 24, Παλαιόν Φάληρον

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ο ANDREAS STAVROU, 47 MARCHMONT STR. LONDON, W. C. 1, ENGLAND. Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες άπό την Ελλάδα, με σκοπό την άνταλλαγή γραμματοσχημάτων.

Ο HANS ANDRIANO, Co ZAMBOTTI FACCOLI, 160, PADOVA, ITALIA, έπιδιμει ν' αλληλογραφία με μιά νέα άπό την Ελλάδα, με σκοπό την άνταλλαγή φωτογραφιών.

Ο T. DIAKOULOUKAS, 4.905 EASTERN AVE. BALTIMORE 24 M. D. USA. Ήπει ν' αλληλογραφία με υποφωτισμένες νέες άπό όλη την Ελλάδα, ηλικίας 18—25 χρόνων, στην ελληνική και γαλλική γλώσσα, με σκοπό την σύναψη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο T. KARAMOUZIS, (24 χρόνων). GERARD NOODSTRAT, No 42, NIMEGEN HOLLAND, έπιδιμει ν' αλληλογραφία με νέες άπό όλο τον κόσμο, με σκοπό ότι ήθελε έπακολούθησει.

Ο NICK APOSTOLOS, 42 BENTAMIN DRIVE, ORMOND BEACH FLORIDA, USA, Ήπει ν' αλληλογραφία με νέες άπό την Ελλάδα, ηλικίας 18—25 χρόνων. Φωτογραφία άποράιτη.

Ο N. PETRAKAKOS, 38 S. GENESEE WAUKEGAN ILL. USA, έπιδιμει ν' αλληλογραφία με νέες άπό την Ελλάδα, ηλικίας 20—23 χρόνων, με σκοπό την σύναψη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία έπιδιμει.

Ο V. KARALIS E HAGEN KIEL HULTSCHNERSTR. 4, GERMANY, έπιδιμει ν' αλληλογραφία με νέες άπό όλο τον κόσμο, στην ελληνική και γερμανική γλώσσ.

Ο CHARALAMBOS, CHASIOPI, BRUNLER STR. No 45, HO-NINGEN K-O-LN, GERMANY, έπιδιμει ν' αλληλογραφία με νέες άπό όλο τον κόσμο, στην ελληνική και γερμανική γλώσσ.

Ο R. RENOS IOANNOL, (25 χρόνων). P. O. BOX 2.227 SALTISBURY, S. RHODESIA, έπιδιμει ν' αλληλογραφία με νέες άπό την Ελλάδα, στην ελληνική και γαλλική γλώσσα, με σκοπό την σύναψη μιάς καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία έπιδιμει.

Ο JOHN MOUTZOURIS, I HOBSON ST. S. YARRA MELBOURNE, AUSTRALIA, έπιδιμει ν' αλληλογραφία με νέες άπό την Ελλάδα, ιδιαίτερα άπό την Αθήνα και τον Πειραιά, ηλικίας 20

ΚΑΛΟΝΕΣ ΜΕ ΞΥΡΙΣΜΕΝΟ ΚΕΦΑΛΙ

Αυτή είναι ή ιδανική γυναίκα κατά το Γαλλό κομμωτή Ζακ Έστερέλ. Με το κεφάλι ξυρισμένο άλά Γιοβλ Μπρινκερ κι' ένα άκριβό γυναικείο, άντι για περούκα, ή καλλονή του προσώπου, του έλεμματος και του σώματος μιάς γυναικας προβάλλεται πολύ πιο έντονα. Τα ώραιότερα παρισινά μοντέρν έσπευσαν να ξυρίσουν το κεφάλι τους, προκειμένου να παρουσιάσουν τη νέα χειμερινή μόδα του 1965. Στη φωτογραφία μας ή Ντανιέλ Ραμπιγιέ, ένα άπο τα ώραιότερα μοντέρν του Παρισιού, που έπονομάζεται «Μπιμπελό» έξορμημένη σύμφωνα με τη νέα μόδα, που λαοσφάρσε ο Έστερέλ. Ο Άμερικανός Όγκυ Μασόου, ο ρέφτης των άστέρων και της Ζακελίν Κέννεντυ, ένοδοισάστηκε άπο την καινοτομία αυτή κι' έσπευσε να τη λαοσφάρ και στην Αμερική.

ομορφίας υποδεικνύοντας τα α-
γία πρόκοντα. Τώρα και άλλα
σινά καταστήματα: (Ύστερα από
μεγάλη έπιτυχη από σημείωσε ο
τος ηλεκτρονικός σύμβουλος) π
γειλαν παρόμοια μηχανήματα.
κατασκευάζουν και μερικά κ
λπα για τους άντρες.

'Εφιάλτης στο Βυθό

ΘΑΛΑΣΣΙΝΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΕΚΕΙΝΟ τὸ ἡλιόλοστο πρῶινό, ὁ δῦτης Μπάλφουρ ἦταν ὁλόχαρος. Ἡ ζωὴ τοῦ φαίνονταν ὁμορφὴ! Ἐπειτα, ἡ θάλασσα γύρω ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ νησάκια γύρω τροπικῶν, ἦταν καθαρή. Σὲ βάθος εἰκοσι ὀργυιῶν, δὲν ὑπῆρχε κανένας κίνδυνος. Κι' ὁ Μπάλφουρ δὲν εἶχε σκοπὸ νὰ πάη πιὸ βαθιά, γιὰ νὰ βρῇ τὰ μαργαριτοφόρα ὄστρακα. Ἦταν ἡ πρώτη του βουτιά, ὅσο ἄπ' τὴν ἀργία τοῦ χειμῶνα. Ἐπρεπε, λοιπόν, νὰ λάβῃ μερικὲς προφυλάξεις.

Μ' ἄλλα λόγια, ὁ Μπάλφουρ ἦταν εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴ ζωὴ του. Εἶχε ξεκουρασθῇ ἀρκετὲς ἑβδομάδες, στὸ χωριὸ τῶν Ἰθαγενῶν. Εἶχε περάσει τρελλὲς νύχτες στὸ ἔρημο ἀκρογιάλι, μὲ τὴν πιὸ ὁμορφὴ γυναικα τῆς Μαλαϊσίας, τὴν περίφημη Ταϊνὸ, μιὰ ἰθαγενὴ μὲ φλογερὰ μάτια κι' ἀφθονα μαύρα μαλλιά. Ἄ! Ἡ Ταϊνὸ!...

Ἐπειτα, ἦταν καὶ γιὰ κάποιο ἄλλο λόγο εὐχαριστημένος ὁ Μπάλφουρ. Τοῦ εἶχαν δώσει γιὰ βοήθῃ ἕναν ἰθαγενῆ, Μαλαί, ποὺ τὸν ἐβλέπε γιὰ πρώτη φορά. Τὸν ἔλεγαν Γιόχι Ντάν. Εἶχε τὴ φήμη, σ' ὅλο τὸ ἀρχιπέλαγος, ὅτι ἦταν ὁ καλύτερος βοηθὸς γιὰ δῦτη. Ὁ Μπάλφουρ θὰ δούλευε γιὰ πρώτη φορά μαζί του. Μὰ εἶχε ἐμπιστοσύνη στὸ βοηθὸ του. Ἄλλοι δῦτες τοῦ εἶχαν μιλήσει μ' ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὸν Γιόχι Ντάν. Ἦταν μοναδικὸς στὸ νὰ καταλαβαίνει ἀπὸ τὰ συνηθισμένα τσαβήγματα τοῦ σχοινιοῦ, πότε ἕνας δῦτης κινδύνευε κι' ἤθελε νὰ βγῇ στὴν ἐπιφάνεια καὶ πότε ἤθελε νὰ τοῦ στέλνῃ μὲ τὴν τρύπα λιγώτερο ἢ περισσότερο ἀέρα.

Ἐτσι, ὁ Μπάλφουρ φόρεσε τὸ λατινέιο σκάφανδρο τοῦ καὶ τράβηξε μὲ βαριά βήματα ὡς τὴν ἀκρὴ τοῦ ἱστιοφόρου, γιὰ νὰ πᾶ στὴ θάλασσα. Μὰ, γιὰ μιὰ στιγμή, πίσω ἀπ' τὸ χοντρὸ τῶμα τῆς κάσκας του, εἶδε τὸ Γιόχι Ντάν νὰ τὸν κυττάξῃ μὲ παράξενο τρόπο.

Ἀνατρίχισε τότε δίχως νὰ τὸ θέλῃ, γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Γιόχι Ντάν τοῦ θυμίσε κάτι... Μὰ τί; Ὁ δῦτης δὲ μπορούσε νὰ τὸ καθορίσῃ. Ἐνοίωσε μόνον, ὅτι κάποια ἀόριστη καὶ σκοτεινὴ ἀνάμνησις εἶχε ἐπιφέρει στὸ μυαλὸ του... Αὐτό, τὸν ἔκανε νὰ χάσῃ μὲ μιὰς ὅλο τὸ κέφι του.

Ὡστόσο, κρεμάστηκε ἀπὸ τὴ σκάλα κι' ἄρχισε νὰ κατεβῇ ἕνα-ἕνα τὰ σκαλοπάτια. Στὸ τελευταίον, στάθηκε κι' ἔβριξε ξανά μιὰ ματιά στὸ Γιόχι Ντάν.

Ὁ ἰθαγενὴς, σκυμμένος ἀπ' τὸ κατὰστρωμα, παρακολουθοῦσε ὅλες του τὶς κινήσεις.

Ἐπειτὰ μὲ κυττάξῃ ἔτσι αὐτὸς ὁ διάβολος, συλλογίστηκε ὁ Μπάλφουρ.

Ἄφησε τὴ σκάλα καὶ γλιστρῆσε ὡς τὸ βυθὸς τῆς θάλασσας. Ὅταν ἔφτασε ἀνάμεσα στὰ κοράλλια καὶ στὰ ξωτικά φυτὰ τοῦ βυθοῦ, τράβηξε μιὰ φορὰ τὸ σχοινί, γιὰ νὰ δείξῃ, ὅτι βρισκόταν πιὸ κάτω. Τὸ φῶς ἐκεῖ ἦταν θωπὸ, μὰ σὲ λίγο τὰ μᾶτια του συνήθισαν. Εἶδε τότε τριγύρω του ἕνα σωρὸ γκρίφα ὄστρακα, ανοιχτὰ σὰν πιάτα. Ἦταν ἀπ' τὰ πιὸ μεγάλα καὶ τὰ πιὸ σπάνια. Κι' ἂσφαλὸς θὰ εἶχαν μέσα μαργαριτάρια.

Θέλησε νὰ βεβαιωθῇ, καθαρίζοντας ἕνα ἀπὸ τ' ανοιχτὰ ὄστρακα, καὶ ἔβριξε ξανά.

Τὸ σχοινὶ ἄρχισε νὰ τὸν ἀερνῇ. Τὸ κασάκι προχωροῦσε...
κα, κι' ἔφερε τὸ χέρι στὴ ζώνη του, γιὰ νὰ πᾶρῃ τὸ μεγάλο μαχαίρι του. Μὰ ὁ Γιόχι Ντάν, ποὺ τὸν εἶχε βοηθήσει νὰ φορέσῃ τὸ σκάφανδρο, εἶχε ξεκάσι νὰ βάλῃ τὴν ζώνη τοῦ μαχαίρι!... Ἦταν δυνατόν; Πῶς ὑπόφερε νὰ κάμῃ ἕνα τέτοιο σοδὰρ ἄλως;... Ὁ Μπάλφουρ δὲν ἔδωσε καὶ τόση σημασία σ' αὐτὴ τὴν παράλειψη. Ἐσκυψε κι' ἄρχισε νὰ μαζεύῃ μαργαριτοφόρα ὄστρακα, ριχνώντας τα στὸ διχτυωτὸ σάκκο του. Ἐξάνα, σταμάτησε ἀπὸτομα, μ' ἕνα φόβο στὴν καρδιά. Τώρα εἶχε θυμῆθῃ γιὰ πὸν λόγο, λίγη ὥρα πρὶν, τὸ ὄνομα τοῦ Γιόχι Ντάν τὸν εἶχε κάνει ν' ἀνατριχίσει!

Τὴν προηγούμενη μέρα, εἶχε ἀκούσει κάτι νύκτες στὴν παραλία νὰ τοποικῶν. Κι' αὐτὸς τώρα βρισκόταν στὰ χέρια ἑνὸς τέτοιου ἀνθρώπου! Μὰ ἤξερε, ἀραγε, ὁ Γιόχι Ντάν τὶς σχέσεις του μὲ τὴν Ταϊνὸ; Μήπως, γιὰ νὰ τὸν ἐκδικηθῇ, εἶχε ζητήσει νὰ πιάσῃ δουλειὰ στὸ ἱστιοφόρο; Ποίος ἔδει...

Πάγωσε ἀπὸ τὴ φρίκη του. Ἦξε, ὅτι οἱ Μαλαῖοι εἶναι οἱ πιὸ σκληροὶ κι' ἀπάνθρωποι ἰθαγενεῖς τῶν τοποικῶν. Κι' αὐτὸς τώρα βρισκόταν στὰ χέρια ἑνὸς τέτοιου ἀνθρώπου! Μὰ ἤξερε, ἀραγε, ὁ Γιόχι Ντάν τὶς σχέσεις του μὲ τὴν Ταϊνὸ; Μήπως, γιὰ νὰ τὸν ἐκδικηθῇ, εἶχε ζητήσει νὰ πιάσῃ δουλειὰ στὸ ἱστιοφόρο; Ποίος ἔδει...

Ὁ Μπάλφουρ, ἀκίνητος, πνιγόταν ἀπὸ ἀγωνία. Καταλάβαινε, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ μείνῃ οὔτε λεπτὸ περισσότερο στὸ βυθό. Καὶ τράβηξε τὸ σχοινὶ μὲ δύναμη, γιὰ νὰ τὸν ἀνεβάσουν.
Οἱ φόβοι τὸν ἔγιναν, μεμιάς, ἀκλόνητη βεβαιότητα. Γιὰ τὸ σχοινί, ἀντὶ νὰ τεντωθῇ καὶ νὰ τὸν τραβήξῃ πρὸς τὰ πάνω, ἄρχισε νὰ κουλουριάζεται μπροστὰ στὰ πόδια του. Τοῦ ἔριχναν πρὸς τὸν σχοινί, ἀντὶ νὰ τὸν ἀνεβάσουν στὴν ἐπιφάνεια!

Ὁ πανικός τὸν τρέλλαε κυριολεκτικά. Πέταξε τὰ μαργαριτοφόρα ὄστρακα καὶ ἄρχισε νὰ μαζεύῃ μὲ λύσσα τὸ σχοινί. Ὅταν τὸ τέντωσε καλά, τὸ τράβηξε ἀπὸτομα, συνηθιστικά, γιὰ νὰ δείξῃ πῶς ἤθελε νὰ τὸν ἀνεβάσουν στὸ καράδι.

Μὰ τὸ σχοινὶ ἄρχισε πάλι νὰ μακραίνει! Ἐνα σωρὸ τρελλὲς ἰδέες πέρασαν τότε ἀπὸ τὸ κεφάλι τοῦ Μπάλφουρ. Ποίος ἦταν, ἀραγε, ὁ σκοπὸς τοῦ Γιόχι Ντάν; Τί στανικό, τί φοιχτὸ μορτύριο, ποὺ εἶχε βρῇ, γιὰ νὰ τὸν βασανίσῃ! Ναι! Ἐτσι εἶναι ἡ ἐκδίκησις τῶν Μαλαίων: φοιχτὴ, ἀπάνθρωπη! Ὁ Γιόχι Ντάν ἤθελε νὰ τὸν ἀφίσῃ ἐκεῖ κάτω, νὰ πεθάνῃ ἀπὸ τὴ δίψα (γιὰ τὸν οἶο δῦτες διψοῦν

γρήγορα) ἢ νὰ τρελλαθῇ ἀπὸ τὴν ἀγωνία του. Φαντάστηκε, λοιπόν, τὸν ἑαυτὸ του τρελλό, στὸ βυθὸ τῆς θάλασσας.

Τὴν ἴδια στιγμή, συλλογίστηκε νὰ κόψῃ τὰ λουριά, ποὺ κρατοῦσαν τὰ μολύβια καὶ νὰ ἐλαφρύνῃ ἔτσι τὸ σκάφανδρό του. Ὁ ἀνέβαινε στὴν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας μόνος του! Μὰ, μόλις ἔφερε τὸ χέρι στὴ ζώνη του, κατάλαβε τώρα γιατί ὁ Μαλαῖος δὲν εἶχε βάλει ἐκεῖ τὸ μαχαίρι του...

Ἐχασε ξανά τὴν ψυχραιμία του. Μὲ μιὰ τελευταία προσπάθεια, τράβηξε ξανά συνηθιστικά τὸ σχοινί. Αὐτὴ τὴ φορά, ὅμως, ὁ Γιόχι Ντάν ἀλλάξε τὸ μορτύριο: ἄρχισε νὰ ἐλαττώνῃ τὸν ἀέρα, ποὺ τοῦ ἔστελνε μὲ τὴν τρύπα. Τὸ σκάφανδρό του ἀδίσασε, τὰ μολύβια τὸν βάραιναν φοιχτὰ. Κατάλαβε πῶς θὰ πεθάνει ἀπὸ ἀσφυξία. Μὲ μιὰ μηχανικὴ κίνησι, ἐπανατράβηξε τὸ σχοινί, πολλές φορές. Ὁ ἀέρας τώρα κατέβαινε ἀπὸ τὴν τρύπα μὲ δύναμη! Ὁ Γιόχι Ντάν δὲν ἤθελε ἀκόμη νὰ τὸν ἀφίσῃ νὰ πεθάνῃ!

Ὁ Μπάλφουρ, ξαναβρίσκοντας τὸ θῆρος του, ἔκανε τὴ σκέψι νὰ σκαρταλῶσῃ στὸ σχοινί, γιὰ νὰ φθάσῃ ὡς τὴν ἐπιφάνεια. Μὰ, μόλις δοκίμασε, εἶδε πῶς ἦταν μιὰ τρέλλα. Ἦταν πάρα πολὺ βαρὺς! Νὰ βγάλῃ τὸ σκάφανδρό του; Ἦ πεισὶ τῆς θάλασσας θὰ τὸν σκότωνε. Ἦ μὴ σωτηρία του θὰ ἦτο καποῖον ἄλλο βῆμα... Μὰ, μόλις ἔκανε μερικὰ βήματα, ἐνοίωσε, ὅτι ὁ ἀέρας, ποὺ τοῦ ἔστελναν, δὲν ἦταν καθαρὸς! Εἶχε μιὰ ἀνυπόφορη μυρωδιά. Ὁ Μαλαῖος πνιγόταν τώρα νὰ τὸν ἐλπηθῇ.

Μὰ τὰ μορτύρια του δὲν εἶχαν τελειώσει. Ἐκεῖνη τὴ στιγμή, τὸ καράδι προχωροῦσε καὶ παρέσυρε στὸ βυθὸ ἕνα μίλι.

Ἄσφαι, τὸ σχοινὶ τὸν τράνταξε ἀπὸτομα, μ' ἕνα συνηθιστικὸ τρόπο.

Ἐνοίωσε τὸ σινιάλο αὐτὸ δυο-τρὲς φορές ἀκόμη. Ὑστερα, δὲν κατάλαβε πιά τίποτε. Εἶχε λιποθύμησῃ!... Μὰ, τὴ στιγμή, ποὺ ἔχανε τὶς αἰσθήσεις του, τοῦ φάνηκε πῶς τὸν τραβοῦσαν μὲ δύναμη ἐπάνω στὸ καράδι...

Σὲ λίγο, ὅταν συνήλθε, εἶδε πῶς ὁ Γιόχι Ντάν εἶχε γονατίσει κοντὰ του καὶ τοῦ ζητοῦσε νὰ τὸν συγχωρήσῃ.

Ἐπειτα, κατὰ λάθος, εἶχε λαβῆ τὴν τρύπα, τὴν ὥρα, ποὺ εἶχε κι' ἀνυπόφορη μυρωδιά στὸν ἀέρα. Τέλος, ἔφτασε γιὰ ὅλ' αὐτὴν, γιὰ τὸν εἶχε ξαναδουλέψῃ ὡς βοηθὸς διτού.

Μὰ δὲν εἶσαι ὁ Γιόχι Ντάν; ἀπὸρρηξε ὁ Μπάλφουρ.

Ὁχι... τοῦ ἀπάντησε ὁ Μαλαῖος. Μὲ λένε Σαμπάρ. Ὁ Γιόχι Ντάν δουλεῖ μακριὰ ἀπὸ δῶ, ἐγὼ πᾶρα τὸ ὄνομα τοῦ Γιόχι Ντάν, γιὰ νὰ βῶ πιὸ εὐκόλως δουλειὰ στὸ καράδι σας.

Ὁ Μπάλφουρ ἐκλείσε τὰ μάτια καὶ δὲν τοῦ εἶπε τίποτε. Μὰ, ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη, δὲν τὸν ἔαυε κανεὶς, οὔτε μὲ τὴν Ταϊνὸ, οὔτε με καμμιὰ ἄλλη ἰθαγενή...

TZAK MAK LAPEN

Τὸ ΑΣΤΡΑ

καὶ τὸ μέλλον σας

Οἱ προβλέψεις τοῦ Δρος ΚΑΜΑ γιὰ τὴν περίοδο 27 Αὐγούστου — 2 Σεπτεμβρίου 1964

ΖΩΔΙΑ...	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ...	ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ...	ΥΓΕΙΑ... ΤΥΧΗ
ΚΡΙΟΣ 22 Μαρτίου 20 Ἀπριλίου	★ Ἀπροσδόκητο περιστατικὸ θὰ σὰς ἐπιτρέψῃ μιὰ ἐξόρμησι, ποὺ θὰ καταλήξῃ σὲ θριαμβευτικὴ ἐπιτυχία. ★ Πρὶν ἀποφασίσῃτε νὰ διακυβεύσετε ἕνα σημαντικό χρηματικὸ ποσόν, σκεφθῆτε καὶ ὑπολογίσῃτε ὅλα τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ.	★ Τὰ ἄσπρα προστατεύουν τὸν αἰσθηματικὸ τομέα καὶ σὰς ἐπιτρέπουν νὰ σημειώσετε εὐκόλως κατακτήσεις. ★ Προσπαθήστε νὰ μαντέψετε τὶς ἐπιθυμίες ἀγαπημένου προσώπου καὶ νὰ τὶς ἐκπληρώσετε πρὶν τὶς ἐκδηλώσεις.	★ Παραμονὴ στὸν ἥλιο, πέρα ἀπὸ τὰ ἐπιτερόμενα ὅρια, θὰ ἐξέλῃτε τὴν ὑγεία σας. Θὰ εἶχε, ὡς πρῶτες συνέπειες, πονοκέφαλο, ζάλες καὶ διαταραχὴ τοῦ νυχτερινοῦ ὕπνου, σὲ μιὰ στιγμή, ποὺ πρέπει νὰ τὴν αὐθίσετε.
ΤΑΥΡΟΣ 21 Ἀπριλίου 21 Μαΐου	★ Φαντασία, τόλμη καὶ πρωτοτυπία σὰς ἐπιτρέπουν νὰ δώσετε νέα ὄψη στὴν ἐργασία. ★ Προκειμένου νὰ ρυθμίσετε ἀκανθώδεις ζήτημα, φανήτε διεισδυτικὸς, ὀχι δὲ μὴς καὶ ἐλαστικός. ★ Σφύμα τοῦ παρελθόντος νὰ μὴν ἐπαναληφθῇ.	★ Ἡ ὑπερβολικὴ φιλαρέσκεια θὰ ἐχθρὶς τὶς ἡμέρες αὐτὲς δυσάρεστα ἐπακόλουθα, ἰδίως γιὰ τίς γυναῖκες. ★ Αὐξάνουν ἐπίσης οἱ πειρασμοὶ καὶ ὁ ἐρωτισμός, βάζοντας σὲ δυσκολίαν θέσι τοὺς ἐκπαιστώμενους καὶ τῶν δύο φύλων.	★ Παρουσιάζονται διάφορα μικροκαταστάσεις, οἱ ὁποῖες θὰ σὰς ἀνησυχίσουν ὑπὲρ τὸ δέον. ★ Ἀποφύγετε κάθε τι, ποὺ θὰ μπορούσε ν' αὐθίσῃ τὴν νευρικότητα, γιὰ αὐτὸ θὰ εἶχε δυσμενὴ ἀντίκτυπο στὸ πεπτικὸ σύστημα.
ΔΙΔΥΜΟΙ 22 Μαΐου 22 Ιουνίου	★ Κάθε ἀπερίσκεπτη ἐνέργεια θ' ἀποδοῦν ὅλεθρα. Ἡ ἐπιτυχία δὲν πρέπει νὰ σὰς τυφλώσῃ. Θὰ μεταβληθῇ σὲ ἀποτυχία, ἂν χαλαρώσετε τὶς προσπάθειες καὶ βασισθῇτε στὴν εὐνοία τῆς τύχης. ★ Ὅσα παρουσιαστῇ διλήμματα.	★ Λεπτὴ περίοδος, κατὰ τὴν ὁποία τὰ αἰσθηματικὰ ζήτῃματα θ' ἀπαιτήσουν μελετημένο καὶ ἐπιδέξιο χειρισμό. Δὲν σὰς ἀπειλεῖ κανένας σοβαρὸς κίνδυνος. Πρέπει ὅμως νὰ προσέξετε πολὺ τὰ λόγια καὶ τὶς ἀντιδράσεις σας.	★ Προσέξετε πολὺ στὸ δρόμο, αὐτὲς τὶς ἡμέρες, ἰδίως ἂν ἀδηγῇτε ἀντικίνητο ἢ ἄλλο τροχοφόρο. Μιὰ ἀπροσεξία θὰ εἶχε ἐλθέρως συνέπειες. ★ Τὰ ἄσπρα ἐμπειροῦνται δυσμενὲς τὸ νευρικό σύστημα. ★ Τυχρὸ τὸ ρουμπίνι.
ΚΑΡΚΙΝΟΣ 23 Ιουνίου 23 Ιουλίου	★ Ὁ Σεπτέμβριος ἀρχίζει μὲ ἀναποδιές. Αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ σὰς φοβῇ, γιὰ μὲ λίγη καλὴ θέλησι, ὅλες οἱ ἀνωμαλίες θὰ ρυθμιστοῦν. ★ Λεπτὸ ζήτημα θὰ τακτοποιηθῇ κατὰ τὸν πιὸ εὐνοϊκὸ τρόπο, χάρις στὴν ἐπέμβασι φύλου.	★ Ἡ Ἀφροδίτη ἐμπειροῦνται εὐνοϊκὰ τὸν αἰσθηματικὸν τομέα καὶ οἱ σχέσεις σας μὲ τὸ ἄλλο φύλο γίνονται πιὸ εὐχάριστες, πιὸ χαρούμενες. ★ Οἱ ἀνταρτοὶ θὰ δεχτοῦν ἐνδιαφέροντα προστάσι. Ἀς τὴ μελετήσουν προσεκτικά.	★ Σὲ νευρικὰ αἷτια πρέπει ν' ἀποδοῦν οἱ ἀνωμαλίες τοῦ πεπτικοῦ συστήματος. Μὴ τρώτε πάντως τίποτα, ποὺ σὰς ἐξάσῃ τὸν παρελθόν, καὶ φροντίστε ἡ βραδυνὴ τροφὴ νὰ εἶναι ἐλαφρά καὶ μετρημένη. ★ Τυχρὸ τὸ 7.
ΛΕΩΝ 24 Ιουλίου 23 Αὐγούστου	★ Συνεργασία μὲ πρόσωπο, ποὺ γνωρίζετε προσφάτως, θὰ σὰς ἀνοίξῃ νέους ὁρίζοντες καὶ θὰ συμβάλῃ στὴ βελτίωσι τῶν οἰκονομικῶν. ★ Μιὰ ἐπιτυχία σὰς θὰ κινήσῃ πρὸς τὸν ἐκτελεστικὸν τρόπον τὴν ἐκτίμησι, πὸς σὰς ἔχει.	★ Εὐτυχισμένη περίοδος, τόσο γιὰ τοὺς παντρεμένους, ὅσο καὶ γιὰ τοὺς ἐρωτευμένους. ★ Πρόσωπο, ποὺ σὰς ἐνδιαφέρει, θὰ προσπαθῇ νὰ κινήσῃ τὴν προσοχὴν σας καὶ αὐτὸ θὰ σὰς ἐνθουσιάσῃ. ★ Κίνδυνος νὰ παρεξηγηθῇ.	★ Μὴ ζητᾶτε ἀπὸ τὴν καρδιά σας πράγματα, ποὺ ξεπερνῶν τὶς δυνατότητες τῆς. Ἀποφύγετε τὶς συγκινήσεις, ὅσοις ἐκδηλώνονται τὸν ἐρωτισμὸν σας καὶ αὐθίσῃτε τὶς ἄρες ὕπνου καὶ ἀναπαύσεως. ★ Τὸ διαμάντι φέρνει τύχη.
ΠΑΡΘΕΝΟΣ 24 Αὐγούστου 23 Σεπτεμβρίου	★ Ταραχυνὴ περίοδος ἀπὸ ἐπαγγελματικὴς πλευρᾶς. Εὐχάριστες καὶ δυσάρεστες ἐκπλήξεις ἐναλλάσσονται. ★ Μὴ παραμελήσετε μιὰ ἀπὸ τὶς ὑποθέσεις σας, ἐπειδὴ πιστεύετε ὅτι δὲν ἀποδίδει. Ἀντίθετα, βαρύνει καλὰ...	★ Πρόσωπο νεώτερό σας περιμένει ἀπὸ σὰς σπαργὴ καὶ τρυφερὴ μεταχείρισι. Μὴ τὴ ἀπογοητεύετε μὲ μιὰ στάσι ὑπερβολικὰ σκληρὴ καὶ μὲ ἐπιπλήξεις, ποὺ τελικὰ θὰ παρεξηγηθῇ πῶς ἦταν ἀδικοκαλοῦντες. ★ Νέα γνωριμία.	★ Τὰ ἄσπρα σὰς ἐξασφαλίζουν, κατὰ τὴν περίοδον αὐτή, μιὰ καλὴ ὑγεία. Φροντίστε νὰ διατηρήσετε τὴν εὐεξία, ἀποφεύγοντας τὸν ἐρωτισμὸν καὶ τὴν ὑπερκόπῃ. ★ Τὰ κορυμμένα μάτια σας προκαλοῦν ζάλες καὶ πονοκέφαλο.
ΖΥΓΟΣ 24 Σεπτεμβρίου 23 Οκτωβρίου	★ Ἐπιδιώκετε μιὰ ἀλλαγὴ, μὲ τὸ σκοπὸ νὰ βελτιώσετε τὰ οἰκονομικά σας. Πρὸς τὸ παρόν, ἀρκεστήτε σ' ὅ, τι ἔχετε καὶ μὴ ζητήσετε νὰ ἐπισπεύσετε τὴν ἐκδοσὴ ὑποθέσεως, γιὰ τὴ μοιραία θὰ κατέλῃ σὲ ἀποτυχία.	★ Ἡρεμὴ ἀτμόσφαιρα στὸν αἰσθηματικὸν τομέα. Ἀγαπημένο πρόσωπο θὰ σὰς συγκινήσῃ μὲ μιὰ ἐκδήλωσι λεπτότητος. ★ Οἱ σύζυγοι ἂς ἐπωφεληθοῦν, γιὰ νὰ διαλύσουν μὴ παρεξηγηθῇ καὶ νὰ ἐπαναφέρουν τὴ γαλήνη.	★ Σὲ περίπτωσι ἀνωμαλίας, μὴ ἐμπιστευτῇ τὴν ὑγεία σας, παρὰ ὅτι γιὰ τὸν ἀπολόγιστον ἐπιστομῆς σας. ★ Πιὰ νὰ διατηρήσει τὴν εὐεξία, ἀποφύγετε τὴν ὑπερκόπῃ καὶ φροντίστε ὁ ὕπνος νὰ εἶναι ἡρεμὸς καὶ ἀφθονός.
ΣΚΟΡΠΙΟΣ 24 Οκτωβρίου 22 Νοεμβρίου	★ Θέλετε νὰ ἀναπτύξετε δραστηριότητα καὶ νὰ δώσετε στὴν ἐργασία σας μιὰ νέα ὄψη. Δὲν ἔχετε ὅμως τί νὰ κάνετε καὶ τί ν' ἀποφύγετε. ★ Ἀκούστε μόνον τὴ συμβουλὴν προσώπου, ποὺ σὰς βοήθησε καὶ στὸ παρελθόν.	★ Ἐνὰ δωράκι, προσφερόμενο μὲ λεπτότητα καὶ σὲ κατάλληλη στιγμή, θὰ δημιουργήσῃ πολὺ εὐνοϊκὸς συνθήκες, ἰδίαιτα στὶς σχέσεις ἐκείνων, ποὺ γνωρίζετε καὶ προσφάτως. ★ Κίνδυνος νὰ πληγώσετε ἀγαπημένο φύλο.	★ Πόνος στὶς ἀρθρώσεις, ποὺ οφείλονται σὲ μακρὰ παραμονὴ σὲ ὑγρὸ περιβάλλον. ★ Διάφορες μικρονοσηλίες θὰ σὰς κάνουν ν' ἀνησυχῇτε ἀδικως. Μὰ εἰσέτικε νὰ γιὰ τὸν κίνδυνον νὰ πληγώσετε ἀγαπημένο φύλο.
ΤΟΞΟΤΗΣ 23 Νοεμβρίου 22 Δεκεμβρίου	★ Δυσχερεῖς παρουσιάζονται στὴν ἐργασία. Τίποτα δὲν θὰ ἐξελεγχθῇ ὅπως τὸ ἐπιθυμεῖτε καὶ ὅπως ἐπιδιώκετε νὰ γίνῃ. ★ Δείχνετε ἀπερίοριστη ἐμπιστοσύνη σὲ πρόσωπο, ποὺ δὲν τὴν ἀξίζει, καὶ γρήγορα θὰ μετανοήσετε.	★ Διαίσθησι καὶ λεπτότητα τρόπων σὰς βοηθοῦν νὰ φθῇτε τὸ ἀδύνατον σημεῖο ἀγαπημένου προσώπου καὶ νὰ τὸ ἐκμεταλλεύεσθαι καταλλήλως. Μὴ κάνετε πάντως κατάχρησι τῆς κολασύνης καὶ τῆς εὐπιστίας του. ★ Νέα γνωριμία.	★ Τὰ νεφρὰ παρουσιάζουν, κατὰ τὸ Σεπτέμβριο, μεγάλη εὐαισθησία. Μὴ μπαίνει ποτὲ στὴ θάλασσα ἰσχυρῶς. Ἀποφύγετε τὰ ρεύματα καὶ πίνετε κάθε τόσο μιὰ φιάλη μεταλλικὸν νερό. ★ Ἀἶσθας σας τὸ τριαντάφυλλο.
ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ 23 Δεκεμβρίου 20 Ιανουαρίου	★ Τὰ ἄσπρα εὐνοοῦν τὶς ἐνέργειες σας καὶ τὶς δόνησι στὴν ἐπιτυχία ἐπιτρέποντας σὰς νὰ βελτιώσετε τὰ οἰκονομικά. ★ Ὅσα σὰς δώσουν μιὰ συμβουλὴ, ποὺ δὲν πρέπει ν' ἀκούσθῃτε, παρὰ ἀφοῦ πεισθῇτε πῶς θὰ σὰς ὠφελήσῃ.	★ Πρόσωπο τοῦ περιβάλλοντος θὰ σὰς κινήσῃ μιὰ ἀποκαλύψι, ποὺ θὰ σὰς καταπλήξῃ. ★ Ὅσα χρειαστοῦν μεγάλες προσπάθειες, γιὰ νὰ διατηρήσετε τὴν ψυχραιμία σας. ★ Ὅσα πληγώσετε πρόσωπο μὲ ἀδικοκαλοῦντες ζήλεια.	★ Προσέξετε πολὺ κατὰ τὸ βάδισμα καὶ ἰδίως ὅταν ἀνεβοκατεβαίνετε σκάλες. Τὰ πόδια σας ἀπειλοῦνται ἀπὸ τραυματισμὸ, μὲ δυσάρεστα ἐπακόλουθα. ★ Αὐθίσῃ τῆς νευρικότητος θὰ εἶχε δυσμενὴ ἀντίκτυπο στὴν ὑγεία.
ΥΔΡΟΧΟΟΣ 21 Ιανουαρίου 19 Φεβρουαρίου	★ Κρατήστε μυστικὰ τὰ σχέδιά σας καὶ μὴν ἀποκαλύψετε σὲ κανένα μιὰ ἰδέα, ποὺ θὰ σὰς ἐπιτρέψῃ ν' αὐθίσῃτε τὰ εὐοδία σας. ★ Ἡ τύχη εἶναι μὲ τὸ μέρος σας καὶ ὁ χρόνος ἐργάζεται γιὰ σὰς. Μὴ βιαστήτε καθόλου.	★ Τὰ ἄσπρα ἐμπειροῦνται ποικιλοτρόπως τὸν αἰσθηματικὸν τομέα καὶ δημιουργοῦν ἀφορμὲς γιὰ προστριβὲς καὶ παρεξηγήσεις, ποὺ πιθανὸν νὰ σὰς φέρουν σὲ διάστασι μὲ ἀγαπημένο πρόσωπο. Ὅλα θὰ διορθωθοῦν εὐνοϊκὰ.	★ Ἀποφύγετε συστηματικὰ κάθε τι, ποὺ θὰ μπορούσε νὰ σὰς νευρώσῃ. Ἐκνευρισμοὶ καὶ ζωηρὲς συγκινήσεις θὰ εἶχαν δυσμενὴ ἐπιδράσι στὴν καρδιά σας. ★ Μὴν παίρνετε κανένα φάρμακο, χωρὶς αὐταῖσι τοῦ γινατρου σας.
ΙΧΘΥΕΣ 20 Φεβρουαρίου 21 Μαρτίου	★ Τὰ ἄσπρα, καὶ ἰδίαιτα ὁ Ἑρμῆς, καθιστοῦν τὴν περίοδον αὐτή μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ τυχερὰ τοῦ 1964. ★ Ὅσα σὰς κάνουν μιὰ πρότασι, ποὺ θὰ ἐπιτρέψῃ ἀμεση βελτίωσι τῶν οἰκονομικῶν. ★ Μὴ διατάζετε σὲ παραμικρὰ ἐμπόδια.	★ Ὅσα κάνετε ἀγαπημένο πρόσωπο ν' ἀμφιβολήσῃ γιὰ τὴν δύναμιν τῆς ἀγάπης σας. Ἡ σιωπὴ σας θὰ χειροτερεύῃ τὴν κατάστασι. Καλύτερα νὰ μιλήσετε μὲ εὐκρινεία καὶ ν' ἀνοίξετε τὴν καρδιά σας. ★ Ἐνδιαφέρον γράμμα.	★ Διαταραχὲς στὸ πεπτικὸ σύστημα, ποὺ οφείλονται μάλλον σὲ ψυχολογικὰ αἷτια. ★ Γενικά, ἡ ὑγεία παρουσιάζει βελτίωσι καὶ δὲ δικαιολογεῖ καμμιὰ ἀνησυχία. ★ Ἡ αἰσιοδοξία εἶναι γιὰ σὰς τὸ καλύτερο φάρμακο. ★ Τυχρὸ τὸ 5.

— Μπορείς πιά να ξαναγυρίσεις
στο σπίτι, Θανάση... Έφυγε η μα-
μά!...

ΓΑΛΛΙΑΣ